

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ (Τ.Ε.Ι.) ΠΑΤΡΩΝ

ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ & ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΔΙΟΚΗΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

ΘΕΜΑ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ:

“Ο Διεθνής Οργανισμός «G8»
“Παρελθόν – Παρόν – Μέλλον”



ΣΠΟΥΔΑΣΤΕΣ: Αρκαδιανός Διονύσιος
Παρασκευοπούλου Γαρυφαλιά

ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ: Σπυρόπουλος Ελευθέριος

ΠΑΤΡΑ 2009

“Ο Διεθνής Οργανισμός «G8»”



Περιεχόμενα

Πρόλογος	10
Εισαγωγή	11
Κεφάλαιο 1	
1. Από την οικονομία στους Διεθνείς Οργανισμούς	15
1.1 Έννοια «οικονομία»	15
1.1.1 Παράγοντες που επηρεάζουν άμεσα την οικονομία	16
1.1.2 Οικονομία του κράτους	18
1.2 Εμπόριο.....	18
1.2.1 Εσωτερικό και εξωτερικό εμπόριο.....	19
1.2.2 Χονδρικό και λιανικό εμπόριο	20
1.2.3 Εισαγωγή/Εισαγωγές	21
1.2.4 Εξαγωγή/Εξαγωγές	22
1.3 Παγκοσμιοποίηση	22
1.3.1 Οικονομικοί Οργανισμοί και Θεσμικά Όργανα	23
1.3.2 Αναδρομή στο παρελθόν.....	24
1.3.3 Το κίνημα της αποπαγκοσμιοποίησης.....	25
1.3.4 Παγκοσμιοποίηση και οικονομία	26
1.4 Διεθνείς Οργανισμοί	26
1.4.1 Η ιστορική εξέλιξη των Διεθνών Οργανισμών	29
1.4.2 Κατηγορίες Διεθνών Οργανισμών	29
1.4.2.1 Πολιτικοί Διεθνείς Οργανισμοί	30
1.4.2.1.1 Αραβικός Σύνδεσμος.....	30

1.4.2.1.2 Ένωση Χωρών της ΝΑ Ασίας.....	30
1.4.2.1.3 Ευρωπαϊκή Ένωση	30
1.4.2.1.4 Νάτο	31
1.4.2.1.5 Οργανισμός Αμερικανικών Κρατών	31
1.4.2.1.6 Οργανισμός Αφρικανικής Ενότητας.....	32
1.4.2.2 Κοινωνικοί Διεθνείς Οργανισμοί	32
1.4.2.2.1 Διεθνής Ερυθρός Σταυρός.....	32
1.4.2.2.2 Διεθνής Οργανισμός Γαλλοφωνίας.....	33
1.4.2.2.3 Κοινοπολιτεία	33
1.4.2.2.4 Κοινωνία των Εθνών	34
1.4.2.2.5 Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών (Ο.Η.Ε.)	34
1.4.2.2.5.1 Ειδικές Οργανώσεις Ηνωμένων Εθνών.....	35
1.4.2.2.5.1.1 Unesco	35
1.4.2.2.5.1.2 Unisef	35
1.4.2.2.5.1.3 Διεθνές Γραφείο Εργασίας.....	35
1.4.2.2.5.1.4 Διεθνές Δικαστήριο	36
1.4.2.2.5.1.5 Διεθνές Νομισματικό Ταμείο	37
1.4.2.2.5.1.6 Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο	37
1.4.2.2.5.1.7 Διεθνείς Αμνηστία.....	38
1.4.2.2.5.1.8 Διεθνής Οργανισμός Ναυσιπλοΐας	38
1.4.2.2.5.1.9 Διεθνής Οργανισμός Πολιτικής Αεροπορίας	38

1.4.2.2.5.1.10 Οργάνωση τροφίμων και Γεωργίας του Ο.Η.Ε (Φ.Α.Ο.)	39
1.4.2.2.5.1.11 Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας (Π.Ο.Υ.)	39
1.4.2.2.5.1.12 Παγκόσμια Τράπεζα	40
1.4.2.2.5.1.13 Παγκόσμιος Μετεωρολογικός Οργανισμός	40
1.4.2.2.5.1.14 Διακυβερνητική επιτροπή για την Αλλαγή του Κλίματος	41
1.4.2.2.5.1.15 Παγκόσμιος Οργανισμός Διανοητικής Ιδιοκτησίας	41
1.4.2.2.5.1.16 Παγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου (Π.Ο.Ε.)	42
1.4.2.2.5.2 Γενική Συμφωνία Δασμών και Εμπορίου (GATT)	42
1.4.2.2.5.2.1 Συμβούλιο της Ευρώπης	42
1.4.2.3 Πολιτικοί Διεθνείς Οργανισμοί	43
1.4.2.3.1 Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή.....	43
1.4.2.4 Επιστημονικοί Διεθνείς Οργανισμοί.....	44
1.4.2.4.1 National Geographic Society	44
1.4.2.4.2 Διεθνής Οργανισμός Μετρολογίας.....	44
1.4.2.4.2.1 Διεθνής Οργανισμός Νομικής Μετρολογίας.....	44
1.4.2.4.2.2 Διεθνής Γραφείο Μέτρων και Σταθμών.....	45
1.4.2.4.2.3 Διεθνής Οργανισμός Τυποποίησης.....	45

1.4.2.4.2.4 Ευρωπαϊκός Οργανισμός Πυρηνικών Ερευνών	45
1.4.2.5 Οικονομικοί Διεθνείς Οργανισμοί.....	46
1.4.2.5.1 Διεθνής Οργανισμός Αερομεταφορών.....	46
1.4.2.5.2 Οργανισμός Εξαγωγών Πετρελαιοπαραγωγών Χωρών	46
1.4.2.5.3 Οργανισμός Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (Ο.Ο.Σ.Α.)	47
1.4.2.6 Εκκλησιαστικοί Διεθνείς Οργανισμοί.....	47
1.4.2.6.1 Παγκόσμιο Συμβούλιο Εκκλησιών	47

Κεφάλαιο 2

2. Group of Eight	49
2.1 Η ομάδα των οχτώ (G8)	50
2.2 Χώρες που αποτελούν το G8	51
2.3 Ιστορία της Ομάδας των Οχτώ	62
2.3.1 G8 +5	63
2.3.2 Δομή και Δραστηριότητες	64
2.3.3 Οικονομική Ισχύς	65
2.3.4 Πρωτόκολλο του Κιότο	65

Κεφάλαιο 3

3. Ετήσιες Συνόδους Κορυφής 1975 – 2008	69
3.1 Ραμπουγιέ, Γαλλία: 15 – 17 Νοεμβρίου 1975	70
3.2 Πουέρτο Ρίκο, Η.Π.Α.: 27 – 28 Ιουνίου 1976.....	71
3.3 Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο: 7 – 8 Μαΐου 1977	72
3.4 Βόννη, Δυτική Γερμανία: 28 – 29 Ιουνίου 1978	72

3.5 Τόκιο, Ιαπωνία: 28 – 29 Ιουνίου 1979	73
3.6 Βενετία, Ιταλία: 22 – 23 Ιουνίου 1980	74
3.7 Κεμπέκ, Καναδάς: 20 – 21 Ιουλίου 1981	74
3.8 Βερσαλλίες, Γαλλία: 4 – 6 Ιουνίου 1982	75
3.9 Βιρτζίνια, Η.Π.Α.: 28 – 30 Ιουλίου 1983	76
3.10 Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο: 7 – 9 Ιουνίου 1984.....	76
3.11 Βόννη, Δυτική Γερμανία: 2 – 4 Μαΐου 1985	77
3.12 Τόκιο, Ιαπωνία: 4 – 6 Μαΐου 1986	77
3.13 Βενετία, Ιταλία: 8 – 10 Ιουνίου 1987	78
3.14 Τορόντο, Καναδάς: 19 – 21 Ιουνίου 1988	78
3.15 Παρίσι, Γαλλία: 14 – 16 Ιουλίου 1989	79
3.16 Τέξας, Η.Π.Α.: 9 – 11 Ιουλίου 1990	80
3.17 Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο: 15 – 17 Ιουλίου 1991	81
3.18 Μόναχο, Γερμανία: 6 – 8 Ιουλίου 1992	81
3.19 Τόκιο, Ιαπωνία: 7 – 9 Ιουλίου 1993	81
3.20 Νάπολη, Ιταλία: 8 – 10 Ιουλίου 1994	82
3.21 Καναδάς: 15 – 17 Ιουνίου 1995	83
3.22 Μόσχα, Ρωσία: 19 – 20 Απριλίου 1996	83
3.23 Λυών, Γαλλία: 27 – 29 Ιουνίου 1996	84
3.24 Ντένβερ, Η.Π.Α.: 20 – 22 Ιουνίου 1997	84
3.25 Μπίρμινχαμ, Ηνωμένο Βασίλειο: 15 – 17 Μαΐου 1998	85
3.26 Κολωνία, Γερμανία: 18 – 20 Ιουνίου 1999	86
3.27 Οκινάουα, Ιαπωνία: 21 – 23 Ιουνίου 2000	87
3.28 Γένοβα, Ιταλία: 20 – 22 Ιουλίου 2001	88
3.29 Καναδάσκις, Alberta, Καναδάς: 26 – 27 Ιουνίου 2002	88

3.30 Εβιάν, Γαλλία: 1 – 3 Ιουνίου 2003	90
3.31 Τζιόρτζια, Η.Π.Α.: 8 – 10 Ιουνίου 2004	91
3.32 Γκρινγκλις, Σκοτία, Ηνωμένο Βασίλειο: 6 – 8 Ιουλίου 2005	92
3.33 Αγία Πετρούπολη, Ρωσία: 15 – 17 Ιουλίου 2006	92
3.34 Χάιλιγκενταμ, Γερμανία: 6 – 6 Ιουνίου 2007	93
3.35 Χοκάιντο, Ιαπωνία: 7 – 9 Ιουλίου 2008	94

Κεφάλαιο 4

4. G20-G24 - G33 -G77 & Junior 8	96
4.1 Η Ομάδα των Είκοσι (G20)	97
4.2 Η Ομάδα των 24	99
4.2.1 Χώρες που την αποτελούν	99
4.3 Η Ομάδα των Τριαντατριών (G33)	100
4.3.1 Χώρες που την αποτελούν	100
4.4 Η Ομάδα των 77	101
4.4.1 Χώρες που την αποτελούν	101
4.4.2 Πρώην μέλη	104
4.4.3 Στόχοι	105
4.4.3 Χρηματοδότηση	105
4.5 Junior 8	105

Κεφάλαιο 5

5. Αποφάσεις του G8 για το 2008 και στόχοι για το 2009	108
5.1 Ευρωπαϊκή Ένωση και G8 για Ρωσία και Γεωργία	108
5.2 Η παγκόσμια κρίση.....	109
5.2.1 Επισιτιστική κρίση και βιοκαύσιμα	109
5.2.2 Πετρέλαιο	110

5.2.3 Οικονομική κρίση	111
5.3 Κυπριακό.....	111
5.4 Μείωση των αερίων του θερμοκηπίου στο ήμισυ έως το 2050	112
5.4.1 Έκτακτη Συνάντηση στις Συρακούσες	113
5.5 Βοήθεια στο Τσέρνομπιλ σκοπεύει να δώσει η G8.....	114
5.6 Δέσμευση για μεγαλύτερη επένδυση υποδομής στην Αφρική	114
5.7 Ο Καντάφι στην G8.....	115
5.8 G20 στο Λονδίνο.....	115
5.9 Στη Λ' Ακουιλα η σύνοδος κορυφής των G8.....	116

Κεφάλαιο 6

6. Αντιδράσεις για το G8	119
6.1 Οι G8 χώρες καθυστερούν πολύ στον αγώνα κατά της κλιματικής αλλαγής.....	120
6.2 Αντιδράσεις ενόψει της Συνόδου G8	123
6.3 Διαδήλωση για την G20 στο Λονδίνο.....	123

Κεφάλαιο 7

Συμπεράσματα	125
---------------------------	------------

Παράρτημα Α' - Ερωτηματολόγιο.....	145
-------------------------------------------	------------

Παράρτημα Β' – Ευρετήριο Όρων.....	149
------------------------------------	-----

Βιβλιογραφία	157
---------------------------	------------

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Μέσα στα πλαίσια της πτυχιακής εργασίας, την οποία υποβάλλουμε κατά τη διάρκεια της φοίτησης μας, καλούμαστε να προβούμε σε μία επιτυχή επιλογή θεματικής ενότητας. Μια τέτοιου είδους επιτυχής επιλογή αναπόφευκτα σχετίζεται με μια σημαντική παράμετρο : τη διερεύνηση από τον σπουδαστή των πηγών και μελετών, από τις οποίες θα αντλήσει τις απαραίτητες εκείνες πληροφορίες που θα του προσφέρουν το έρεισμα για μια διεξοδική περιγραφή και ανάπτυξη του θέματος του.

Πέρα από τα παραπάνω δεδομένα , όσον αφορά στην επιλογή μας, θεωρήσαμε ότι οφείλαμε να διεκπεραιώσουμε μια εργασία που θα είχε για εμάς ενδιαφέρουσα θεματική. Επομένως, η επιλογή μας να ασχοληθούμε με τους G8 προκρίθηκε αβίαστα. Κατά την εκπόνηση της πτυχιακής μας εργασίας προσπαθήσαμε να ερευνήσουμε και να αναλύσουμε κάθε πτυχή του θέματος μας. Πιστεύω ότι κάναμε ότι ήταν δυνατόν καλύτερο έτσι ώστε να πλησιάσουμε τον στόχο μας, αλλά σίγουρα το αποτέλεσμα θα ήταν ακόμη καλύτερο αν δε συναντούσαμε αρκετές δυσκολίες στη συγκέντρωση των απαραίτητων στοιχείων και χρήσιμων πληροφοριών. Εντούτοις, θέλουμε να πιστεύουμε ότι η εικόνα που αναδύεται από το συσχετισμό των δεδομένων, που παραθέτουμε, τα συμπεράσματα τα οποία καταλήξαμε ότι μπορούν να αποτελέσουν ένα χρήσιμο εγχειρίδιο για την άντληση ουσιαδών πληροφοριών σχετικά με το θέμα.

Κλείνοντας τον πρόλογο μας, θα θέλαμε να εκφράσουμε τις ευχαριστίες μας στον καθηγητή μας Κύριο Σπυρόπουλο Ελευθέριο, για την πολύτιμη βοήθεια του και την καθοδήγηση του στην ολοκλήρωση της εργασίας μας. Επίσης ευχαριστούμε όλους τους καθηγητές του Τμήματος Διοίκησης Επιχειρήσεων του ΑΤΕΙ Πάτρας για τις γνώσεις τους που μας μετέδωσαν.

Εισαγωγή

Σ' αυτό το σημείο θα θέλαμε να κάνουμε μια αναφορά στο σκοπό αυτού του συγγράμματος, αναφέροντας σας επιγραμματικά τι πρόκειται να ακολουθήσει. Η εργασία μας έχει ως στόχο την πλήρη κατανόηση των G8.

Η λεγόμενη Ομάδα των Οκτώ ή G8, (προφέρεται "τζι-οκτώ"), ονομασία που προήλθε εκ του αγγλικού περιφραστικού όρου *Group of 8*, είναι μια "άτυπη" ομάδα 8 χωρών που θεωρητικά χαρακτηρίζονται ως οι περισσότερο βιομηχανικά ανεπτυγμένες χώρες του κόσμου, και όχι βέβαια οι πλουσιότερες που θα μπορούσαν να είναι τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα.

Η Ομάδα αυτή χαρακτηρίζεται "άτυπη" διότι δεν προβλέπεται η συγκρότησή της από κανένα διεθνή κανονισμό ή συνθήκη. Συγκροτήθηκε αρχικά το 1975, δύο χρόνια ακριβώς μετά την πετρελαϊκή κρίση (βλ. σελ 152) που δημιούργησε ο ΟΠΕΚ, ως αντίποινα του αραβοϊσραηλινού πολέμου του 1973, κατόπιν πρόσκλησης του τότε Γάλλου Προέδρου Βαλερί Ζισκάρ ντ' Εστέν, προκειμένου να αντιμετωπιστεί εκείνη η κρίση. Αρχικά προσκλήθηκαν από την Γαλλία πέντε χώρες όπου και συγκρότησαν την Ομάδα των Έξι, (G6), στην οποία και συμμετείχαν η Αγγλία, η Γαλλία, η Γερμανία (Δυτική), η Ιαπωνία, η Ιταλία, και οι ΗΠΑ. Τον επόμενο χρόνο η ομάδα αυτή διευρύνθηκε με την πρόσκληση και του Καναδά συγκροτώντας έτσι την Ομάδα των Επτά, (G7). Μετά από 22 χρόνια της αρχικής σύστασης, το 1997 η ομάδα διευρύνθηκε κατά ένα μέλος ακόμη κατόπιν πρόσκλησης του τότε Προέδρου των ΗΠΑ Μπιλ Κλίντον, με την είσοδο και της Ρωσίας με συνέπεια την συγκρότηση πλέον της Ομάδας των Οκτώ, στη μορφή που υφίσταται σήμερα, (2009). Η Ρωσία προστέθηκε στην ομάδα αυτή μετά την πτώση – αποδόμηση της Σοβιετικής Ένωσης, και κυρίως λόγω της σημαντικής γεωπολιτικής της θέσης, και του φυσικού αερίου που της παρέχει μεγάλα έσοδα.

Η Ομάδα των Οκτώ συνέρχεται κατ' έτος σε μία από τις χώρες μέλη που αναλαμβάνει και τη διοργάνωση και στην οποία συμμετέχουν οι πολιτικοί ηγέτες - πρωθυπουργοί ή και άλλες κυβερνητικές ομάδες, ομόλογοι υπουργοί και αξιωματούχοι των χωρών μελών. Στις διήμερες ή τριήμερες αυτές συνδιασκέψεις της Ομάδας των Οκτώ συμμετέχει επίσης και εκπρόσωπος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ενώ προσκαλούνται και διάφοροι παρατηρητές χωρών των λεγομένων αναδυομένων

οικονομιών όπως είναι η Κίνα, η Ινδία, κ.λπ. καθώς και χωρών του λεγόμενου Νότου όπως η Βραζιλία και η Ν. Αφρική.

Θέματα που κυριαρχούν στις διάφορες συναντήσεις - συσκέψεις της Ομάδας των Οκτώ είναι κυρίως τα διεθνή οικονομικά προβλήματα και εξελίξεις, χωρίς βέβαια να λείπουν και τα πολιτικά ζητήματα, που μπορεί ν' αφορούν κάποια χώρα, ή ακόμα και θέματα περιβάλλοντος. Οι αποφάσεις που λαμβάνονται είναι συνήθως ομόφωνες, χωρίς όμως, αυτό να σημαίνει ότι είναι και δεσμευτικές ή υποχρεωτικές για τα μέλη, πλην όμως αποτελούν κοινές κατευθύνσεις επί της διεθνούς οικονομίας και ακολουθούμενης πολιτικής.

Σημειώνεται ότι οι χώρες - μέλη της Ομάδας των Οκτώ αντιπροσωπεύουν μόνο το 14% του πληθυσμού της Γης, και περίπου το 60 με 65% του παγκόσμιου ΑΕΠ (Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος) (βλ. σελ 150). Το γεγονός αυτό αποτελεί την κύρια αιτία πολλών επικρίσεων, κατά καιρούς, σε βάρος της Ομάδας ότι αποτελεί μια λέσχη των πλουσίων χωρών που κυριαρχούν στη Δύση, με ότι συνεπάγεται αυτό.

Εντούτοις στις αποφάσεις που λαμβάνει η Ομάδα αυτή δεν είναι σπάνιες και οι μεταξύ των μελών διαφωνίες και αντιπαραθέσεις όπως συνέβησαν σε θέματα περιβάλλοντος και ειδικότερα επί του Πρωτοκόλλου του Κιότο για την εκπομπή αερίων που συμβάλλουν στο φαινόμενο του θερμοκηπίου.

Για την καλύτερη κατανόηση, η πτυχιακή εργασία αναπτύχθηκε σε 7 κεφάλαια. Στο 1^ο κεφάλαιο αναφέρουμε κάποιους γενικότερους ορισμούς, όπως το τι είναι οικονομία, τι είναι παγκοσμιοποίηση και τι είναι εμπόριο. Επίσης κατηγοριοποιούμε ορισμένους από αυτούς τους ορισμούς και τελειώνουμε με το ποιοι είναι οι διεθνείς οργανισμοί και αναλύοντας τους ξεχωριστά.

Στο δεύτερο κεφάλαιο, αναφέρουμε στοιχεία για τους G8 από την αρχή της δημιουργίας του φόρουμ (βλ. σελ 155) μέχρι και σήμερα, καθώς για τις χώρες που τους απαρτίζουν. Τα συγκεκριμένα στοιχεία των χωρών, αφορούν τον πληθυσμό, την γλώσσα, το νόμισμα, την οικονομία. Στο τρίτο κεφάλαιο παραθέτουμε αναλυτικά όλες τις Συνόδους Κορυφής, καθώς και μια περίληψη της κάθε μιας ξεχωριστά.

Στο 4^ο κεφάλαιο αναλύουμε ξεχωριστά τους G20, G24, G33, G77 και Junior 8, μιλώντας για τις χώρες που τους αποτελούν και τον ρόλο του καθενός ξεχωριστά. Στο 5^ο κεφάλαιο, θα μιλήσουμε για την θέση των G8 στο «σήμερα». Θέματα που μας αφορούν καθημερινά, όπως το Κυπριακό, οι πλευρές συνόδου κορυφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τη Γεωργία, η παγκόσμια κρίση, η συμφωνία των G8 για

μείωση των αερίων του θερμοκηπίου καθώς και η βοήθεια που θα δώσει η G8 για την ασφάλεια στο Τσέρνομπιλ.

Στο 6^ο και προτελευταίο κεφάλαιο, θα μιλήσουμε για τις αντιδράσεις των ανθρώπων απέναντι στους G8, οι οποίες στηρίζονται είτε σε γενικά είτε σε ειδικά θέματα, όπως η κλιματική αλλαγή.

Τελειώνοντας, στο κεφάλαιο 7, ακολουθούν τα συμπεράσματα που εμείς βγάλαμε από όλη αυτή την εργασία, καθώς και μια μικρή κριτική που ασκούμε.

Κεφάλαιο 1^ο



«Από την απαρχή της

Οικονομίας στους

Διεθνείς Οργανισμούς»

1. Από την οικονομία στους Διεθνείς Οργανισμούς

1.1 Η Έννοια «Οικονομία»

Ο όρος οικονομία¹, σύμφωνα με τον κ. Γ. Χολεβά στο βιβλίο του "Απλά Οικονομικά", «είναι όρος ελληνικός που έγινε παγκόσμιος, σημαίνει, στην πρώτη του έννοια, διαχείριση του οίκου· γενικότερα όμως οικονομία είναι σήμερα η επιστήμη που μελετά την παραγωγή, τη διανομή και την κατανάλωση του πλούτου και συγχρόνως τους νόμους που τις ρυθμίζουν.» Η έννοια αυτή σχηματίστηκε με τον καιρό, ξεκινώντας από τη μικρή οικιακή διαχείριση, από την οποία βγήκαν πολλές έννοιες, φαινομενικά διαφορετικές, στην ουσία όμως όλες σχετικές μεταξύ τους: κάνω οικονομία σημαίνει χρησιμοποιώ με περίσκεψη τα λεφτά μου· οι οικονομίες ενός ανθρώπου είναι οι αποταμιεύσεις του· οικονομία έργου, λόγου είναι η λογική διάθεση της προσπάθειας και των υλικών μέσων· η κρητική οικονομία η ελληνική οικονομία, η παγκόσμια οικονομία είναι τα σύνολα των υλικών (πρώτων υλών, κεφαλαίων) και των ανθρώπινων (εργατικού δυναμικού, τεχνικών γνώσεων) πόρων που διαθέτει μια περιφέρεια, μια χώρα ή ο κόσμος ολόκληρος· η ατομική οικονομία ή η ανταλλακτική, η συλλογική ή η ατομικιστική, η ανοικτή ή η κλειστή οικονομία είναι διάφοροι τύποι οργάνωσης της παραγωγής και της διανομής του πλούτου. Η παραγωγή, η διανομή και η κατανάλωση του πλούτου ρυθμίζονται από νόμους και ανάλογα με το αν αυτοί ρυθμίζουν τη συμπεριφορά του μεμονωμένου ατόμου (που φροντίζει τη δική του περιουσία) ή κανονίζουν την παραγωγή, διανομή και κατανάλωση του πλούτου στην ανθρώπινη κοινωνία, έχουμε την ιδιωτική οικονομία και την πολιτική οικονομία.

Πίσω από τη φαινομενική αυτή πολυμορφία όλων αυτών των διαφορετικών σημασιών δεν είναι δύσκολο να διακρίνουμε μια μόνη ιδέα, που είναι κοινή σε όλες: την ιδέα της οικονομίας ως καλύτερης χρησιμοποίησης και λογικής διανομής των περιορισμένων μέσων που διαθέτουμε για να πετύχουμε έναν συγκεκριμένο σκοπό. Είτε πρόκειται για τον καθορισμό των αναλογιών μεταξύ των διαφόρων τμημάτων ενός γραπτού είτε για την εκλογή του αποτελεσματικότερου και λιγότερο δαπανηρού τρόπου για την κατασκευή ενός ορισμένου προϊόντος, η οικονομική αρχή είναι πάντα η ίδια: όταν έχει δοθεί ένας σκοπός, πώς θα πραγματοποιηθεί με τα λιγότερα μέσα.

Είναι λογικό όμως ότι η οικονομική αρχή, αν και επεκτείνεται σε πολυάριθμες όψεις της ανθρώπινης δράσης, έχει βρει το ευρύτερο πεδίο εφαρμογής της στην εργασία που επιβάλλεται στον άνθρωπο για την απόκτηση των αγαθών τα οποία είναι απαραίτητα για την ικανοποίηση των αναγκών του.

Η οικονομία λοιπόν έχει ως αντικείμενο των μελετών της την ανθρώπινη εργασία, που διατίθεται, άμεσα ή έμμεσα, για την ικανοποίηση αναγκών, δηλαδή για τη δημιουργία πλούτου.

Η οικονομία στηρίζεται στο χρήμα, δηλαδή οι άνθρωποι επιλέγουν το αγαθό που επιθυμούν και σε αντάλλαγμα δίνουν τα απαιτούμενα χρήματα για αυτό. Προηγήθηκαν τα στάδια της γεωργικής οικονομίας, της οικιακής οικονομίας (σπιτική παραγωγή), για να περάσουμε στη συναλλαγματική οικονομία (όπου εμφανίζεται το εμπόριο στην κυκλοφορία των αγαθών). Σύμφωνα με άλλη διάκριση τα στάδια της οικονομίας ήταν οικιακή, αστική, εθνική και παγκόσμια οικονομία.

Ο όρος οικονομία² σήμερα, όπως αναφέρει ο κ. Γιώργος Μπαμπινιώτης στο «Λεξικό της Νέας Ελληνικής Γλώσσας» είναι: α) η διαχείριση εσόδων και εξόδων, υλικών αγαθών και πόρων β) το σύνολο των δραστηριοτήτων, των θεσμών και των μέσων που σχετίζονται με την παραγωγή και την κατανάλωση υλικών αγαθών, την ικανοποίηση των υλικών αναγκών στο πλαίσιο μιας κοινωνίας γ) η οικονομική επιστήμη δ) η πολιτική οικονομία ε) οι οικονομίες, δηλαδή τα χρήματα που αποταμιεύει κανείς στ) η αποφυγή περιττών δαπανών ζ) η μετρημένη χρήση, η επιδίωξη και η πρακτική του να επιτύχει κανείς όσο το δυνατόν περισσότερα, χρησιμοποιώντας όσο το δυνατόν λιγότερα.

1.1.1 Παράγοντες που επηρεάζουν άμεσα την οικονομία

Υπάρχουν επίσης πολλοί παράγοντες που επηρεάζουν την οικονομία και σύμφωνα με τους οποίους μπορούμε να κρίνουμε αν μια οικονομία είναι καλή ή επίσης να κάνουμε προβλέψεις για μία καλή οικονομία ακόμα και να κάνουμε συγκρίσεις από κράτος σε κράτος. Σε αυτούς τους παράγοντες θα αναφερθούμε στη συνέχεια.

- i. *Ανθρώπινος παράγοντας*, δηλαδή ο πληθυσμός. Πληθυσμός είναι το σύνολο των ανθρώπων που κατοικούν σ' ένα μέρος (οικιακός, χωριό, κωμόπολη, πόλη, περιοχή, περιφέρεια, κράτος, ήπειρος, σ' όλη τη γη). Με τη μελέτη του πληθυσμού ασχολείται ο επιστημονικός κλάδος της «δημογραφίας» που ερευνάει στα πλαίσια της κάθε χώρας, τη γεννητικότητα και θνησιμότητα του, την περιφερειακή κατανομή του, τη διάρθρωση του κατά φύλο και ηλικίες, την κινητικότητα του, το μορφωτικό και πολιτιστικό επίπεδο του κτλ καταρτίζοντας αντίστοιχες στατιστικές. Σημαντική σχετικά με τον πληθυσμό ήταν και η θεωρία του Άγγλου οικονομολόγου Θ. Μάλθους (1766 – 1834), σύμφωνα με την οποία, ο πληθυσμός αυξάνει με ρυθμό ταχύτερο από την αύξηση των αγαθών και επομένως, η προοπτική είναι πολύ απαισιόδοξη. Τα στοιχεία σχετικά με τον πληθυσμό κάθε χώρας δίνουν την εικόνα του ανθρώπινου δυναμικού της.
- ii. *Κλιματολογικές συνθήκες* της κάθε χώρας (κλίμα, θερμοκρασία στις διάφορες εποχές, βροχές κ.α.) π.χ. Η Ελλάδα οφείλει μεγάλο μέρος της οικονομίας της στον τουρισμό, λόγω του ήλιου, της ζέστης και σε συνδυασμό με τις παραλίες που διαθέτει.
- iii. *Τεχνολογικό επίπεδο της χώρας*. Η τεχνολογία περιλαμβάνει κάθε τι που προσφέρει η τεχνική εξέλιξη και πρόοδος, σε μηχανολογικά μέσα, μεθόδους και συστήματα. Το τεχνολογικό επίπεδο εκφράζει το βαθμό του υλικού πολιτισμού μιας χώρας. Π.χ. Η Ιαπωνία με την προηγμένη τεχνολογία που διαθέτει, μπορεί και προσφέρει καλύτερο επίπεδο ζωής στους κατοίκους της.
- iv. *Το κράτος*. Είναι ο σημαντικότερος παράγοντας γιατί αυτό, με το οικονομικό σύστημα που εκφράζει, την οικονομική οργάνωση, και τάξη που επιβάλλει, με το θεσμικό πλαίσιο που διαμορφώνει και την οικονομική πολιτική που ακολουθεί, δεν επηρεάζει μόνο, αλλά ρυθμίζει κυριαρχικά την οικονομία.
- v. *Θρησκεία, ήθη και έθιμα και παραδόσεις*. Έχουν άμεση επίδραση στην οικονομία. Π.χ. Χώρες όπως η Ινδία και το Θιβέτ οφείλουν το μεγαλύτερο μέρος τη οικονομίας τους στη θρησκεία, διότι εκατομμύρια άνθρωποι κάθε χρόνο επισκέπτονται αυτές τις χώρες για να γνωρίσουν από κοντά την γιόγκα και τους δασκάλους αυτής.

1.1.2 Οικονομία του κράτους

Πολλές φορές η οικονομία αναφέρεται στην οικονομία του κράτους. Με άλλα λόγια την οικονομική κατάσταση που βρίσκεται το κράτος. Ασχολούνται όλοι με αυτό το θέμα γιατί πολύ απλά όλοι συνεισφέρουν στην οικονομία του κράτους με τον ένα ή τον άλλο τρόπο. Αυτό καθιστά όλους τους ανθρώπους μέρος του οικονομικού συστήματος που λειτουργεί αέναα και με έναν κυκλικό και επαναλαμβανόμενο τρόπο. Τα αγαθά μετατρέπονται σε χρήματα και με τα χρήματα αγοράζουμε αγαθά. Το ίδιο και με την παροχή υπηρεσιών. Το οικονομικό σύστημα ωστόσο περιλαμβάνει πλήθος περίπλοκων μηχανισμών όσον αφορά την λειτουργία του που το καθιστά πολύ ευαίσθητο στην οποιαδήποτε μεταβολή.

1.2 Εμπόριο

Όπως έχει αναφέρει ο κ. Αγαπητός Γεώργιος στο «Λεξικό της Νέας Οικονομικής» το εμπόριο⁴ είναι η οικονομική ασχολία η οποία, μέσω πράξεων αγοραπωλησίας, μεταβιβάζει τα αγαθά των παραγωγών στους καταναλωτές (ή άλλους παραγωγούς) στην ποσότητα, στον τόπο και στη στιγμή που χρειάζονται.”

Στα πρώτα χρόνια που εμφανίστηκε στη γη ο άνθρωπος παρήγαγε μόνος του όλα τα αγαθά που ήταν απαραίτητα για τη συντήρηση του ίδιου και της οικογένειάς του. Με την πάροδο του χρόνου, όμως, ανακάλυψε ότι είναι πολύ πιο εύκολο να ειδικευτεί στην παραγωγή ενός είδους αγαθών και να ανταλλάσσει το πλεόνασμά του με τους άλλους ανθρώπους, που ειδικεύονταν στην παραγωγή άλλων αγαθών.

Στην αρχή η ανταλλαγή αυτή γινόταν μέσα στα όρια του χωριού του ή της πόλης του. Εξαιτίας, όμως, της διαφοράς στο χρόνο παραγωγής των διάφορων αγαθών (π.χ. άλλη εποχή ήταν έτοιμο το σιτάρι και άλλη τα λαχανικά) καθώς και στο ότι οι ανταλλαγές αυτές άρχισαν να γίνονται πλέον και ανάμεσα σε τόπους που απείχαν μια ορισμένη απόσταση, παρουσιάστηκε ανάγκη ύπαρξης ορισμένων ανθρώπων που θα αναλάμβαναν να αποθηκεύσουν τα διάφορα αγαθά ως την εποχή της χρησιμοποίησής τους ή να τα μεταφέρουν από τόπο σε τόπο, για να καρπωθούν μια ορισμένη διαφορά σε αγαθά ή αργότερα σε χρήμα σαν ανταμοιβή

της εργασίας τους. Αυτή η αγορά και η πώληση των εμπορευμάτων από ορισμένους ανθρώπους, που γινόταν για επίτευξη κέρδους, ονομάστηκε εμπόριο.

1.2.1 Εσωτερικό και εξωτερικό εμπόριο⁴

Ο Ε.Ι.Θαλασσινός υποστηρίζει στο βιβλίο του «Διεθνή Οικονομία» ότι βασική είναι η διάκριση ανάμεσα σε εσωτερικό και σε εξωτερικό ή διεθνές εμπόριο. Το εσωτερικό εμπόριο συνίσταται στην εξειδίκευση και στον καταμερισμό της εργασίας στους διάφορους κλάδους παραγωγής μέσα στην ίδια χώρα (για παράδειγμα, οι γεωργοί ανταλλάσσουν τα προϊόντα της γης με τα βιομηχανικά είδη που χρειάζονται και τα οποία προσφέρονται από τους βιοτέχνες και τους βιομηχάνους και αντίστροφα). Αντίθετα, το διεθνές εμπόριο διεξάγεται μεταξύ διαφόρων χωρών και εξασφαλίζει την ανταλλαγή των προϊόντων με βάση όχι μόνο τη φυσική ποικιλία της παραγωγής στις διάφορες περιοχές του κόσμου αλλά και τις διαφορετικές συνθήκες με τις οποίες το ίδιο προϊόν μπορεί να παραχθεί στη μία ή στην άλλη χώρα.

Στο *εξωτερικό εμπόριο* αντιμετωπίζεται:

- i. Η διάβαση των συνόρων που συνδέεται με ορισμένες διατυπώσεις.
- ii. Η κάθε συναλλαγή γίνεται με τη χρησιμοποίηση δύο διαφορετικών νομισμάτων. Πολλοί κίνδυνοι υπάρχουν εξαιτίας υποτιμήσεων ή ανατιμήσεων αυτών.
- iii. Στο εξωτερικό εμπόριο εμφανίζεται ο νόμος των συγκριτικών διαφορών των δαπανών παραγωγής.
- iv. Πολλές φορές στα εισαγόμενα αλλά και στα εξαγόμενα προϊόντα επιβάλλονται ορισμένες εισφορές, οι λεγόμενοι δασμοί (βλ. σελ 150), που σκοπό τους έχουν ή να βελτιώσουν την οικονομική κατάσταση των δημόσιων οικονομικών ή να προστατεύσουν τα εγχώρια αγαθά κλπ.

Στο *εσωτερικό εμπόριο* παρατηρούμε ότι εάν σκοπός της οικονομικής δραστηριότητας είναι η ικανοποίηση των ανθρώπινων αναγκών με την παραγωγή αγαθών και την παροχή υπηρεσιών, είναι φανερό ότι το εμπόριο συμβάλλει ουσιαστικά στην ικανοποίηση αυτών των αναγκών, καθώς εξασφαλίζει: (α) τη μεταφορά καταναλωτικών αγαθών στον χώρο από τους παραγωγούς στο καταναλωτικό κοινό (π.χ. πρώτων υλών) είτε σε άλλους παραγωγούς, (β) τη μεταφορά αγαθών στον χρόνο: αποθήκευση αγαθών, (γ) τη σταθεροποίηση των τιμών και των εισοδημάτων: αγοράζοντας τα εμπορεύματα εκεί όπου βρίσκονται και

στέλλνοντας τα εκεί όπου η ζήτηση είναι μεγαλύτερη, αποθηκεύοντας τα τη στιγμή που είναι άφθονα, ώστε να μεταπωληθούν όταν η ζήτηση θα είναι υψηλότερη από την προσφορά, ο έμπορος πηγαίνει όπου υπάρχει διαφορά τιμής, ώστε να την εκμεταλλευτεί για δικό του κέρδος.

Ωστόσο, εφαρμόζοντας αυτό το σύστημα, ο έμπορος περιορίζει ή και εκμηδενίζει αυτές τις διαφορές τιμής, γιατί με τη μεταφορά των εμπορευμάτων στον χώρο και στον χρόνο εξισώνει την προσφορά με τη ζήτηση και σταθεροποιεί τον ανεφοδιασμό της αγοράς. Με τον τρόπο αυτό σταθεροποιεί όχι μόνο τις τιμές αλλά και τα εισοδήματα των παραγωγών και των καταναλωτών (αρκεί να αναφερθεί ότι, χωρίς τη μεσολάβηση του εμπορίου, το ψωμί θα μπορούσε να κοστίζει δέκα φορές ακριβότερα τον Φεβρουάριο, οπότε η γη δεν παράγει σιτάρι, απ' ότι τον Αύγουστο, ή ότι την εποχή της συγκομιδής ο εργάτης των πόλεων θα ήταν υποχρεωμένος να διαθέσει το σύνολο του μισθού του για να αγοράσει από τον χωρικό το αλεύρι που θα χρειαζόταν και να το αποθηκεύσει για ολόκληρο το έτος).

1.2.2 Χονδρικό και λιανικό εμπόριο

Το χονδρικό³ εμπόριο, όπως υποδηλώνει και η ονομασία του, ασχολείται με μεγάλες ποσότητες εμπορευμάτων. Ωστόσο, αυτό δεν είναι το κύριο χαρακτηριστικό του, αλλά το γεγονός ότι ο χονδρέμπορος αγοράζει τα προϊόντα από τους παραγωγούς για να τα μεταπωλήσει σε άλλους παραγωγούς ή στους λιανοπωλητές (όχι όμως στους καταναλωτές). Κύριες λειτουργίες του χονδρικού εμπορίου, είναι η αποθήκευση των προϊόντων (με τη σχετική ακινητοποίηση των οικονομικών μέσων) και η διανομή τους στους λιανικούς εμπόρους, οι οποίοι συχνά δεν θα ήταν σε θέση να φτάσουν οι ίδιοι στις πηγές παραγωγής ή να αντιμετωπίσουν το αυξημένο κόστος, που είναι αναπόφευκτο στις αγορές μικρών ποσοτήτων.

Ο λιανικός έμπορος αγοράζει τα εμπορεύματα από τους παραγωγούς ή από τους χονδρεμπόρους, για να τα πουλήσει απευθείας στους καταναλωτές. Στο λιανικό εμπόριο επικρατούν οι μικρές ατομικές ή οικογενειακές επιχειρήσεις, που εργάζονται με μικρό κεφάλαιο και με μικρές ποσότητες εμπορευμάτων. Ωστόσο, η δομή αυτή έχει ξεπεραστεί με την εμφάνιση και τη διάδοση μεγάλων επιχειρήσεων, που εργάζονται διακινώντας κολοσσιαία κεφάλαια και κατορθώνουν να πραγματοποιούν εξαιρετικά μεγάλο τζίρο πωλήσεων. Πρόκειται για τα μεγάλα καταστήματα που συγκεντρώνουν σε διάφορα τμήματα διάφορα είδη εμπορευμάτων που πουλούν

(πολυκαταστήματα)· τα πριζουνίκ στα οποία πωλείται περιορισμένος αριθμός εμπορευμάτων κοινής ποιότητας και ευρείας κατανάλωσης· τα σουπερμάρκετ, όπου ο καταναλωτής μπορεί να επιλέγει και να παίρνει μόνος του από μία σειρά προϊόντων που βρίσκονται εκτεθειμένα στα ράφια (κυρίως τρόφιμα), χωρίς να μεσολαβούν πωλητές· τέλος, τις αλυσίδες καταστημάτων που διαθέτουν πολλά πρατήρια σε διάφορους τόπους, καθένα με τη δική του πελατεία, αλλά που ανεφοδιάζονται όλα από έναν κεντρικό οργανισμό, ο οποίος είναι υπεύθυνος για τις συνολικές αγορές.

Εκτός από τους λιανικούς και χονδρικούς εμπόρους (και παραγωγούς), στο σύστημα διανομής μετέχουν και άλλοι, οι οποίοι αναπτύσσουν ενδιάμεση δραστηριότητα μεταξύ των κατηγοριών που αναφέρθηκαν, είτε πρόκειται για βοηθούς των κατασκευαστών ή των χονδρεμπόρων (πράκτορες, αντιπρόσωποι ή περιοδεύοντες παραγγελιοδόχοι) είτε πρόκειται για ανεξάρτητους επαγγελματίες (επίσημοι ή αποκλειστικοί αντιπρόσωποι, οι οποίοι εργάζονται για την επιχείρηση που αντιπροσωπεύουν, προμηθευτές, που ενεργούν για δικό τους λογαριασμό, και μεσίτες, που φέρουν σε επαφή τους πιθανούς ενδιαφερόμενους).

1.2.3 Εισαγωγή/Εισαγωγές

Η εισαγωγή είναι η πράξη με την οποία ένα εμπόρευμα εισάγεται από χώρα του εξωτερικού στην εσωτερική αγορά. Στην εθνική λογιστική ονομάζονται εισαγωγή⁴ και οι ολικές ποσότητες εμπορευμάτων, οι οποίες σε μια ορισμένη περίοδο έχουν εισαχθεί από το εξωτερικό. Οι εισαγωγές αναφέρονται σε όλα τα εμπορεύματα που έρχονται από το εξωτερικό. Στα σύγχρονα συστήματα κρατικού ελέγχου των ανταλλαγών με το εξωτερικό, η έννοια της εισαγωγής απέκτησε κάπως διαφορετική νομική σημασία, που αντανακλά και στον τρόπο με τον οποίο υπολογίζονται οι κινήσεις των εμπορευμάτων για στατιστικούς σκοπούς. Η εισαγωγή δεν συνίσταται πια στην υλική πράξη, με την οποία το εμπόρευμα περνά τα σύνορα, αλλά στη νομική πράξη με την οποία, αντί της ιδιότητας του ξένου εμπορεύματος, αποδίδεται σε αυτό η ιδιότητα του εθνικοποιημένου εμπορεύματος. Γι' αυτό δεν μπορεί να γίνει μεταφορά του εμπορεύματος σε εθνικό έδαφος χωρίς να έχει νομικά εισαχθεί (π.χ. το εμπόρευμα που βρίσκεται στις αποθήκες του τελωνείου). Για να μπορεί λοιπόν να πραγματοποιηθεί η εισαγωγή ενός εμπορεύματος δεν αρκεί μόνο να εισαχθεί στο

εθνικό έδαφος, αλλά στις περισσότερες περιπτώσεις χρειάζεται επίσης να περάσει από διάφορες διαδικασίες, όπως η άδεια εισαγωγής, η καταβολή τελωνειακού δασμού (βλ. σελ 150) και άλλων ενδεχόμενων δικαιωμάτων, η συμπλήρωση διατυπώσεων σχετικών με νομισματικά θέματα, υγειονομικά κλπ. Ανάλογα με τον τρόπο διακανονισμού των εισαγωγών διακρίνονται: η οριστική εισαγωγή (η οποία χρειάζεται να περάσει από όλες τις παραπάνω διαδικασίες) και η προσωρινή εισαγωγή των εμπορευμάτων που προορίζονται να εξαχθούν πάλι, για τα οποία η δασμολογική νομοθεσία κάθε χώρας μπορεί να καθορίσει απαλλαγές ή να επιτρέψει επιστροφές τελών.

1.2.4 Εξαγωγή / εξαγωγές

Ως εξαγωγή⁴ εννοούμε την αποστολή εμπορευμάτων ή πρώτων υλών έξω από τα τελωνειακά φυλάκια της παραγωγού χώρας. Η εξαγωγή συνδέεται συνήθως με μία πράξη αγοραπωλησίας και είναι προσωρινή, όταν τα εμπορεύματα στέλνονται στο εξωτερικό αποκλειστικά για βιομηχανική επεξεργασία και θα επαναεισαχθούν, και οριστική, όταν δεν πρόκειται να επιστραφούν. Γίνεται επίσης διάκριση των εξαγωγίμων υλικών αγαθών από την εξαγωγή υπηρεσιών (συμβόλαια μεταφορών και ασφαλειών, τουρισμός, επανατοποθετήσεις των μεταναστών κλπ.)· και στις δύο περιπτώσεις υπάρχει το κοινό γνώρισμα –σε σύγκριση με τη γνήσια εξαγωγή εμπορευμάτων– της εισροής χρήματος από το εξωτερικό. Επειδή ακριβώς προκαλούν την εισροή χρήματος (εξωτερικό συνάλλαγμα, συχνότατα αναγκαίο για τις εισαγωγές), το κράτος σπανιότατα υποβάλλει τις εξαγωγές σε περιορισμούς και απαγορεύσεις (εκτός αν υπάρχει έλλειψη εμπορευμάτων ή αναγκαίων πρώτων υλών, ιδιαίτερα σε καιρό πολέμου). Αντίθετα, ενθαρρύνονται και ενισχύονται συχνά με διάφορα κίνητρα (δασμολογικές, πιστωτικές, ασφαλιστικές διευκολύνσεις κλπ.).

1.3 Παγκοσμιοποίηση

Δεν νοείται να αναφερόμαστε σε όρους όπως οι το Διεθνές Εμπόριο και οι Εισαγωγές, Εξαγωγές χωρίς αναφερθούμε στην παγκοσμιοποίηση, την βάση όλων των Διεθνών Οργανισμών. Ο Νίκος Κοντζιάς στο βιβλίο του «Παγκοσμιοποίηση - Η ιστορική θέση, το μέλλον και η πολιτική σημασία» υποστηρίζει ότι η

παγκοσμιοποίηση⁵ είναι ένα οικονομικό φαινόμενο το οποίο εμφανίστηκε τις τελευταίες δεκαετίες του 20^{ου} αιώνα και έλαβε γρήγορα πολιτικές και κοινωνικές διαστάσεις. Υπό τη στενή του έννοια, ο ορός συνδέεται με την αλματώδη αύξηση του διεθνούς εμπορίου προϊόντων και υπηρεσιών, καθώς και των ροών κεφαλαίων για άμεσες ξένες επενδύσεις ή επενδύσεις χαρτοφυλακίου (βλ. σελ 151), που έχει ως συνέπεια την ενσωμάτωση σε υψηλό βαθμό των εθνικών οικονομιών σε ένα παγκόσμιο σύστημα. Ο ορός παγκοσμιοποίηση που άρχισε να χρησιμοποιείται από τη δεκαετία του 1980, αποτελεί νεολογισμό, καθώς απέδωσε στα ελληνικά τον αντίστοιχο αγγλικό (globalization).

1.3.1 Οικονομικοί Οργανισμοί και Θεσμικά Όργανα

Σε ένα πρώτο επίπεδο ανάλυσης, η παγκοσμιοποίηση θεωρείται ένα από τα αποτελέσματα του περιορισμού των δασμολογικών και παραδασμολογικών εμποδίων, καθώς και των περιορισμών στην κίνηση των κεφαλαίων σε παγκόσμια κλίμακα. Η αύξηση των άμεσων ξένων επενδύσεων συνδέεται με τη διεύρυνση και την ενίσχυση του ρόλου των πολυεθνικών επιχειρήσεων, καθώς αυτές πραγματοποιούν κατά κύριο λόγο τέτοιου είδους επενδύσεις, την ολοκλήρωση (ενοποίηση) των διεθνών κεφαλαιαγορών και τη συνακόλουθη αύξηση των ροών των κεφαλαίων σε επενδύσεις χαρτοφυλακίου (βλ. σελ 151) (μετοχές, ομόλογα, καταθέσεις και άλλα χρηματοοικονομικά προϊόντα). Η παγκοσμιοποίηση των αγορών δίνει τη δυνατότητα πρόσβασης σε περισσότερες και μεγαλύτερες αγορές, και επομένως σε κεφάλαια, τεχνολογία, εργατικό δυναμικό, φθηνότερες εισαγωγές και εξαγωγικές αγορές.

Η λειτουργία του εν λόγω συστήματος απαιτεί αφενός την ίδρυση νέων ή την ενίσχυση των παλαιών υπερεθνικών θεσμικών οργάνων, όπως το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (Το οποίο εκλέγεται από τους πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης για να εκπροσωπήσει τα συμφέροντά τους), με διευρυμένες αρμοδιότητες, αφετέρου την απώλεια μέρους της εθνικής κυριαρχίας των κρατών. Η δημιουργία του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ), διαδόχου της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου (GATT), το 1995, εκτός από ουσιαστική, είχε και συμβολική σημασία, τουλάχιστον για τους πολέμους της παγκοσμιοποίησης. Ωστόσο, ο ΠΟΕ είναι ένα

μόνο από τα μεγάλα πολυάριθμα υπερεθνικά όργανα που διαχειρίζονται τις σχέσεις στο νέο παγκόσμιο οικονομικό σύστημα. Θεσμικά όργανα, όπως το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (ΔΝΤ), η Παγκόσμια Τράπεζα, ο Οργανισμός για την Οικονομική Συνεργασία και Ανασυγκρότηση (ΟΟΣΑ), ή όπως η ομάδα των οκτώ ισχυρότερων κρατών G8 αποκτούν όλο και μεγαλύτερη σημασία.

1.3.2 Αναδρομή στο παρελθόν

Η παγκοσμιοποίηση⁵ έχει τις ρίζες της στις αρχές της δεκαετίας του 1980, κυρίως ως συνέπεια της πολιτικής βούλησης για την επικράτηση των νεοφιλελεύθερων οικονομικών απόψεων, ενώ στην εξέλιξη συνέβαλε αποφασιστικά και η τεχνολογική πρόοδος στις μεταφορές και στις επικοινωνίες. Καταλυτικό ρόλο έπαιξε επίσης η κατάρρευση των καθεστώτων του αποκαλούμενου υπαρκτού σοσιαλισμού στις χώρες της ανατολικής Ευρώπης. Που αφενός έδωσε τέλος στον Ψυχρό Πόλεμο (βλ. σελ 155), και αφετέρου οδήγησε σε κρίση την αριστερά στις δυτικές χώρες.

Πολλοί αναλυτές του φαινομένου υποστηρίζουν ότι η διεθνής οικονομία παρουσίαζε μια ανάλογη εικόνα από το 1870 έως τις αρχές του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου. Ορισμένοι μάλιστα χαρακτηρίζουν την παρούσα φάση ως το τρίτο κύμα ενός φαινομένου που ξεκίνησε τότε. Οι ίδιοι εντοπίζουν το ανάλογο πρώτο κύμα στο τελευταίο τέταρτο του 19^{ου} αιώνα και υποστηρίζουν ότι το πυροδότησε η τεράστια για την εποχή πρόοδος στις μεταφορές (σιδηρόδρομοι, ατμόπλοια, άνοιγμα διώρυγας του Σουέζ). Πολλοί ισχυρίζονται μάλιστα ότι η παγκοσμιοποίηση είχε προχωρήσει τότε σε υψηλότερο βαθμό συγκριτικά με τη σημερινή εποχή, καθώς σε εκείνη τη χρονική περίοδο το μερίδιο του διεθνούς εμπορίου σε σχέση με το παγκόσμιο ΑΕΠ (βλ. σελ 150) αυξήθηκε σε μεγάλο βαθμό. Παράλληλα παρατηρήθηκε σημαντική μετανάστευση πληθυσμών αφενός από την Ευρώπη προς την Βόρεια Αμερική κ.α., αφετέρου από την Κίνα και την Ινδία προς την νοτιοανατολική Ασία. Υπολογίζεται ότι περίπου το 10% του παγκόσμιου πληθυσμού μετανάστευσε αυτήν την περίοδο. Με τον Α΄ Παγκόσμιο πόλεμο το φαινόμενο της παγκοσμιοποίησης παρουσίασε κάμψη λόγω της επιστροφής στον προστατευτισμό. Δασμοί (βλ. σελ 150) και άλλου είδους

εμπόδια περιόρισαν το διεθνές εμπόριο, το οποίο, ως ποσοστό του παγκόσμιου ΑΕΠ(βλ. σελ 150), επέστρεψε στο επίπεδο που βρισκόταν το 1870.

Στην περίοδο μετά τον Β΄ Παγκόσμιο πόλεμο και έως το 1980 δόθηκε αρχικά έμφαση στην ανοικοδόμηση των χωρών που καταστράφηκαν από τον πόλεμο και στη συνέχεια στην ανάπτυξη του εμπορίου μεταξύ των ανεπτυγμένων χωρών της Ευρώπης, της Βόρειας Αμερικής και της Ιαπωνίας. Οι περισσότεροι υπερεθνικοί θεσμοί που προαναφέρθηκαν, όπως το ΔΝΤ, η Παγκόσμια Τράπεζα, ο ΟΟΣΑ, η πρόγονος του ΠΟΕ, Γκατ, δημιουργήθηκαν εκείνη την περίοδο. Ταυτόχρονα επήλθε η αποαποικιοποίηση, δηλαδή η διάλυση τόσο των μεγάλων αποικιοκρατικών αυτοκρατοριών της Βρετανίας και της Γαλλίας, όσο και των μικρότερων όπως του Βελγίου, της Ολλανδίας και της Πορτογαλίας, με τη δημιουργία ανεξάρτητων κρατών, ενώ ο κόσμος βρέθηκε βαθιά διαιρεμένος εξαιτίας του Ψυχρού Πολέμου (βλ. σελ 155), μεταξύ των δυο μεγάλων αντίπαλων συνασπισμών, με πόλους τις ΗΠΑ και τη Σοβιετική Ένωση. Ο ρόλος του Τρίτου Κόσμου στο διεθνές εμπόριο περιορίστηκε στην προσφορά πρώτων υλών (μεταλλευμάτων ή αγροτικών), ενώ η κατάργηση των δασμών (βλ. σελ 150) και η ανάπτυξη του διεθνούς εμπορίου έγινε με μικρά αλλά σταθερά βήματα μέχρι να αποκτήσει κατακλυσμιαίους ρυθμούς κατά τη δεκαετία του 1980.

1.3.3 Το κίνημα της αποπαγκοσμιοποίησης.

Οι αρνητικές συνέπειες της παγκοσμιοποίησης οδήγησαν στη δημιουργία ενός κινήματος, το οποίο ονομάστηκε *Κίνημα κατά της παγκοσμιοποίησης* ή *Κίνημα της αποπαγκοσμιοποίησης* και απαρτίζεται από ένα ετερόκλητο πλήθος ανθρώπων με διαφορετικά αιτήματα και ιδεολογίες. Οι οπαδοί της αποπαγκοσμιοποίησης προέρχονται τόσο από τους κύκλους των διανοούμενων ή της εργατικής τάξης, την άκρα αριστερά και τα οικολογικά κινήματα, όσο και από την ακροδεξιά και τους εθνικιστικούς και θρησκευτικούς κύκλους, ή από τα εργατικά συνδικάτα. Οι πρώτοι ζητούν το τέλος, την επιβράδυνση ή τη μεταρρύθμιση της παγκοσμιοποίησης και την ενίσχυση της προς μια άλλη περισσότερο κοινωνική και λιγότερο εμπορική κατεύθυνση, αντιπαραθέτοντας στην οικονομικά νεοφιλελεύθερη παγκοσμιοποίηση τον πολιτικό και κοινωνικό διεθνισμό. Οι δεύτεροι προκρίνουν τη διάσωση της

εθνικής ταυτότητας και των επιμέρους αξιών και παραδόσεων. Πρόκειται για ένα κίνημα που προσπαθεί με διάφορους τρόπους, αλλά κυρίως μέσα από τον ακτιβισμό (βλ. σελ 150) να αποκτήσει οργανωμένη μορφή.

1.3.4 Παγκοσμιοποίηση και οικονομία

Μέσα από την νέα εποχή της παγκοσμιοποίησης η οικονομία έχει αλλάξει πρόσωπο και έχει περιέλθει σε ένα πιο διευρυμένο πεδίο δράσης. Οι εξαγωγές και οι εισαγωγές, τα χρηματιστήρια, οι αλληλεπιδράσεις των νομισμάτων και πολλά άλλα πεδία της οικονομίας επηρεάζονται πλέον όχι μόνο από τις τοπικές αγορές αλλά από τις παγκόσμιες. Αυτό έχει σαν συνέπεια να δημιουργούνται πολυεθνικές εταιρείες που δραστηριοποιούνται σε πολλά κράτη συγχρόνως. Οι απόψεις για το κατά πόσο ωφελήθηκε η παγκόσμια οικονομία από τις τελευταίες αλλαγές δίστανται. Πολλοί εκφέρουν την γνώμη ότι πλέον οι αγορές έχουν γίνει αλληλοεξαρτημένες και μια πιθανή κατάρρευση μιας εκ των μεγάλων οικονομιών μπορεί να συμπαρασύρει και τις υπόλοιπες και έτσι να έχουμε αλυσιδωτές αντιδράσεις και ραγδαία κατάρρευση όλων των οικονομιών του πλανήτη.

1.4 Διεθνείς Οργανισμοί

Σύμφωνα με τον Ζαχαριάδη Δ. στο βιβλίο του «Διεθνείς Οικονομικοί Οργανισμοί», με τον όρο Διεθνής Οργανισμός⁷ "εννοούμε ένα σύνολο κρατών που συνενώνονται, με μονίμους νόμιμους δεσμούς, σε ένα ενιαίο νομικό πρόσωπο το οποίο έχει δικές του επιδιώξεις, δική του βούληση και δικά του όργανα. Πρόκειται, για ένα νομικό ορισμό ο οποίος επισημαίνει τα θεμελιώδη χαρακτηριστικά των Διεθνών Οργανισμών." Τα χαρακτηριστικά αυτά μπορούμε να τα αντιληφθούμε αν προχωρήσουμε σε μια κλασσικά «νόμιμη» μεθοδολογία ανάλυσης των συστατικών στοιχείων του πιο πάνω ορισμού:

- i. «Σύνολο κρατών», με την έννοια πως αναφερόμαστε σε οργανισμούς όπου μετέχουν κράτη και όχι ιδιωτικοί φορείς. Πρέπει να αντιδιαστέλλουμε τους Διεθνείς Οργανισμούς από τις Διεθνείς Οργανώσεις, στις οποίες μετέχουν συνήθως ιδιώτες ως άτομα ή ως νομικά πρόσωπα ιδιωτικού ή δημοσίου δικαίου

αλλά, πάντως, όχι συντεταγμένες πολιτείες. Όπως βέβαια, κάθε γενικός κανόνας, έτσι και αυτός επιβεβαιώνεται από τις εξαιρέσεις του. Θα πρέπει, όμως, να προσεχθεί ότι οι ονομασίες μπορεί πολλές φορές να είναι παραπλανητικές: ο τίτλος του Διεθνούς Οργανισμού μπορεί να μη φέρει το ουσιαστικό «Οργανισμός» αλλά πληρεί όλα τα χαρακτηριστικά που περιέχει ο ορισμός που δώσαμε. Από την άλλη μεριά, μια Διεθνή Οργάνωση είναι δυνατόν να φέρει τον τίτλο του Οργανισμού χωρίς να πληρεί τα θεμελιώδη χαρακτηριστικά ενός Διεθνούς Οργανισμού. Για παράδειγμα: η Διεθνή Οργάνωση Εργασίας αποτελεί διεθνή οργανισμό γιατί τα μέλη της είναι Κράτη, αλλά η Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία Εργατικών Συνδικάτων είναι Διεθνής Οργάνωση γιατί τα μέλη της είναι όχι κράτη αλλά νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, όπως τα συνδικάτα.

- ii. «μόνιμοι νομικοί δεσμοί», με την έννοια ότι οι Διεθνείς Οργανισμοί βασίζονται σ' ένα «Καταστατικό» ή σε μια «Χάρτα» ή σε μια «Συνθήκη» ή όπως αλλιώς ονομάζεται το δεσμευτικό κείμενο της ίδρυσης και λειτουργίας τους, λειτουργία που προβλέπεται διαρκής και όχι παροδική. Αντιδιαστέλλονται, έτσι, οι Διεθνείς Οργανισμοί από τις «Διεθνείς Διασκέψεις» που έχουν συνήθως περιορισμένη χρονική διάρκεια και αρκετά πιο εξειδικευμένο αντικείμενο. Πρέπει εντούτοις να σημειωθεί πως πολλοί διεθνείς οργανισμοί έχουν ως ιστορική αφετηρία της ίδρυσης τους μια διεθνή διάσκεψη η οποία, επαναλαμβανόμενη σε συχνά και, πολλές φορές, τακτά χρονικά διαστήματα, εξελίχθηκε σε Διεθνή Οργανισμό. Για παράδειγμα: η Γκατ («Διεθνής Συμφωνία για τους Δασμούς (βλ. σελ 150) και το Εμπόριο»), ξεκίνησε το 1947 ως μια διεθνή διάσκεψη με τον πολύ συγκεκριμένο αντικείμενο τίτλου της. Δηλαδή με αντικείμενο την απελευθέρωση και την επέκταση του διεθνούς εμπορίου μέσω, κυρίως, την μείωσης των δασμών (βλ. σελ 150) σε παγκόσμια κλίμακα. Η αναγκαιότητα της συχνής σύγκλισης της διεθνούς αυτής διάσκεψης, οδήγησε τελικά στην καθιέρωση και θεσμοθέτηση της ως διεθνούς οργανισμού μετά από βαθμιαίες και συμφωνημένες διαδικασίες. Σήμερα η Γκατ, μαζί με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και, σε περιφερειακή κλίμακα, τον ΟΟΣΑ και την Ευρωπαϊκή Ένωση αποτελεί έναν από τους πιο σημαντικούς διεθνείς οργανισμούς.
- iii. «δική του βούληση», με την έννοια πως, ανεξαρτήτως του τρόπου λήψης της αποφάσεως του διεθνούς οργανισμού, οι αποφάσεις που τελικά λαμβάνονται και υλοποιούνται είναι του οργανισμού, όχι των επί μέρους κρατών που τον

απαρτίζουν. Για το λόγο αυτό, πολλές φορές οι αποφάσεις του οργανισμού μπορεί να είναι αντίθετες με τη βούληση ενός ή περισσοτέρων από τα κράτη που τον συγκροτούν. Φυσικά, το ίδιο «καταστατικό» του οργανισμού μπορεί να προβλέπει ενισχυμένες ρήτρες με τις οποίες να διασφαλίζεται η υλοποίηση των αποφάσεων του. Πάντως, η ουσιαστική προϋπόθεση υλοποίησης των αποφάσεων ενός διεθνούς οργανισμού είναι ότι τα κράτη – μέλη του θα έχουν τη βούληση μα και τη δύναμη να τις επιβάλουν. Για παράδειγμα: στο ζήτημα της τουρκικής εισβολής και κατοχής του βορείου τμήματος της Κύπρου, η «τυπική βούληση» του ΟΗΕ μέσα από τα κείμενα επανειλημμένων αποφάσεων του Συμβουλίου Ασφαλείας και της Γενικής Συνέλευσης είναι σαφής, αφού και καταδικάζεται η εισβολή και κατοχή και «ζητείται» η αποχώρηση όλων (δηλαδή των τουρκικών στρατευμάτων). Η «ουσιαστική βούληση», όμως, του ΟΗΕ (και πιο συγκεκριμένα, της ηγετικής ομάδας κρατών που συμμετέχουν μόνιμα στο Συμβούλιο Ασφαλείας) είναι αρκούντως αμφιλεγόμενη – για να χρησιμοποιήσουμε έναν μάλλον ήπιο χαρακτηρισμό. Προφανέστατα, η φασιστική καταδίκη του φαινομένου δεν αρκεί για την αποχώρηση των τουρκικών στρατευμάτων και απαιτείται και η βούληση και η εφαρμογή «δύναμης» για την υλοποίηση των αποφάσεων. Αυτό, όμως, δεν έχει ποτέ γίνει, και εύλογος συγκρίνεται με την εντελώς διαφορετική αντιμετώπιση μιας παρόμοιας εισβολής του Ιράκ στο Κουβέιτ, όπου η κινητοποίηση και του Συμβουλίου Ασφαλείας και των ισχυρών κρατών – μελών του ΟΗΕ απέφερε, με τον «Πόλεμο του Κόλπου», τα επιθυμητά αποτελέσματα.

- iv. «δικές του επιδιώξεις», με την έννοια πως ο διεθνής οργανισμός, έχοντας διάρκεια και αποτελώντας εργαλείο για «κοινούς σκοπούς» των κρατών που τον ίδρυσαν, διαθέτει μακροχρόνιους στόχους, καταστατικά κατοχυρωμένους και ανεξάρτητους από τις συγκυριακές επιδιώξεις κάποιου ή κάποιων από τα κράτη που μετέχουν σ' αυτόν. Για παράδειγμα: στο ζήτημα της ΟΝΕ (Οικονομικής και Νομισματικής Ενοποίησης) της πρώην Ευρωπαϊκής Κοινότητας και τώρα Ευρωπαϊκής Ένωσης, δυο κράτη – μέλη (η Δανία και η Μεγ. Βρετανία) έχουν σοβαρές αντιρρήσεις για το μέγεθος και τον χαρακτήρα της διαφαινόμενης «ομοσπονδοποίησης». Αλλά αυτό δεν σημαίνει πως η εκπεφρασμένη βούληση – και η δρομολογημένη πορεία προς την ΟΝΕ το 1997 ή το αργότερα το 1999 – τελούν υπό θεσμική αμφισβήτηση ή υπό νομική αναστολή. Η πορεία προς την ΟΝΕ συνεχίζεται και μάλιστα στις σχετικές

διαδικασίες τα δυο αυτά κράτη – μέλη μετέχουν ενεργά, προσπαθώντας πάντοτε, βέβαια, να περάσουν κάποιες θέσεις τους.

- v. «δικά του όργανα», με την έννοια πως ακριβώς για όλους τους πιο πάνω λόγους – αλλά και για πρακτικούς λόγους οργάνωσης και λειτουργίας σε καθημερινή βάση – τα «δικά του όργανα» διασφαλίζουν την ανεξαρτησία του διεθνούς οργανισμού από τις επιδιώξεις και τις επιδράσεις των κρατών – μελών του αλλά και την απρόσκοπτη δραστηριότητα του σε καθημερινή βάση.

1.4.1 Η ιστορική εξέλιξη των Διεθνών Οργανισμών

Η πιο διαδεδομένη προσέγγιση στο οδοιπορικό της διεθνούς κοινότητας προς τη δημιουργία και την ανάπτυξη των διεθνών οργανισμών όπως τους γνωρίζουμε σήμερα, είναι αυτή που ξεκινά το 1815 με το Συνέδριο της Βιέννης (βλ. σελ 153) και φτάνει στα χρόνια μας χωρίζοντας μια περίοδο 180 περίπου ετών σε τρεις υποπεριόδους: την υποπερίοδο 1815 – 1919, την υποπερίοδο 1919 – 1945 και την υποπερίοδο 1945 έως και σήμερα.

Δεν είναι βέβαια τυχαίο πως οι τρεις πιο πάνω χρονιές (1815, 1919 και 1945) σηματοδεύουν συναντήσεις και συνδιασκέψεις της διεθνούς κοινότητας αμέσως μετά το τέλος καταστρεπτικών διεθνών συγκρούσεων με ανυπολόγιστες ζημιές σε ανθρώπινο δυναμικό μα και σε υλικό πλούτο των εθνών. Για το λόγο αυτό πολλοί μελετητές αντιμετωπίζουν τους διεθνείς οργανισμούς ως αποτέλεσμα εσπευσμένων αναγκών μάλλον της διεθνούς κοινότητας και όχι ως ενσυνείδητη και μακροχρόνια κοινή αντίληψη των λαών της γης για την ανάγκη της συνεννόησης και της συμπόρευσης προς κοινούς και αμοιβαία επωφελείς στόχους.

1.4.2 Κατηγορίες Διεθνών Οργανισμών

Οι Διεθνείς Οργανισμοί ανάλογα με το περιεχόμενο τους διακρίνονται σε πολιτικοί, κοινωνικοί, πολιτιστικοί, επιστημονικοί και οικονομικοί. Στη συνέχεια θα αναφερθούμε και θα αναλύσουμε αλφαβητικά τους Διεθνείς Οργανισμούς.

1.4.2.1 Πολιτικοί Διεθνείς Οργανισμοί

1.4.2.1.1 Αραβικός Σύνδεσμος

Ο Αραβικός Σύνδεσμος συνεστήθη στις 22 Μαρτίου 1945, στο Κάιρο κατόπιν μακρών συζητήσεων που είχαν προηγηθεί μεταξύ των επτά Αραβικών Χωρών που προσχώρησαν σε αυτόν και συγκεκριμένα την Αίγυπτο, τη Συρία, το Ιράκ, τη Σαουδική Αραβία, την Ιορδανία, την Υεμένη και το Λίβανο.

Η δημιουργία του συνδέσμου αποτελούσε παλιά απραγματοποίητη επιθυμία του Αραβικού κόσμου που ατένιζε το ένδοξο παρελθόν του κατά το οποίο είχε κυριαρχήσει επί σημαντικού μέρους του τότε γνωστού κόσμου και διέβλεπε ως μοναδικό τρόπο και οδό της συνένωσής του για διασφάλιση της αυτοκυριαρχίας και διεκδίκησης διαφόρων φυλετικών, εθνικών και θρησκευτικών συμφερόντων του.

1.4.2.1.2 Ένωση Χωρών της ΝΑ Ασίας

Η Ένωση των Χωρών της Νοτιοανατολικής Ασίας (*Association of Southeast Asian Nations*, ASEAN) είναι διεθνής πολιτικός και οικονομικός οργανισμός χωρών της Νοτιοανατολικής Ασίας. Δημιουργήθηκε στις 8 Αυγούστου 1967, με πρωτοβουλία της Ινδονησίας, της Σιγκαπούρης, της Μαλαισίας, της Ταϊλάνδης και των Φιλιππίνων. Γενικός Γραμματέας του Οργανισμού είναι, από τις 6 Ιανουαρίου του 2003 ο Ονγκ Κενγκ Γιονγκ από τη Σιγκαπούρη. Περιλαμβάνει συνολικά 10 κράτη μέλη και έδρα του είναι η Τζακάρτα της Ινδονησίας.

1.4.2.1.3 Ευρωπαϊκή Ένωση

Ευρωπαϊκός Υπερεθνικός Οργανισμός. Στόχος του είναι η οικονομική ολοκλήρωση και η πολιτική συνεργασία των μελών του. Αποτελεί το διάδοχο σχήμα της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, που η ιστορία της ξεκινά με την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα (ΕΚΑΧ) το 1950. Ιδρύθηκε την 1η Νοεμβρίου 1993, όταν επικυρώθηκε η συνθήκη της ΕΕ ή συνθήκη του Μάαστριχτ (βλ. σελ 154) από τα 12 τότε κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας: Βέλγιο, Γαλλία, Γερμανία, Δανία, Ελλάδα, Ηνωμένο Βασίλειο (Μεγάλη Βρετανία), Ιρλανδία, Ισπανία, Ιταλία,

Λουξεμβούργο, Ολλανδία και Πορτογαλία. Το 1995 εντάχθηκαν η Σουηδία, η Φιλανδία και η Αυστρία, ενώ τον Δεκέμβριο του 2002 συμφωνήθηκε σε επίπεδο αρχηγών κρατών η διεύρυνση με 10 νέα μέλη (Εσθονία, Κύπρος, Λετονία, Λιθουανία, Μάλτα, Ουγγαρία, Πολωνία, Σλοβακία, Σλοβενία, Τσεχία) που πραγματοποιήθηκε το 2004. Ακόμη, έχουν ενταχθεί η Βουλγαρία και η Ρουμανία το 2007.

1.4.2.1.4 NATO

Αρχικά των αγγλικών λέξεων North Atlantic Treaty Organization (Οργανισμός Βορειοατλαντικού Συμφώνου, κατά λέξη Οργανισμός Συνθήκης Βορείου Ατλαντικού). Στρατιωτική αμυντική συμμαχία χωρών της Δύσης που έχει σκοπό την ανάπτυξη της συνεργασίας μεταξύ των χωρών-μελών σε διάφορους τομείς (στρατιωτικό, πολιτικό, οικονομικό, κοινωνικό, μορφωτικό), την προώθηση των γεωπολιτικών συμφερόντων και την αποτροπή της ένοπλης επίθεσης εναντίον κάποιας χώρας-μέλους από άλλες. Η συμμαχία αυτή υπογράφηκε τον Απρίλιο του 1949 στην Ουάσιγκτον από 12 χώρες της Ευρώπης και της βόρειας Αμερικής (Βέλγιο, Μεγάλη Βρετανία, Γαλλία, Δανία, ΗΠΑ, Ισλανδία, Ιταλία, Καναδάς, Λουξεμβούργο, Νορβηγία, Ολλανδία, Πορτογαλία). Το 1952 προσχώρησαν στη συμμαχία η Ελλάδα και η Τουρκία και το 1955 η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας. Η προσχώρηση της τελευταίας προκάλεσε ως αντίδραση τη σύναψη του συμφώνου της Βαρσοβίας από τα κράτη της Ανατολικής Ευρώπης. Σήμερα, η Βόρειο-ατλαντική Συμμαχία αριθμεί 26 χώρες μέλη.

1.4.2.1.5 Οργανισμός Αμερικανικών Κρατών

Ιδρύθηκε με βάση τη διαμερικανική συνθήκη αμοιβαίας βοήθειας που υπογράφηκε στο Ρίο ντε Τζανέιρο το 1947. Μέχρι το 1992 είχαν προσχωρήσει στον Ο.Α.Κ. 35 κράτη μεταξύ των οποίων: Αϊτή, Αργεντινή, Βενεζουέλα, Βολιβία, Βραζιλία, Γουατεμάλα, Δομινικανή Δημοκρατία, Ελ Σαλβαδόρ, Ηνωμένες Πολιτείες, Τζαμάικα, Ισημερινός, Κολομβία, Κόστα Ρίκα, Κούβα, Μεξικό, Μπαρμπάντος, Νικαράγουα, Ονδούρα, Ουρουγουάη, Παναμάς, Παραγουάη, Τρινιδάδ και Τομπάγκο, Χιλή. Το 1962 όμως η Κούβα αποκλείστηκε από τον Οργανισμό. Έχει σκοπό να εγγυάται την ειρήνη και την ασφάλεια της ηπείρου, να εξασφαλίζει την άμυνα και να συμβάλλει στην οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη.

1.4.2.1.6 Οργανισμός Αφρικανικής Ενότητας

Πρόκειται για έναν οργανισμό που αποτελείται από 53 Αφρικανικά Κράτη (αναγνωρισμένα διεθνώς). Μέλος είναι και η Δυτική Σαχάρα, αλλά δεν αναγνωρίζεται διεθνώς. Έδρα του οργανισμού είναι η Αντίς Αμπέμπα, στην Αιθιοπία. Δημιουργήθηκε το 2001 ως διάδοχος δύο οργανισμών που συγχωνεύτηκαν, της Αφρικανικής Οικονομικής Κοινότητας (ΑΟΚ) και του Οργανισμού Αφρικανικής Ενότητας (ΟΑΕ). Απώτερος σκοπός της ΑΕ είναι να αποκτήσει ενιαίο νόμισμα και ενιαία αμυντική δύναμη, όπως και άλλους κρατικούς θεσμούς. Επίσης σκοπός της ένωσης είναι να συνεισφέρει στη διασφάλιση της δημοκρατίας στην Αφρική, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και μιας βιώσιμης οικονομίας, ιδιαίτερα τερματίζοντας τις ενδοαφρικανικές διαμάχες και δημιουργώντας μια λειτουργική κοινή αγορά.

1.4.2.2 Κοινωνικοί Διεθνείς Οργανισμοί

1.4.2.2.1 Διεθνής Ερυθρός Σταυρός

Διεθνής Οργανισμός που ιδρύθηκε με σκοπό τη βοήθεια των θυμάτων πολέμου. Ιδρύθηκε το 1864 από τον Ελβετό Ερρίκο Ντυνάν, μετά την απογοήτευση που αισθάνθηκε από την εγκατάλειψη των τραυματιών στη μάχη του Σολφερίνο (24 Ιουνίου 1859) (βλ. σελ 152). Ο Ντυνάν, μαζί με τέσσερις συμπατριώτες του, απευθύνθηκαν σε διάφορες κυβερνήσεις και –μετά τη λεγόμενη σύμβαση της Γενεύης του 1864, που την επικύρωσαν πολλά ευρωπαϊκά κράτη– ιδρύθηκε ο Διεθνής Οργανισμός Ε.Σ., που εξασφάλιζε ιατρική περίθαλψη σε τραυματίες σε καιρό πολέμου, ανεξάρτητα από το στρατόπεδο στο οποίο ανήκαν. Από τότε στη Γενεύη διαμένει μόνιμα επιτροπή που αριθμεί 18 μέλη και ονομάζεται Διεθνής Επιτροπή Ε.Σ. Τα μέλη της είναι αποκλειστικά Ελβετοί, επειδή η ουδετερότητα της Ελβετίας έχει αναγνωριστεί διεθνώς. Η αρχική σύμβαση της Γενεύης αναθεωρήθηκε και συμπληρώθηκε στα επόμενα χρόνια. Ανώτατο όργανο του Ε.Σ. είναι η Συνδιάσκεψη, που συνεδριάζει κάθε τέσσερα χρόνια και στο διάστημα που μεσολαβεί από τη μία

στην άλλη συνδιάσκεψη, την εργασία του ανώτατου οργάνου διεκπεραιώνει επιτροπή από εννέα μέλη. Από το 1864 ιδρύθηκαν σε πολλές χώρες Εθνικές Εταιρείες Ε.Σ. για την περίθαλψη των τραυματιών κατά τον πόλεμο. Οι εταιρείες αυτές συνεχίζουν τη δραστηριότητα τους και στους ειρηνικούς χρόνους, βοηθώντας έτσι το κοινωνικό σύνολο. Φροντίζουν επίσης πληγέντες από θεομηνίες και λαμβάνουν μέτρα για την πρόληψη των ασθενειών.

Το έμβλημα του Ε.Σ. αποτελείται από έναν σταυρό κόκκινου χρώματος σε λευκό φόντο. Στις μουσουλμανικές χώρες, αντί σταυρού χρησιμοποιείται το κόκκινο μισοφέγγαρο (Ερυθρά Ημισέληνος).

1.4.2.2 Διεθνής Οργανισμός Γαλλοφωνίας

Διεθνής Οργανισμός Γαλλοφωνίας (*Organisation internationale de la Francophonie*) είναι ένας Διεθνής Οργανισμός γαλλόφωνων χωρών και κυβερνήσεων, με έδρα το Παρίσι. Γενικός Γραμματέας είναι από το 2002 ο Σενεγαλέζος Αμπντού Ντιουφ. Ο Οργανισμός ιδρύθηκε στις 20 Μαρτίου του 1970. Το σύνθημα του οργανισμού είναι *égalité, complémentarité, solidarité* (Ισότητα, Αλληλοσυμπλήρωση, Αλληλεγγύη). Ο όρος «γαλλόφωνη κοινότητα» καθιερώθηκε από το Γάλλο γεωγράφο Onésime Reclus, το 1880 και αναφέρεται στην κοινότητα των ανθρώπων που χρησιμοποιούν τα γαλλικά. Ο όρος «*francophonie*» επίσης χρησιμοποιείται διεθνώς για να υποδηλώσει τους ανθρώπους των οποίων η μητρική ή η δεύτερη γλώσσα είναι τα γαλλικά.

1.4.2.3 Κοινοπολιτεία

Η Κοινοπολιτεία των Εθνών, γνωστή ως Κοινοπολιτεία και παλαιότερα ως Βρετανική Κοινοπολιτεία, είναι μία εθελοντική - ελεύθερη ένωση 53 ανεξάρτητων κρατών, τα οποία είναι πρώην αποικίες της Βρετανικής Αυτοκρατορίας, εκτός της Μοζαμβίκης και του Ηνωμένου Βασιλείου, και αναγνωρίζουν ως κοινή γλώσσα εργασίας την Αγγλική γλώσσα. Ιδρύθηκε το 1926, επίσημα το 1931 με το όνομα Βρετανική Κοινοπολιτεία. Τα πρώτα μέλη της ήταν η Αυστραλία, ο Καναδάς, η Νέα Ζηλανδία, η Νότια Αφρική, η Ιρλανδία (τα οποία ονομάζονταν Ανεξάρτητα Κοινοπολιτειακά Βασίλεια μέσα στην Αυτοκρατορία) και φυσικά το Ηνωμένο Βασίλειο.

1.4.2.2.4 Κοινωνία των Εθνών

Η Κοινωνία των Εθνών (ΚΤΕ, Κ.τ.Ε.) ήταν Διεθνής Οργανισμός που ιδρύθηκε αμέσως μετά τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο στο Παρίσι το 1919 κατόπιν αμερικανικής πρωτοβουλίας και που σημείωσε σταθμό στην εξέλιξη των διεθνών σχέσεων. Δύο ήταν τα κύρια χαρακτηριστικά του, αφενός ο οικουμενικός του χαρακτήρας, που σήμαινε ότι ήταν ανοικτός σε όλα τα "ελεύθερα κυβερνώμενα κράτη" και αφετέρου η ευρύτητα των σκοπών του που κυριαρχούσε η δυνατότητα ειρηνικής επίλυσης των διεθνών διαφορών καθώς και την εγγύηση του υφιστάμενου εδαφικού καθεστώτος και της ανεξαρτησίας των Κρατών. Ακριβώς στις αρχές περίπου του σημερινού υφιστάμενου ΟΗΕ του οποίου και θεωρείται πρόδρομος.

1.4.2.2.5 Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών(Ο.Η.Ε.)

Μετά τη λήξη του Β' Παγκόσμιου πολέμου τα κράτη συνειδητοποιώντας ότι η έκρηξη ενός νέου πολέμου θα σήμαινε και την καταστροφή της ανθρωπίνης ύπαρξης, αποφάσισαν να ιδρύσουν έναν οργανισμό, που να έχει σαν βασικό του σκοπό τη διασφάλιση της παγκόσμιας ειρήνης.

Πράγματι, ύστερα απ' την όχι και τόσο ευχάριστη εμπειρία που τους είχε δημιουργήσει η αποτυχία της Κ.τ.Ε. (Κοινωνία των Εθνών) και μετά από μια σειρά προκαταρκτικών διασκέψεων (25 Απριλίου 1945 - 26 Ιουνίου 1945) υπογράφεται ο χάρτης των Ηνωμένων Εθνών και το Καταστατικό του Διεθνούς Δικαστηρίου. Ο χάρτης άρχισε να ισχύει απ' τις 24 Οκτωβρίου 1945.

Οι θεμελιώδεις αρχές του οργανισμού είναι η κυρίαρχη ισότητα όλων των κρατών - μελών του, η εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους που απορρέουν από το χάρτη και τις διεθνείς συμβάσεις, η παροχή βοήθειας στις ενέργειες του ΟΗΕ, η μη επέμβαση στα εξωτερικά των άλλων κρατών, η ειρηνευτική επίλυση των διεθνών διαφορών και η αποχή από την απειλή και τη χρήση βίας στις διεθνείς σχέσεις.

1.4.2.2.5.1 Ειδικές Οργανώσεις Ηνωμένων Εθνών:

1.4.2.2.5.1.1 UNESCO

(United Nations Educational Scientific and Cultural Organization). Εκπαιδευτική, Επιστημονική και Πολιτιστική Οργάνωση των Ηνωμένων Εθνών, που εδρεύει στο Παρίσι. Δημιουργήθηκε το 1946 από 44 χώρες που είχαν συμμετάσχει στη διάσκεψη του Λονδίνου (16 Νοεμβρίου 1945), με σκοπό την ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ των εθνών, δια της ενιαίας δράσης στα πεδία του πολιτισμού, της εκπαίδευσης και της επιστήμης, και την υποβοήθηση της διατήρησης της ειρήνης και της ασφάλειας στον κόσμο.

1.4.2.2.5.1.2 UNICEF

Η UNICEF (United Nations International Children's Emergency Fund- Διεθνές Ταμείο Επείγουσας Βοήθειας των Ηνωμένων Εθνών για τα Παιδιά) ίδρυμα των Ηνωμένων Εθνών, με σκοπό τον διεθνή συντονισμό της κάλυψης των μακροπρόθεσμων αναγκών των φτωχών παιδιών των αναπτυσσόμενων κρατών. Η UNICEF ιδρύθηκε στις 11 Δεκεμβρίου 1946 για να βοηθήσει τα παιδιά της Ευρώπης, της Μέσης Ανατολής και της Κίνας που υπέφεραν από πείνα και επιδημίες, μετά το τέλος του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου. Από τότε μέχρι σήμερα πραγματοποιεί σταθερά παγκόσμιες καμπάνιες που έχουν βοηθήσει εκατομμύρια παιδιά.

1.4.2.2.5.1.3 Διεθνές Γραφείο Εργασίας

Πρόκειται για ανεξάρτητο, ειδικευμένο διεθνή οργανισμό που συνεργάζεται με τον ΟΗΕ. Ο οργανισμός αυτός είναι δημιούργημα της Συνθήκης των Βερσαλλιών (βλ. σελ 153) και αποβλέπει στην εναρμόνιση των σχέσεων μεταξύ κράτους και εργοδοτών. Αποτελεί τη μόνιμη γραμματεία και το εκτελεστικό όργανο των αποφάσεων της Διεθνούς Συνδιάσκεψης Εργασίας. Το ΔΓΕ

διαθέτει γραφείο ανταποκριτών και αποστολές σε όλο τον κόσμο και έχει επίσης συγκροτήσει πολυάριθμες επιτροπές εμπειρογνομόνων για τη μελέτη των εργασιακών προβλημάτων.

1.4.2.2.5.1.4 Διεθνές Δικαστήριο

Ένα από τα κύρια όργανα που ίδρυσε ο ΟΗΕ για να προωθείται ο ειρηνικός διακανονισμός των διαφορών που ανακύπτουν ανάμεσα στα κράτη-μέλη του καθώς και ανάμεσα σε ιδιώτες και κράτη. Η ανάγκη ύπαρξης ενός τέτοιου θεσμού εμφανίστηκε από παλιά, αλλά η συνειδητοποίησή της χρονολογείται μόλις από τα τέλη του 19ου αι. Οι πρώτες προσπάθειες καταβλήθηκαν στις δύο συνδιασκέψεις της Χάγης (1899 και 1907), όπου συζητήθηκε η ιδέα και εκδηλώθηκε η θέληση να δημιουργηθεί ένα μόνιμο Διεθνές Δικαστήριο Διαιτησίας (Cour Permanente d' Arbitrage). Όμως δεν αντιμετωπίστηκε το ζήτημα της υποχρεωτικής δικαιοδοσίας ούτε της μόνιμης εγκατάστασης του δικαστηρίου, ενώ οι διεθνείς διαφορές επικράτησε να υποβάλλονται σε εκούσια περιστασιακή διαιτησία. Έτσι, οι συζητήσεις εκείνες απλώς προετοίμασαν το έδαφος για να υλοποιηθεί η ιδέα αργότερα (το 1921), οπότε η Κοινωνία των Εθνών με ειδική απόφασή της ίδρυσε το Διαρκές Δικαστήριο Διεθνούς Δικαιοσύνης (Permanent Court of International Justice). Το δικαστήριο αυτό λειτούργησε σε μόνιμη βάση και με υποχρεωτική δικαιοδοσία, έως ότου αντικαταστάθηκε (μετά τον Β' Παγκόσμιο πόλεμο) από το Δ.Δ. του ΟΗΕ. Σε αυτό μπορούν να προσφεύγουν όχι μόνο τα κράτη-μέλη του οργανισμού (που άλλωστε υπάγονται αυτοδικαίως) αλλά και μη μέλη, αν αποδεχτούν το καταστατικό του και λάβουν την άδεια από το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ. Ωστόσο, η προσφυγή των διαδίκων στο Δ.Δ. παραμένει προαιρετική. Επιπλέον, η αρμοδιότητα του Δ.Δ. δεν είναι αποκλειστική, γιατί τα μέλη μπορούν να υποβάλλουν τις διαφορές τους και σε άλλα διεθνή δικαστήρια που έχουν ιδρυθεί με επιμέρους συνθήκες.

1.4.2.2.5.1.5 Διεθνές Νομισματικό Ταμείο

Υπηρεσία του ΟΗΕ που συστάθηκε, μαζί με τη Διεθνή Τράπεζα Ανοικοδόμησης και Ανάπτυξης (Παγκόσμια Τράπεζα), με απόφαση στο πλαίσιο της Νομισματικής και Χρηματοδοτικής Διάσκεψης του ΟΗΕ το 1944, στο Μπρέτον Γουντς των ΗΠΑ. Η έδρα του βρίσκεται στην Ουάσινγκτον. Ξεκίνησε τις δραστηριότητές του το 1947, με κύριο στόχο την προώθηση της νομισματικής συνεργασίας, την επέκταση και την ισόρροπη ανάπτυξη του διεθνούς εμπορίου, την προώθηση της συναλλαγματικής σταθερότητας, την καθιέρωση πολυμερούς συστήματος πληρωμής για τις τρέχουσες συναλλαγές και τη σταδιακή κατάργηση των περιορισμών στις εξωτερικές συναλλαγές. Σήμερα, ασκεί παράλληλα συμβουλευτικό ρόλο στην οικονομική και χρηματοδοτική πολιτική και παρέχει υποστήριξη σε κεντρικές τράπεζες των χωρών-μελών του. Από το 1998 ο αριθμός των κρατών που συμμετέχουν στο ΔΝΤ είναι 182, ενώ υπάρχουν προβλέψεις για την είσοδο και νέων μελών. Οι πόροι του ΔΝΤ προέρχονται από τα ποσά που καταβάλλουν τα μέλη του, τα οποία υπολογίζονται ανάλογα με τις επιδόσεις των οικονομιών τους και τη θέση τους στην παγκόσμια οικονομία. Με βάση αυτή την αναλογία προσδιορίζονται και τα αντίστοιχα ποσά που μπορεί να αντλήσει κάθε χώρα όποτε το επιθυμεί.

1.4.2.2.5.1.6 Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο

Το πρώτο ανεξάρτητο και διαρκές διεθνές ποινικό δικαστήριο που ιδρύθηκε στις 17 Ιουλίου 1998 υπό την αιγίδα του ΟΗΕ, με την υιοθέτηση του καταστατικού του από τη Διπλωματική Διάσκεψη της Ρώμης. Έχει ως αρμοδιότητα την εκδίκαση εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας, εγκλημάτων γενοκτονίας και εγκλημάτων πολέμου. Σύμφωνα με το καταστατικό του, λειτουργεί συμπληρωματικά προς τα υφιστάμενα εθνικά συστήματα απονομής δικαιοσύνης και επιλαμβάνεται μιας υπόθεσης μόνο αν τα εθνικά δικαστήρια είναι απρόθυμα ή αδυνατούν να τη διερευνήσουν και να την εκδικάσουν. Το ΔΠΔ συμβάλλει επίσης στην προστασία των δικαιωμάτων όσων συχνά είχαν περιορισμένη δυνατότητα προσφυγής στη δικαιοσύνη, όπως οι γυναίκες και τα παιδιά. Η ίδρυση του ΔΠΔ αποτελεί σημαντική εξέλιξη, καθώς αφορά την κατάρτιση, την οργάνωση και τη λειτουργία ενός διεθνούς θεσμού για την

απονομή της ποινικής δικαιοσύνης, με αντικείμενο βαρύτατα εγκλήματα τα οποία τελούνται σε βάρος των διεθνώς αναγνωρισμένων ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Η εξέλιξη αυτή έχει και ιδιαίτερη συμβολική σημασία για την ανθρωπότητα, καθώς σφράγισε το τέλος του πλέον αιματηρού αιώνα της ιστορίας, που σημαδεύτηκε από θηριωδίες και φρικαλεότητες.

1.4.2.2.5.1.7 Διεθνής Αμνηστία

Παγκόσμια, ανεξάρτητη οργάνωση που αποσκοπεί στον σεβασμό των διεθνών συμβάσεων για τα ανθρώπινα δικαιώματα, όπως αυτά διατυπώθηκαν στην Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου που υιοθετήθηκε από τον ΟΗΕ στις 10 Δεκεμβρίου 1948. Είναι ανεξάρτητη, μη κυβερνητική διεθνής οργάνωση, τα έσοδα της οποίας προέρχονται μόνο από τις συνδρομές των μελών της, τις δωρεές του κοινού και την πώληση εντύπων. Έχει συμβουλευτικό ρόλο στον ΟΗΕ, στο Συμβούλιο της Ευρώπης, στον Οργανισμό Αμερικανικών Κρατών και στον Οργανισμό Αφρικανικής Ενότητας. Ιδρύθηκε το 1961 στο Λονδίνο, όπου και εδρεύει, από τον δικηγόρο Πίτερ Μπένενσο, με αφορμή μία επιστολή του-έκκληση για τους ξεχασμένους κρατουμένους.

1.4.2.2.5.1.8 Διεθνής Οργανισμός Ναυσιπλοΐας

Ο Διεθνής Οργανισμός Ναυσιπλοΐας (International Maritime Organization) (IMO, προφέρεται Άι-Εμ-Όου), είναι ένας πολυεθνικός, διακυβερνητικός οργανισμός, ο οποίος επιβλέπει την σωστή και ασφαλή επικοινωνία και συνεργασία μεταξύ των χωρών-μελών του στον τομέα της ναυσιπλοΐας. Αποτελεί οργανισμό του ΟΗΕ, διακρατικού χαρακτήρα, και ιδρύθηκε στην Γενεύη το 1948 ως IMCO(International Maritime Cooperation Organization) και που μετονομάστηκε σε IMO το 1982.

1.4.2.2.5.1.9 Διεθνής Οργανισμός Πολιτικής Αεροπορίας

Ο Διεθνής Οργανισμός Πολιτικής Αεροπορίας, πιο γνωστός με τα αγγλικά του αρχικά, ICAO (International Civil Aviation Organization) είναι ο οργανισμός

που ρυθμίζει τις διεθνείς αερομεταφορές. Είναι τμήμα του ΟΗΕ και ιδρύθηκε στο Σικάγο το 1944 από τη συνδιάσκεψη για τη διεθνή πολιτική αεροπορία. Μέλη του είναι 190 χώρες και η έδρα του βρίσκεται στο Μόντρεαλ του Καναδά.

1.4.2.2.5.1.10 Οργάνωση Τροφίμων και Γεωργίας του Ο.Η.Ε. (Φ.Α.Ο)

(FAO, από τα αρχικά των αγγλικών λέξεων Food and Agriculture Organization = Οργάνωση Τροφίμων και Γεωργίας). Οργάνωση των Ηνωμένων Εθνών, που ιδρύθηκε το 1943 στο Χοτ Σπρινγκς (Βιρτζίνια), και άρχισε να δρα από τον Οκτώβριο του 1945, όταν έγινε στο Κεμπέκ του Καναδά η πρώτη γενική συνέλευσή της. Η έδρα της είναι στη Ρώμη. Η ΦΑΟ έχει σκοπό να βελτιώσει το επίπεδο διατροφής των κατοίκων των πιο καθυστερημένων οικονομικά ζωνών, να κάνει αποτελεσματικότερα τα συστήματα παραγωγής και διανομής των γεωργικών πόρων και να καλυτερεύσει τις συνθήκες ζωής των αγροτικών πληθυσμών. Για την πραγματοποίηση των σκοπών αυτών η ΦΑΟ:

- α) διατηρεί μια υπηρεσία πληροφοριών που συγκεντρώνει στοιχεία και στατιστικές σχετικά με τη διατροφή, τη γεωργία, την αλιεία, τη δασοκομία και επιπλέον εκτιμήσεις και προβλέψεις για την παραγωγή, τη διανομή και την κατανάλωση των τροφίμων φυσικής προέλευσης·
- β) αναπτύσσει δράση σε εθνικό και διεθνές επίπεδο για τη βελτίωση όλων των πλευρών της παραγωγής, του εμπορίου, της συντήρησης και μεταφοράς των προϊόντων της γεωργίας και της αλιείας, για την επιβολή ειδικών φορολογικών και πιστωτικών μέτρων και για τη σύναψη διακυβερνητικών συμφωνιών σε ζητήματα που αφορούν το εμπόριο των πρώτων υλών·
- γ) προσφέρει τεχνική βοήθεια στους διάφορους τομείς της αρμοδιότητάς της στα κράτη που ανήκουν στην οργάνωση, όταν το ζητήσουν.

1.4.2.2.5.1.11 Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας (Π.Ο.Υ.)

Εξειδικευμένη υπηρεσία του ΟΗΕ η οποία αποσκοπεί στην επίτευξη για όλους τους ανθρώπους του υψηλότερου δυνατού επιπέδου υγείας. Ιδρύθηκε το 1948, όταν το καταστατικό της επικυρώθηκε από 26 κράτη-μέλη του ΟΗΕ, και

σήμερα αριθμεί περίπου 150. Η Π.Ο.Υ. οργανώνει εκστρατείες για την εξάλειψη των ασθενειών, βοηθά διάφορες χώρες στην καταπολέμηση μολυσματικών και άλλων νόσων, ελέγχει την ποιότητα των φαρμακευτικών συσκευασιών και ναρκωτικών, αναπτύσσει τα διεθνή πρότυπα των φαρμακευτικών προϊόντων κλπ. Τέλος, οργανώνει ερευνητικές και επιστημονικές δραστηριότητες και ιδρύει κέντρα πληροφοριών. Ανώτατο όργανο της Π.Ο.Υ. είναι η Παγκόσμια Συνέλευση Υγείας, η οποία συνέρχεται μία φορά τον χρόνο. Κεντρικό διοικητικό όργανο είναι η Γραμματεία, που εδρεύει στη Γενεύη.

1.4.2.2.5.1.12 Παγκόσμια Τράπεζα

Υπηρεσία του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών γνωστή και ως Διεθνής Τράπεζα Ανοικοδόμησης και Ανάπτυξης. Η απόφαση για τη δημιουργία τόσο της Π.Τ. όσο και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου ελήφθη στο πλαίσιο της Νομισματικής και Χρηματοδοτικής Διάσκεψης του ΟΗΕ στο Μπρέτον Γουιτς των ΗΠΑ το 1944. η έδρα βρίσκεται στην Ουάσιγκτον, ωστόσο διαθέτει παραρτήματα σε 109 χώρες, όπου απασχολείται το 40% του προσωπικού της. Σε αυτήν συμμετέχουν 184 χώρες (2008) που συναποφασίζουν για τη χρηματοδότηση της και την κατεύθυνση των δραστηριοτήτων της. Ο οργανισμός συγκεντρώνει κεφάλαια τόσο μέσω των συνεισφορών των μελών του όσο και μέσω του δανεισμού από τις διεθνές κεφαλαιαγορές – με χαμηλό επιτόκιο, χάρη στην ανώτατη πιστοληπτική βαθμολογία που διαθέτει – με σκοπό να τα δανείσει με τη σειρά του σε αναπτυσσόμενες χώρες.

1.4.2.2.5.1.13 Παγκόσμιος Μετεωρολογικός Οργανισμός

Διεθνής οργανισμός για την ενίσχυση της διακρατικής συνεργασίας στην ανάπτυξη των μετεωρολογικών παρατηρήσεων και της έρευνας, και για τον συντονισμό των δραστηριοτήτων των εθνικών μετεωρολογικών και υδρομετεωρολογικών υπηρεσιών. Ιδρύθηκε από τα Ηνωμένα Έθνη το 1947. Ανώτατο όργανο του Π.Μ.Ο., που ο αριθμός του ξεπερνάει τα 120 μέλη, είναι το Παγκόσμιο Μετεωρολογικό Κογκρέσο. Η Εκτελεστική Επιτροπή αποτελείται από 24 διευθυντές των εθνικών υπηρεσιών και συνεδριάζει τουλάχιστον μία

φορά τον χρόνο. Μόνιμο όργανο του Π.Μ.Ο. είναι η γραμματεία με έδρα τη Γενεύη.

1.4.2.2.5.1.14 Διακυβερνητική επιτροπή για τη Αλλαγή του Κλίματος

Η Διακυβερνητική Επιτροπή για την Αλλαγή του Κλίματος (Intergovernmental Panel on Climate Change - IPCC) ιδρύθηκε το 1988. Ο σκοπός της επιτροπής είναι η αξιολόγηση της επιστημονικής γνωστικής βάσης και των ερευνών που διεξάγονται για τη μελέτη των κλιματικών αλλαγών. Η επιτροπή αξιολογεί επίσης τις συνέπειες των κλιματικών μεταβολών που προέρχονται από ανθρώπινη δραστηριότητα, μελετώντας πιθανές πολιτικές και δράσεις για την αντιμετώπιση των ενδεχόμενων κινδύνων. Οι εκθέσεις της IPCC αποτελούν σημείο αναφοράς για τα ζητήματα που άπτονται της παγκόσμιας θέρμανσης και βασίζονται σε επιστημονικές δημοσιεύσεις ειδικών ερευνητών.

1.4.2.2.5.1.15 Παγκόσμιος Οργανισμός Διανοητικής Ιδιοκτησίας

Ο Παγκόσμιος Οργανισμός Διανοητικής Ιδιοκτησίας (World Intellectual Property Organization) είναι ο αρμόδιος διεθνής οργανισμός για την διανοητική ιδιοκτησία. Λειτουργεί στο πλαίσιο του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών και η έδρα του βρίσκεται στη Γενεύη. Ιδρύθηκε το 1967 και σήμερα υποστηρίζεται από 184 κράτη μέλη. Στο ευρύ πρόγραμμα εργασίας του εντάσσονται:

- Η εναρμόνιση εθνικών νόμων για τα πνευματικά δικαιώματα.
- Η παροχή υπηρεσιών πάνω σε διεθνείς αιτήσεις για δικαιώματα βιομηχανικής ιδιοκτησίας.
- Η ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τα δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας.
- Η παροχή νομικής ή τεχνικής υποστήριξης σε άλλες χώρες.
- Η βοήθεια εξεύρεσης λύσης σε διαμάχες για την ιδιωτική διανοητική ιδιοκτησία.
- Η κατάδειξη της τεχνολογίας της πληροφορίας ως μέσο αποθήκευσης, πρόσβασης και χρήσης πνευματικά κατοχυρωμένης πληροφορίας.

1.4.2.2.5.1.16 Παγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου (Π.Ο.Ε.)

Ο παγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου δημιουργήθηκε τον Απρίλιο του 1994 και τέθηκε σε ισχύ από 1.1.1995. Αποτελεί συνέχεια της GATT (General Agreement on Tariffs and Trade). Έχει τα χαρακτηριστικά Διεθνούς Οργανισμού ενώ η GATT ήταν μια απλή συμφωνία. Είναι ο μοναδικός διεθνής οργανισμός που ασχολείται με τους κανόνες που διέπουν το εμπόριο μεταξύ των χωρών. Περιλαμβάνει μια σειρά από Συμφωνίες, αποτέλεσμα διαπραγματεύσεων της μεγάλης πλειοψηφίας των χωρών της παγκόσμιας κοινότητας και έχουν επικυρωθεί από τα εθνικά κοινοβούλια. Ο σκοπός του οργανισμού είναι η διευκόλυνση τόσο των παραγωγών αγαθών και υπηρεσιών, όσο και εξαγωγέων και εισαγωγέων. Η Έδρα του Οργανισμού βρίσκεται στην Γενεύη της Ελβετίας και σήμερα αριθμεί 153 κράτη – μέλη

1.4.2.2.5.2 Γενική Συμφωνία Δασμών και Εμπορίου (GATT)

Συμφωνία που υπογράφηκε από 123 χώρες που αντιπροσώπευαν το 90% του παγκοσμίου εμπορίου. Στόχος της ήταν η κατάργηση των εμπορικών εμποδίων. Μετά από πολυετείς διαπραγματεύσεις ολοκληρώθηκε στις 15.12.1993. Διάδοχος της GATT είναι ο Παγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου (ΠΟΕ), ο οποίος άρχισε τις εργασίες του την 1η Ιανουαρίου 1995 και θα είναι στο εξής αρμόδιος για όλα τα θέματα που αφορούν το εμπόριο.

1.4.2.2.5.2.1 Συμβούλιο της Ευρώπης

Το Συμβούλιο της Ευρώπης, είναι ένας Διεθνής οργανισμός 47 κρατών μελών στην Ευρώπη. (Δεν πρέπει να συγχέεται με το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ούτε με το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο). Ιδρύθηκε στις 5 Μαΐου του 1949. Οι σκοποί του Συμβουλίου της Ευρώπης είναι, να προστατεύσει τα ανθρώπινα δικαιώματα, τη δημοκρατία και τον πλουραλισμό, να συμβάλλει στην ενημέρωση και να ενθαρρύνει

την ανάπτυξη της πολιτιστικής ταυτότητας και της πολυμορφίας της Ευρώπης, να αναζητά λύσεις για τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η Ευρωπαϊκή κοινωνία (τις διακρίσεις κατά των μειονοτήτων, την ξενοφοβία, τη μισαλλοδοξία, την προστασία του περιβάλλοντος, την ανθρώπινη κλωνοποίηση, το Aids, το οργανωμένο έγκλημα, κτλ).

Να βοηθήσει για τη σταθερότητα της δημοκρατίας στην Ευρώπη, στηρίζοντας προς αυτή την κατεύθυνση την πολιτική, νομοθετική και συνταγματική μεταρρύθμιση των κρατών-μελών.

1.4.2.3 Πολιτιστικοί Διεθνείς Οργανισμοί

1.4.2.3.1 Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή

Διεθνής, μη κυβερνητικός, μη κερδοσκοπικός οργανισμός που ιδρύθηκε το 1894 στο Παρίσι, ύστερα από απόφαση διεθνούς συνεδρίου που διοργανώθηκε με πρωτοβουλία των γαλλικών αθλητικών σωματείων. Στο πλαίσιο του συνεδρίου και έπειτα από πρόταση του Γάλλου παιδαγωγού βαρόνου Πιερ ντε Κουμπερντέν, αποφασίστηκε η διεξαγωγή των σύγχρονων Ολυμπιακών αγώνων. Πρώτος πρόεδρος της ΔΟΕ εξελέγη ο Δημήτριος Βικέλας, ο οποίος πρότεινε τη διεξαγωγή των πρώτων σύγχρονων Ολυμπιακών αγώνων στην Αθήνα το 1896. Τον Βικέλα διαδέχτηκε στην προεδρία ο βαρόνος Πιερ ντε Κουμπερντέν. Βασική αρμοδιότητα της ΔΟΕ είναι η εποπτεία της οργάνωσης και της διεξαγωγής των χειμερινών και θερινών Ολυμπιακών αγώνων. Σήμερα, η έδρα της επιτροπής βρίσκεται στην Λοζάνη της Ελβετίας. Ο αριθμός των ενεργών μελών της ξεπερνά τα 120, μεταξύ των οποίων είναι ενεργοί πρώην αθλητές και ολυμπιονίκες, πρόεδροι εθνικών αθλητικών σωματείων, διεθνώς διακεκριμένες προσωπικότητες κ.ά. Την επιτροπή διευθύνει ο πρόεδρος, ο οποίος εκλέγεται από τα μέλη της με μυστική ψηφοφορία για οκταετή θητεία, με δικαίωμα επανεκλογής για άλλα τέσσερα χρόνια. Ο πρόεδρος συντονίζει τις δραστηριότητες της ΔΟΕ και λειτουργεί ως μόνιμος αντιπρόσωπός της. Την προεδρία της επιτροπής για την περίοδο της διεξαγωγής των Ολυμπιακών αγώνων στην Αθήνα το 2004 ανέλαβε ο Βέλγος Ζακ Ρογκ.

1.4.2.4 Επιστημονικοί Διεθνείς Οργανισμοί

1.4.2.4.1 National Geographic Society

Η *National Geographic Society* (Εθνικός Γεωγραφικός Σύλλογος), με έδρα στην Ουάσιγκτον των Ηνωμένων Πολιτειών, είναι μία από τις μεγαλύτερες εκπαιδευτικές και επιστημονικές, μη κερδοσκοπικές, οργανώσεις παγκοσμίως. Στα ενδιαφέροντα της περιλαμβάνονται η γεωγραφία, η αρχαιολογία και η φυσική επιστήμη, η προώθηση της περιβαλλοντικής και ιστορικής συντήρησης, και η μελέτη του παγκόσμιου πολιτισμού και ιστορίας. Ιδρύθηκε στην Ουάσιγκτον στις 27 Ιανουαρίου 1888, από 33 εξερευνητές και επιστήμονες οι οποίοι ενδιαφέρθηκαν για «την οργάνωση μιας κοινωνίας για την αύξηση και τη διάδοση της γεωγραφικής γνώσης».

1.4.2.4.2 Διεθνείς Οργανισμοί Μετρολογίας

Είναι Διακρατικοί Οργανισμοί που σκοπό έχουν το συντονισμό των κρατικών ινστιτούτων μετρολογίας, την ανάπτυξη και εφαρμογή των αρχών της μετρολογίας, την εξασφάλιση της ομοιομορφίας των μετρήσεων παγκοσμίως, την προώθηση του Διεθνούς Συστήματος Μονάδων (SI), παροχή συστάσεων για νομικά θέματα που έχουν σχέση με τις μετρήσεις και τα όργανα μετρήσεων, την πιστοποίηση των διαδικασιών συναλλαγής-λειτουργίας-οργάνωσης στους τομείς του εμπορίου, των υπηρεσιών, και της παραγωγής.

Τους διακρίνουμε σε:

1.4.2.4.2.1 Διεθνής Οργανισμός Νομικής Μετρολογίας.

Ο Διεθνής αυτός Οργανισμός ιδρύθηκε το 1955 με σκοπό την προώθηση και την τυποποίηση όλων των διαδικασιών μέτρησης (μετρολογία). Ο κύριος σκοπός του είναι η προώθηση μετρολογικών οδηγιών και η εφαρμογή τους από τους διεθνείς και εθνικούς φορείς όσον αφορά τη χρήση των μονάδων

μέτρησης, τις προϋποθέσεις που πρέπει να τηρούν τα όργανα μέτρησης, τις μεθόδους που χρησιμοποιούνται για τις μετρήσεις αλλά και τα επιτρεπτά όρια μέσα στα οποία πρέπει να κινούνται οι μετρήσεις π.χ. του οιοπνεύματος στο αίμα, της ποσότητας της ραδιενέργειας, των ρύπων κ.ά. Μέλη του οργανισμού είναι 59 χώρες ενώ υπάρχουν και χώρες που συμμετέχουν ως αντεπιστέλλοντα μέλη. Συνεργάζεται στενά από το Διεθνές Γραφείο Μέτρων και Σταθμών.

1.4.2.4.2.2 Διεθνές Γραφείο Μέτρων και Σταθμών

Αποτελεί έναν από τους τρεις οργανισμούς που είναι εξειδικευμένοι στην διατήρηση του Διεθνούς Συστήματος Μονάδων, που διαμορφώθηκε στα πλαίσια της Συμφωνίας του Μέτρου (βλ. σελ 154) (Convention du Metre) η οποία υπογράφηκε στις 20 Μαΐου 1875. Ο αρχικός σκοπός του Διεθνούς Γραφείου ήταν η διάδοση του μετρητικού συστήματος του γαλλικού μέτρου και του χιλιόγραμμου στον υπόλοιπο κόσμο. Αργότερα επεκτάθηκε και στην μέτρηση διάφορων πεδίων νέων τεχνολογιών, όπως η μέτρηση του ηλεκτρισμού (1937), η φωτομετρία (1937), η μέτρηση της ραδιενέργειας (1960) κλπ. Ο κύριος σκοπός του Διεθνούς Γραφείου είναι να διενεργεί έρευνα στο τομέα των μετρήσεων. Εδρεύει στο προάστιο του Παρισιού –Sebre. Η 20 Μαρτίου κάθε έτος είναι η Διεθνής Ημέρα Μετρολογίας προς τιμήν της ιδρύσεως του Διεθνούς Γραφείου.

1.4.2.4.2.3 Διεθνής Οργανισμός Τυποποίησης

Ο Διεθνής Οργανισμός Προτυποποίησης (International Organization for Standardization, διακριτική ονομασία: ISO), αποτελεί ένα διεθνές σωματείο θέσης προτύπων που αποτελείται από αντιπροσώπους των εθνικών σωματείων προτυποποίησης. Ο οργανισμός ιδρύθηκε στις 23 Φεβρουαρίου του 1947 και παράγει τα παγκόσμια βιομηχανικά και εμπορικά πρότυπα, τα επονομαζόμενα πρότυπα ISO.

1.4.2.4.2.4 Ευρωπαϊκός Οργανισμός Πυρηνικών Ερευνών

Το CERN (πλήρης τίτλος: Organisation Européenne pour la Recherche Nucléaire "Ευρωπαϊκός Οργανισμός Πυρηνικών Ερευνών") είναι το μεγαλύτερο πειραματικό κέντρο ερευνών σωματιδιακής φυσικής στον κόσμο. Βρίσκεται δυτικά

της Γενεύης, στα σύνορα Ελβετίας και Γαλλίας. Ιδρύθηκε το 1952 από δώδεκα ευρωπαϊκές κυβερνήσεις και σήμερα αριθμεί 20 κράτη-μέλη, μεταξύ των οποίων και η Ελλάδα, η οποία είναι ιδρυτικό μέλος.

1.4.2.5 Οικονομικοί Διεθνείς Οργανισμοί

1.4.2.5.1 Διεθνής Οργανισμός Αερομεταφορών

Διεθνής Οργανισμός Αερομεταφορέων (International Air Transport Association) είναι ένας διεθνής οργανισμός αερομεταφορέων, με έδρα το Μόντρεαλ του Κεμπέκ, στον Καναδά. Ιδρύθηκε στο τέλος του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου, τον Απρίλιο του 1945, στην Αβάνα της Κούβας. Ο λόγος δημιουργίας του, είναι να υπάρχει ομοιομορφία στις τιμές των εισιτηρίων στις αεροπορικές εταιρείες, αλλά και να ελέγχει τον ανταγωνισμό που αναπτύσσεται μεταξύ αυτών. Το 1945, τα μέλη της αριθμούσαν 57, από 31 έθνη, κυρίως από την Ευρώπη και την Βόρεια Αμερική. Σήμερα, τα μέλη του έχουν ξεπεράσει τα 270, από 140 κράτη από τις πέντε ηπείρους.

1.4.2.5.2 Οργανισμός Εξαγωγών Πετρελαιοπαραγωγών Χωρών

Ο Οργανισμός Εξαγωγών Πετρελαιοπαραγωγών Χωρών, περισσότερο γνωστός ως ΟΠΕΚ, από τ΄ αρχικά του τίτλου του στην αγγλική απόδοση Organization of the Petroleum Exporting Countries ΟΡΕC είναι σήμερα ένας διεθνής οικονομικός οργανισμός.

Δημιουργήθηκε στη Βαγδάτη (Ιράκ) το 1960 από τις ακόλουθες χώρες μέλη Ιράν, Ιράκ, Κουβέιτ, Σαουδική Αραβία και Βενεζουέλα. Πρωτοστάτες της δημιουργίας αυτού ήταν ο Σάχης της Περσίας και ο τότε Βασιλεύς της Σαουδικής Αραβίας. Πρωταρχικοί στόχοι και σκοποί αυτού του διεθνή οργανισμού ήταν η καθιέρωση ενιαίας πετρελαϊκής πολιτικής μεταξύ των κρατών μελών και ο προσδιορισμός των ευμενέστερων μέτρων προστασίας των συμφερόντων τους με σταθεροποιητικές τιμές της διεθνούς αγοράς σε μια προοπτική αφενός αποφυγής βλαβερών συνεπειών για τα ίδια μέλη - κράτη και αφετέρου σε μία δίκαιη και ομαλή πετρελαϊκή βιομηχανική ανάπτυξη.

1.4.2.5.3 Οργανισμός Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης – Ο.Ο.Σ.Α.

Δημιουργήθηκε από τα κράτη της δυτικής Ευρώπης και της Βόρειας Αμερικής. Διεθνώς αναφέρεται ως Ο.Ε.С.Д., από τον αγγλικό τίτλο Organization for Economic Cooperation and Development. Σήμερα μέλη του είναι τα εξής κράτη: Αυστραλία, Αυστρία, Βέλγιο, Γαλλία, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, Δανία, Ελβετία, Ελλάδα, Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, Ήιρ (Ιρλανδία), Ισλανδία, Ισπανία, Ιταλία, Καναδάς, Λουξεμβούργο, Μεγάλη Βρετανία, Νορβηγία, Ολλανδία, Πορτογαλία, Σουηδία, Τουρκία, Μεξικό, Νέα Ζηλανδία, Φινλανδία και Ιαπωνία.

Αποστολή του ΟΟΣΑ είναι η ενδυνάμωση της συνεργασίας ανάμεσα στα Κράτη-μέλη έτσι ώστε να επιτύχουν αειφόρο Οικονομική Ανάπτυξη. Ο ΟΟΣΑ παρέχει συστάσεις προς τα μέλη του, έτσι ώστε να διαμορφώσουν την πολιτική τους, ενώ εκδίδει μελέτες και στατιστικά στοιχεία για κάθε Κράτος-μέλος.

Ο Οργανισμός καλύπτει ευρύτατο φάσμα θεμάτων και ασχολείται με όλους τους τομείς πολιτικής, πλην του πεδίου άμυνας. Αποτελεί την πιο αξιόπιστη πηγή για στατιστικά, οικονομικά και κοινωνικά στοιχεία. Ενδεικτικά τομείς δράσης είναι: οικονομική ανάλυση, περιβαλλοντική πολιτική, αναπτυξιακή συνεργασία, εμπόριο, οικονομικά και δημοσιονομικά θέματα, τεχνολογία, βιομηχανική πολιτική, εκπαίδευση, τρόφιμα, γεωργία και αλιεία κλπ.

1.4.2.6 Εκκλησιαστικοί Διεθνείς Οργανισμοί

1.4.2.6.1 Παγκόσμιο Συμβούλιο Εκκλησιών

Εκκλησιαστικός οργανισμός που τον ίδρυσαν το 1948 στο Άμστερνταμ αντιπρόσωποι 147 εκκλησιών από 44 χώρες. Κατά τη σχετική διακήρυξη, πρόκειται για αδελφότητα Εκκλησιών οι οποίες ομολογούν πίστη στον Ιησού και επιθυμούν να συνεργαστούν για τη δόξα του χριστιανισμού. Το Συμβούλιο ανέπτυξε δραστηριότητα και στους τομείς της παιδείας. Παρέχει επίσης περίθαλψη στους απόρους και υλική ενίσχυση προς τους πρόσφυγες. Στο ΠΣΕ μετέχει και η Εκκλησία της Ελλάδας

(Πηγές: 1. Απλά οικονομικά – Γ.Χολεβας – 1988/1992

2.Λεξικό της Νέας Ελληνικής Γλώσσας- Γ. Μπαμπινιώτη-Γ΄ Έκδοση - Αθήνα 2008 – σελ 37

3. *Διεθνή Οικονομία* – Ε.Ι.Θαλασσινός – Δρ. Θ.Β.Σταματόπουλος –Εκδόσεις Σταμούλης – Αθήνα 1998
4. *Λεξικό της Νέας Οικονομικής (Ελληνοαγγλικό – Αγγλοελληνικό)*-Αγαπητός Γεώργιος-Αθήνα 2008 – σελ 103
5. Παγκοσμιοποίηση - Η ιστορική θέση, το μέλλον και η πολιτική σημασία-Νίκος Κοντζιάς-Αθήνα 2003-Εκδόσεις Καστανιώτη
6. Πολιτική Οικονομία – Εκδόσεις Μπενου 1998
7. Διεθνείς Οικονομικοί Οργανισμοί – Δημ. Ζαχαριαδη – Σούρα – σελ17
8. Διεθνείς οργανισμοί-*Αρχές και προβλήματα*-*Bennett, A. Leroy*-2006-Εκδόσεις Gutenberg
9. Διεθνείς οργανισμοί- *Νομική θεωρία των διεθνών οργανισμών*-Σωτήριος Βαρουξάκης-1987-Εκδόσεις Παπαζήσης
10. Εγκυκλοπαίδεια Δομή- τόμος 6 - «διεθνείς οργανισμοί» - σελ 121
11. http://el.wikipedia.org/wiki/Κατηγορία:Διεθνείς_Οργανισμοί - 54k -
12. <http://www.minenv.gr/5/57/g5706.html> - 8k
13. [http:// www.ypepth.gr/el_ec_category653.htm](http://www.ypepth.gr/el_ec_category653.htm) - 52k -
14. <http://www.europa.eu.int/eures/main.jsp?catId=2593&parentId=0&orgTypeId=69&acro...el> - 31k -)

Κεφάλαιο 2ο



“Group of Eight”

“G8”

2. Group of Eight

2.1 Η ομάδα των οχτώ (G8)

Η Ομάδα των Οκτώ (G8), γνωστή επίσης και ως Ομάδα των Επτά μαζί με τη Ρωσία, είναι ένα διεθνές φόρουμ (βλ. σελ 155) που αποτελείται από τις κυβερνήσεις του Καναδά, της Γαλλίας, της Γερμανίας, της Ιταλίας, της Ιαπωνίας, της Ρωσίας, του Ηνωμένου Βασιλείου και των Ηνωμένων Πολιτειών. Μαζί, οι χώρες αυτές αντιπροσωπεύουν περίπου το 65% του Ακαθάριστου Προϊόντος της Παγκόσμιας Αγοράς και τη πλειοψηφία της παγκόσμιας στρατιωτικής δύναμης (7 από τις 8 κορυφαίες θέσεις για στρατιωτικές δαπάνες, και σχεδόν παγκοσμίως όλο το σύνολο των πυρηνικών όπλων). Από το 1975, οι αρχηγοί των κρατών και των κυβερνήσεων των μεγάλων βιομηχανικών δημοκρατιών έχουν συνάντηση κάθε χρόνο και ασχολούνται με τα οικονομικά και πολιτικά ζητήματα που αντιμετωπίζουν οι εγχώριες κοινωνίες και η διεθνή κοινότητα στο σύνολό της.

Οι υπουργοί του G8 συνεδριάζουν καθ' όλη τη διάρκεια του έτους. Η Ευρωπαϊκή Ένωση παρευρίσκεται επίσης στις συναντήσεις με τον πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και την εκ περιτροπής προεδρία του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Κάθε χρόνο, την ευθύνη της φιλοξενίας των μελών της G8 την έχει ένα από τα κράτη μέλη με την ακόλουθη σειρά: Γαλλία, Ηνωμένες Πολιτείες, Ηνωμένο Βασίλειο, Ρωσία, Γερμανία, Ιαπωνία, Ιταλία και Καναδάς. Ο κάτοχος της προεδρίας προβλέπει την ατζέντα, φιλοξενεί τη σύνοδο κορυφής για το έτος αυτό και καθορίζει τις υπουργικές συνεδριάσεις που θα πραγματοποιηθούν. Πρόσφατα, η Γαλλία και το Ηνωμένο Βασίλειο είχαν εκφράσει την επιθυμία να επεκτείνουν την ομάδα και να συμπεριλάβουν πέντε αναπτυσσόμενες χώρες, που αναφέρονται ως το «Εμβέλεια Πέντε (O5)» ή το Συν Πέντε (Plus Five) οι οποίες χώρες είναι: η Βραζιλία, η Κίνα, η

Ινδία, το Μεξικό και η Νότια Αφρική. Οι χώρες αυτές συμμετείχαν ως προσκεκλημένοι σε προηγούμενες συνεδριάσεις, οι οποίες μερικές φορές αποκαλούνταν G8+5.

2.2 Χώρες που αποτελούν το G8



2.2.1 Γαλλία



Δημοκρατία, της δυτικής Ευρώπης. (France)

Έκταση: 643,427.χλμ.

Πληθυσμός: 62.150775 κατ. (εκτ. Ιούλιος 2008)

Πρωτεύουσά: το Παρίσι.

Γλώσσα: τα γαλλικά, αλλά υπάρχουν και γλωσσικές μειονότητες Βρετανών, Γερμανών, Βάσκων.

Νόμισμα: Ευρώ.

Οικονομία: Η οικονομία της Γαλλίας βασίζεται αρχικά στη πολυκαλλιέργεια ειδών διατροφής.

Πολύ γρήγορα, τα κρασιά της, τα σπρωρικά και οι βιομηχανίες της καλλιέργειας απέκτησαν μεγάλη

φήμη. Το σιτάρι αποτελεί ένα από τα πιο βασικά γεωργικά προϊόντα της Γαλλίας.

Παράγει επίσης, βρόμη, σίκαλη, κριθάρι, ζαχαρότευτλα, ρύζι, καλαμπόκι, πατάτες και όλα τα είδη των λαχανικών. Στους γαλλικούς σπρωρώνες παράγονται άφθονα και ποικίλα φρούτα, όπως αχλάδια, μήλα, πορτοκάλια, κεράσια, δαμάσκηνα, βερίκοκα κτλ.

Όσον αφορά την βιομηχανία, η Γαλλία, σήμερα παρουσιάζει μεγάλη ανάπτυξη στη χαλυβουργική βιομηχανία. Ο χάλυβας χρησιμοποιείται για τη κατασκευή γεωργικών μηχανών, τροχαίου υλικού, αεροπλάνων και μηχανών αεροπλάνων, σιδηροδρομικών μηχανών και πλοίων. Επίσης χρησιμοποιείται πολύ στη γαλλική αυτοκινητοβιομηχανία, τα προϊόντα της οποίας έχουν μεγάλη απήχηση στη διεθνή

<u>Α.Ε.Π.</u>	<u>Εκτίμηση 2008</u>
- Ολικό	\$ 2.097 τρις
- Κατά κεφαλή	\$ 32,700

αγορά, ενώ ένα μεγάλο μέρος του χάλυβα εξάγεται στο εξωτερικό. Επίσης κατέχει την πρώτη θέση στον κόσμο σε παραγωγή σιδηρομεταλλεύματος.

Άφθονη είναι και η υδροηλεκτρική ενέργεια της Γαλλίας, που προέρχεται από τους πολυάριθμους ποταμούς της. Αξιόλογη ήταν και η συμβολή των γαλλικών ποταμών στην ανάπτυξη της υφαντουργίας. Σε ολόκληρη τη κοιλάδα του Ροδάνου, καθώς και στη Ρουέν, επί του Σηκουάνα, υπάρχουν εργοστάσια, όπου παράγονται συνθετικά υφάσματα. Τα Βόρεια και τα Βορειοανατολικά τμήματα της Γαλλίας αποτελούν σπουδαία κέντρα βιομηχανίας βαμβακερών και μάλλινων υφασμάτων. Κοιτάσματα πετρελαίου έχουν βρεθεί στην περιοχή Παρεντίς, κοντά στο Μπορντό, καθώς και στο λεκανοπέδιο του Παρισιού. Μετά την ανεξαρτητοποίηση της Αλγερίας, έγιναν ειδικές συμβάσεις, με τις οποίες εξασφάλισε η Γαλλία τα δύο τρίτα περίπου από τα πετρέλαια της πρώην αποικίας της. Στα Πυρηναία και κοντά στην πόλη Λακ, βρέθηκαν το 1951 τεράστια αποθέματα φυσικού αερίου. Η περιοχή της Λακ αποτελεί ένα από τα σπουδαιότερα κέντρα βιομηχανίας χημικών και πλαστικών προϊόντων.

Ένα άλλο επίτευγμα της Γαλλίας είναι ότι κατόρθωσε να τιθασεύσει και την ενέργεια των παλιρροιών και να κατασκευάσει τον πρώτο παλιρροϊκό σταθμό παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος στον ποταμό Ρανς, κοντά στη Ντίναν της Βρετάνης. Στο Οντελλό των Πυρηναίων έχει εγκατασταθεί ένας μεγάλος πειραματικός σταθμός παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, με την εκμετάλλευση της ηλιακής θερμότητας.

Αξιόλογη είναι και η υφαντουργική βιομηχανία που κατατάσσεται ανάμεσα στις πρώτες του κόσμου, καθώς και η χημική βιομηχανία, βιομηχανίες κεραμικής, χαρτιού και ελαστικού, οι γεωργικές βιομηχανίες.



Ομοσπονδιακό κράτος της Βόρειας Αμερικής, που αποτελείται από 50 πολιτείες.
(United. States Of America)

Έκταση: 9,826,630 τ.χλμ.

Πληθυσμός: 303,824,640 κάτ. (εκτ. Ιούλιος 2008)

Πρωτεύουσα: Ουάσιγκτον

Γλώσσα: Αγγλική (Αμερικανική)

Νόμισμα: Αμερικανικό δολάριο.

Οικονομία: Οι Η.Π.Α. παρουσιάζουν υψηλό βιοτικό επίπεδο που όμως συναγωνίζεται τη φτώχεια ορισμένων μειονοτήτων και κυρίως των μαύρων. Ένα μικρό ποσοστό του πληθυσμού (3%) ασχολείται με τη γεωργία, ενώ το 27% ασχολείται με τη βιομηχανική παραγωγή. Οι καλλιεργήσιμες εκτάσεις των Η.Π.Α., φτάνουν σε 428 εκατ. εκτάρια, σχεδόν το 45% του εθνικού συνολικού εδάφους. Σημαντική θέση στη γεωργική παραγωγή έχει η καλλιέργεια ζωοτροφών. Οι δασικές εκτάσεις καταλαμβάνουν περίπου 248 εκατ. εκτάρια. Η γεωργία εξασκείται σε περισσότερες από 2,3 εκατ. φάρμες, με μέσο όρο έκτασης η κάθε μια 150 εκταρίων. Αυτή η μεγάλη εδαφική έκταση και η συνεχής μείωση των εργατικών χεριών, οδήγησε στην απαραίτητη πλέον μηχανοποίηση των αγροτικών εργασιών. Ο πιο αναπτυγμένος γεωργικός τομέας είναι η καλλιέργεια σιτηρών, με την παραγωγή σιταριού και καλαμποκιού. Καλλιεργούνται επίσης βρώμη, κριθάρι και σόργο. Αξιοσημείωτη είναι η παραγωγή ρυζιού (Καλιφόρνια), πατάτας και ζαχαρότευτλων, ενώ εξίσου σημαντική είναι και η φρουτοκαλλιέργεια (μήλα, αχλάδια, κεράσια). Στην περιοχή της Καλιφόρνιας καλλιεργούνται ποικιλίες αμπελιών και παράγονται διάφορα κρασιά, κατατάσσοντας τις Η.Π.Α. στην έκτη θέση εξαγωγής κρασιών παγκοσμίως. Οι Η.Π.Α. αποτελούν επίσης μια από τις μεγαλύτερες χώρες παραγωγής βαμβακιού ενώ σημαντική είναι η παραγωγή καπνού, που περιορίζεται στις ανατολικές περιοχές. Σημαντική θέση στην οικονομία των Η.Π.Α., κατέχει και η κτηνοτροφία.

Το ένα τρίτο του εδάφους των Η.Π.Α. καλύπτεται από δάση, κυρίως οι πολιτείες του βορρά. Η χώρα αποτελεί το μεγαλύτερο παραγωγικό φορέα ξυλείας. Η αλιεία, κυρίως στον Ατλαντικό ωκεανό, εξασκείται με μοντέρνες μεθόδους. Ιδιαίτερα σημαντικός είναι ο ορυκτός πλούτος και οι πηγές παραγωγής ενέργειας. Σημαντική θέση κατέχει ο σίδηρος, η παραγωγή του όμως μειώνεται συνεχώς και έτσι οι Η.Π.Α. εισάγουν μεγάλες ποσότητες σιδήρου. Το ίδιο ισχύει και για το χαλκό. Ανάμεσα στα πολύτιμα μέταλλα, αξίζει να σημειωθεί η παραγωγή χρυσού. Τέλος εξορύσσονται

<u>Α.Ε.Π.</u>	<u>Εκτίμηση 2008</u>
- Ολικό	\$14.58 τρις
- Κατά κεφαλή	48,000

επίσης ουράνιο, άργυρος, ράδιο, βανάτιο και μερκούριο. Το μεγαλύτερο ποσοστό της αμερικανικής βιομηχανικής ενέργειας, παράγεται από τις ενεργειακές πηγές. Σ' αυτές συγκαταλέγονται ο άνθρακας, η εξόρυξη πετρελαίου και το φυσικό αέριο. Συγκεκριμένα οι Η.Π.Α. κατέχουν τη δεύτερη θέση παγκόσμιας παραγωγής πετρελαίου (440 εκατ. τόνοι ετησίως).

Η βιομηχανία των Η.Π.Α. εξακολουθεί να παράγει το 1/4 των προϊόντων παγκοσμίως, παρόλο που συναγωνίζεται τις νέες βιομηχανικές δυνάμεις, όπως αυτή της Γερμανίας και των ανατολικών κρατών. Η χαλυβουργία αποτελεί τη βάση της βιομηχανίας και περιορίζεται σε μια μεγάλη ζώνη στα κεντροανατολικά. Σε δεύτερη μοίρα έρχεται η μεταλλουργία, με μεγάλα βιομηχανικά κέντρα κατά μήκος των ατλαντικών ακτών και στις βορειοανατολικές περιοχές. Πρώτη θέση κατέχει και ο αυτοκινητιστικός τομέας, που τα τελευταία χρόνια έχει φτάσει σε μέσο όρο παραγωγής 9 εκατ. οχημάτων. Το πιο γνωστό βιομηχανικό κέντρο αυτοκινήτων είναι το Νπιτρόιτ. Άλλοι αναπτυσσόμενοι τομείς είναι ο ναυπηγικός, αεροναυπηγικός, οικιακού εξοπλισμού και υφαντουργικός. Σημαντική θέση κατέχει και η χημική βιομηχανία. Ο τομέας της υφαντουργίας, περιλαμβάνει προϊόντα από μαλλί και βαμβάκι, όπως επίσης και συνθετικές ίνες (νάιλον). Ο τομέας της διατροφής, είναι ιδιαίτερα αναπτυσσόμενος, με τραστ κονσερβοποίησης κρεάτων, οπωρικών, φρούτων και γαλακτοκομικών προϊόντων. Οι Η.Π.Α. κατέχουν σημαντική θέση στο διεθνές εμπόριο, όμως το εξαγωγικό εμπόριο επηρεάζει πολύ λίγο την οικονομία της χώρας, σε σύγκριση με άλλες βιομηχανικές χώρες, στις οποίες το εξαγωγικό εμπόριο παίζει πρωταρχικό ρόλο στην οικονομία τους. Η Νέα Υόρκη και το Σικάγο, αποτελούν σημαντικά οικονομικά τραπεζικά κέντρα.

2.2.3 Ηνωμένο Βασίλειο



Αρχικά Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland). Κράτος που περιλαμβάνει την κυρίως νήσο του βρετανικού Αρχιπελάγους, την Βόρειο Ιρλανδία και περίπου 5.000 μικρότερα νησιά.

Επιφάνεια: 244.820 τετρ.χιλ.

<u>Α.Ε.Π.</u>	<u>Εκτίμηση 2008</u>
- Ολικό	\$2.279 τρις.
- Κατά κεφαλή	\$37,400

Πληθυσμός: 60,943,912 κατ. (εκτ. Ιούλιος 2008)

Πρωτεύουσα: Λονδίνο.

Γλώσσα: Κυριαρχούν τα αγγλικά, αλλά στη Σκωτία, την Ιρλανδία και την Ουαλία υπάρχουν ακόμη ομάδες που μιλούν την κέλτικη γλώσσα.

Νόμισμα: Η στερλίνα.

Οικονομία: Μια από τις αιτίες, που οδήγησαν σε μια χωρίς προηγούμενο ανάπτυξη της Βρετανίας ήταν οι αποικίες και η βιομηχανική επανάσταση που ήρθε σαν αποτέλεσμα. Αρχικά, η βιομηχανία της βασίστηκε στην ύπαρξη των πλούσιων κοιτασμάτων κάρβουνου και της εξασφάλιζε την απαραίτητη ενέργεια και τα πλούσια σιδηρομεταλλεύματά της.

Τα δύο αυτά, σε συνδυασμό με την εφεύρεση και την αξιοποίηση της ατμομηχανής, καθώς και η αφθονία των πρώτων υλών, δημιούργησαν τις προϋποθέσεις για την ανάπτυξη και των άλλων βιομηχανικών κλάδων.

Απόκτησε μια χωρίς προηγούμενο δύναμη, πολιτική και οικονομική. Έγινε το κέντρο του διεθνούς εμπορίου, ενώ η λίρα ήταν το επίσημο νόμισμα των εμπορικών ανταλλαγών σε όλο τον κόσμο. Μετά τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο άρχισε να διαφαίνεται στον ορίζοντα ένας απ' τους πιο μεγάλους οικονομικούς και πολιτικούς αντιπάλους, η Αμερική.

Σημαντικότεροι βιομηχανικοί τομείς της χώρας είναι: η χαλυβουργία, η μηχανουργία, η υφαντουργία κι η χημική βιομηχανία. Τα μηχανήματα της αγγλικής βιομηχανίας εξακολουθούν να είναι απ' τα καλύτερα στον κόσμο. Η υφαντουργία έχει παράδοση απ' το Μεσαίωνα ακόμη και κυρίως στον τομέα των μάλλινων υφασμάτων. Και σήμερα ακόμη, τα αγγλικά κασμήρια είναι απ' τα καλύτερα στον κόσμο. Σημαντική ακόμη είναι και η βιομηχανία τροφίμων, η ζυθοποιία, η ποτοποιία κ.ά.

Η μεγάλη βιομηχανική ανάπτυξη οδήγησε στη δημιουργία ενός πυκνού δικτύου συγκοινωνιών και μεταφορών όλων των ειδών. Παρόλη την ανάπτυξη όμως, το εσωτερικό οδικό δίκτυο θεωρείται ξεπερασμένο και σήμερα εκσυγχρονίζεται με ταχείς ρυθμούς. Τα λιμάνια είναι από τα πιο σύγχρονα στον κόσμο, ενώ ο εμπορικός της στόλος κατέχει μια απ' τις πρώτες θέσεις στον κόσμο, όπως και οι αεροπορικές της συγκοινωνίες. Σε όγκο διεθνών συναλλαγών έρχεται στην τρίτη θέση ανάμεσα στις χώρες του δυτικού κόσμου.

Παράλληλα με τη βιομηχανία, σημαντικά αναπτυγμένη είναι και η γεωργία και κυρίως η κτηνοτροφία. Απ' τη γεωργική παραγωγή θα πρέπει να αναφερθούν το στάρι, το καλαμπόκι, το κριθάρι, η βρώμη και τα ζαχαρότευτλα.

Η Μεγάλη Βρετανία θεωρείται η χώρα όπου βελτιώθηκαν οι σημαντικότερες φυλές των ζώων που σήμερα εκτρέφονται σ' όλον τον κόσμο και σήμερα είναι η χώρα με τη μεγαλύτερη εξαγωγή βελτιωμένων φυλών ζώων.

2.2.4 Ρωσία



Κράτος που εκτείνεται στην ανατολική Ευρώπη και την Ασία (ρωσικά Россия).

Έκταση: 17.075.200 τ.χλμ,

Πληθυσμός: 140,702,096 κατ. (εκτ. Ιούλιος 2008)

Πρωτεύουσα: Μόσχα.

Γλώσσα: η ρωσική.

Νόμισμα: το ρούβλι.

Οικονομία: Η κρίση του κομμουνιστικού καθεστώτος και η διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης το 1991 αποτέλεσαν την αρχή μιας πολύπλοκης και δύσκολης περιόδου

<u>Α.Ε.Π.</u>	<u>Εκτίμηση 2008</u>
- Ολικό	\$ 2.225 τρις.
- Κατά κεφαλή	\$ 15,800

μετασχηματισμού του εσωτερικού οικονομικού συστήματος της Ρωσίας (όπως και των άλλων πρώην Σοβιετικών Δημοκρατιών), που έπρεπε να απαγκιστρωθεί από τα αποπνικτικά όρια ενός σκληρού κεντροποιημένου και γραφειοκρατικού σχεδιασμού για να ανοιχτεί σε μεθόδους παραγωγής πιο αποτελεσματικούς και εύκαμπτους, που να λαμβάνουν υπ' όψιν τους εμπορικούς νόμους και να αξιοποιούν την ατομική ή ιδιωτική πρωτοβουλία. Πρέπει να ξεπεραστούν οι σοσιαλιστικές μορφές, με τις οποίες το μονοπώλιο των οικονομικών δραστηριοτήτων διατηρούνταν από το κράτος και από τους συνεταιρισμούς (τα kolchoz στη γεωργία), (βλ. σελ 152) έτσι ώστε να ανατεθεί η γη και τα πρόσοδά της στην ατομική ιδιοκτησία των πολιτών, ξεπερνώντας έτσι την πολύ χαμηλή απόδοση της κollectιβοποιημένης γεωργίας,

που αποτελεί ένα από τα πιο δραματικά προβλήματα της οικονομίας της μετασοβιετικής περιόδου και να επιτραπεί η δημιουργία ελεύθερων επιχειρήσεων και μιας χρηματοδοτικής αγοράς. Ένα άλλο πρόβλημα που αντιμετωπίζεται είναι η χαμηλή παραγωγικότητα και η τεχνολογικό-οργανωτική καθυστέρηση του βιομηχανικού τομέα: τα κριτήρια διαχείρισης πρέπει να περάσουν από την πραγματοποίηση των στόχων στις μεμονωμένες επιχειρήσεις από τα κεντρικά γραφεία σχεδιασμού στην ισορροπία εσόδων-εξόδων σύμφωνα με τη λογική της προσφοράς και της ζήτησης. Παρά τα τεράστια προβλήματα και την οικονομική κρίση στην οποία βρίσκεται, η Ρωσία παραμένει λόγω της ευρύτητας της περιοχής και της αφθονίας σε πρώτες ύλες και φυσικούς πόρους ένα από τα πιο ισχυρά κράτη του κόσμου. Η γεωργία είναι πιο ανεπτυγμένη στην κεντρική ζώνη όπου το γόνιμο έδαφος και τα μεγάλα αρδευτικά έργα επιτρέπουν τη μεγάλη παραγωγή πατάτας, λινού, κάνναβης, δημητριακών. Το δάσος των κωνοφόρων, πιο βόρεια, είναι εκμεταλλεύσιμο μόνο κατά μήκος των ποταμών, όπου είναι δυνατή η μεταφορά της ξυλείας μέσω των ρευμάτων των ποταμών. Οι πηγές των ορυκτών είναι άφθονες και ποικίλες: στην πρώτη θέση βρίσκεται το πετρέλαιο και το φυσικό αέριο, των οποίων είναι ο μεγαλύτερος παραγωγός στον κόσμο, μετά έρχεται ο άνθρακας, του οποίου είναι ο τρίτος παραγωγός στον κόσμο, και ο σίδηρος, του οποίου είναι ο μεγαλύτερος παραγωγός. Στις πρώτες θέσεις του κόσμου βρίσκεται η παραγωγή νικελίου, τουνγκστένιου, χρωμίτη, χρυσού, υδραργύρου, τσίγκου, ασημιού, πλατίνας, ποτασικών αλάτων, αμιάντου κ. ά. Τεράστια είναι η παραγωγή βωξίτη, αντιμονίου, μολυβδαινίου, πολύτιμων λίθων (σμαράγδια στα Ουράλια, διαμάντια, των οποίων είναι ο δεύτερος παραγωγός στον κόσμο, στην ανατολική Σιβηρία). Μεγάλες υδροηλεκτρικές εγκαταστάσεις στο Βόλγα και στα ασιατικά ποτάμια παράγουν, εκτός από τις θερμικές και πυρηνικές εγκαταστάσεις, την ηλεκτρική ενέργεια για τη βιομηχανία, που αφορά κυρίως στο σιδηρουργικό τομέα στη ζώνη της Μόσχας και των Ουράλιων, στον ηλεκτρομαγνητικό τομέα και στο μηχανικό τομέα (γεωργικές μηχανές, αυτοκινητοβιομηχανίες, βιομηχανίες σιδηροδρομικού υλικού, αεροπλάνων, ναυπηγικές βιομηχανίες), στην περιοχή της Μόσχας και της Αγίας Πετρούπολης, και στο χημικό τομέα (ίνες, λάστιχα).

2.2.5 Γερμανία



Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Ευρώπης. (*Bundesrepublik Deutschland*)

Επιφάνεια: 357.021 τ.χλμ.

Πληθυσμός: 82.369.552 κατ. (εκπ. Ιούλιος 2008)

Πρωτεύουσα: Βερολίνο (προσωρινή έδρα της κυβέρνησης, Βόννη).

Γλώσσα: γερμανικά.

Νόμισμα: Ευρώ

Οικονομία: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Ευρώπης.

Επιφάνεια: 357,021 τ.χλμ.

Πληθυσμός: 82,369,552 κατ. (εκτ. Ιούλιος 2008)

Πρωτεύουσα: Βερολίνο (προσωρινή έδρα της κυβέρνησης, Βόννη).

Γλώσσα: γερμανικά.

Νόμισμα: Ευρώ

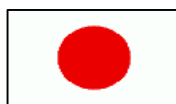
Οικονομία: Η οικονομία της Γερμανίας βασίζεται κυρίως στον βιομηχανικό και υπηρεσιακό τομέα. Ενώ μεγάλες εκτάσεις της χώρας καλλιεργούνται γεωργικά, μονάχα 2-3%

<u>Α.Ε.Π.</u>	<u>Εκτίμηση 2008</u>
- Ολικό	\$ 2.863 τρις
- Κατά κεφαλή	\$ 34,800

του πληθυσμού ασχολούνται με τον τομέα αυτό. Με ΑΕΠ (βλ. σελ 150) 2.863 τρις, η Γερμανία αποτελεί τη μεγαλύτερη εθνική οικονομία στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Εκτός αυτού είναι η μεγαλύτερη εξαγωγός χώρα του κόσμου. Όσον αφορά το βιοτικό επίπεδο η Γερμανία είναι βάσει *Δείκτη Ανθρώπινης Ανάπτυξης (Human Development Index)* (βλ. σελ 151) 19η στον κόσμο, ενώ η *World Bank Group* εκτιμά την ευημερία ανά κάτοικο 5η μεγαλύτερη στον κόσμο, μετά από Ελβετία, Δανία, Σουηδία και τις ΗΠΑ.

Σημαντική εξέλιξη αναφορικά με την αγορά ενέργειας αποτελεί η υπογραφή της συμφωνίας Γερμανίας-Ρωσίας για την δημιουργία υποθαλάσσιου αγωγού φυσικού αερίου στη Βόρεια Θάλασσα. Παράλληλα, η γερμανική κυβέρνηση προσπαθεί να αποκομίσει τα μέγιστα οφέλη από την ηγετική θέση που κατέχουν οι γερμανικές εταιρείες στον τομέα των ΑΠΕ.

2.2.6 Ιαπωνία



Νησιωτικό κράτος της ανατολικής Ασίας. (ιαπωνικά: 日本)

Επιφάνεια: 377,835 τ.χλμ.

Πληθυσμός: 127,288,416 κατ. (εκτ. Ιούλιος 2008)

Πρωτεύουσα: Τόκιο.

Γλώσσα: γιαπωνέζικα.

Νόμισμα: γιεν.

Οικονομία: Η Ιαπωνία είναι μια από τις ισχυρότερες βιομηχανικές χώρες και μαζί με άλλες αποτελούν σήμερα μια ισχυρή βιομηχανική και εμπορική ζώνη που ανταγωνίζονται τις Η.Π.Α και την Ευρώπη. Η μεγάλη οικονομική ανάπτυξη της Ιαπωνίας συντελέστηκε σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα και υστέρησε από σημαντικές καταστροφές που είχαν συμβεί στη χώρα κατά τη διάρκεια του Β΄ παγκοσμίου πολέμου, γεγονός που αποτέλεσε το ιαπωνικό θαύμα.

Όμως, τελευταία, όλα τα επίσημα στοιχεία δείχνουν ότι η παγκόσμια οικονομική ύφεση πλήττει με σφοδρότητα την Ιαπωνία. Η κυβέρνηση περιγράφει την οικονομική κρίση ως τη χειρότερη από το τέλος του δευτέρου παγκοσμίου πολέμου. Τα νούμερα είναι τα χειρότερα των τελευταίων 35 ετών. Κύρια αιτία των προβλημάτων είναι η εξάρτηση της Ιαπωνίας από ξένες αγορές για τις εξαγωγές της. Η οικονομία συρρικνώθηκε κατά 3,3% το τελευταίο τρίμηνο, που ισοδυναμεί με ετήσια συρρίκνωση 12,7%. Οι απολύσεις πολλαπλασιάζονται, και η βιομηχανική παραγωγή μειώνεται. Αξιωματούχοι της ιαπωνικής κυβέρνησης μιλούν για "την καταστροφή του αιώνα". Είναι η χειρότερη κρίση μετά την ήττα στον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο.

Το τελευταίο τρίμηνο, η οικονομία συρρικνώθηκε κατά 3,3%, που ισοδυναμεί με μέση ετήσια συρρίκνωση 12,7%, τρεις φορές μεγαλύτερη από αυτή της αμερικανικής οικονομίας. Μεγάλες βιομηχανίες και εταιρείες ηλεκτρονικής τεχνολογίας ανακοινώνουν μεγάλες οικονομικές απώλειες και απολύσεις.

Το ακριβό γιεν επίσης δεν βοηθά τις εξαγωγές. Η κυβέρνηση πιέζει το κοινοβούλιο να ψηφίσει πακέτο στήριξης της οικονομίας, ύψους 52 δισεκατομμυρίων δολαρίων. "Η προσαρμογή της οικονομίας στις νέες συνθήκες είναι απαραίτητη. Η Ιαπωνία δεν μπορεί να αποφύγει τις επώδυνες οικονομικές μεταρρυθμίσεις που εφαρμόζονται και σε άλλες χώρες", δήλωσε ο υπουργός Οικονομίας της Ιαπωνίας. Η ανεργία αυξάνεται, η ανασφάλεια των εργαζομένων εντείνεται, η κατανάλωση μειώνεται και η κρίση χειροτερεύει.

<u>Α.Ε.Π.</u>	<u>Εκτίμηση 2008</u>
- Ολικό	\$ 4.487 τρις
- Κατά κεφαλή	\$ 35,300

Η δεύτερη σε μέγεθος οικονομία του κόσμου πλήττεται σοβαρά από τη μείωση των εξαγωγών της σε χώρες όπου η οικονομική κρίση κάνει έντονη την παρουσία της.



2.2.7 Ιταλία



Δημοκρατία της νότιας Ευρώπης. (Ιταλικά: *Repubblica Italiana* ή *Italia*)

Επιφάνεια: 301,230 τ.χλμ.

Πληθυσμός: 58,145,320 κατ. (εκτ. Ιούλιος 2008)

Πρωτεύουσα: Ρώμη.

Γλώσσα: επίσημη η ιταλική. Ανάμεσα στις αλλόγλωσσες ομάδες είναι η γερμανική, η αλβανική, η ελληνική, η καταλανική.

Νόμισμα: Ευρώ

Οικονομία: Από οικονομική άποψη, η Ιταλία ήταν στα χρόνια μετά το Β΄ Παγκόσμιο πόλεμο ένα από τα πιο δυναμικά κράτη της ευρωπαϊκής ηπείρου που μεταβλήθηκε από αγροτική χώρα σε

<u>Α.Ε.Π.</u>	<u>Εκτίμηση 2008</u>
- Ολικό	\$ 1.801 τρις
- Κατά κεφαλή	\$ 31,000

χώρα πρωταρχικά βιομηχανική. Η βιομηχανική διαδικασία της Ιταλίας είναι ακόμα πιο σπουδαία αν αναλογιστούμε ότι η χώρα είναι ουσιαστικά χωρίς πρώτες ύλες. Κοντά στη βιομηχανία αναπτύχθηκαν και οι υπηρεσίες και γενικά οι τριτογενείς δραστηριότητες. Η επέκταση της βιομηχανίας ενδιαφέρει κυρίως τις βόρειες περιοχές, όπου η ιδιωτική πρωτοβουλία βρήκε πιο πρόσφορο έδαφος. Στο νότο, αντίθετα,

πραγματοποιήθηκαν έργα κυρίως υποδομής. Η καλλιεργούμενη επιφάνεια στην Ιταλία είναι ίση με το 53% της συνολικής παραγωγικής επιφάνειας. Καλλιεργούνται δημητριακά (σιτάρι, μια πολύ διαδεδομένη καλλιέργεια που ικανοποιεί τις εθνικές ανάγκες, καλαμπόκι), λαχανικά(ντομάτες, λάχανα, αγκινάρες), αμπέλια, ελιές, εσπεριδοειδή, φρούτα. Η δασική κληρονομιά είναι πολύ μικρή, εξαιτίας των ανοργάνωτων εκδασώσεων, που πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια του αιώνα μας. Εκτρέφονται βοοειδή, πρόβατα, γίδες και χοίροι. Οι ορυκτές πηγές του υπεδάφους δεν ικανοποιούν τις απαιτήσεις των βιομηχανιών μετασχηματισμού. Υπάρχουν κοιτάσματα σιδήρου, μολύβδου, ψευδαργύρου, αντιμονίου. Το πετρέλαιο είναι ουσιαστικά συγκεντρωμένο στα κοιτάσματα της Σαρδηνίας. Οι πιο αναπτυγμένοι τομείς της βιομηχανίας τα τελευταία χρόνια είναι ο μεταλλουργικός, ο μηχανικός, ο ηλεκτρικός, ο χημικός και ο οικοδομικός. Στις μηχανικές παραγωγές ξεχωρίζουν αυτές των αυτοκινήτων, συγκεντρωμένες κυρίως στη ΦΙΑΤ. Υπάρχουν ακόμα βιομηχανίες τροφίμων, υφαντουργίας, υποδημάτων. Ο τουρισμός είναι πολύ αναπτυγμένος και αποτελεί σημαντική οικονομική πηγή κυρίως για το νότο.



2.2.8 Καναδάς



Κράτος της Βορείου Αμερικής. (Canada)

Επιφάνεια : 9,984,670 τ.χλμ, στα οποία περιλαμβάνονται και τα 755.180 τ.χλμ των εσωτερικών λιμνών.

Πληθυσμός: 33,212,696 κατ. (εκτ. Ιούλιος 2008), από τους οποίους είναι 346.000 Ινδιάνοι και 27.000 Εσκιμώοι.

Πρωτεύουσα: Οτάβα.

Γλώσσα: επίσημες η αγγλική και η γαλλική, οι ινδιάνοι και οι Εσκιμώοι χρησιμοποιούν ιδιώματα.

Νόμισμα: δολάριο του Καναδά.

Οικονομία: Η οικονομία του Καναδά

βασίζονταν για πολλά χρόνια στις άφθονες πρώτες ύλες: γούνες, ξυλεία, αλιεύματα, γεωργικά προϊόντα και μεταλλεύματα.

<u>Α.Ε.Π.</u>	<u>Εκτίμηση 2008</u>
- Ολικό	\$1.336 τρις
- Κατά κεφαλή	\$40,200

Στις αρχές του 20ου αι., ο κεντρικός Καναδάς έγινε ο μεγαλύτερος σιτοβολώνας του δυτικού κόσμου, ενώ το Οντάριο και το Κεμπέκ άρχισαν να αναπτύσσονται βιομηχανικά. Εργοστάσια παραγωγής αυτοκινήτων, αεροσκαφών και μηχανημάτων δημιουργήθηκαν στην περιοχή από το Ουίνσδορ έως την Πόλη του Κεμπέκ για να εξυπηρετήσουν τις ανάγκες του Καναδά και των συμμάχων του κατά τους δύο παγκοσμίους πολέμους. Πολλά από τα εργοστάσια αυτά εξακολουθούν να λειτουργούν μέχρι σήμερα, αλλά τα τελευταία χρόνια η μεταποιητική βιομηχανία του Καναδά έχει αρχίσει να φθίνει.

Σήμερα, η πλειονότητα των Καναδών απασχολείται στον τομέα των υπηρεσιών (υγεία, εκπαίδευση, χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, δημόσια διοίκηση, κ.λπ.). Ο βιομηχανικός τομέας στο Κεμπέκ και το Οντάριο παρουσιάζει κάμψη, εξαιτίας της μείωσης των πωλήσεων των αμερικανικών αυτοκινήτων, της μείωσης των πωλήσεων αεροσκαφών, αλλά και εξαιτίας της μεταφοράς πολλών βιομηχανιών (π.χ. βιομηχανίες ένδυσης) σε χώρες της Ασίας με φθινό κόστος εργασίας. Η Αλμπέρτα και η Νέα Γη γνωρίζουν μία νέα οικονομική ανάκαμψη εξαιτίας του πετρελαίου που παράγουν. Ανάκαμψη γνωρίζει και η οικονομία του Βόρειου Καναδά, εξαιτίας της ανακάλυψης κοιτασμάτων διαμαντιών.

Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι ο Καναδάς είναι μία από τις χώρες με την μεγαλύτερη παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από υδατοπτώσεις. Επιπλέον, ο Καναδάς είναι πρωτοπόρος στην παραγωγή ουρανίου (στο Σασκάτσουαν λειτουργούν μεταλλεία ουρανίου) και στην παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από πυρηνικούς σταθμούς (τεχνολογία «Candu»).

2.3 Ιστορία της Ομάδας των Οχτώ

Η ιδέα ενός φόρουμ (βλ. σελ 155) για τις παγκόσμιες σπουδαιότερες βιομηχανικές δημοκρατίες προέκυψε μετά την πετρελαϊκή κρίση του 1973 (βλ. σελ 152) και μετέπειτα από τη παγκόσμια ύφεση. Το 1974 οι ΗΠΑ δημιούργησαν το Library Group, μια ανεπίσημη συγκέντρωση ανώτερων υπαλλήλων οικονομικών υπηρεσιών από τις Ηνωμένες Πολιτείες, το Ηνωμένο Βασίλειο, τη Δυτική Γερμανία, την Ιαπωνία και το 1975, ο Γάλλος Πρόεδρος Βαλερί Ζισκάρ ντ' Εστέν κάλεσε τους αρχηγούς των κυβερνήσεων από τη Δυτική Γερμανία, την Ιταλία, την Ιαπωνία, το Ηνωμένο Βασίλειο και τις Ηνωμένες Πολιτείες σε μια διάσκεψη κορυφής στο Ραμπουγιέ. Οι έξι ηγέτες συμφώνησαν σε μια ετήσια συνάντηση που διοργανώθηκε

υπό εκ περιτροπής προεδρίας, που αποτελούν την ομάδα των έξι (G6). Το επόμενο έτος, ο Καναδάς προσχώρησε στην ομάδα κατ' εντολή του Προέδρου των ΗΠΑ Τζέραλντ Φορντ, και η ομάδα έγινε γνωστή ως η Ομάδα των Επτά (G7).

Η Ευρωπαϊκή Ένωση εκπροσωπείται από τον Πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και του ηγέτη της χώρας που ασκεί την προεδρία του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει συμμετάσχει σε όλες τις συναντήσεις, δεδομένου ότι για πρώτη φορά προσκλήθηκε από το Ηνωμένο Βασίλειο το 1977.

Με τη διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης το 1991 τελείωσε ο *Ψυχρός Πόλεμος* (βλ. σελ 155), και η Ρωσία έγινε το διάδοχο κράτος. Αρχίζοντας με τη Σύνοδο Κορυφής του 1994 στη Νάπολη, η G7 συναντήθηκαν με τη Ρωσία και από τότε συναντιόντουσαν σε κάθε σύνοδο κορυφής χωρίς η Ρωσία να συμμετέχει σε όλα τα θέματα, δημιουργώντας έτσι την P8. Η ομάδα αυτή έγινε γνωστή ως το Πολιτικό 8 (P8), ή αλλιώς «G7 plus 1». Η Σύνοδος Κορυφής του Ντένβερ όμως το 1997 ήταν ένα ορόσημο διότι, με πρωτοβουλία του Προέδρου των Ηνωμένων Πολιτειών Μπιλ Κλίντον, η Ρωσία επίσημα εντάχθηκε στην ομάδα των G7 και είχε την πλήρη συμμετοχή σε όλα, με αποτέλεσμα την δημιουργία της Ομάδα των Οκτώ (G8). Και το 1998 στο Μπίρμιχαμ της Αγγλίας η διάσκεψη κορυφής χαρακτηρίστηκε από την πλήρη συμμετοχή της Ρωσίας. Στη σύνοδο κορυφής του Καναδάς του Καναδά το 2002, ανακοινώθηκε ότι η Ρωσία θα φιλοξενήσει τη σύνοδο κορυφής της ομάδας G8 το 2006, ολοκληρώνοντας έτσι τη διαδικασία να καταστεί πλήρες μέλος.

2.3.1 G8 και Πέντε Νέες Αναδυόμενες Χώρες (G8+5)

Η G8+5 ιδρύθηκε το 2005, όταν ο Τόνι Μπλερ, τότε πρωθυπουργός του Ηνωμένου Βασιλείου, κάλεσε τις: Βραζιλία, Κίνα, Ινδία, Μεξικό, Νότια Αφρική να ενταθούν στις συνομιλίες. Η ελπίδα ήταν ότι αυτό θα αποτελούσε μια ισχυρότερη και πιο αντιπροσωπευτική ομάδα η οποία θα μπορούσε να δώσει νέα ώθηση στις εμπορικές συνομιλίες, καθώς και την ανάγκη να επιτευχθεί μία βαθύτερη συνεργασία για την αλλαγή του κλίματος.

Μετά την 34η Σύνοδο Κορυφής της G8 στο Χάιλιγκενταμ, το 2007, η καγκελάρια Άνγκελα Μέρκελ ανακοίνωσε την ίδρυση του "Heiligendamm Process" ενός προγράμματος μέσω του οποίου θα έπρεπε να υλοποιηθεί πλήρης

θεσμοθέτηση μόνιμου διαλόγου μεταξύ των χωρών της G8 και των 5 αναδυόμενων χωρών.

Στις 28 Αυγούστου του 2007, ο Γάλλος Πρόεδρος Νικολά Σαρκοζί σε μια εξωτερική πολιτική δήλωση του, πρότεινε ότι η Βραζιλία, η Κίνα, η Ινδία, το Μεξικό και η Νότιο Αφρική πρέπει να γίνουν μέλη της G8. Ωστόσο, προς το παρόν (2009) επίσημη διεύρυνση της G8 δεν είναι ρεαλιστική πολιτική επιλογή.

2.3.2 Δομή και Δραστηριότητες

Η G8 έχει σχεδιαστεί να είναι ένα άτυπο φόρουμ (βλ. σελ 155), και επομένως χρειάζεται μια διοικητική δομή, όπως αυτή που έχουν οι διεθνείς οργανισμοί, σαν τα Ηνωμένα Έθνη ή την Παγκόσμια Τράπεζα. Η ομάδα δεν διαθέτει μόνιμη γραμματεία ή γραφεία για τα μέλη της. Η προεδρία της ομάδας ασκείται εκ περιτροπής κάθε χρόνο μεταξύ των χωρών μελών της. Κάθε νέα θητεία αρχίζει την 1 Ιανουαρίου κάθε έτους και τελειώνει με το τέλος του χρόνου. Η χώρα που ασκεί την Προεδρία είναι υπεύθυνη για την οργάνωση και τον σχεδιασμό της Συνόδου καθώς και να φιλοξενήσει μια σειρά συναντήσεων υπουργικού επιπέδου, που οδηγεί σε μια μέση ετήσια σύνοδο κορυφής στην οποία συμμετέχουν οι αρχηγοί των κυβερνήσεων.

Οι υπουργικές συνεδριάσεις συγκεντρώνουν τους αρμόδιους υπουργούς για διάφορα δημόσια θέματα για να συζητήσουν θέματα αμοιβαίας ή παγκόσμιας ανησυχίας. Το φάσμα των θεμάτων περιλαμβάνει: την υγεία, την επιβολή του νόμου, την εργασία, την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη, την ενέργεια, το περιβάλλον, την εξωτερική πολιτική, την δικαιοσύνη και θέματα εσωτερικού, την τρομοκρατία και το εμπόριο. Υπάρχει επίσης μια ξεχωριστή σειρά από συναντήσεις γνωστή ως "G8 +5", που δημιουργήθηκε κατά τη διάρκεια του 2005 στη Σύνοδο Κορυφής του Γκρινγκλις της Σκωτίας, που παρακολούθησαν υπουργοί από τις οκτώ χώρες μέλη μαζί με τις: Βραζιλία, Κίνα, Ινδία, Μεξικό και Νότια Αφρική.

Τον Ιούνιο του 2005, οι υπουργοί δικαιοσύνης και εσωτερικών από τις χώρες της G8 συμφώνησαν να ξεκινήσουν μια διεθνή βάση δεδομένων για το θέμα της παιδοφιλίας. Η G8 συμφώνησε επίσης, να συγκεντρώσουν στοιχεία για την

τρομοκρατία, θέμα που υπόκειται σε περιορισμούς από το απόρρητο και την ασφάλεια των νόμων σε διάφορες χώρες. Άλλα θέματα που συζητήθηκαν ήταν και είναι η εγκληματικότητα και τα ναρκωτικά, καθώς και μια σειρά από πολιτικά θέματα ασφαλείας που κυμαίνονται από τα ανθρώπινα δικαιώματα. Αλλά, τα θέματα που είναι πάντα στο τραπέζι είναι η μακροοικονομική διαχείριση, το διεθνές εμπόριο, καθώς και οι σχέσεις με τις αναπτυσσόμενες χώρες και η βοήθεια στον Τρίτο Κόσμο σε συνεργασία με άλλους Διεθνείς Οργανισμούς και Οργανώσεις όπως, η Γιούνισεφ.

2.3.3 Οικονομική Ισχύς

Οι οκτώ χώρες που απαρτίζουν την ομάδα G8 αντιπροσωπεύουν περίπου το 14% του παγκόσμιου πληθυσμού, αλλά αντιπροσωπεύουν το 65% της παγκόσμιας οικονομικής παραγωγής μετράται με το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν, 8, από τις 10 πιο πλούσιες χώρες.

Οι στρατιωτικές δαπάνες των G8 είναι το 72% του παγκόσμιου συνόλου των στρατιωτικών δαπανών. Τέσσερα από τα μέλη της G8 το Ηνωμένο Βασίλειο, οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, η Γαλλία και η Ρωσία μαζί αποτελούν και κατέχουν το 96-99% της παγκόσμιας παραγωγής πυρηνικών όπλων.

2.3.4 Πρωτόκολλο του Κιότο

Το Πρωτόκολλο του Κιότο αποτελεί το σημαντικότερο στόχο που έχουν θέσει οι G8 τα τελευταία χρόνια, πρόκειται για έναν «οδικό χάρτη», στον οποίο περιλαμβάνονται τα απαραίτητα βήματα για τη μακροπρόθεσμη αντιμετώπιση της αλλαγής του κλίματος που προκαλείται λόγω της αύξησης των ανθρωπογενών εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου. Σύμφωνα με αυτό, οι χώρες του G8 μαζί με τα κράτη που το έχουν συνυπογράψει δεσμεύονται να ελαττώσουν τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου την πρώτη περίοδο ανάληψης υποχρεώσεων (2008-2012) κατά ένα συγκεκριμένο στόχο σε σχέση με τις εκπομπές του 1990 (ή του 1995 για ορισμένα αέρια).

Σημειώνεται ότι οι διαπραγματεύσεις για το Πρωτόκολλο του Κιότο ήταν σκληρές, καθώς οι διάφορες χώρες είχαν διαφορετικά συμφέροντα στη διεθνή προσπάθεια επίλυσης του προβλήματος της αύξησης της παγκόσμιας θερμοκρασίας. Για παράδειγμα, περιοχές που είχαν χαρακτηριστικά ψυχρό κλίμα θα ωφελούνταν από την τάση ανόδου της

μέσης θερμοκρασίας, ενώ άλλες περιοχές, οι οποίες ήταν σχετικά άnuδρες, ήταν δυνατόν να δουν την οριακά καλλιεργήσιμη γη τους να μετατρέπεται σε έρημο, γεγονός που θα είχε ως

Συμμετοχή χωρών στο Πρωτόκολλο του Κιότο: με πράσινο χρώμα δηλώνονται οι χώρες που υπέγραψαν και επικύρωσαν το πρωτόκολλο, με κόκκινο οι χώρες που το υπέγραψαν αλλά δεν το επικύρωσαν και με γκρι χρώμα οι χώρες που δεν έχουν πάρει θέση.



συνέπεια να μειωθεί η ικανότητά τους να παράγουν τρόφιμα.

Τελικά στις 11 Δεκεμβρίου 1997, και υστέρη από μαραθώνιες διαπραγματεύσεις που κράτησαν 11 ήμερες, υιοθετήθηκε στη διεθνή διάσκεψη του Κιότο στην Ιαπωνία σχέδιο Πρωτοκόλλου για τις κλιματικές αλλαγές. Σύμφωνα με τις ρυθμίσεις του Πρωτοκόλλου του Κιότο, οι βιομηχανικές χώρες συνολικά υποχρεούνται να μειώσουν τις εκπομπές των αερίων του φαινομένου του θερμοκηπίου κατά 5,2% κατά μέσο όρο σε σχέση με τα επίπεδα του 1990, κατά τη διάρκεια της πρώτης «περιόδου δέσμευσης», η οποία καλύπτει τα έτη 2008 έως 2012. Για τις αναπτυσσόμενες χώρες δεν καθορίζονται στόχοι ως προς τις εκπομπές. Αναφέρεται ότι προτιμήθηκε ο καθορισμός πενταετούς περιόδου δέσμευσης αντί ενός έτους στόχου για να εξομαλυνθούν οι ετήσιες διακυμάνσεις των εκπομπών αερίων που οφείλονται σε ανεξέλεγκτους παράγοντες, όπως ο καιρός.

Τα αέρια που πραγματεύεται το Πρωτόκολλο του Κιότο είναι έξι:

- διοξείδιο του άνθρακα CO₂ (που αποτελεί το σημαντικότερο αέριο),
- μεθάνιο CH₄,
- υποξείδιο του αζώτου N₂O,
- υδροφθοράνθρακες HFC,
- πλήρως φθοριωμένοι υδρογονάνθρακες ή υπερφθοράνθρακες PFC και
- εξαφθοριούχο θείο SF₆.

2. <http://en.wikipedia.org/wiki/G7>
3. *Μεγάλες Πόλεις στο Πέρασμα των Αιώνων* - Rossi Renzo – Αθήνα 2008
4. CIA World Fact Book
5. *Η καταπολέμηση της φτώχειας στις ΗΠΑ και την Ευρώπη* - Alesina Alberto, Glaeser Edward L - 2008.
6. <https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/geos>
7. *Λονδίνο* - Morris Neil – Αθήνα 2008
8. *Ιστορία της Ρωσίας* - Μαλιγκούδη Γιάννα – Αθήνα 2008
9. *Γερμανία* - Baigent Michael, Leigh Richard - Anubis 2007
10. *Εισαγωγή για αναγνώστες από τη Δύση* - Keene Donald-2005
11. *Ο πολιτισμός της Αναγέννησης στην Ιταλία* - Burckhardt Jacob – Αθήνα 2007
12. *Η κοινωνική προστασία στον Καναδά* - Άγγελος Στεργίου - Εκδόσεις Σάκκουλα - Αθήνα 2003).

Κεφάλαιο 3^ο



“Ετήσιες Συνόδοι Κορυφής

1975 – 2008”

3. Ετήσιες Συνόδους Κορυφής 1975 – 2008

Η ετήσια σύνοδος κορυφής της G8 απαρτίζεται από τους ηγέτες των κυβερνήσεων των οκτώ πιο ισχυρών κρατών. Ωστόσο, είναι ένα διεθνές γεγονός που προβάλλεται και μεταδίδεται από τα μέσα ενημέρωσης. Η χώρα μέλος που ασκεί την προεδρία της G8, είναι υπεύθυνη για τη διοργάνωση και τη φιλοξενία της συνόδου κορυφής, που πραγματοποιείται για τρεις ημέρες στα μέσα του έτους.

Στη συνέχεια θα ασχοληθούμε, με την ανάλυση των συναντήσεων καθώς και των θεμάτων που συζητήθηκαν, σε κάθε μία από αυτές.

	Ημερομηνία	Χώρα υποδοχής	Ηγέτης	Τόπος που πραγματοποιήθηκε
1	15-17 Νοεμ, 1975	 Γαλλία	Βαλερί Ζισκαρντ	Ραμπουγιέ
2	27-28 Ιουν, 1976	 Ηνωμένες Πολιτείες	Ζεραλντ Φορντ	Πουέρτο Ρίκο
3	7-8 Μάιος, 1977	 Ηνωμένο Βασίλειο	Τζιμς Κάλαγκαν	Λονδίνο
4	16-17 Ιουλ, 1978	 Δυτική Γερμανία	Χελμαντ Σβιντ	Βόννη
5	28-29 Ιουν, 1979	 Ιαπωνία	Μασαγιόσι Οχίρα	Τόκιο
6	22-3 Ιουν, 1980	 Ιταλία	Φραντζέσκο Γκόσικα	Βενετία
7	20-21 Ιουλ, 1981	 Καναδάς	Πιερ Θεντό	Κεμπέκ
8	4-6 Ιουνίου 1982	 Γαλλία	Φρανσουά Μιπεράν	Βερσαλλίες
9	28-30 Μάιος, 1983	 Ηνωμένες Πολιτείες	Ρόναλντ Ρήγκαν	Βιρτζίνια
10	7-9 Ιουν, 1984	 Ηνωμένο Βασίλειο	Μάργκαρετ Θάτσερ	Λονδίνο
11	2-4 Μαΐου 1985	 Δυτική Γερμανία	Χέλμουτ Κολ	Βόννη
12	4-6 Μάιος, 1986	 Ιαπωνία	Γιασουχίρο Νακασούρα	Τόκιο
13	8-10 Ιουν, 1987	 Ιταλία	Αμιντόνε Φανφάνι	Βενετία
14	19-21 Ιουν, 1988	 Καναδάς	Μπράιαν Μουλρόνι	Τορόντο
15	14-16 Ιουλ, 1989	 Γαλλία	Φρανσουά Μιπεράν	Παρίσι
16	9-11 Ιουλ, 1990	 Ηνωμένες Πολιτείες	Τζορτζ Μπους	Τέξας
17	15-17 Ιουλ, 1991	 Ηνωμένο Βασίλειο	Τζον Μαγιόρ	Λονδίνο
18	6-8 Ιουλίου 1992	 Γερμανία	Χέλμουτ Κολ	Μόναχο
19	7-9 Ιουλ, 1993	 Ιαπωνία	Κίτσι Μιγιαζάβα	Τόκιο
20	8-10 Ιουλ, 1994	 Ιταλία	Σίλβιο Μπερλουσκόνι	Νάπολη
21	15-17 Ιουν, 1995	 Καναδάς	Ζαν Σετό	Χάλιφαξ
22	19-20 Απρ., 1996	 Ρωσία	Μπόρις Γέλτσιν	Μόσχα
23	27-29 Ιουν, 1996	 Γαλλία	Ζακ Σιράκ	Λυών
24	20- 22 Ιουν, 1997	 Ηνωμένες Πολιτείες	Μπιλ Κλίντον	Κολοράντο

	Ημερομηνία	Χώρα υποδοχής	Ηγέτης	Τόπος που πραγματοποιήθηκε
25	15-17 Μάιος, 1998	 Ηνωμένο Βασίλειο	Τόνι Μπλερ	Μπίρμιχαμ
26	18-20 Ιουν, 1999	 Γερμανία	Γκέρχαρντ Σρέντερ	Κολωνία
27	21-23 Ιουλ, 2000	 Ιαπωνία	Γιοσίρο Μόρι	Οκινάουα
28	20-22 Ιουλ, 2001	 Ιταλία	Σίλβιο Μπερλουσκόνι	Γένοβα
29	26-27 Ιουν, 2002	 Canada	Ζαν Σετό	Καναδάσκις
30	2-3 Ιουν, 2003	 Γαλλία	Ζακ Σιράκ	Εβιάν
31	8-10 Ιουν, 2004	 Ηνωμένες Πολιτείες	Τζορτζ Μπους	Τζιόρτζια
32	6-8 Ιουλ, 2005	 Ηνωμένο Βασίλειο	Τόνι Μπλερ	Γκρινγκλις
33	15-17 Ιουλ, 2006	 Ρωσία	Βλαντιμίρ Πούτιν	Αγ. Πετρούπολη
34	6-8 Ιουν, 2007	 Γερμανία	Άντζελα Μέρκελ	Χάιλιγκενταμ,
35	7-9 Ιουλ, 2008	 Ιαπωνία	Γιασοό Φουκούντα	Χοκάιντο
36	2009	 Ιταλία	Σίλβιο Μπερλουσκόνι	Λα Κουίλα
37	2010	 Καναδάς	-	-
38	2011	 Γαλλία	-	-
39	2012	 Ηνωμένες Πολιτείες	-	-
40	2013	 Ηνωμένο Βασίλειο	-	-
41	2014	 Ρωσία	-	-

(Πηγή:http://link.library.utoronto.ca/g8/finding_aid/summits.cfm)

Πιο αναλυτικά:

3.1 Ραμπουγιέ, Γαλλία: 15 – 17 Νοεμβρίου 1975

Οι αρχηγοί των κρατών και των κυβερνήσεων της Γαλλίας, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, της Ιταλίας, της Ιαπωνίας, του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής συνεδρίασαν στο Ραμπουγιέ της Γαλλίας από 15 έως 17 Νοεμβρίου του 1975, στην οποία συνάντηση:

i. Πραγματοποιήθηκε η αναζήτηση και η παραγωγική ανταλλαγή απόψεων σχετικά με την παγκόσμια οικονομική κατάσταση, για τα οικονομικά προβλήματα που ήταν κοινά για τις χώρες, σχετικά με τις ανθρωπίνες, κοινωνικές και πολιτικές επιπτώσεις, καθώς και τρόποι επίλυσής τους.

- ii. Συμφώνησαν ότι κάθε κυβέρνηση πρέπει να είναι ανοικτή, δημοκρατική, αφιερωμένη στην ατομική ελευθερία και την κοινωνική πρόοδο.
- iii. Αποφάσισαν ότι, θα προσπαθήσουν να ξεπεράσουν το υψηλό ποσοστό ανεργίας, του πληθωρισμού και τα σοβαρά ενεργειακά προβλήματα.
- iv. Επίσης συμφώνησαν ότι θα συνεχίσουν να συνεργάζονται, προκειμένου να μειωθεί η εξάρτησή τους από τις εισαγωγές ενέργειας μέσω της διατήρησης και της ανάπτυξης εναλλακτικών πηγών.

(Πηγή: Γαλλία-Υπουργείο Εξωτερικών-La politique étrangère de la France: κείμενα και έγγραφα-2e semestre 1975 (Παρίσι: La Documentation française-1976), ΗΠΑ- Department of State- Δελτίου- αρ. 1902 (Παρασκευή- 8 Δεκεμβρίου 1975-Ραμπουγιέ-Οικονομικές Συνόδους Κορυφής-1975-1986).

3.2 Πουέρτο Ρίκο, ΗΠΑ: 27 – 28 Ιουνίου 1976

Οι αρχηγοί των κρατών και των κυβερνήσεων της Γαλλίας, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, της Ιταλίας, της Ιαπωνίας, του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής και για πρώτη φορά του Καναδά συναντήθηκαν στο Πουέρτο Ρίκο, στις 27 και 28 Ιουνίου 1976 όπου κυριάρχησαν οι εξής δηλώσεις:

- i. Είναι απαραίτητη η κοινή προσέγγιση των οικονομικών προβλημάτων.
- ii. Είναι απαραίτητο να ληφθούν υπόψη τα συμφέροντα των άλλων εθνών. Στο Ραμπουγιέ, η οικονομική ανάκαμψη ιδρύθηκε ως πρωταρχικός στόχος. Σημαντική πρόοδος είχε επιτευχθεί από τότε. Η οικονομική ανάκαμψη είναι σε καλό δρόμο και σε πολλές από τις χώρες υπήρξε ουσιαστική πρόοδος στην καταπολέμηση του πληθωρισμού και τη μείωση της ανεργίας. Αυτό είχε βελτιώσει την κατάσταση στις χώρες εκείνες όπου η οικονομική ανάκαμψη εξακολουθούσε να είναι σχετικά μικρή. Στόχος πλέον είναι η μείωση του υψηλού επιπέδου της ανεργίας που εξακολουθεί να υφίσταται σε πολλές χώρες.

(Πηγή: Μεγάλη Βρετανία-Εξωτερικών και Κοινοπολιτείας-οι δηλώσεις του Ετήσιες Οικονομικές Συνόδους Κορυφής-1975-1986 Πουέρτο Ρίκο, ΗΠΑ-Department of State- Bulletin-No 1935 (26 Ιουλίου 1976) Οικονομικές Συνόδους Κορυφής-1975-1986:)

3.3 Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο: 7 – 8 Μαΐου 1977

Σε αυτή τη συνάντηση προσκλήθηκε επίσης η Ευρωπαϊκή Κοινότητα όπου εκπροσωπήθηκε από τον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και από τον Πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι επτά χώρες μαζί με τους εκπροσώπους της Ευρωπαϊκής Κοινότητας συζήτησαν και αποφάσισαν ότι:

- i. Το πιο επείγον καθήκον ήταν να δημιουργηθούν περισσότερες θέσεις εργασίας, ενώ θα εξακολουθούσε να μειώνεται ο πληθωρισμός. Ο πληθωρισμός δεν θα μείωνε την ανεργία. Τουναντίον, ήταν μια από τις κυριότερες αιτίες. Ανησυχούσαν ιδιαίτερα για το πρόβλημα της ανεργίας των νέων. Συμφωνήσαν ότι θα υπήρχε ανταλλαγή εμπειριών και ιδεών σχετικά με την παροχή των νέων με τις ευκαιρίες απασχόλησης.
- ii. Χρειάζονταν βελτιωμένες χρηματοδοτικές διευκολύνσεις, στις οποίες πρωταγωνιστικό ρόλο θα έπαιζε το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Δεσμεύτηκαν να αναζητήσουν πρόσθετους πόρους για τη στήριξη του ΔΝΤ και της σύνδεσης των δανείων της πρακτικής.

(Πηγή: Μεγάλη Βρετανία-Εξωτερικών και Κοινοπολιτείας-οι δηλώσεις του Ετήσιες Οικονομικές Συνόδους Κορυφής-1975-1986 (Λονδίνο): A3- London-1-8 ΗΠΑ-Department of State-Δελτίου- αρ. 1980 (Ιούνιος 6, 1977) Οικονομικές Συνόδους Κορυφής-1975-1986)

3.4 Βόννη, Δυτική Γερμανία: 28 – 29 Ιουλίου 1978

Οι αρχηγοί των κρατών και των κυβερνήσεων των 7 χωρών, συνεδρίασαν στη Βόννη στις 16 και 17 Ιουλίου 1978. Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα εκπροσωπήθηκε από τον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και από τον Πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Σε αυτή τη συνάντηση συμφώνησαν: σε μια συνολική στρατηγική που θα κάλυπτε την ανάπτυξη, την απασχόληση και τον πληθωρισμό, τη διεθνή νομισματική πολιτική, την ενέργεια, το εμπόριο και συμφώνησαν επίσης να δημιουργήσουν περισσότερες θέσεις εργασίας και ότι θα συνεχιζόταν η καταπολέμηση του πληθωρισμού. Δήλωσαν αποφασισμένοι να μειώσουν την εξάρτησή τους από το

εισαγόμενο πετρέλαιο και κατέληξαν ότι ο άνθρακας διαδραμάτιζε ολοένα και σημαντικότερο ρόλο σε μακροπρόθεσμο ορίζοντα.

(Πηγή: US, Department of State-Δελτίου-αρ. 2018 (Σεπτέμβριος 1978): Μεγάλης Βρετανίας-Υπουργείο Εξωτερικών και Κοινοπολιτείας- των δηλώσεων του Ετήσιες Οικονομικές Συνόδους Κορυφής-1975-1986 (Λονδίνο) A4, Βόννη-Οικονομικές Συνόδους Κορυφής,-1975-1986)

3.5 Τόκιο, Ιαπωνία: 28 – 29 Ιουνίου 1979

Οι αρχηγοί των κρατών και των κυβερνήσεων των 7 χωρών συνεδρίασαν στο Τόκιο στις 28 και 29 Ιουνίου, 1979. Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα εκπροσωπήθηκε από τον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και από τον Πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Στη συνάντηση αυτή συζητήθηκε ότι:

“Οι συμφωνίες που επιτεύχθηκαν κατά τη σύνοδο κορυφής της Βόννης συνέβαλαν στη βελτίωση της παγκόσμιας οικονομίας, όμως νέες προκλήσεις έχουν προκύψει. Ο πληθωρισμός, ο οποίος υποχωρούσε στις περισσότερες χώρες, έχει πλέον ανακτήσει τη δυναμική του. Οι υψηλότερες τιμές πετρελαίου και η έλλειψη πετρελαίου έχουν μειώσει τον χώρο για ελιγμούς στην οικονομική πολιτική σε όλες τις χώρες μας. Η μη πετρελαιοφόρες αναπτυσσόμενες χώρες συγκαταλέγονται μεταξύ των μεγαλύτερων πασχόντων.” Δήλωσε ο πρωθυπουργός της Ιαπωνίας Νασαγιόσι Οχίρα.

Το πιο επείγον καθήκον ήταν η μείωση της κατανάλωσης πετρελαίου και η ανάπτυξη άλλων πηγών ενέργειας. Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα και οι επτά χώρες έθεσαν ένα ανώτατο όριο στις εισαγωγές πετρελαίου και αποφάσισαν την αύξηση όσο το δυνατόν της χρήσης άνθρακα χωρίς όμως η παραγωγή και το εμπόριο του να αλλοιώνουν το περιβάλλον. Συμφώνησαν να προσπαθήσουν να υποκαταστήσουν το πετρέλαιο με τον άνθρακα στον βιομηχανικό και τον ηλεκτρολογικό τομέα.

Τέλος κατέληξαν ότι είχαν ανάγκη να επεκτείνουν τις εναλλακτικές πηγές ενέργειας, και ειδικότερα εκείνων που θα βοηθούσαν στην πρόληψη της περαιτέρω ρύπανσης, ιδίως αποφεύγοντας την αύξηση του διοξειδίου του άνθρακα και οξειδίων του θείου στην ατμόσφαιρα.

(Πηγή: US-Department of State-Δελτίου- αρ. 2029 (Αύγουστος 1979): Μεγάλης Βρετανίας-Υπουργείο Εξωτερικών και Κοινοπολιτείας- των δηλώσεων του Ετήσιες Οικονομικές Συνόδους Κορυφής-1975-1986-(Λονδίνο, 198 -): Τόκιο Οικονομικές Συνόδους Κορυφής-1975-1986)

3.6 Βενετία, Ιταλία: 22 – 23 Ιουνίου 1980

Σε αυτή, την συνάντηση τον Ιούνιο του 1980 παρευρέθησαν οι επτά χώρες μαζί με τον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και τον Πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τα κύρια θέματα που συζητήθηκαν ήταν οικονομικά και ενεργειακά αφού δήλωσαν ότι αν δεν ξεπερνούσαν το πρόβλημα της ενέργειας, δεν θα μπορούσε να αντιμετωπιστεί κανένα άλλο πρόβλημα.

Οι διαδοχικές μεγάλες αυξήσεις στην τιμή του πετρελαίου κατέστρεφαν τις προοπτικές ανάπτυξης στις αναπτυσσόμενες χώρες. Η διεθνής συνεργασία στον τομέα της ενέργειας ήταν απαραίτητη. Η μείωση του πληθωρισμού αποτέλεσε επίσης άμεση προτεραιότητα και από αυτό θα μπορούσαν να επωφεληθούν όλα τα έθνη.

(Πηγή: US-Department of State-Δελτίου-αρ. 2041 (Αύγουστος 1980) Οικονομικές Συνόδους Κορυφής-1975-1986: Μεγάλης Βρετανίας- Υπουργείο Εξωτερικών και Κοινοπολιτείας Γραφείο-οι δηλώσεις του Ετήσιες Οικονομικές Συνόδους Κορυφής-1975-1986 (Λονδίνο))

3.7 Κεμπέκ, Καναδάς: 20 – 21 Ιουλίου 1981

Η ομάδα των 7 με 3τους εκπροσώπους της Κοινότητας του Ε. Συμβουλίου συζήτησαν ότι:

Από τη Σύνοδο Κορυφής της Βενετίας το μέσο ποσοστό του πληθωρισμού στις επτά χώρες είχε μειωθεί, αν και σε τέσσερις από αυτές παρέμενε σε διψήφια νούμερα. Σε πολλές χώρες η ανεργία είχε αυξηθεί κατακόρυφα και εξακολουθούσε να αυξάνεται. Ο αγώνας για τη μείωση του πληθωρισμού και τη μείωση της ανεργίας ήταν η ύψιστη προτεραιότητα.

Στην πλειονότητα των επτά χωρών η πρόοδος στην κατασκευή εγκαταστάσεων πυρηνικής ενέργειας ήταν αργή. Σκόπευαν σε καθεμία από τις χώρες να ενθαρρυνθεί η μεγαλύτερη δημόσια αποδοχή της πυρηνικής ενέργειας, και να ανταποκριθούν στις ανησυχίες για τη δημόσια ασφάλεια, την υγεία και τη διαχείριση των πυρηνικών αποβλήτων.

Έλαβαν μέτρα για την οικονομική παραγωγή, εμπορία και χρήση του άνθρακα και έκαναν το παν για να διασφαλίσουν ότι η αυξημένη χρήση δεν θα βλάψει το περιβάλλον.

Σκόπευαν επίσης να μεριμνήσουν ώστε να αναπτύξουν, στο μέγιστο δυνατό βαθμό τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας όπως η ηλιακή, η γεωθερμική και η ενέργεια από βιομάζα.

(Πηγή: Καναδάς-Υπουργείο Εξωτερικών-Οικονομικών Συνόδου Κορυφής-1975- 1987:Δηλώσεις Ottawa ΗΠΑ-Department of State- δελτίου-αρ. 2053 (Αύγουστος 1981) Οικονομικές Συνόδους Κορυφής- 1975-1986)

3.8 Βερσαλλίες, Γαλλία: 4 – 6 Ιουνίου 1982

Οι αρχηγοί των κρατών και των κυβερνήσεων της Γαλλίας, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, της Ιταλίας, της Ιαπωνίας, του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής συνεδρίασαν στην Γαλλία στις 4 – 6 Ιουνίου 1982. Στη συνάντηση αυτή συζητήθηκε για ακόμη μία φορά αλλά με πιο έντονο ύφος ότι:

Αν και ο πληθωρισμός είχε αρκετή πτώση δεν έφτανε για την μείωση της ανεργίας και έπρεπε να συνεχιστεί η προσπάθεια μείωσης του. Οι κυβερνήσεις έπρεπε να συνεχίσουν τις κατάλληλες νομισματικές και δημοσιονομικές πολιτικές που ήταν ευνοϊκές για χαμηλό πληθωρισμό, μείωση των επιτοκίων, υψηλότερες παραγωγικές επενδύσεις και περισσότερες ευκαιρίες απασχόλησης, ιδίως για τους νέους.

(Πηγή: Γαλλία-Ministère des- La Politique étrangère de la France:-Avril-mai-juin 1982)

3.9 Βιρτζίνια, ΗΠΑ: 28 – 30 Ιουλίου 1983

Θέματα και λύσεις που συζητήθηκαν στη συνάντηση αυτή ήταν:

Παρόλο που η ύφεση είχε θέσει τις κοινωνίες σε δοκιμασία, αποδείχθηκαν ανθεκτικές. Σημαντική επιτυχία είχε επιτευχθεί στη μείωση του πληθωρισμού και των επιτοκίων. Υπήρξαν βελτιώσεις στην παραγωγικότητα. Άρχισαν να φαίνονται σημάδια ανάκαμψης. Παρόλα αυτά, οι βιομηχανικές δημοκρατίες έπρεπε να επικεντρωθούν στην επίτευξη και τη διατήρηση του πληθωρισμού σε χαμηλά επίπεδα, καθώς και τη μείωση των επιτοκίων από τα τότε σημερινά επίπεδα και ας θεωρούνταν χαμηλά. Καθώς επίσης έθεσαν ως ανησυχία για μία ακόμη φορά την ανησυχία για τα προβλήματα της ανεργίας των νέων χωρίς όμως να καταλήξουν σε μια λύση.

(Πηγή: ΗΠΑ-Υπουργείο Εξωτερικών-Οικονομικών Συνόδου Κορυφής-Virginia ΗΠΑ- Department of State- δελτίου- αρ. 2079 (Ιούλιος 1983) Οικονομικές Συνόδους Κορυφής.)

3.10 Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο: 7 – 9 Ιουνίου 1984

Μετά από πρόσκληση της Μάργκαρετ Θάτσερ για τη 10^η συνάντηση, κατέληξαν ότι:

Ο πρωταρχικός σκοπός των συναντήσεων ήταν να συζητήσουν οικονομικά προβλήματα, προοπτικές και ευκαιρίες για τις επτά χώρες και γενικά για τον κόσμο.

Στην τελευταία συνεδρίαση είχαν εντοπιστεί σαφή σημάδια ανάκαμψης από την παγκόσμια ύφεση. Η ανάκαμψη μπορούσε πλέον να θεωρηθεί ότι ήταν εγκατεστημένη στις χώρες.

Δεδομένου ότι η ανεργία των χωρών παρέμενε σε υψηλά επίπεδα, τόνισαν την ανάγκη για διατηρήσιμη ανάπτυξη και δημιουργία νέων θέσεων εργασίας. Ενθάρρυναν την ενεργό επαγγελματική κατάρτιση πολιτικών και απομάκρυνση των δυσκαμψιών στην αγορά εργασίας, δημιουργώντας τις συνθήκες κατά τις οποίες περισσότερες νέες θέσεις εργασίας θα δημιουργηθούν σε μόνιμη βάση, ιδίως για τους νέους.

(Πηγή: Μεγάλη Βρετανία-Εξωτερικών και Κοινοπολιτείας-οι δηλώσεις του Ετήσιες Οικονομικές Συνόδους Κορυφής-1975)

3.11 Βόννη, Δυτική Γερμανία: 2 – 4 Μαΐου 1985

Οι αρχηγοί των κρατών και των κυβερνήσεων των επτά μεγάλων βιομηχανικών κρατών μαζί με τον Πρόεδρο της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων συναντήθηκαν στη Βόννη από τις 2 έως τις 4 Μαΐου 1985, συζητώντας οικονομικές προοπτικές και προβλήματα για τις χώρες αυτές και τον κόσμο. Στη συνάντηση αυτή συζητήθηκε ότι:

Οι παγκόσμιες οικονομικές συνθήκες ήταν καλύτερες από ποτέ για σημαντικό χρονικό διάστημα. Από την τελευταία φορά που συναντήθηκαν, είχε επιτευχθεί περαιτέρω πρόοδος στη μείωση του πληθωρισμού και την ενίσχυση της βάσης για ανάπτυξη. Η ανάκαμψη στις βιομηχανικά χώρες είχε αρχίσει να εξαπλώνεται στον αναπτυσσόμενο κόσμο. Όμως οι χώρες έπρεπε:

- i. Να ενισχύσουν την ικανότητα των οικονομιών τους έτσι ώστε να ανταποκρίνονται στις νέες εξελίξεις.
- ii. Να αυξήσουν τις ευκαιρίες απασχόλησης.
- iii. Να μειώσουν τις κοινωνικές ανισότητες.

(Πηγή: ΗΠΑ-Department of State-Δελτίου-αρ. 2100 (Ιουλίου 1985): Οικονομικές Συνόδους Κορυφής-1975-1986: Δηλώσεις - Μεγάλης Βρετανίας, Εξωτερικών και Commonwealth Office, οι δηλώσεις του Ετήσιες Οικονομικές Συνόδους Κορυφής, 1975-1986).

3.12 Τόκιο, Ιαπωνία: 4 – 6 Μαΐου 1986

Στη συνάντηση αυτή συζητήθηκε ότι, οι οικονομίες των βιομηχανικών χωρών ήταν στον τέταρτο χρόνο της επέκτασης. Σε όλες τις χώρες, το ποσοστό του πληθωρισμού είχε μειωθεί. Για τις βιομηχανικές χώρες, και μάλιστα για την παγκόσμια οικονομία, η πτώση των τιμών του πετρελαίου βοήθησε στη διατήρηση μη πληθωριστικής ανάπτυξης και στην αύξηση του όγκου του παγκόσμιου εμπορίου, παρά τις δυσκολίες που δημιουργούσε για ορισμένες χώρες που παρήγαγαν πετρέλαιο. Συνολικά, οι εξελίξεις αυτές πρόσφεραν καλύτερες προοπτικές, καθώς και ενίσχυαν με εμπιστοσύνη, το μέλλον της παγκόσμιας οικονομίας.

Ωστόσο, η παγκόσμια οικονομία εξακολουθούσε να αντιμετωπίζει μια σειρά δύσκολων προκλήσεων οι οποίες θα μπορούσαν να επηρεάσουν αρνητικά την ανάπτυξη. Μεταξύ αυτών ήταν η υψηλή ανεργία.

Ακόμη ένα θέμα ήταν η διατήρηση του φυσικού περιβάλλοντος, για το οποίο κατέληξαν ότι πρέπει να ενισχυθεί η συνεργασία με τις αναπτυσσόμενες χώρες στον τομέα του περιβάλλοντος.

(Πηγή: US- Department of State-Δελτίου-αρ. 2112 (Ιούλιος 1986): Οικονομικές Συνόδους Κορυφής-1975-1986: Δηλώσεις - Μεγάλης Βρετανίας, Υπουργείο Εξωτερικών και Κοινοπολιτείας Γραφείο-οι δηλώσεις του Ετήσιες Οικονομικές Συνόδους Κορυφής-1975-1986 (Λονδίνο)

3.13 Βενετία, Ιταλία: 8 – 10 Ιουνίου 1987

Οι αρχηγοί των κρατών και των κυβερνήσεων των επτά μεγάλων βιομηχανικών χωρών και των εκπροσώπων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, συναντήθηκαν στη Βενετία από τις 8 έως τις 10 Ιουνίου 1987, για να επανεξετάσουν την πρόοδο που έχουν σημειώσει οι χώρες, ατομικά και συλλογικά. Κοιτάζοντας πίσω παρατηρούσαν μια σειρά από θετικές εξελίξεις, δεδομένου ότι συναντηθήκαν πριν από έναν χρόνο. Η ανάπτυξη συνεχίζεται για πέμπτη συνεχή χρονιά, έστω και σε χαμηλότερους συντελεστές. Ο μέσος πληθωρισμός και τα επιτόκια έχουν μειωθεί αισθητά.

(Πηγή: US- Department of State-Δελτίου-αρ. 2125 (Αύγουστος 1987)- 11-14- Καναδά-Υπουργείο Εξωτερικών-Οικονομικών Συνόδους Κορυφής-1975-1987: Δηλώσεις (Ottawa, 198 -): Καρτέλα 31, 1-8 Καναδά-Υπουργείο Εξωτερικών-στο Τορόντο Οικονομικής Συνόδου Κορυφής-June 19-21- 1988 (Ottawa, 1988)-pp. 46-50)

3.14 Τορόντο, Καναδάς: 19 – 21 Ιουνίου 1988

Στην 14^η οικονομική διάσκεψη κορυφής στο Τορόντο, οι αρχηγοί των κρατών και των κυβερνήσεων των επτά μεγάλων βιομηχανικών χωρών και των εκπροσώπων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, συζήτησαν 'ότι:

Κατά τη διάρκεια των τελευταίων δεκαεσσάρων χρόνων, η παγκόσμια οικονομία και η οικονομική πολιτική είχε υποστεί βαθιές αλλαγές.

Υπήρχε μια έντονη αντίθεση μεταξύ του 1970 και του 1980. Η πρώην ήταν η δεκαετία του υψηλού και αυξανόμενου πληθωρισμού, μείωση της αύξησης της

παραγωγικότητας, που κυριαρχούσαν από τις πολιτικές των βραχυπρόθεσμων εκτιμήσεων, και συχνά χαρακτηριζόταν από ανεπαρκή διεθνή πολιτική συνεργασία. Κατά τη δεκαετία του 1980 ο πληθωρισμός είχε τεθεί υπό έλεγχο, ο οποίος έθετε τις βάσεις για διατηρήσιμη ισχυρή ανάπτυξη και τη βελτίωση της παραγωγικότητας.

Οι Συνόδοι Κορυφή είχαν αποδειχθεί αποτελεσματικό φόρουμ (βλ. σελ 155) για την αντιμετώπιση των ζητημάτων που αντιμετώπιζε η παγκόσμια οικονομία. Ιδιαίτερα στη δεκαετία του 1980 είχαν βοηθήσει να επέρθει μια αυξανόμενη αναγνώριση του γεγονότος ότι η εξάλειψη του πληθωρισμού και των πληθωριστικών προσδοκιών, είναι θεμελιώδους σημασίας για τη διατηρήσιμη ανάπτυξη και δημιουργία θέσεων εργασίας.

(Πηγή: US-Department of State-Δελτίου- αρ. 2137 (Αύγουστος 1988): 49-52-Καναδά-Υπουργείο Εξωτερικών-στο Τορόντο Οικονομική Σύνοδος Κορυφής Οικονομικής Δήλωση (Οτάβα, 1988)

3.15 Παρίσι, Γαλλία: 14 – 16 Ιουλίου 1989

Οι αρχηγοί των κρατών και των κυβερνήσεων των επτά μεγάλων βιομηχανικών χωρών και των εκπροσώπων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, συναντήθηκαν στο Παρίσι για τη δέκατη πέμπτη ετήσια οικονομική διάσκεψη κορυφής. Στη συνάντηση αυτή συζητήθηκε ότι:

Έπρεπε να βρεθούν μέτρα: για τη διατήρηση ισόρροπης και βιώσιμης ανάπτυξης, την αντιμετώπιση του πληθωρισμού και την δημιουργία θέσεων εργασίας.

Τόνισαν ότι : «Η επείγουσα ανάγκη είναι η διαφύλαξη του περιβάλλοντος για τις μελλοντικές γενιές. Επιστημονικές μελέτες έχουν αποκαλύψει την ύπαρξη σοβαρών απειλών για το περιβάλλον, όπως είναι η εξάντληση του στρατοσφαιρικού όζοντος και των υπερβολικών εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα και άλλων αερίων του θερμοκηπίου το οποίο θα μπορούσε να οδηγήσει σε μελλοντικές κλιματικές αλλαγές. Η προστασία του περιβάλλοντος απαιτεί αποφασιστική και συντονισμένη διεθνή αντίδραση και την έγκαιρη υιοθέτηση, σε παγκόσμιο επίπεδο, των πολιτικών που θα βασίζεται στη βιώσιμη ανάπτυξη. Εύκρατα δάση, λίμνες και ποτάμια πρέπει να προστατεύονται από τις επιδράσεις των όξινων ρύπων όπως το διοξείδιο του θείου και οξειδία του αζώτου.

Εμείς εκφράζουμε την ανησυχία μας ότι οι εθνικές, περιφερειακές και παγκόσμιες δυνατότητες για τον περιορισμό και την άμβλυση των συνεπειών των θαλάσσιων πετρελαιοκηλίδων να βελτιωθεί. Καλούμε όλες τις χώρες να κάνουν καλύτερη χρήση της τελευταίας και την παρακολούθηση των τεχνολογιών καθαρισμού. Ζητάμε από όλες τις χώρες να τηρούν και να εφαρμόσουν πλήρως τις διεθνείς συμβάσεις για την αποφυγή ρύπανσης των ωκεανών. Ζητάμε επίσης από τον Διεθνή Ναυτιλιακό Οργανισμό να υποβάλει προτάσεις για περαιτέρω προληπτική δράση.»

(Πηγή: Κυκλοφόρησε από τη Σύνοδο κορυφής 16 Ιουλίου 1989(Times))

3.16 Τέξας, USA: 9 – 11 Ιουλίου 1990

Οι αρχηγοί των κρατών και των κυβερνήσεων των επτά μεγάλων βιομηχανικών χωρών και των εκπροσώπων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, συναντήθηκαν στο Χιούστον για την ετήσια Οικονομική Σύνοδο Κορυφής. Στη συνάντηση:

Επικρότησαν ανεπιφύλακτα την εξάπλωση της πολυκομματικής δημοκρατίας, την πρακτική των ελεύθερων εκλογών, την ελευθερία της έκφρασης και του συνέρχεσθε, τον αυξημένο σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, το κράτος δικαίου, καθώς και την αυξανόμενη αναγνώριση των αρχών της ανοικτής και ανταγωνιστικής οικονομίας.

«Έχουμε συνείδηση ότι η ελευθερία και η οικονομική ευημερία είναι στενά συνδεδεμένες και αλληλοενισχύονται. Βιώσιμη οικονομική ευημερία εξαρτάται από την τόνωση του ανταγωνισμού και την ενθάρρυνση των επιχειρήσεων - με κίνητρα για την ατομική πρωτοβουλία και την καινοτομία, για τη δημιουργία εξειδικευμένου εργατικού δυναμικού και το κίνητρο των οποίων τα θεμελιώδη δικαιώματα προστατεύονται, για νομισματικά συστήματα ήχου, για ένα ανοικτό σύστημα του διεθνούς εμπορίου και πληρωμές, και για ένα περιβάλλον που να διαφυλάσσεται για τις μελλοντικές γενιές.» Σχολίασε ο Πρόεδρος της Αμερικής.

(Πηγή: Houston Economic Summit, July 10, 1990)

3.17 Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο: 15 – 17 Ιουλίου 1991

Στην δέκατη έβδομη ετήσια διάσκεψη κορυφής οι αρχηγοί των κρατών και των κυβερνήσεων των επτά μεγάλων βιομηχανικών χωρών και των εκπροσώπων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, συναντήθηκαν στο Λονδίνο όπου δήλωσαν ότι:

Θα επιδίωκαν να δημιουργήσουν παγκόσμια εταιρική σχέση, βασισμένη σε κοινές αξίες, και να ενισχύσουν έτσι τη διεθνή τάξη. Στόχος ήταν η στήριξη της δημοκρατίας, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, του κράτους δικαίου και της καλής οικονομικής διαχείρισης. Κεντρικός στόχος ήταν η ανάγκη για ένα ισχυρότερο, πιο αποτελεσματικό σύστημα των Ηνωμένων Εθνών, καθώς και για μεγαλύτερη προσοχή στη διάδοση και μεταφορά των όπλων.

(Πηγή: Κυκλοφόρησε από την οικονομική διάσκεψη κορυφής του Λονδίνου, 17 Ιουλίου 1991.)

3.18 Μόναχο, Γερμανία: 6 – 8 Ιουλίου 1992

Οι αρχηγοί των κρατών και των κυβερνήσεων των επτά μεγάλων βιομηχανικών χωρών και των εκπροσώπων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, συναντήθηκαν στο Μόναχο για την δέκατη όγδοη ετήσια διάσκεψη κορυφής. Στη συνάντηση αυτή το βασικό θέμα ήταν η ανεργία.:

«Πάρα πολλοί άνθρωποι είναι εκτός εργασίας. Οι δυνατότητες αντοχής του λαού, τα εργοστάσια και οι πόροι δεν είναι πλήρως απασχολούμενους. Ανησυχούμε ιδιαίτερα για την οικονομική δυσπραγία που δημιουργεί η ανεργία.»Σχολίασε ο Χέλμουτ Κολ. Στόχος ήταν η δημιουργία νέων θέσεων εργασίας το συντομότερο, διότι η ανεργία μάστιζε την κοινωνία.

(Πηγή: Κυκλοφόρησε από τη σύνοδο κορυφής του Μονάχου, July 8, 1992.)

3.19 Τόκιο, Ιαπωνία: 7 – 9 Ιουλίου 1993

Οι αρχηγοί των κρατών και των κυβερνήσεων των επτά μεγάλων βιομηχανικών χωρών και των εκπροσώπων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, συναντήθηκαν Τόκιο για τη δέκατη ένατη ετήσια σύνοδο κορυφής. Στη συνάντηση αυτή συζητήθηκε ότι

Είχε επιτευχθεί σημαντική πρόοδος για την πρόσβαση στην αγορά ενός μεγάλου πακέτου σε αγαθά και υπηρεσίες. Η πρόοδος αυτή έπρεπε να συνδυαστεί με συγκρίσιμα μέτρα ανοίγματος της αγοράς από άλλους συμμετέχοντες.

Επιβεβαιώθηκε η υποστήριξη για μεταρρυθμιστικές προσπάθειες των χωρών σε μετάβαση, συμπεριλαμβανομένης της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης, τις χώρες της Βαλτικής, τα Νέα Ανεξάρτητα Κράτη και τη Μογγολία, με βάση τις αρχές της για βοήθεια και της εταιρικής σχέσης. Η επιτυχία των μεταρρυθμίσεων και της πλήρους ένταξής τους στην παγκόσμια οικονομία ήταν ουσιώδη για την παγκόσμια ειρήνη και σταθερότητα. Ενθαρρυντικά ήταν και τα πρώτα σημάδια της οικονομικής ανάκαμψης σε αυτές τις χώρες στην Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη, όπου η μεταρρύθμιση ήταν πιο προχωρημένη.

(Πηγή: Κυκλοφόρησε από τη Σύνοδο Κορυφής του Τόκιο, 9 Ιουλίου 1993.)

3.20 Νάπολη, Ιταλία: 8 – 10 Ιουλίου 1994

Οι αρχηγοί των κρατών και κυβερνήσεων των επτά μεγάλων βιομηχανικών εθνών, ο Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και για πρώτη φορά η Ρωσία, συναντήθηκαν στη Νάπολη στις 8 - 9 Ιουλίου 1994 για την 20η συνάντηση. Με την παρουσία της Ρωσίας στην συνάντηση, η οποία δεν συμμετείχε σε όλα τα θέματα, δημιουργήθηκε το "P8" ή το "G7 plus 1". Στη συνάντηση αυτή συζητήθηκε ότι:

Το επίπεδο ανεργίας παραμένει πολύ υψηλό, με περισσότερα από 24 εκατομμύρια ανέργους στις χώρες. Είναι ιδιαίτερα επιζήμιο όταν είναι διαδεδομένη ανάμεσα στους νέους και εκείνους που ήταν εκτός εργασίας για μεγάλο χρονικό διάστημα. Έτσι πάρθηκαν κάποια διαρθρωτικά μέτρα:

- ii. Αύξηση των επενδύσεων στο λαό, με τη βελτίωση της βασικής εκπαίδευσης
- iii. Ενθάρρυνση και προώθηση των νέων τεχνολογιών
- iv. Επιδίωξη ευκαιριών για την προώθηση της δημιουργίας θέσεων.

(Πηγή: Κυκλοφόρησε από τη σύνοδο κορυφής της Νάπολης, July 9, 1994.)

3.21 Καναδάς: 15 – 17 Ιουνίου 1995

Το διήμερο του Ιουνίου οι αρχηγοί των επτά κρατών μαζί με την Ρωσία συγκεντρώθηκαν στο Χάλιφαξ του Καναδά για την 21^η διάσκεψη κορυφής. Στη συνάντηση αυτή ανέφεραν ότι:

« Έχουμε συγκεντρωθεί σε μια εποχή αλλαγών και ευκαιριών», και επιβεβαίωσαν εκ νέου τη δέσμευσή τους να εργαστούν από κοινού σε ολόκληρο τον κόσμο. Συζήτησαν για τις νέες προκλήσεις του 21^{ου} αιώνα, όπως η ενίσχυση της παγκόσμιας οικονομίας, η βιώσιμη ανάπτυξη των λαών, η μείωση της φτώχειας, η προστασία του περιβάλλοντος. Επίσης επικεντρώθηκαν στο ελεύθερο εμπόριο και στη βελτίωση της πυρηνικής ασφάλειας στις χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης.

(Πηγή: Κυκλοφόρησε από τη σύνοδο κορυφής της Halifax, Ιούνιος 16, 1995.)

3.22 Μόσχα, Ρωσία: 19 – 20 Απριλίου 1996

Στην πρώτη συνάντηση που είχαν στη Ρωσία για το έτος 1996 οι G7+1 δήλωσαν ότι: έπρεπε να συνεχιστεί η ενίσχυση της διεθνούς συνεργασίας και οι προσπάθειες για την προώθηση ενός υψηλού επιπέδου πυρηνικής ασφάλειας παγκοσμίως.

Οι εθνικές αρχές έπρεπε να διασφαλίσουν τα ραδιενεργά απόβλητα και να τα διαχειρίζονται με ασφάλεια και να υπάρχει πρόβλεψη για την ομαλή διακίνηση, την αποθήκευση και την τελική διάθεση.

(Πηγή: Κυκλοφόρησε στη Μόσχα « πυρηνική προστασία και ασφάλεια «Σύνοδο Κορυφής, 20 Απριλίου 1996.)

3.23 Λυών, Γαλλία: 27 – 29 Ιουνίου 1996

Οι αρχηγοί των κρατών και των κυβερνήσεων των επτά μεγάλων βιομηχανικών χωρών, της Ρωσίας και των εκπροσώπων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, συναντήθηκαν στη Λυών της Γαλλίας τον Ιούνιο του 1996. Στη συνάντηση αυτή οι συμμετέχοντες υπογράμμισαν τη σημασία μιας ισόρροπης παγκοσμιοποίησης των οικονομιών και των συναλλαγών, η οποία θα εξασφαλίζει την κατανομή των οφελών της οικονομικής ανάπτυξης στη μεγαλύτερη δυνατή βάση και θα μείωνε τους κινδύνους αποκλεισμού ατόμων, κοινωνικών ομάδων ή χωρών.

(Πηγές: Lyon G7 Summit-June 28-1996-Canada-Department of Foreign Affairs and International Trade)

3.24 Ντένβερ, ΗΠΑ: 20 – 22 Ιουνίου 1997

Στην συνάντηση αυτή η Ρωσική Ομοσπονδία συμμετείχε σε όλες τις εργασίες και τις δηλώσεις που εκδόθηκαν στη διάρκεια της διάσκεψης κορυφής, εκτός από την οικονομική δήλωση "Αντιμετώπιση των συνολικών οικονομικών και οικονομικών προκλήσεων". Στην εν λόγω δήλωση των Επτά, οι συμμετέχοντες έλαβαν για πρώτη φορά υπόψη τη μελλοντική εμφάνιση του ενιαίου ευρωπαϊκού νομίσματος και επιβεβαίωσαν τη δέσμευσή τους να εφαρμόσουν πολιτικές που αποσκοπούν στην προώθηση ενός τρόπου διαρκούς και μη πληθωριστικής ανάπτυξης, να δημιουργήσουν θέσεις απασχόλησης, να αποκαταστήσουν την ισορροπία των δημόσιων οικονομικών και να ανταποκριθούν στις προκλήσεις που θέτει η γήρανση του πληθυσμού. Τόνισαν επίσης τη βούλησή τους να εργαστούν από κοινού προκειμένου να ευνοηθεί το άνοιγμα των αγορών στους τομείς του εμπορίου και των επενδύσεων, να υποστηριχτεί η παγκόσμια οικονομική σταθερότητα και οι θεμελιώδεις βάσεις της οικονομικής ανάπτυξης και ευημερίας, καθώς και να ευνοηθεί η επιτυχής ένταξη των αναπτυσσόμενων χωρών και των χωρών που βρίσκονται σε μεταβατικό στάδιο στην παγκόσμια οικονομία.

Οι συμμετέχοντες εξέδωσαν τελική δήλωση των Οκτώ στην οποία επιβεβαιώνουν τη βούλησή τους να ευνοήσουν, τις παραμονές του εικοστού πρώτου

αιώνα, μια συνολική εταιρική σχέση για την ειρήνη, την ασφάλεια και την προώθηση ενός τρόπου διαρκούς ανάπτυξης, που θα εξετάζει κυρίως την ενίσχυση της δημοκρατίας, των δικαιωμάτων του ανθρώπου και την πρόληψη των συρράξεων.

(Πηγές: Denver Summit of the Eight)

3.25 Μπίρμινχαμ, Ηνωμένο Βασίλειο: 15 – 17 Μαΐου 1998

Στο τριήμερο 15 - 17 του Μάη, η διάσκεψη των αρχηγών κρατών και πρωθυπουργών, αντίστοιχα, των 7 ισχυρότερων οικονομικών κρατών και της Ρωσίας μαζί με τον Πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, συνήλθαν στο Μπίρμινχαμ για να συζητήσουν θέματα που επηρεάζουν τους πολίτες.

Η πρόκλησή ήταν για να αξιοποιήσουν και να διατηρήσουν τη διαδικασία της παγκοσμιοποίησης και να διασφαλίσουν, ότι τα οφέλη της παγκοσμιοποίησης είναι να εξαπλωθούν ευρύτερα για τη βελτίωση της ποιότητας της ζωής των ανθρώπων παντού.

Μεταξύ των σημαντικών προκλήσεων που αντιμετωπίζει ο κόσμος στο κατώφλι του 21 ου αιώνα, αυτή η σύνοδος κορυφής επικεντρώθηκε στα ναρκωτικά και την εγκληματικότητα, που απειλούσαν την ανάπτυξη και προκαλούσαν βλάβη στη ζωή των ατόμων σε όλες τις χώρες του κόσμου.

Το πέρας αυτής της συνάντησης χαρακτηρίστηκε από την ένταξη της Ρωσίας στο φόρουμ (βλ. σελ 155), το οποίο ονομάστηκε “G8”

(Πηγή: Κυκλοφόρησε στο Μπέρμιγχαμ συνέδου κορυφής της G8)

3.26 Κολωνία, Γερμανία: 18 – 20 Ιουνίου 1999

Στο τριήμερο 18 - 20 του Ιούνη η διάσκεψη, των 8 ισχυρότερων οικονομικών κρατών, δικαιολογημένα τράβηξε την προσοχή του κόσμου.

Συζητήθηκαν, και ως ένα βαθμό αποφασίστηκαν, ζητήματα που ενδιαφέρουν δεκάδες χώρες και εκατοντάδες εκατομμύρια ανθρώπους σε όλες τις ηπείρους: όπως το Κόσσοβο και η Γιουγκοσλαβία, η Ρωσία και τα εξωτερικά της χρέη, τα χρέη των 36 φτωχότερων κρατών του κόσμου και ο τρόπος αποφυγής παραγωγής και προσφοράς ανθυγιεινών τροφών.

Η ρωσική πλευρά, δήλωσε στο τραπέζι των "κορυφαίων" ότι δε συμφωνεί με τον αποκλεισμό της Γιουγκοσλαβίας από την οικονομική βοήθεια για την ανοικοδόμηση της περιοχής, οι άλλοι 7 υπαγορεύουν στο γιουγκοσλαβικό λαό ότι για τις τεράστιες καταστροφές που υπέστη δε θα πάρει ούτε ένα μάρκο ή δολάριο, αν συνεχίσει να εμπιστεύεται τον εκλεγμένο Πρόεδρό του, τον Σλόμπονταν Μιλόσεβιτς.

Παράπεμψαν τη Ρωσία στη "Λέσχη του Παρισιού" των πιστωτριών δυνάμεων να διακανονίσει αυτή το ζήτημα των χρεών υπό τον όρο βέβαια ότι η Μόσχα θα εκπληρώσει τις προϋποθέσεις του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου σχετικά με τα μέτρα οικονομικής μεταρρύθμισης.

Σε 36 από τις 41 υπερχρεωμένες και φτωχότερες χώρες του κόσμου αποφασίστηκε να "χαριστεί" ένα χρέος 70 δισ. Δολαρίων. Αυτά τα "χαμένα" ποσά θα πληρωνόντουσαν με την πώληση εφεδρειών χρυσού του ΔΝΤ. Επειδή όμως οι εισπράξεις από την πώληση υπολογιζόταν να αποδώσουν μόνο 2,3 δισ. δολάρια, αποφασίστηκε να δημιουργηθεί ταμείο δωρεάν για την άφεση χρεών στο οποίο θα γινόταν έκκληση να προσφέρουν ιδιωτικές εταιρίες και ιδιωτικές τράπεζες.

(Πηγή: Κυκλοφόρησε στη Σύνοδο Κορυφής Köln 1999)

3.27 Οκινάουα, Ιαπωνία: 21 – 23 Ιουνίου 2000

Η ετήσια διάσκεψη κορυφής της Ομάδας των Οκτώ πραγματοποιήθηκε στην Οκινάουα, από τις 21 έως τις 23 Ιουλίου . Οι συμμετέχοντες εξέδωσαν τελική δήλωση της Ομάδας των Οκτώ καθώς και το χάρτη της Οκινάουα όσον αφορά την παγκόσμια κοινωνία της πληροφορίας, καθώς και δηλώσεις για τις περιφερειακές συγκρούσεις στην Κορεατική Χερσόνησο.

Σ' αυτές τις δηλώσεις, καθόρισαν τις σημαντικότερες προκλήσεις τις οποίες αντιμετώπιζε ο κόσμος στις αρχές του 21ου αιώνα, θίγοντας ιδίως την κατάσταση της παγκόσμιας οικονομίας, τις ευκαιρίες που προσέφεραν οι νέες τεχνολογίες μεταξύ των οποίων και οι τεχνολογίες της πληροφορίας, των επικοινωνιών και των επιστημών της ζωής.

Αναφέρθηκαν επίσης στην αναπτυξιακή πολιτική και στη μείωση του χρέους των φτωχότερων χωρών και κυρίως της Αφρικής. Οι συμμετέχοντες ανήγγειλαν πρωτοβουλίες, όπως η νέα στρατηγική καταπολέμησης των λοιμωδών νόσων, καθώς και την πρόθεσή τους να εγκαινιάσουν μια νέα εταιρική σχέση με χώρες που δεν ανήκουν στην Ομάδα των Οκτώ, την κοινωνία των πολιτών, τους ιδιωτικούς τομείς και τις μη κυβερνητικές οργανώσεις.

Εξάλλου, τόνισαν ότι ήταν σημαντικό να καταπολεμήσουν το οργανωμένο έγκλημα, τη χρηματοοικονομική εγκληματικότητα, τη νομιμοποίηση προσόδων από παράνομες δραστηριότητες και τη διακίνηση ναρκωτικών και έθιξαν άλλα ευαίσθητα θέματα όπως το περιβάλλον, η επισιτιστική ασφάλεια, η βιοτεχνολογία, η γήρανση του πληθυσμού.

Τέλος, επιβεβαίωσαν και πάλι τη βούλησή τους να συνεργασθούν για την πρόληψη και την εξάλειψη των συγκρούσεων στον κόσμο, καθώς και για τη διατήρηση του καθεστώτος μη διάδοσης πυροβόλων όπλων και πυραύλων.

(Πηγές: The Government of Japan)

3.28 Γένοβα, Ιταλία: 20 – 22 Ιουλίου 2001

Η ετήσια διάσκεψη κορυφής της Ομάδας των Οκτώ πραγματοποιήθηκε στην Γένοβα, από τις 20 έως τις 22 Ιουλίου, με τη συμμετοχή των αρχηγών κρατών ή κυβερνήσεων της Γαλλίας, της Γερμανίας, του Ηνωμένου Βασιλείου, των Ηνωμένων Πολιτειών, της Ιαπωνίας, της Ιταλίας, του Καναδά και της Ρωσίας, καθώς και του κ. Πρόντι, προέδρου της Επιτροπής.

Το γενικό θέμα της διάσκεψης ήταν να βρουν τρόπους για τη μείωση της φτώχειας.

Στη Γένοβα επίσης, το 2001, οι «G8» αποφάσισαν τη δημιουργία ενός παγκόσμιου ταμείου για την αντιμετώπιση του AIDS, της ελονοσίας και της φυματίωσης και, για να υπογραμμίσουν το ενδιαφέρον τους για την Αφρική, ο κάθε ηγέτης διόρισε προσωπικό αντιπρόσωπο που θα απασχολείται αποκλειστικά με τα προβλήματα της Μαύρης Ηπείρου.

Δεδομένου ότι η ανεργία των χωρών παρέμενε σε υψηλά επίπεδα, τόνισαν την ανάγκη για διατηρήσιμη ανάπτυξη και δημιουργία νέων θέσεων εργασίας.

Αυτή η συνάντηση στη Γένοβα της Ιταλίας, έμεινε χαρακτηριστική και αξέχαστη λόγω των επεισοδίων που έγιναν από πλήθος ανθρώπων που θεωρούσαν την Ομάδα των 8 "τραγωδία" για τον κόσμο. Οι διαδηλώσεις είχαν ως αποτέλεσμα έναν νεκρό διαδηλωτή.

(Πηγή: <http://www.g7.utoronto.ca/>)

3.29 Καναδάς, Alberta, Καναδάς: 26 – 27 Ιουνίου 2002

Τα θέματα της 29^{ης} συνεδρίασης των G8, ήταν τα παρακάτω:

- i. *Καταπολέμηση της τρομοκρατίας*: δεσμεύτηκαν να μειώσουν τις απειλές τρομοκρατικών επιθέσεων με μακροπρόθεσμες ενέργειες και, κυρίως, στερώντας οποιαδήποτε οικονομική ή υλική βοήθεια σε ενδεχόμενες τρομοκρατικές ομάδες και προσάγοντάς τις ενώπιον της δικαιοσύνης. Όρισαν έξι αρχές μη διάδοσης των όπλων, με στόχο την πρόληψη της τρομοκρατίας με χρήση βιολογικών, χημικών και πυρηνικών όπλων, πυραύλων και των σχετικών

νέων τεχνολογιών. Κατέληξαν σε συμφωνία για μια συνολική εταιρική σχέση μεταξύ των μελών της G8 κατά της διάδοσης των όπλων και του εξοπλισμού μαζικής καταστροφής, που θα υλοποιούσε συγκεκριμένα σχέδια χάρη σε έναν προϋπολογισμό ύψους 20 δισ. δολαρίων για την επόμενη δεκαετία. Τέλος, θέσπισαν μια νέα πρωτοβουλία με τίτλο "Δράση συνεργασίας της G8 σχετικά με την ασφάλεια μεταφορών" με στόχο την ενίσχυση της αποτελεσματικότητας και της ασφάλειας του παγκόσμιου συστήματος μεταφορών.

- ii. *Αφρική*: συναντήθηκαν με τους προέδρους της Αλγερίας, της Νιγηρίας, της Σενεγάλης και της Νότιας Αφρικής, καθώς και με τον γενικό γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών κ. Κόφι Αννάν, και ενέκριναν σχέδιο δράσης της G8 υπέρ της Αφρικής ως πλαίσιο της νέας εταιρικής σχέσης για την ανάπτυξη της Αφρικής (NEPAD). Υπενθύμισαν την ανάγκη να δοθεί προώθηση, στις αφρικανικές χώρες, στην οικονομική ελευθερία και στην προσπάθεια εξάλειψης των ασθενειών όπως το AIDS και η ελονοσία, και να δοθεί στήριξη στις ειρηνευτικές διαδικασίες.
- iii. *Διεθνής ειρήνη και ασφάλεια*: υπογράμμισαν τη δέσμευσή τους για την προώθηση της ειρήνης στη Μέση Ανατολή μέσω της πρόβλεψης δύο ανεξάρτητων κρατών (Ισραήλ και Παλαιστίνης) με αναγνωρισμένα και ασφαλή σύνορα, και συμφώνησαν ως προς τη σημασία της μεταρρύθμισης των παλαιστινιακών θεσμικών οργάνων και οικονομίας, καθώς και της οργάνωσης ελεύθερων και δημοκρατικών εκλογών. Δήλωσαν ότι στηρίζουν τη μεταβατική Αρχή στο Αφγανιστάν, με την οποία θα μεριμνήσουν από κοινού για τον τερματισμό της παραγωγής οπίου και του σχετικού λαθρεμπορίου. Συζήτησαν επίσης το θέμα της έντασης μεταξύ Ινδίας και Πακιστάν, τονίζοντας ότι το Πακιστάν πρέπει να σταματήσει κάθε τρομοκρατική δραστηριότητα στα εδάφη που ανήκουν στην κυριαρχία του και ότι οι δύο χώρες πρέπει να ξεκινήσουν βιώσιμο διάλογο για τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν.

Τέλος, τα μέλη δέχθηκαν θετικά την προσφορά του προέδρου της Γαλλίας για να διοργανώσει την σύνοδο κορυφής της G8 τον Ιούνιο του 2003 και συμφώνησαν η Ρωσία να αναλάβει την προεδρία της G8 το 2006.

(Πηγή: Κυβέρνηση του Καναδά, Kananaskis Σύνοδο Κορυφής)

3.30 Εβιάν, Γαλλία: 1 – 3 Ιουνίου 2003

Εντελώς ιδιαίτερη σημασία θέλησε να δώσει η Γαλλία, στο πλαίσιο της γενικότερης εθνικής πολιτικής της, στη διάσκεψη του Εβιάν.

Υπογραμμίζοντας το ενδιαφέρον της χώρας του αλλά και των «G8» γενικότερα για την ανάπτυξη της παγκόσμιας οικονομίας και την αντιμετώπιση της φτώχειας ο πρόεδρος Σιράκ προσκάλεσε στο Εβιάν ηγέτες από μια σειρά χώρες και προγραμμάτισε σχεδόν όλη την ημέρα συναντήσεις, διαβουλεύσεις και συνομιλίες των «οκτώ» μαζί τους. Στη διάσκεψη των «G8» εκτός από τους ηγέτες κκ. Μπους, Σιράκ, Πούτιν, Κρετιέν, Μπλερ, Σρέντερ, Κοϊζούμι και Μπερλουσκόνι μετείχαν, ο προεδρεύων του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και ο πρόεδρος της Επιτροπής κ. Σημίτης και Πρόντι αντιστοίχως, καθώς και οι πρόεδροι 12 αφρικανικών και λατινοαμερικανικών χωρών, ο πρόεδρος της Κίνας Χου Ζιντάο, ο βασιλιάς του Μαρόκου, ο πρόεδρος της Ελβετίας, ο Γενικός Γραμματέας του ΟΗΕ, ο πρόεδρος του ΔΝΤ και ο διευθυντής του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου. Οι «οκτώ» και οι κ. Σημίτης και Πρόντι είχαν τρεις συνεδριάσεις και η διάσκεψη έκλεισε με συνέντευξη Τύπου του προέδρου Σιράκ το μεσημέρι της Τρίτης.

Τα βασικά θέματα που συζητήθηκαν ήταν η αλληλεγγύη (έμφαση στην εταιρική σχέση για την Αφρική & πρόσβαση στο νερό για όλους), η ευθύνη (για τις κυβερνήσεις και εταιρείες επιχειρηματικών οικονομικά, περιβαλλοντικά & κοινωνικά), η ασφάλεια (για την αντοχή της καταπολέμησης της τρομοκρατίας και τη Δημοκρατία (μέσω συνεχών διεθνών διαλόγων).

Το ενδιαφέρον για την Αφρική υπογραμμίστηκε και με την απόφαση των «G8» πέρυσι στο Καναδάς του Καναδά. Ανακοίνωσαν επίσης μέτρα για την καταπολέμηση της διεθνούς τρομοκρατίας, την πρόληψη της διασποράς των όπλων και των υλικών μαζικής καταστροφής και αποφάσισαν τον συντονισμό της πολιτικής τους στη Μέση Ανατολή, καθώς και πρωτοβουλίες για τη μείωση της έντασης μεταξύ Ινδίας και Πακιστάν.

(Πηγή: Επίσημη ιστοσελίδα της ομάδας G8 Evian)

3.31 Τζιόρτζια, Η.Π.Α.: 8 – 10 Ιουνίου 2004

Σε αυτή την Σύνοδο συναντηθήκαν για την προώθηση της ελευθερίας με την ενίσχυση της διεθνούς συνεργασίας για να κάνουν τον κόσμο ασφαλέστερο και καλύτερο.

Οι ηγέτες δεσμεύτηκαν στα εξής:

- i. Να διαμορφώσουν μια εταιρικής σχέσης για την ιστορική πρόοδο και ένα κοινό μέλλον με τις κυβερνήσεις και τους λαούς της ευρύτερης Μέση Ανατολή και Βόρεια Αφρική.
- ii. Να δημιουργήσουν από κοινού ένα Φόρουμ(βλ. σελ 155) για το Μέλλον, το οποίο θα λέει για τις προσπάθειές σε ένα διαρκή διάλογο για τη στήριξη των μεταρρυθμιστικών προσπαθειών της περιοχής. Η πρώτη συνεδρίαση του Φόρουμ(βλ. σελ 155) θα πραγματοποιηθεί εντός του τρέχοντος έτους.
- iii. Συζητήθηκαν επίσης περιφερειακές προκλήσεις, μεταξύ των οποίων:
- iv. Αφγανιστάν: συμφώνησαν για την ανάγκη διεθνούς στήριξης για επικείμενες Εκλογές στο Αφγανιστάν.
- v. Γάζας / Μέσης Ανατολής: Μελλοντικές προοπτικές στην Μέση Ανατολή για την ειρήνη.
- vi. Αϊτή: Συζητήθηκε πώς θα ανταποκριθούν σε επείγουσες ανάγκες της Αϊτής για τη στήριξη του προϋπολογισμού, της ηλεκτρικής ενέργειας, και της αστυνομίας, και κάλεσαν όλους τους δωρητές να κάνουν το παν για να παράσχουν στήριξη σε διάσκεψη δωρητών και για την πραγματοποίηση ενός βιώσιμου μέλλοντος για τη χώρα αυτή.
- vii. Βόρεια Κορέα: Ασχοληθήκαν με τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κορέας, το πυρηνικό ζήτημα και το σχέδιο δράσης. Υποστηρίχθηκε τις συνομιλίες, καθώς και τις προσπάθειες από όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη για την επίτευξη μιας συνολικής λύσης διά της διπλωματικής οδού για τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κορέας το ζήτημα των πυρηνικών και άλλα ζητήματα για την ασφάλεια και ανθρωπιστικά ζητήματα, όπως οι απαγωγές.

(Πηγή: Υπουργείο Εσωτερικής Ασφάλειας)

3.32 Γκρινγκλις, Σκοτία, Ηνωμένο Βασίλειο: 6 – 8 Ιουλίου 2005

Στην συνάντηση αυτή συζητήθηκε η κλιματική αλλαγή και η παγκόσμια οικονομία από το G8 σε συνεργασία με τους ηγέτες της Βραζιλίας, της Κίνας, της Ινδίας, του Μεξικό και της Νότια Αφρικής, γνωστή ως "G8 +5", και από τους επικεφαλής του Διεθνές Νομισματικού Ταμείου, των Ηνωμένων Εθνών, της Παγκόσμιας Τράπεζας και του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου.

Οι συζητήσεις σηματοδότησαν την έναρξη ενός νέου διαλόγου μεταξύ των εθνών της G8 και άλλες χώρες με σημαντικές ενεργειακές ανάγκες, συνεπή με τους στόχους και τις αρχές της Σύμβασης Πλαίσιο των Ηνωμένων Εθνών για την Κλιματική Αλλαγή.

Οι G8 συμφώνησαν επίσης να ξεκινήσουν μια διεθνή βάση δεδομένων για το θέμα της παιδοφιλίας. Αποφάσισαν ακόμη, να συγκεντρώσουν στοιχεία για την τρομοκρατία, θέμα που υπόκειται σε περιορισμούς από το απόρρητο και την ασφάλεια των νόμων σε διάφορες χώρες. Άλλα θέματα που συζητήθηκαν ήταν και είναι η εγκληματικότητα και τα ναρκωτικά, καθώς και μια σειρά από πολιτικά θέματα ασφαλείας που κυμαίνονται από τα ανθρώπινα δικαιώματα.

(Πηγή: 10 Downing Street)

3.33 Αγία Πετρούπολη, Ρωσία: 15 – 17 Ιουλίου 2006

Κεντρικό θέμα της συνάντησης αυτής ήταν η ενέργεια και η διασφάλιση της ανάπτυξης και παροχής της, πρόβλημα που έχει λάβει διαστάσεις υποβόσκουσας κρίσης εξαιτίας της μόνιμης απειλής να διακοπεί η παροχή της από τις πηγές της Μέσης Ανατολής και της αυξανόμενης συνεχώς ζήτησης, κυρίως από τις ραγδαία ανερχόμενες οικονομικά χώρες της Ασίας. Το θέμα το έθεσε η Ρωσία, η οποία για πρώτη φορά αφότου εντάχθηκε στην ομάδα των G7, το 1998, οργανώνει στο έδαφός της τη διάσκεψη. Κάτοχος η ίδια του 60% των παγκοσμίων αποθεμάτων φυσικού αερίου και του 40% περίπου του πετρελαίου, αντιμετωπίζοντας προσφορές δυτικών επιχειρήσεων για συνεκμετάλλευση του ενεργειακού πλούτου της αλλά και την άρνηση ορισμένων δυτικών κυβερνήσεων να δεχθούν ρωσικές εταιρείες διανομής αερίου στις χώρες τους, η Ρωσία αναμένεται «να θέσει στους εταίρους της στην

ομάδα των G8 τους όρους της: Συνεργασία, ναι. Αλλά επί ίσης βάσεως». Αυτό δεν συμφέρει μερικές χώρες οι οποίες, φυσικά, αντιδρούν. Η αρθρογραφία ορισμένων δυτικών εφημερίδων και τα σχόλια πολιτικών εναντίον της πολιτικής του προέδρου Πούτιν, οι κατηγορίες για ιμπεριαλιστική εξωτερική πολιτική «του» και για αυταρχικές μεθόδους «του» στο εσωτερικό έχουν συγκεκριμένο στόχο - την υπονόμευση του διεθνούς κύρους της Ρωσίας και του προέδρου της με την ελπίδα ότι αυτή θα διευκολύνει την προσπάθειά τους να δεχθεί η Ρωσία συνεργασία στον ενεργειακό τομέα με τους δικούς τους όμως όρους.

Ο πρόεδρος Πούτιν έχει γνώση της σημασίας του «ενεργειακού όπλου» που διαθέτει η Ρωσία και ασφαλώς θα το χρησιμοποιήσει. Δεν θα ήταν άλλωστε ο πρώτος. Και η Αμερική και η Βρετανία επί σειρά ετών άσκησαν «διπλωματία πετρελαίου». Ο ρώσος πρόεδρος ήταν άλλωστε πολιτικά και ηθικά ενισχυμένος αυτό τον καιρό, όχι μόνο επειδή η οικονομία της χώρας του είχε βελτιωθεί σημαντικά αλλά και επειδή κέρδιζε τη μάχη κατά της (ρωσικής) τρομοκρατίας.

Με αυτά τα δεδομένα η διάσκεψη της Αγ. Πετρούπολης χαρακτηρίστηκε τελικά ως φόρουμ (βλ. σελ 155) συζήτησης των ευρύτερων σχέσεων της Δύσης με τη Ρωσία.

(Πηγή: Επίσημη ιστοσελίδα της ρωσικής προεδρίας της G8)

3.34 Χάιλιγκενταμ, Γερμανία: 6 – 8 Ιουνίου 2007

Στο επίκεντρο των συζητήσεων της συνόδου των G8 βρισκόταν η νέα ένταση ΗΠΑ - Ρωσίας για την αντιπυραυλική άμυνα και οι διαφωνίες για την αντιμετώπιση της υπερθέρμανσης του πλανήτη, για τα οποία δεν αναμένονται συμφωνίες, καθώς και για τα άλλα διεθνή ζητήματα όπως του Κοσσόβου.

Στο θέμα των κλιματικών αλλαγών η Μέρκελ ελπίζει να εξασφαλίσει τη συγκατάθεση των G8 στο στόχο του περιορισμού κατά 50% ως το 2050 των εκπομπών αερίων που προκαλούν το φαινόμενο του θερμοκηπίου. Όμως οι προτάσεις για τις κλιματικές αλλαγές που διατύπωσε ο πρόεδρος Μπους προκαλούν τις αντιδράσεις μεταξύ των Ευρωπαίων που διαβλέπουν μια προσπάθεια της Ουάσιγκτον να αντιμετωπίσει το πρόβλημα εκτός της διαδικασίας του ΟΗΕ και μιλώντας για μια "μετά-Κιότο" συμφωνία", όπως είπε χθες το μεσημέρι ο Μπους σε δηλώσεις του με τη Μέρκελ.

Η γερμανίδα καγκελάρια απηύθυνε έκκληση στους οκτώ ηγέτες να δράσουν με "αποφασιστικότητα" στο θέμα της υπερθέρμανσης του πλανήτη. Ενώ ο βρετανός πρωθυπουργός Τόνι Μπλερ δήλωσε ότι στη σύνοδο πρέπει να συμφωνηθεί να τεθεί ένας στόχος στο πλαίσιο μίας νέας διεθνούς συνθήκης για τις κλιματικές αλλαγές.

Η αμερικανική πολιτική ηγεσία φρόντισε να διαμηνύσει ότι οι ΗΠΑ θα αρνηθούν να συμφωνήσουν σε στόχους και χρονοδιαγράμματα για τη μείωση των εκπομπών που προκαλούν το φαινόμενο του θερμοκηπίου. Η σύνοδος θα τελειώσει χωρίς συμφωνία ως προς κοινούς στόχους στον περιορισμό των εκπομπών αερίων που είναι υπεύθυνα για το φαινόμενο του θερμοκηπίου, σύμφωνα με δηλώσεις του Τζέιμς Κόντον, του συμβούλου του αμερικανού προέδρου Τζορτζ Μπους για περιβαλλοντικά θέματα. Ο αμερικανός αξιωματούχος δήλωσε ότι κάθε χώρα πρέπει να θέσει τους δικούς της στόχους. Αυτό δεν αποτελεί θέση μόνο της Ουάσιγκτον, αλλά και της Ιαπωνίας και του Καναδά. Έτσι η αμερικανική επιμονή διαγράφει μια βέβαιη αποτυχία σε κοινή στάση.

Τέλος η Ρωσία δήλωσε ότι θα επιδείξει σθεναρή αλληλεγγύη προς τη Σερβία ως προς το θέμα του Κοσόβου, σύμφωνα με δήλωση του υπουργού Εξωτερικών της ρωσικής κυβέρνησης Σεργκέι Λαβρόφ στους δημοσιογράφους. "Διατηρούμε σθεναρή αλληλεγγύη μαζί σας για το θέμα του Κοσόβου", δήλωσε ο ρώσος υπουργός Εξωτερικών.

(Πηγή: Επίσημη ιστοσελίδα της G8 την Ομοσπονδιακή Κυβέρνηση της Γερμανίας)

3.35 Χοκάιντο, Ιαπωνία: 7-9 Ιουλίου 2008

Οι συζητήσεις επικεντρώθηκαν από την Ομάδα των Οκτώ (G8) και άλλους παγκόσμιους ηγέτες στο Χοκάιντο, σε θέματα, όπως η παγκόσμια κρίση η αλλαγής του κλίματος, η ασφάλεια των τροφίμων και της ανάπτυξης.

Ακολούθησαν δηλώσεις των G8 για τις κλιματικές αλλαγές και το περιβάλλον, συμπεριλαμβανομένου του μακροπρόθεσμου στόχου της μείωσης των εκπομπών κατά τουλάχιστον 50% έως το 2050. Αυτό, έναντι του 1990, που είναι ένα σαφές βήμα προς τα εμπρός. Υποστηρίζουν ότι πρέπει να προχωρήσουμε περαιτέρω. Ειδικότερα, συλλογικά συμφωνήσαν σε ένα φιλόδοξο στόχο μείωσης των εκπομπών για τις ανεπτυγμένες χώρες, σε συνδυασμό με τη σημαντική προσπάθεια από τις

αναπτυσσόμενες χώρες να μειώσουν το ρυθμό αύξησης των εκπομπών τους, σύμφωνα με τις αρχές.

Συμφώνησαν στην παροχή χρηματοδοτικών πόρων προς την προσαρμογή και το μετριασμό των αναπτυσσόμενων χωρών και κατά τους επόμενους 17 μήνες, θα συνεχίσουν να συνεργάζονται με τους ηγέτες όλων των χωρών, για να διασφαλίσουν την επιτυχή αλλαγή του κλίματος έως το τέλος του 2009.

Ισχυρή η δέσμευση των G8 για την αντιμετώπιση της παγκόσμιας κρίσης στα τρόφιμα, σε μια παγκόσμια εταιρική σχέση για τη διατροφή, που διευκολύνεται και συντονίζεται από τα Ηνωμένα Έθνη. Η αίσθηση του «επείγοντος» επιδεικνύουν οι G8, στην αντιμετώπιση των τροφίμων, την διατροφή, και των γεωργικών εισροών, που είναι ανάγκες των δεκάδων εκατομμυρίων πεινασμένων ανθρώπων σε ολόκληρο τον κόσμο. Οι G8 έκαναν έκκληση προς όλα τα κράτη μέλη να συμβάλουν σε αυτήν την κοινή ανθρώπινη ευθύνη που πρέπει να συνοδεύεται από μια ισχυρή βούληση για την αντιμετώπιση των διαρθρωτικών αιτίων της κρίσης, με μια παρόμοια αίσθηση του «επείγοντος». Πιστεύουν επίσης, ότι πρέπει να χρησιμοποιήσουμε, δηλαδή την τρέχουσα κρίση ως μια ευκαιρία για την αναβάθμιση των δημοσίων και ιδιωτικών επενδύσεων στη γεωργική παραγωγή και την έρευνα, και σε αγροτικές υποδομές σε επίπεδα πάνω από \$ 25 δισεκατομμύρια ανά έτος. Η συνεχιζόμενη πολιτική και οικονομική δέσμευση των G8 είναι απαραίτητη στο πλαίσιο αυτό.

«Πρέπει να γίνει μεγαλύτερη πρόοδος στη μείωση των γεωργικών επιδοτήσεων στις βιομηχανικές χώρες κατά τη διάρκεια του αναπτυξιακού γύρου της Ντόχα, καθώς και την άρση των περιορισμών των εξαγωγών και των τιμολογίων, προκειμένου να ενισχυθεί το εμπόριο και οι αγορές με χαμηλό εισόδημα στις αναπτυσσόμενες χώρες.» δήλωσε ο Ιάπωνας Πρωθυπουργός.

Οι G8 επανέλαβαν την υπόσχεσή τους για: την καταπολέμηση λοιμωδών ασθενειών, τις παραμελημένες τροπικές ασθένειες, ενίσχυση των συστημάτων υγείας και την αντιμετώπιση της υγείας των νεογέννητων και της υγείας των παιδιών.

(Πηγές: AGI-RIA Novosti-Deutsche Presse-Agentur-Reuters)

Κεφάλαιο 4^ο



Άλλες «όμορες» Ομάδες

(G20-G24 - G33 -G77 & Junior 8)

4. G20-G24 - G33 -G77 & Junior 8

4.1 Η Ομάδα των Είκοσι (G20)

Η ομάδα των Είκοσι (G20) δημιουργήθηκε επίσημα στις 25 Σεπτεμβρίου 1999. Ιδρύθηκε «ως ένας νέος μηχανισμός», για να διευρυνθεί ο διάλογος για τα κυριότερα οικονομικά και χρηματοοικονομικά θέματα πολιτικής μεταξύ των σημαντικών οικονομιών και να προωθήσουν τη συνεργασία για την επίτευξη σταθερής και βιώσιμης ανάπτυξης του κόσμου που ωφελεί όλους.

Η επίσημη γέννηση του G20 μπορεί να αποδοθεί στους ηγέτες της Ομάδας των 7 πλέον G8, διότι είχαν δηλώσει "τη δέσμευση να εργαστούμε μαζί για τη δημιουργία ενός άτυπου μηχανισμού για το διάλογο μεταξύ των συστηματικά σημαντικών χώρων. "

Η G20 είναι το προϊόν των διαφορετικών προσεγγίσεων μεταξύ των μελών του G8. Οι Γάλλοι, που υποστηρίζονται από τους Ιταλούς, ήταν αντίθετοι με την ίδια τη δημιουργία του G20, από φόβο ότι θα υπονόμει την εξουσία του ΔΝΤ που προτιμάται. Οι ΗΠΑ και η Ιαπωνία ήταν πολύ υπέρ του νέου φορέα. Ο Καναδάς υποστήριζε, εν μέρει καθώς επιθυμούσε να δει μια ευρύτερη συμβουλευτική δομή που θα ήταν σε πιο επίσημο χαρακτήρα, συνδεδεμένη με τα άλλα θεσμικά όργανα, και λιγότερο ελεγχόμενες από τις ΗΠΑ.

Το G20 ήταν υπό την προεδρία για τα δύο πρώτα έτη από τον καναδό Υπουργό Οικονομικών Πολ Μάρτιν. Στις αρχικές 18 χώρες μέλη του περιλαμβάνονται, εκτός από των G8, ήταν: η Αργεντινή, η Αυστραλία, η Βραζιλία, η Κίνα, η Ινδία , Μεξικό, Σαουδική Αραβία, Νότια Αφρική, η Νότια Κορέα και η Τουρκία. Ο Καναδάς θα φιλοξενήσει τη δεύτερη συνεδρίαση το 2000. Ο πρόεδρος θα εναλλάσσεται μεταξύ των συμμετεχόντων.

Η G20 περιλαμβάνει χώρες της G8, και δέκα άλλες χώρες. Μία από τις δύο κενές θέσεις χωρών δεσμεύτηκε για την Ινδονησία, η οποία θα της χορηγηθεί μια φορά αν η σταθερή δημοκρατική μετάβαση έχει ολοκληρωθεί και οι τρέχοντες G8 ανησυχίες σχετικά με την πολιτική και τα ανθρώπινα δικαιώματα έχουν κλείσει. Ενώ άλλες ασιατικές χώρες, ιδίως η Μαλαισία, οι οποίες σχεδόν διεκδικούν θέση,

θεώρησαν ότι ασιατικές χώρες όπως η Ταϊλάνδη για λόγους μεγέθους και της απουσίας ελεγχόμενου νομίσματος, ότι θα ταίριαζαν καλύτερα.

Στην διπλωματία του νέου θεσμού, η Κίνα είχε εξέχουσα θέση. Κατά τη διάρκεια αυτής της διαδικασίας, ποτέ δεν υπήρξε σοβαρή εξέταση της με εξαίρεση την Κίνα από την ομάδα. Φαίνεται να κατατάσσετε πάνω από την Αργεντινή, το Μεξικό, την Κορέα, την Τουρκία, και ως χώρα που θα μπορούσε κάποια μέρα να ξεπεράσει τον Καναδά και την Ιταλία. Αν και υπήρξε μεγάλη συζήτηση για την ένταξη, κανείς δεν αποκλείει από τον κατάλογο την Κίνα. Αντίθετα, από κάποιες λίστες αποκλείεται η Αυστραλία, Κορέα, Τουρκία και Σαουδική Αραβία.

Το G20 δημιουργήθηκε ως συμβουλευτικός οργανισμός και όχι όργανο λήψης αποφάσεων, σχεδιάστηκε για να ενθαρρύνει «το σχηματισμό συναίνεσης» για τα διεθνή θέματα. Ωστόσο, ήταν μία πολιτική με επίκεντρο, την εντολή να προωθήσει τη διεθνή χρηματοοικονομική σταθερότητα. Ο Πρόεδρος Πολ Μάρτιν είπε ότι «θα εστιασθεί στη μετάφραση των οφελών της παγκοσμιοποίησης σε υψηλότερα εισοδήματα και καλύτερες ευκαιρίες παντού, συμπεριλαμβανομένων των εργαζομένων σε όλο τον κόσμο». Παρόλο που επικεντρώνονται σε μακροπρόθεσμα και όχι άμεσα πολιτικά ζητήματα, ο Martin δήλωσε: «Δεν υπάρχει σχεδόν καμία σημαντική πτυχή της παγκόσμιας οικονομίας ή διεθνές οικονομικό σύστημα που θα είναι εκτός της ομάδας της αρμοδιότητας».

Στις αρχές από την канаδική προεδρία προτάθηκε μια προσπάθεια να μετατρέψουν το ίδρυμα σε ένα νέο ισχυρό φόρουμ (βλ. σελ 155). Οι Καναδοί αρχικά εξέτασαν το ενδεχόμενο διεξαγωγής της δεύτερης υπουργικής συνόδου, τον Ιούνιο του 2000, μόλις έξι μήνες μετά την πρώτη.

Ουσιαστικά στόχος ήταν να αποφευχθεί να δημιουργηθεί από το σώμα παραδοσιακή συμπεριφορά Βορρά-Νότου. Ο Καναδάς έτσι θέλει να κρατήσει την ομάδα επικεντρωμένη στην ανταλλαγή εμπειριών, καθώς και ανοιχτή συζήτηση, παρά την ανακοίνωση των σκληρών θέσεων

Ως εκ τούτου, υπάρχουν ανησυχίες για το κατά πόσον αυτή η ομάδα αποτελεί επαρκή βαθμό και θεσμοποιημένη μορφή σύνδεσης με το G8. Μια αμφιβολία προκύπτει από την άποψη ορισμένων, οι οποίοι βλέπουν το G20 στο πλαίσιο του "G8-ization" του κόσμου. Κατά την άποψη αυτή, το G20 γεννήθηκε στις νόμιμες G8 πρωτοβουλίες στον ευρύτερο κόσμο. Το G20, τα δέκα μη μέλη του G8, είναι έτσι ώστε να προορίζονται για να επηρεάσουν τα θέματα και να ενημερωθούν για τις πρωτοβουλίες της Ομάδας G8.

4.2 Η Ομάδα των 24

Η ομάδα των 24 (G24), καθιερώθηκε το 1971 για να συντονίσει τις θέσεις των αναπτυσσόμενων χωρών στα θέματα της χρηματοδότησης της ανάπτυξης και να διασφαλίσει ότι τα συμφέροντα εκπροσωπούνται επαρκώς στις διεθνείς διαπραγματεύσεις για τα νομισματικά θέματα.

Η ομάδα, η οποία επίσημα ονομάζεται η Διακυβερνητική Ομάδα των Είκοσι τεσσάρων της Διεθνούς Νομισματικής Πολιτικής και Ανάπτυξης, δεν είναι ένα όργανο του ΔΝΤ, αλλά το ΔΝΤ προβλέπει υπηρεσίες γραμματείας για την ομάδα. Οι συναντήσεις πραγματοποιούνται συνήθως δύο φορές το χρόνο, όπου οι αναπτυσσόμενες χώρες μέλη συζητούν τα θέματα της ημερήσιας διάταξης.

Αν και η ένταξη στην Ομάδα των 24 περιορίζεται αυστηρά σε 24 χώρες, κάθε μέλος του G-77 μπορεί να ενταχθεί συζητήσεις. Η Κίνα υπήρξε "ειδικός προσκεκλημένος" από την Γκαμπόν στις συνεδριάσεις του 1981. Ο Μιγκέλ Γκουστάβο Πειράνο, ο Υπουργός Οικονομίας της Αργεντινής, είναι ο σημερινός πρόεδρος της G-24.

4.2.1 Χώρες που την αποτελούν

- | | |
|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| 1.  Αλγερία | 13.  Πακιστάν |
| 2.  Αργεντινή | 14.  Περού |
| 3.  Βραζιλία | 15.  Φιλιππίνες |
| 4.  Colombia Κολομβία | 16.  Νότια Αφρική |
| 5.  Ακτή Ελεφαντοστού | 17.  Σρι Λάνκα |
| 6.  Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό | 18.  Συρία |
| 7.  Αίγυπτος | 19.  Τρινιντάντ και Τομπάγκο |
| 8.  Αιθιοπία | 20.  Ιράν |
| 9.  Γκαμπόν | 21.  Λίβανος |
| 10.  Γκάνα | 22.  Μεξικό |
| 11.  Γουατεμάλα | 23.  Νιγηρία |
| 12.  Ινδία | 24.  Βενεζουέλα |

4.3 Η Ομάδα των Τριαντατριών (G33) Αναπτυσσόμενων χωρών

Το G33 είναι το όνομα για την ομάδα των αναπτυσσόμενων χωρών που σκοπό έχει να συντονίζει τη δράση των χωρών αυτών σε εμπορικά και οικονομικά ζητήματα. Το όνομά του είναι παρόμοιο με εκείνο των χωρών της G8. Ιδρύθηκε με σκοπό να βοηθήσει χώρες που αντιμετωπίζουν προβλήματα.

Το G33 έχει προτείνει ειδικούς κανόνες για τις αναπτυσσόμενες χώρες στο πλαίσιο των διαπραγματεύσεων του ΠΟΕ, όπως να τους επιτραπεί η συνέχιση της περιορισμένης πρόσβασης στις γεωργικές αγορές τους.

4.3.1 Χώρες που την αποτελούν

- | | | |
|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-----------------------------------------------------------------------------------------------------|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| 4.  Αντίγκουα και Μπαρμπούντα | 16.  Ονδούρα | 31.  Φιλιππίνες |
| 2.  Μπαρμπάντος | 17.  Ινδία | 32.  Σαιντ Κίτς και Νέβις |
| 3.  Μπελίτζ | 18.  Ινδονησία | 33.  Αγία Λουκία |
| 4.  Μπενίν | 19.  Τζαμάικα | 34.  Άγιος Βικέντιος και Γρεναδίνες |
| 5.  Μποτσουάνα | 20.  Κένυα | 35.  Σενεγάλη |
| 6.  Κίνα | 21.  Λάος | 36.  Νότια Κορέα |
| 7.  Ακτή Ελεφαντοστού | 22.  Μαυρίκιος | 37.  Σρι Λάνκα |
| 8.  Κούβα | 23.  Μαδαγασκάρη | 38.  Σουρινάμ |
| 9.  Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό | 24.  Μογγολία | 39.  Τανζανία |
| 10.  Δομινικανή Δημοκρατία | 25.  Μοζαμβίκη | 40.  Τρινιδάντ και Τομπάγκ |
| 11.  Ελ Σαλβαδόρ | 26.  Νικαράγουα | 41.  Τουρκία |
| 12.  Γρενάδα | 27.  Νιγηρία | 42.  Ουγκάντα |
| 13.  Γουιάνα | 28.  Πακιστάν | 43.  Ζάμπια |
| 14.  Γουατεμάλα | 29.  Παναμάς | 44.  Ζιμπάμπουε |
| 15.  Αϊτή | 30.  Περού | |









































4.4 Η ομάδα των 77

Η ομάδα των 77 (G-77) δημιουργήθηκε στις 15 Ιουνίου 1964 από εβδομήντα επτά υπογράφοντες αναπτυσσόμενων χωρών . Με την πρώτη υπουργική συνάντηση της ομάδας των 77 στο Αλγέρι (Αλγερία) στις 10-25 Οκτωβρίου 1967, υιοθέτησαν το χάρτη του Αλγερίου. Μια μόνιμη θεσμική δομή αναπτύχθηκε βαθμιαία που οδήγησε στη δημιουργία των κεφαλαίων της ομάδας των 77 με τα γραφεία συνδέσμου στη Γενεύη (UNCTAD), το Ναϊρόμπι (UNEP), το Παρίσι (ΟΥΝΕΣΚΟ), τη Ρώμη (FAO/IFAD), τη Βιέννη (UNIDO), και την ομάδα των 24 (G-24) στην Ουάσιγκτον. Αν και τα μέλη των G-77 έχουν αυξηθεί σε 130 χώρες, το αρχικό όνομα διατηρήθηκε λόγω της ιστορικής σημασίας του.

4.4.1 Χώρες που την αποτελούν

- | | |
|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| 1.  Αφγανιστάν | 2.  Γκαμπόν |
| 3.  Αλγερία | 4.  Γκάμπια |
| 5.  Αγκόλα | 6.  Γκάνα |
| 7.  Αντίγκουα και Μπαρμπούντα | 8.  Γρενάδα |
| 9.  Αργεντινή | 10.  Γουατεμάλα |
| 11.  Μπαχάμες | 12.  Γουινέα |
| 13.  Μπαχρέιν | 14.  Γουινέα-Μπισάου |
| 15.  Μπαγκλαντές | 16.  Γουιάνα |
| 17.  Μπαρμπάντος | 18.  Αϊτή |
| 19.  Μπελίσε | 20.  Ονδούρα |
| 21.  Μπενίν | 22.  Ινδία |
| 23.  Μπουτάν | 24.  Ινδονησία |
| 25.  Βολιβία | 26.  Ιράν |
| 27.  Βοσνία-Ερζεγοβίνη | 28.  Ιρακ Ιράκ |


- | | | | |
|-----|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-----|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| 29. |  Μποτσουάνα | 30. |  Τζαμάικα |
| 31. |  Βραζιλία | 32. |  Ιορδανία |
| 33. |  Μπρουνέι | 34. |  Κένυα |
| 35. |  Μπουρκίνα Φάσο | 36. |  Κουβέιτ |
| 37. |  Μπουρούντι | 38. |  Λάος |
| 39. |  Καμπότζη | 40. |  Λιβανός |
| 41. |  Καμερούν | 42. |  Λεσότο |
| 43. |  Πράσινο Ακρωτήριο | 44. |  Λιβερία |
| 45. |  Κεντροαφρικανική Δημοκρατία | 46. |  Λιβύη |
| 47. |  Τσαντ | 48. |  Μαδαγασκάρης |
| 49. |  Χιλή | 50. |  Μαλάουι |
| 51. |  Κίνα | 52. |  Μαλαισία |
| 53. |  Κολομβία | 54. |  Μαλδίβες |
| 55. |  Κομόρες | 56. |  Μάλι |
| 57. |  Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό | 58. |  Νήσοι Μάρσαλ |
| 59. |  Κονγκό (Μπραζαβίλ) | 60. |  Μαυριτανία |
| 61. |  Κόστα Ρίκα | 62. |  Μαυρίκιος |
| 63. |  Ακτή Ελεφαντοστού | 64. |  Ηνωμένες Πολιτείες της Μικρονησίας |
| 65. |  Κούβα | 66. |  Μογγολία |
| 67. |  Τζιμπουτί | 68. |  Μαρόκο |
| 69. |  Ντομίνικα | 70. |  Μοζαμβίκη |
| 71. |  Δομινικανή Δημοκρατία | 72. |  Βιρμανία |
| 73. |  Ανατολικό Τιμόρ | 74. |  Ναμίμπια |
| 75. |  Ισημερινός | 76. |  Νεπάλ |

77.  Αίγυπτος
78.  Νικαράγουα
79.  Ελ Σαλβαδόρ
80.  Νίγηρας
81.  Ισημερινή Γουινέα
82.  Νιγηρία
83.  Ερυθραία
84.  Βόρεια Κορέα
85.  Αιθιοπία
86.  Ομάν
87.  Φίτζι
88.  Παλαιστίνη
89.  Πακιστάν
90.  Παναμάς
91.  Παπούα Νέα Γουινέα
92.  Παραγουάη
93.  Φιλιππίνες
94.  Περού
95.  Ρουάντα
96.  Κατάρ
97.  Σαμόα
98.  Σαιντ Κιτς και Νέβις
99.  Σάο Τομέ και Πρίνσιπε
100.  Αγία Λουκία
101.  Σαουδική Αραβία
102.  Άγιος Βικέντιος και Γρεναδίνες
103.  Σενεγάλη
104.  Σεϋχέλλες
105.  Σιέρα Λεόνε
106.  Σομαλία
107.  Σιγκαπούρη
108.  Νότια Αφρική
109.  Νήσοι Σολομώντος
110.  Σρι Λάνκα
111.  Σουδάν
112.  Σουρινάμ
113.  Συρία
114.  Σουαζιλάνδη
115.  Τανζανία
116.  Τόγκο

117.  Ταϊλάνδη

118.  Τόνγκα


119.  Τυνησία

120.  Τρινιδάντ και Τομπάγκο

121.  Τουρκμενιστάν

122.  Ουγκάντα

123.  Ουρουγουάη

124.  Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα

125.  Βενεζουέλα

126.  Βανουάτου

127.  Υεμένη

128.  Βιετνάμ

129.  Ζιμπάμπουε

130.  Ζάμπια

4.4.2 Πρώην μέλη

- i. Η Νέα Ζηλανδία υπέγραψε το πρωτότυπο "Κοινή Δήλωση από τις αναπτυσσόμενες χώρες", τον Οκτώβριο του 1963, αλλά αποσύρθηκε από την ομάδα πριν από το σχηματισμό της G77 το 1964.
- ii. Το Μεξικό ήταν ιδρυτικό μέλος, αλλά εγκατέλειψε την ομάδα μετά την προσχώρησή του ΟΟΣΑ το 1994. Θα είχε την προεδρία της ομάδας στον 1973-1974, 1983-1984 και ακόμη ένα μέλος της ομάδας G-24.
- iii. Η Νότια Κορέα ήταν ιδρυτικό μέλος, αλλά εγκατέλειψε την ομάδα μετά την προσχώρησή του ΟΟΣΑ το 1996.
- iv. Η Γιουγκοσλαβίας, ήταν ιδρυτικό μέλος. Από τα τέλη της δεκαετίας του 1990 . Είχε την προεδρία της ομάδας στο 1985-1986. Η Βοσνία και η Ερζεγοβίνη είναι το μόνο τμήμα της πρώην Γιουγκοσλαβίας που βρίσκεται σήμερα στο G77.
- v. Η Κύπρος ήταν ιδρυτικό μέλος, αλλά δεν είναι πλέον εισηγμένη στο επίσημο κατάλογο του μέλους μετά την προσχώρησή της στην ΕΕ το 2004.
- vi. Η Μάλτα είχε εισαχθεί για την ομάδα το 1976, αλλά δεν είναι πλέον εισηγμένη στο επίσημο κατάλογο του μέλους μετά την προσχώρησή της στην ΕΕ το 2004.
- vii. Το Παλάου εντάχθηκε στην ομάδα το 2002, αλλά αποσύρθηκε το 2004, αποφάσισε ότι θα μπορούσε να συνεχίσει με την Συμμαχία των Μικρών Νησιωτικών μελών.

viii. Η Ρουμανία είχε εισαχθεί για την ομάδα το 1976, αλλά δεν είναι πλέον εισηγμένη στο επίσημο κατάλογο του μέλους μετά την προσχώρησή της στην ΕΕ το 2007.

4.4.3 Στόχοι

Η ομάδα των 77 είναι η μεγαλύτερη διακυβερνητική οργάνωση των αναπτυσσόμενων κρατών στα Ηνωμένα Έθνη, που παρέχει τα μέσα για τις χώρες του νότου για να προωθήσει τα συλλογικά οικονομικά συμφέροντα τους και να ενισχύσει την κοινή ικανότητα διαπραγμάτευσής τους σε όλα τα σημαντικά διεθνή οικονομικά ζητήματα μέσα στο σύστημα των Ηνωμένων Εθνών.

4.4.4 Χρηματοδότηση

Οι δραστηριότητες της ομάδας των 77 χρηματοδοτούνται μέσω των συνεισφορών από τα κράτη μέλη σύμφωνα με την απόφαση της πρώτης νότιας Συνόδου Κορυφής.

4.5 Junior 8

Η Junior 8 σύνοδος κορυφής, ή «J8», είναι ένα ετήσιο φόρουμ (βλ. σελ 155) όπου οι νέοι από όλο τον κόσμο συνεδριάζουν για να μοιράζονται τις ανησυχίες και τις συστάσεις για τον τρόπο επίλυσης των παγκόσμιων θεμάτων όπου θέτουν που οι ηγέτες της G8 και η παγκόσμια κοινότητα. Η διάσκεψη αυτή είναι μια παράλληλη εκδήλωση της νεολαίας με την ετήσια Ομάδα των 8 (G8) Σύνοδος Κορυφής των παγκόσμιων ηγετών.

Κατά τη Διάσκεψη Κορυφής J8, μια ομάδα νέων αντιπροσωπεύει κάθε μία από τις χώρες της G8 (Καναδάς, Γαλλία, Γερμανία, Ιταλία, Ιαπωνία, Ρωσία, το Ηνωμένο Βασίλειο και Ηνωμένες Πολιτείες). Μια πρόσθετη αντιπροσωπεία των νέων αντιπροσωπεύει άλλες χώρες του κόσμου, με έναν συμμετέχοντα από κάθε περιοχή του κόσμου. Οι συμμετέχοντες στη διάσκεψη κορυφής μοιράζονται τις δικές τους ιδέες, αλλά και ως εκπρόσωποι όλων των νέων σε όλο τον κόσμο.

Οι συμμετέχοντες στη Σύνοδο Κορυφής J8 συζητήσουν και θα προτείνουν λύσεις για τα ίδια θέματα που οι ηγέτες συζητούν στο G8. Οι συμμετέχοντες από την J8 έχουν την ευκαιρία να παρουσιάσουν τις ιδέες, απόψεις και προτάσεις για τους ηγέτες της G8, για τα θέματα τα οποία αποτελούν μέρος της ατζέντας της G8.

(Πηγές: 1. [http:// www.g20.org](http://www.g20.org)

2. http://www.en.wikipedia.org/wiki/G20_industrial_nations - 59k

3. <http://www.g7.utoronto.ca/g20/g20whatisit.html>

4. <http://www.g24.org/aboutg24.htm>

5. <http://www.g77.org/>

6. www.j8summit.com)

Κεφάλαιο 5^ο



*“Αποφάσεις για το 2008
και στόχοι για το 2009”*

5. Αποφάσεις για το 2008 και στόχοι για το 2009

Στην 35^η συνάντηση των G8 στο Χοκάντο της Ιαπωνίας οι ηγέτες των 8 ισχυρότερων κρατών επικεντρώθηκαν στον πόλεμο μεταξύ Ρωσίας και Γεωργίας, στην παγκόσμια κρίση, στην εύρεση λύσης για το Κυπριακό, στην αλλαγή του κλίματος, στην ασφάλεια των τροφίμων και της ανάπτυξης καθώς και στην οικονομική βοήθεια στο Τσέρνομπιλ. Επίσης συμφώνησαν ότι στην επόμενη συνάντησή τους το 2009 θα πραγματοποιήσουν συζητήσεις σε θέματα όπως το πετρέλαιο και η βοήθεια στην Αφρική καθώς και την μεταφορά της συνάντησης στην πόλη της Λ'Ακουίλα.

Πιο Αναλυτικά:

5.1 Πόλεμος Ρωσίας - Γεωργίας

Πρώτο θέμα συζήτησης ήταν ο πόλεμος μεταξύ Ρωσίας και Γεωργίας. «Προειδοποίηση για τη Ρωσία, χρήματα για τη Γεωργία». Με αυτές τις λέξεις, οι κύκλοι του G8 περιέγραψαν τη σύνοδο κορυφής.

Ο πόλεμος μεταξύ της Ρωσίας και της Γεωργίας, και οι σχετικές αιχμηρές εντάσεις μεταξύ της Ρωσίας, των ΗΠΑ και της Ευρώπης, τινάζουν την εξωτερική πολιτική στον αέρα.

Μια ομάδα από την Πολωνία, τα κράτη της Βαλτικής, την Τσεχία, τη Μεγάλη Βρετανία και τη Σουηδία επικαλέσθηκε για την αντιμετώπιση της κατάστασης με τη Μόσχα, στη στενή συνεργασία με την Ουάσιγκτον. Δεν ικανοποιήθηκαν με το να καταδικάσουν τη Ρωσία, αλλά απαίτησαν σωφρονιστικά μέτρα, όπως ο αποκλεισμός της Ρωσίας από την G8 και το τελείωμα των διαπραγματεύσεων από ευρωπαϊκές-ρωσικές συμφωνίες συνεργασίας, καθώς επίσης και την παύση συνεργασίας με τους ρωσικούς πολίτες.

Μια άλλη ομάδα με επικεφαλή τη Γερμανία, τη Γαλλία και την Ιταλία, απέρριψαν το διαλογικό παράθυρο με τη Μόσχα.

Η σύνοδος κορυφής αντιμετώπισε δύο αντιφατικά θέματα. Αφ' ενός, έπρεπε να καταδείξει τη συναίνεση, προκειμένου να αποφευχθεί μια περαιτέρω μετατόπιση στα χώρια της ΕΕ, με τις πιθανές καταστρεπτικές συνέπειες. Αφ' ετέρου, έπρεπε να

αντισταθεί στην πίεση των ΗΠΑ και των πιο στενών ευρωπαϊκών συμμάχων της, και να αποτρέψει μια κλιμάκωση της σύγκρουσης με τη Ρωσία, χωρίς με αυτόν τον τρόπο να προκληθεί βέτο από τα έντονα αντι-ρωσικά ανατολικό-ευρωπαϊκά μέλη της.

Αντίθετος στον αποκλεισμό της Ρωσίας από την Ομάδα των Οκτώ (G8) είναι ο πρόεδρος της Αμερικής Μπάρακ Ομπάμα, κρίνοντας ότι η συνεργασία της Μόσχας είναι απαραίτητη στον αγώνα κατά της διάδοσης των πυρηνικών όπλων.

«Θα ήταν λάθος», δήλωσε ο Ομπάμα, όταν ερωτήθηκε σχετικά με το θέμα.

«Κοιτάξτε, αν είναι να κάνουμε κάτι σχετικά με τη διάδοση των πυρηνικών όπλων, αν πάρουμε ένα θέμα που πιστεύω ότι είναι πολύ σημαντικό όπως οποιοδήποτε στον κατάλογο, θα πρέπει να έχουμε τη συμμετοχή της Ρωσίας», σημείωσε ο γερουσιαστής του Ιλινόι.

«Η ποσότητα του πυρηνικού υλικού που υπάρχει στην πρώην Σοβιετική Ένωση, η ποσότητα της τεχνογνωσίας που υπάρχει σε χώρες που ήταν πίσω από το Σιδηρούν Παραπέτασμα (δείχνουν ότι) χωρίς τη συνεργασία της Ρωσίας, οι προσπάθειές μας σε αυτό, σε αυτό το μέτωπο, θα αποδυναμώνονταν πάρα πολύ», σημείωσε.

5.2 Η παγκόσμια κρίση

Οι ηγέτες των ισχυρότερων οικονομικά χωρών, συζήτησαν για την παγκόσμια κρίση και τις συνεχιζόμενες αυξήσεις στην τιμή του πετρελαίου. Ωστόσο δεν λήφθηκαν δραστικά μέτρα αντιμετώπισης της οικονομικής κρίσης, αφού η Σύνοδος περιορίστηκε στη διατύπωση μακροπροθέσμων στόχων. Πολιτικοί αναλυτές αμφισβήτησαν ανοιχτά την χρησιμότητα της Συνόδου των G8, μιλώντας σε διεθνή ΜΜΕ όπως το CNN και τόνισαν πως χρόνο με το χρόνο η Σύνοδος καταλήγει σε ευχολόγια, ενώ απουσιάζουν χώρες όπως της Σαουδικής Αραβίας που λόγω του πετρελαίου παίζουν σημαντικό ρόλο στην διεθνή οικονομία.

5.2.1 Επισιτιστική κρίση και βιοκαύσιμα

Από το 2002 οι τιμές στα τρόφιμα έχουν αυξηθεί κατά 140%. Σύμφωνα με πρόσφατο δημοσίευμα της Guardian, η Παγκόσμια Τράπεζα έχει αποφανθεί ότι για τις αυξήσεις αυτές, ευθύνεται κατά 75% η καλλιέργεια των βιοκαυσίμων. Στην Σύνοδο των G8 αποφάσισαν για τον περιορισμό της χρήσης βιοκαυσίμων ότι η Ευρώπη

εμμένει στην επέκταση της χρήσης των βιοκαυσίμων, παρόλο που οι μελέτες δείχνουν ότι η χρήση τους θα εντείνει ακόμα περισσότερο την πείνα στον Τρίτο Κόσμο. Έχει θέσει μάλιστα ως στόχο μέχρι το 2020 το 10% της ενέργειας να προέρχεται από τα βιοκαύσιμα. Στο τραπέζι του διαλόγου τέθηκαν προτάσεις, για την δημιουργία μιας παγκόσμιας τράπεζας σπόρων από τις χώρες της G8 που θα διοχετεύονται στην αγορά σε περιόδους τεταμένης κρίσης.

Σύμφωνα με την καγκελάρια της Γερμανίας Άνγκελα Μέρκελ, άλλο ένα μέτρο είναι η άρση των περιορισμών στις εξαγωγές που εμποδίζουν τις φτωχές χώρες να έχουν πρόσβαση σε τρόφιμα. Το χάσμα ανάμεσα στην Δύση και τον Τρίτο Κόσμο διευρύνεται σημαντικά, ενώ και ο ΟΗΕ ανακοίνωσε ότι τη φετινή χρονιά μείωσε την βοήθεια στις φτωχές χώρες λόγω της ακρίβειας.

5.2.2 Πετρέλαιο

Η Σύνοδος στάθηκε με δεμένα τα χέρια στην ξέφρενη πορεία του μαύρου χρυσού. Οι οικονομικά ισχυρές χώρες, κάλεσαν στη Σύνοδο την Κίνα και την Ινδία με σκοπό την μετατόπιση των ευθυνών τους, στις αναπτυσσόμενες οικονομίες των χωρών αυτών, με το πρόσχημα της διαστρέβλωσης στο νόμο προσφοράς-ζήτησης.

Όμως για την εκρηκτική άνοδο των τιμών του πετρελαίου δεν ευθύνεται τόσο η αυξημένη ζήτηση, όσο τα κερδοσκοπικά παιχνίδια του χρηματιστηρίου. Χωρίς κανέναν εποπτικό μηχανισμό οι επενδυτές ποντάρουν με τις αγορές μακροπρόθεσμων συμβολαίων «option», ενώ τα γεωπολιτικά παιχνίδια των ΗΠΑ για επερχόμενη επίθεση στο Ιράν τρελαίνουν τους χρηματιστηριακούς δείκτες. Για τους μεγάλους τραπεζικούς οίκους, το σενάριο εκτίναξης στα 200 δολάρια ανά βαρέλι, φαντάζει πολύ πιθανό. Οι Ηγέτες της G8 συμφώνησαν ότι θα προτρέψουν τα κράτη του κόσμου σε συγκράτηση της κατανάλωσης και δημιουργία υποδομών για πράσινη ενέργεια.

5.2.3 Οικονομική κρίση

Οι Ηνωμένες Πολιτείες, η Γαλλία και η Ευρωπαϊκή Ένωση πρότειναν μια σειρά διεθνών συνόδων με θέμα την οικονομική κρίση.

Ο τότε αμερικανός πρόεδρος Τζορτζ Μπους, ο γάλλος ομόλογός του Νικολά Σαρκοζί και ο πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Ζοζέ Μανουέλ Μπαρόζο ανακοίνωσαν την συμφωνία τους να έρθουν σε επικοινωνία με άλλους ηγέτες για να τους ενημερώσουν σχετικά με την πρόταση αυτή της σειράς διεθνών συνόδων.

"Οι ηγέτες θα ενημερωθούν για την ιδέα αυτή και για την σύνοδο των αρχηγών κυβερνήσεων που θα διεξαχθεί στις ΗΠΑ", επισημαίνεται σε κοινή ανακοίνωση. Στην σύνοδο "θα εκτιμηθεί η πρόοδος που έχει σημειωθεί στην αντιμετώπιση της κρίσης και θα συμφωνηθούν οι βασικές μεταρρυθμίσεις που απαιτούνται για την αποφυγή μιας παρόμοιας κρίσης και για την διασφάλιση της παγκόσμιας ευημερίας στο μέλλον", προστίθεται στην ανακοίνωση.

"Στις επόμενες συνόδους θα οριστούν τα συγκεκριμένα βήματα που πρέπει να γίνουν για την εφαρμογή των αρχών αυτών", καταλήγει η κοινή ανακοίνωση.

Ο γενικός γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών Μπαν Κι Μουν εξέφρασε την αμέριστη υποστήριξή του στη σύγκληση μιας διευρυμένης συνόδου κορυφής της G8, για την παγκόσμια οικονομική κρίση και πρότεινε η σύνοδος να διεξαχθεί στον ΟΗΕ που αποτελεί "σύμβολο της πολυμέρειας".

Ο Μπαν Κι Μουν δήλωσε ότι υποστηρίζει την πρωτοβουλία του Νικολά Σαρκοζί, με επιστολή του που δημοσιοποιήθηκε από τη γαλλική προεδρία, μετά τη συνάντηση του γενικού γραμματέα του ΟΗΕ και του προέδρου της Γαλλίας στο περιθώριο συνόδου για τη Γαλλοφωνία στο Κεμπέκ του Καναδά.

5.3 Κυπριακό

Ανοιχτό άφησαν το ενδεχόμενο οι Ηνωμένες Πολιτείες ότι θα μιλήσουν και θα ασχοληθούν με το Κυπριακό και τις ελληνοτουρκικές σχέσεις στο πλαίσιο της ομάδας των G8. Η πρωτοβουλία αυτή αναμένεται να καταλήξει στη διατύπωση ενός κειμένου αρχών το οποίο θα αποτελέσει τη βάση για ψήφισμα του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ. Οι σχετικές συζητήσεις έχουν φτάσει ήδη σε έναν σχετικά υψηλό βαθμό

ωριμότητας και δήλωσαν ότι θα συνεχίσουν την συζήτηση στο Λα Μανταλένα της Ιταλίας το καλοκαίρι του 2009.

5.4 Μείωση των αερίων του θερμοκηπίου στο ήμισυ έως το 2050

«Δεν μπορούμε να πετύχουμε τον στόχο μας χωρίς τη συμβολή των άλλων χωρών», δήλωσαν οι G8, «δείχνοντας» την Κίνα και την Ινδία.

Οι ηγέτες της G8 στην 35^η συνάντησή τους συμφώνησαν για τη μείωση μέχρι το 2050 «τουλάχιστον κατά 50%» των εκπομπών αερίων που προκαλούν το φαινόμενο του θερμοκηπίου.

Η μείωση θα γίνει σε σχέση με τα τωρινά επίπεδα εκπομπών. Υπενθυμίζεται ότι η ΕΕ και περιβαλλοντικές οργανώσεις ζητούν τη μείωση σε σχέση με τα επίπεδα εκπομπών του 1990.

Η ανακοίνωση της G8 δέχεται επικρίσεις καθώς αναφέρεται στο σύνολο των εκπομπών αερίων παγκοσμίως και όχι μόνο των ανεπτυγμένων χωρών, οι οποίες έχουν και τις μεγαλύτερες εκπομπές αερίων και επιπλέον -σύμφωνα με τους επικριτές- έχουν περιθώρια δράσης, σε αντίθεση με τις φτωχότερες χώρες που έχουν υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης και για αυτό το λόγο ο περιορισμός στην κατανάλωση υδρογονανθράκων από αυτές είναι πιο δύσκολος.

Στο κείμενο της Συνόδου Κορυφής της G8 (ΗΠΑ, Ιαπωνία, Ρωσία, Γερμανία, Γαλλία, Βρετανία, Καναδάς και Ιταλία) τονίζεται πως «θα είναι αναγκαίο να υιοθετηθούν μεσοπρόθεσμοι στόχοι και σχέδια σε εθνικό επίπεδο» για την επίτευξη των στόχων.

Η ανακοίνωση προσθέτει ότι τα σχέδια που θα υιοθετηθούν από κάθε χώρα θα μπορούν να προσεγγίζουν με διαφορετικό τρόπο το πρόβλημα.

Ο Ιάπωνας πρωθυπουργός δήλωσε πως όλες οι ισχυρές οικονομίες πρέπει να συμβάλουν στην επίτευξη αυτού του στόχου.

«Δεν χρειάζεται να πω ότι δεν μπορούμε να πετύχουμε τον μακροπρόθεσμο στόχο μας χωρίς τη συμβολή των άλλων χωρών που ευθύνονται για την μεγαλύτερη εκπομπή των αερίων αυτών» επισήμανε, υπονοώντας προφανώς την Κίνα, την Ινδία και άλλες μεγάλες αναπτυσσόμενες χώρες.

Το 2007 στο Χεϊλιγκενταμ της Γερμανίας η G8, είχε συμφωνήσει απλά να σκεφθεί σοβαρά τη μείωση κατά 50% των εκπομπών μέχρι το 2050.

Οι Ηνωμένες Πολιτείες χαιρέτησαν τη συμφωνία χαρακτηρίζοντάς την «ουσιώδη», ενώ ανώτερος Ευρωπαϊός αξιωματούχος υποστήριξε ότι πρόκειται για «το νέο κοινό όραμα» των πλουσίων χωρών για το κλίμα.

Ο πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Ζοζέ Μανουέλ Μπαρόζο χαιρέτησε το ανακοινωθέν, εκτιμώντας ότι διατηρεί τις σχετικές διαπραγματεύσεις σε τροχιά ολοκλήρωσης παγκόσμιας συμφωνίας μέσα στο 2009.

«Πρόκειται για ισχυρό μήνυμα προς τους πολίτες όλου του κόσμου» δήλωσε, προσθέτοντας ότι επετεύχθη το ορόσημο που είχε θέσει η ΕΕ για να χαρακτηρίσει επιτυχή την έκβαση των συνομιλιών των ηγετών της G8. «Σημαντική πρόοδο» χαρακτήρισε τη συμφωνία η Γερμανίδα καγκελάρια Άνγκελα Μέρκελ.

Ωστόσο, η περιβαλλοντική οργάνωση WWF δήλωσε ότι «οι χώρες της G8 είναι υπεύθυνες για το 62% του διοξειδίου του άνθρακα στην ατμόσφαιρα, γεγονός που τις καθιστά τον βασικό ένοχο για τις κλιματικές αλλαγές και το μεγαλύτερο μέρος του προβλήματος. Θεωρούμε θλιβερό ότι εξακολουθούν να αποποιούνται των ιστορικών ευθυνών τους».

Η G8 δέχεται πιέσεις για να αναλάβει δεσμεύσεις που θα βγάλουν από το αδιέξοδο τις συνομιλίες στον ΟΗΕ σχετικά με τη νέα συνθήκη για το κλίμα που θα αντικαταστήσει το Πρωτόκολλο του Κιότο, η ισχύς του οποίου λήγει το 2012.

5.4.1 Έκτακτη Συνάντηση στις Συρακούσες

Ο αγώνας κατά της αλλαγής του κλίματος και η διατήρηση της βιοποικιλότητας θα είναι τα δύο κύρια θέματα συζήτησης, της ημερήσιας διάταξης για το περιβάλλον, των υπουργών που θα πραγματοποιηθεί εκτάκτως στις Συρακούσες από τις 22 έως τις 24 Μαΐου, είπε η Υπουργός Περιβάλλοντος Στεφανία Πρεσπιτζιακομο, στην εισαγωγή της ημερήσιας διάταξης της συνόδου κορυφής για στους ευρωπαϊούς ομολόγους της στις Βρυξέλλες στις Απριλίου.

Ο στόχος των συνομιλιών στις Συρακούσες είναι να στείλει ένα σημαντικό πολιτικό μήνυμα για τη βιοποικιλότητα και για τη διευκόλυνση του διαλόγου για το θέμα της κλιματικής αλλαγής πριν από την διάσκεψη της Κοπεγχάγης το Δεκέμβριο του τρέχοντος έτους.

Οι χώρες μέλη του G8 θα πρέπει να προβούν στις Συρακούσες μαζί με την Τσεχική Δημοκρατία, η οποία έχει το καθήκον της προεδρίας της Ευρωπαϊκής

Ένωσης, και από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Οι εκπρόσωποι της Κίνας, της Ινδίας, της Βραζιλίας, του Μεξικού, της Ινδονησίας, της Νότιας Αφρικής, της Αυστραλίας, της Δημοκρατίας της Κορέας και της Αίγυπτου έχουν επίσης προσκληθεί να παρακολουθήσουν τις συνομιλίες, μαζί με τη Δανία, υπό την ιδιότητά της ως χώρα υποδοχής στη προσεχή συνάντηση του Δεκέμβριου του ΟΗΕ για τις κλιματικές αλλαγές.

Η συζήτηση θα επικεντρωθεί στις ευκαιρίες που προσφέρουν οι νέες τεχνολογίες για την προώθηση της οικονομικής ανάκαμψης. Καθώς και στον τρόπο προώθησης καθαρών ενεργειακών τεχνολογιών, προκειμένου να αντιμετωπιστεί η διπλή πρόκληση της αλλαγής του κλίματος και της ενεργειακής ασφάλειας.

Επίσης οι υπουργοί περιβάλλοντος θα συζητήσουν τρόπους για τη σταθεροποίηση της αγοράς με επενδύσεις στα προγράμματα που απαιτούνται για τον περιορισμό των εκπομπών και τις νέες προοπτικές της βιοποικιλότητας.

5.5 Βοήθεια στο Τσέρνομπιλ σκοπεύει να δώσει η ομάδα των 8

Η Ομάδα των Οκτώ σκοπεύει να προσφέρει κατά την διάρκεια της επόμενης συνάντησης στην Ιταλία, βοήθεια αρκετών εκατομμυρίων ευρώ για να ενισχύσει την ασφάλεια στον τόπο της πυρηνικής καταστροφής του Τσέρνομπιλ. Υπενθυμίζουμε ότι, παρόμοια προσπάθεια-βοήθεια είχε πραγματοποιηθεί το 2002 με επιτυχία, η οποία είχε ύψος 300 εκατομμύρια δολάρια. Η Παγκόσμια Τράπεζα θα αναλάβει την καταβολή του 45% του ποσού και τα υπόλοιπα χρήματα θα δοθούν από τις χώρες μέλη τα G8.

Ανάμεσα στα μέτρα που εξετάζονται για τη βελτίωση της ασφάλειας στο Τσερνομπίλ είναι η ενίσχυση των τοιχωμάτων γύρω από τη θέση του εργοστασίου, ώστε να αποφευχθεί ο κίνδυνος διαρροής ραδιενέργειας.

5.6 Δέσμευση για μεγαλύτερη επένδυση υποδομής στην Αφρική

Η ICA, μια εταιρική σχέση μεταξύ των χωρών της G8, της Αφρικανικής Ένωσης και την Αφρικανικής Τράπεζας, ξεκίνησε το 2005 υπό τη βρετανική Προεδρία. Έχει ως καθήκον να βοηθήσει την Αφρική για να αναπληρώσει το χαμένο έδαφος σε επίπεδο υποδομής.

Σύμφωνα με τα ιταλικά μέσα, επιβεβαίωσαν ότι η ανάπτυξη στην Αφρική θα είναι μια από τις ιταλικές προτεραιότητες της προεδρίας της στο G8 και ανακοίνωσαν ότι η Ιταλία θα πρέπει να προτείνει την εισαγωγή των χρηματοπιστωτικών μηχανισμών μείωσης των κινδύνων κατά τη σύνοδο κορυφής, με σκοπό την τόνωση των επενδύσεων του ιδιωτικού τομέα.

"Δεν πρέπει να υποτιμούμε τις επιπτώσεις της οικονομικής κρίσης στην Αφρική," δήλωσε ο συντονιστής της ICA, Αλεξ Ρουγκαμπα. Κάθε προσπάθεια πρέπει να γίνει για να προσελκύσουν περισσότερη χρηματοδότηση, πρόσθεσε. Ο Αντιπρόεδρος της Αφρικανικής Τράπεζας Ανάπτυξης, Μαντάλα Γκαντσο, υπογράμμισε τη θετική έκβαση της συνεδρίασης, επικαλούμενος το γεγονός ότι η Αφρικανική Ένωση στην προηγούμενη σύνοδο κορυφής είχε καταρτίσει μια "σαφή στρατηγική" για την ανάπτυξη υποδομών για την ευρωπαϊκή ήπειρο.

5.7 Ο Καντάφι στην G8

Οι ηγέτες των G8 προσκάλεσαν τον ηγέτη της Λιβύης Μουάμαρ Καντάφι να συμμετάσχει στη σύνοδο κορυφής της G8 στην Ιταλία τον Ιούλιο του 2009.

Ο Ιταλός Πρωθυπουργός Σίλβιο Μπερλουσκόνι δήλωσε ότι ο Καντάφι, ως πρόεδρος της Αφρικανικής Ένωσης, θα συμμετάσχει στο τμήμα της συνόδου το οποίο αναμένεται να περιλαμβάνει Αφρικανούς ηγέτες.

Ιταλοί διπλωμάτες δήλωσαν ότι ο Καντάφι μπορεί να συναντηθεί με τον αμερικανό πρόεδρο Μπαράκ Ομπάμα κατά τη σύνοδο αυτή, και θα είναι η πρώτη συνάντηση ανάμεσα στον λίβυο ηγέτη και τον αμερικανό πρόεδρο.

Με την παρουσία του Καντάφι οι 8 ηγέτες σκοπεύουν να συζητήσουν προβλήματα που αφορούν την Αφρικανική Ήπειρο όπως η πείνα και η φτώχεια καθώς επίσης δήλωσαν την επιθυμία συζήτησης με τον Λίβυο ηγέτη για το θέμα του πετρελαίου.

5.8 G20 στο Λονδίνο

Η συμφωνία των 20, που πραγματοποιήθηκε στο Λονδίνο στις 2 Απριλίου 2009, δεν θα επιλύσει από μόνη της την παγκόσμια οικονομική κρίση, αλλά σηματοδοτεί ένα πρώτο αποφασιστικό βήμα στο δρόμο της ανάκαμψης, εκτιμούν αναλυτές.

Ο ευρωπαϊκός τύπος σχεδόν στο σύνολό του χαρακτηρίζει επιτυχημένη τη σύνοδο κορυφής του Λονδίνου αν και επισημαίνει ότι θα πρέπει να περιμένουμε για να δούμε τα αποτελέσματα.

Η συμφωνία των 20 προβλέπει:

1. Τον τριπλασιασμό των πόρων του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου (σε 750 δισεκατομμύρια δολάρια) για την ενίσχυση των χωρών που αντιμετωπίζουν μεγάλα οικονομικά προβλήματα.
2. Τη διάθεση 250 δισεκατομμυρίων δολαρίων για την ενίσχυση του παγκόσμιου εμπορίου.
3. Τη διάθεση 100 δισεκατομμυρίων δολαρίων από διεθνείς αναπτυξιακές τράπεζες στις φτωχότερες χώρες.

Προβλέπει επίσης κυρώσεις στους φορολογικούς παραδείσους που δεν θα συνεργάζονται με τις Αρχές των άλλων χωρών καθώς και κατάργηση του τραπεζικού απορρήτου.

Ο αμερικανός πρόεδρος Μπαράκ Ομπάμα τόνισε ότι η σύνοδος κορυφής μπορεί να αποτελέσει ένα "σημείο καμπής" για την επίτευξη της οικονομικής ανάκαμψης. Ο βρετανός πρωθυπουργός Γκόρντον Μπράουν τόνισε οι 20 ανέλαβαν τη δέσμευση να κάνουν ότι είναι αναγκαίο για την αντιμετώπιση της κρίσης. Ο Γάλλος Πρόεδρος Νικολά Σαρκοζί τόνισε ότι τα αποτελέσματα της συνόδου κορυφής ήταν "σημαντικότερα από ό, τι ελπίζαμε".

Η Γερμανίδα καγκελάρια Άγκελα Μέρκελ εξήρε επίσης την έκβαση της συνόδου και έκανε λόγο για έναν "ιστορικό συμβιβασμό", καθώς δεν υποχρεώνονται οι χώρες να προωθήσουν νέα πακέτα στήριξης.

5.9 Στη Λ' Ακουιλα η σύνοδος κορυφής της G8

Ο Σίλβιο Μπερλουσκόνι πρότεινε τη μεταφορά της συνεδρίασης των Οκτώ ισχυρότερων βιομηχανικά χωρών του κόσμου (G8), από τη Σαρδηνία στην Λ' Ακουιλα, με το σκεπτικό ότι θα μπορούσαν να εξοικονομηθούν χρήματα, προκειμένου να ενισχυθούν τα κονδύλια της ανοικοδόμησης και παράλληλα, να εξασφαλισθεί διεθνής προβολή στην περιφέρεια του Αμπρούτσο.

2. http://74.125.77.132/translate_c?hl=el&sl=en&u=http://www.g8italia2009.it/G8/Home
3. <http://www.eurocapital.net/news>.
4. http://www.news.kathimerini.gr/4dcgi/w_articles_world_1_09/07/2005_149876 - 51k -
5. <http://www.tanea.gr/>
6. <http://www.in.gr/NEWS/article.asp?lngEntityID=916878> - 32k -
7. <http://www.kolonaki-press.com/i-pagkosmia-krisi-sti-skia-tis-sinodou-ton-g8.html> - 67k -
8. <http://www.makthes.gr>
9. <http://computers.pathfinder.gr/tech/630829.html>
10. <http://www.minpress.gr>
11. <http://www.romiossini.com> http
12. http://www.g8italia2009.it/G8/Home/News/G8-G8_Layout_locale

Κεφάλαιο 6^ο



“Αντιδράσεις για το G8”

6. Αντιδράσεις για το G8

Συμφώνα με την ερεύνα που κάναμε σχετικά με τις 8 ισχυρότερες χώρες στον κόσμο, υπήρξαν πολλές αρνητικές κ θετικές αντιδράσεις.

Οι πολέμιοι των G8 πιστεύουν ότι πρόκειται για ένα άτυπο όργανο, που παίζει όμως σημαντικό ρόλο στις διεθνείς εξελίξεις, αφού όπως υποστηρίζονται, συνασπίζονται οι κυβερνήσεις των πιο ισχυρών καπιταλιστικών χωρών, «Είναι 8, οι 8 ισχυρότεροι Πρόεδροι, οι οποίοι κάθε χρόνο ντυμένοι με κοστούμια αξίας \$9999, ασκούν το δικαίωμα να επιβληθούν οι επιλογές τους σε ολόκληρο τον πλανήτη.» δηλώνουν.

Σαν πράξη της ανυπακοής, υπάρχουν διάφοροι άνθρωποι που προσπαθούν να αποκλείσουν κάθε φορά την σύνοδο κορυφής. Χιλιάδες άνθρωποι διαδηλώνουν στους δρόμους. Κάθε φορά η αστυνομία προβαίνει σε συλλήψεις, ενώ σημειώνονται και τραυματισμοί.

Πιστεύουν ότι ο κόσμος των G8 είναι ένας κόσμος πολέμων, ένδειας και δυστυχίας, απώλειας κοινωνικών και δημοκρατικών δικαιωμάτων, και καταστροφής περιβάλλοντος. Επιπλέον, πιστεύουν ότι κάθε χρονιά αποφασίζουν πώς να ελέγξουν τα μέσα πληροφόρησης μας (έλεγχος ενημέρωσης και επικοινωνίας, ειδικά στον διαδίκτυο), δεν θα υπάρξει χώρος ελεύθερος για ερασιτέχνες και αυτόνομες τέχνες και χώρους.

Το μήνυμα τους είναι το εξής: «Με όλους εκείνους που παλεύουν ενάντια σε αυτήν την κυριαρχία από τους «παγκόσμιους άρχοντες», θα καταδείξουμε, μέσω των ελεύθερων τεχνών, των συζητήσεων και των αγώνων μας, ότι μπορούμε να νικήσουμε τη νέα τάξη τους, ότι ένας δίκαιος και ίσος κόσμος είναι δυνατός και ότι η ουτοπία μας είναι συγκεκριμένη!»

Στη αντίθετη πλευρά βρίσκονται οι υπέρμαχοι των 8 ισχυρότερων χωρών στον κόσμο, οι οποίοι βρίσκονται αντιμέτωποι με τους παραπάνω.

6.1 Οι G8 χώρες καθυστερούν πολύ στον αγώνα κατά της κλιματικής αλλαγής

Μια νέα έρευνα εξετάζει τις κλιματικές επιδόσεις των χωρών της ομάδας των G8 και πέντε αναδυόμενων οικονομιών και αποκαλύπτει ότι οι χώρες G8 μένουν πίσω στον αγώνα κατά της κλιματικής αλλαγής.

Οι Βαθμολογίες των G8 για το Κλίμα του 2008, ξεκίνησε με από κοινού εντολή της περιβαλλοντικής οργάνωσης WWF και της διεθνούς εταιρείας παροχής χρηματοοικονομικών υπηρεσιών Allianz. Ταξινομεί τις χώρες G8 σύμφωνα με εννέα ποσοτικούς δείκτες, όπως η σύγκριση προηγούμενων τάσεων στην εκπομπή αερίων από το 1990 και την πρόοδο της χώρας προς την επίτευξη του στόχου του Κιότο. Βαθμολογεί επίσης τις επιδόσεις σε τρεις συγκεκριμένους τομείς πολιτικής, την ενεργειακή απόδοση, τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και την ανάπτυξη αγορών άνθρακα.

“Οι βαθμολογίες δείχνουν ότι καμία από τις κορυφαίες εκβιομηχανισμένες χώρες δε φαίνεται να καλύπτει τις απαιτούμενες μειώσεις εκπομπών που πρέπει να παραμείνουν εντός ενός εύρους αύξησης της θερμοκρασίας κατά 2 βαθμούς,” δήλωσε η Ρεγκίν Γκάνθερ, Διευθύντρια του Προγράμματος Κλιματικής Αλλαγής της WWF στη Γερμανία. «Απομένουν 10 έως 15 χρόνια κατά τα οποία οι παγκόσμιες εκπομπές πρέπει να φτάσουν το μέγιστο και να μειωθούν. Ο χρόνος τελειώνει.”

Ο Δρ. Ιωακίμ Φαμπέρ, μέλος του διοικητικού συμβουλίου της Allianz SE, δήλωσε: “Οι χώρες G8 έχουν την ευθύνη να επιτύχουν υψηλότερους στόχους στον αγώνα κατά της κλιματικής αλλαγής. Πρέπει να αποτελέσουν πρότυπα που χαράσσουν το δρόμο και οδηγούν τον κόσμο προς μια οικονομία καθαρής ενέργειας με χαμηλή κατανάλωση άνθρακα.”

Η Allianz SE υποστηρίζει την έρευνα για την καλύτερη κατανόηση του μεταβαλλόμενου επενδυτικού και ρυθμιστικού τοπίου, καθώς και των ευκαιριών για ανάπτυξη νέων ασφαλιστικών και χρηματοδοτικών προϊόντων στις διάφορες αγορές της.

“Η προστασία του κλίματος μπορεί να δημιουργήσει τεράστιες ευκαιρίες για καθαρές τεχνολογίες, στις οποίες η Allianz SE διαβλέπει μια τεράστια δυναμική για επενδύσεις, οικονομική ανάπτυξη και θέσεις εργασίας. Ιδιαίτερως σημαντική για την ανάπτυξη της δυναμικής αυτής είναι η προώθηση μιας παγκόσμιας αγοράς άνθρακα,” δήλωσε ο Δρ. Φαμπέρ.

Οι ηγέτες της επερχόμενης Συνόδου των G8 θα πρέπει να δεσμευτούν απέναντι σε ένα μακροπρόθεσμο στόχο για μείωση εκπομπών της τάξης του 80% έως το 2050, και όσο το δυνατό πιο κοντά στο 40% έως το 2020, αναφέρει η έκθεση.

Οι G8 θα πρέπει να δεσμεύσουν οικονομική και τεχνολογική υποστήριξη για ανάπτυξη που δεν θα στηρίζεται ιδιαίτερα στον άνθρακα και για μέτρα προσαρμογής στις αναπτυσσόμενες χώρες που να είναι δυνατό να μετρηθούν, να αναφερθούν και να εξακριβωθούν.

Σύνοψη συμπερασμάτων ανά χώρα:

Σύμφωνα με τις Βαθμολογίες των G8 για το Κλίμα του 2008 - 2009, το Ηνωμένο Βασίλειο προηγείται ελαφρά, με τη Γαλλία και τη Γερμανία να ακολουθούν, αλλά και οι τρεις αυτές χώρες έχουν διανύσει τη μισή απόσταση από όση θα έπρεπε.

Το Ηνωμένο Βασίλειο προβλέπεται να επιτύχει το στόχο του Κιότο που έχει θέσει και εισάγει καινοτόμες πολιτικές, όπως το Νομοσχέδιο περί Κλιματικών Αλλαγών. Ενώ θέτει μεγάλη έμφαση στην προσέγγισή του απέναντι στις αγορές άνθρακα, δεν κάνει όμως και πολλά για να επιταχύνει τη χρήση ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και να ενισχύσει την ενεργειακή απόδοση. Επιπλέον, το μερίδιο του άνθρακα στον ενεργειακό συνδυασμό του Ηνωμένου Βασιλείου σημειώνει σήμερα αύξηση, γεγονός που προκαλεί άνοδο των εκπομπών.

Η Γαλλία κατατάσσεται δεύτερη βάσει των σημερινών της στόχων, της απόδοσής της και των διεθνών θέσεών της, σύμφωνα όμως με δημοσιεύματα δεν φαίνεται να καταφέρει να επιτύχει τους στόχους της στο άμεσο μέλλον. Συνεπώς, η Γαλλία διακινδυνεύει να χάσει την σχετικά υψηλή κατάταξή της στην βαθμολογία του 2010.

Η Γερμανία έχει καλύτερες επιδόσεις στον τομέα των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, διαθέτοντας ένα ρυθμιστικό πλαίσιο που αποτελεί διεθνή δείκτη αναφοράς. Η Γερμανία ενέκρινε επίσης νέα νομοθετικά πακέτα για την ενεργειακή απόδοση και τις κλιματικές πολιτικές. Μέχρι στιγμής όμως δεν έχει καταφέρει να υιοθετήσει μια σκληρή στάση απέναντι στην παραγόμενη από άνθρακα ενέργεια. Υπάρχει μια αυξανόμενη και αρνητική τάση από τις εταιρείες παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας να σχεδιάζουν την πλειονότητα των νέων μονάδων παραγωγής ενέργειας βάσει του άνθρακα και του λιγνίτη.

Η Ιταλία, στην 4^η θέση, έχει ξεκινήσει ορισμένες προσπάθειες για να αντιμετωπίσει τις κλιματικές αλλαγές και επωφελείται της συμφωνίας με ορισμένες συναφείς ευρωπαϊκές πολιτικές. Ωστόσο, έχουν υιοθετηθεί πολύ λίγα συγκεκριμένα

εθνικά μέτρα και οι εκπομπές υπερβαίνουν κατά πολύ το στόχο του Κιότο. Η βαθμολογία της αναφορικά με την ενεργειακή απόδοση είναι σχετικά καλή.

Η Ιαπωνία, στην 5^η θέση, αυξάνει τις εκπομπές της και απέχει πολύ από την επίτευξη των στόχων του Κιότο. Η κυβέρνηση δεν έχει ακόμα ανακοινώσει ενδιάμεσους στόχους μείωσης των εκπομπών. Η κατάταξή της στην δεύτερη θέση όσον αφορά την αγορά άνθρακα πηγάζει από την εκτεταμένη χρήση έργων αντιστάθμισης στις αναπτυσσόμενες χώρες σύμφωνα με το Μηχανισμό Καθαρής Ανάπτυξης του ΟΗΕ, αλλά η χώρα δε διαθέτει εθνικά υποχρεωτικά μέτρα, όπως η εμπορία εκπομπών.

Πιο πίσω ακολουθεί η Ρωσία, η οποία έχασε το πρώιμο πλεονέκτημά της στον τομέα των χαμηλών εκπομπών. Κατά τη διάρκεια των τελευταίων οκτώ ετών οι εκπομπές αυξήθηκαν ξανά. Η Ρωσία έχει μόνο σχεδιάσει ορισμένες εθνικές πολιτικές, αλλά καμία εξ αυτών δεν έχει ακόμα υλοποιηθεί. Η πραγματοποίηση μιας πρόσφατης ανακοίνωσης από την κυβέρνηση για τη μεγάλη αύξηση της ενεργειακής απόδοσης μπορεί να επηρεάσει πολύ την κατάταξη της χώρας τα επόμενα χρόνια.

Στις τελευταίες θέσεις, την 7^η και την 8^η, βρίσκονται αντίστοιχα ο Καναδάς και οι ΗΠΑ. Το γεγονός αυτό δεν προκαλεί έκπληξη λόγω των αυξανόμενων εκπομπών και των ενεργοβόρων οικονομιών τους, καθώς και της αποτυχίας τους να εκμεταλλευτούν όλο το δυναμικό των βελτιώσεων ενεργειακής απόδοσης. Αλλά υπάρχει ελπίδα: η αμερικανική νομοθεσία για την επιβολή ανώτατου ορίου εκπομπών είναι επικείμενη και οι επιχειρήσεις προετοιμάζονται για μια νέα αγορά εμπορευμάτων με δυνατότητα διασποράς σε όλη την ήπειρο. Ενώ και οι ομοσπονδιακές κυβερνήσεις δεν είναι υποστηρικτικές των φιλικών προς το περιβάλλον λύσεων, πρωτοβουλίες σε υποεθνικό επίπεδο μπορεί να βοηθήσουν στην έγκαιρη βελτίωση της κατάταξης στις επόμενες εκδόσεις βαθμολογίας.

Στις βαθμολογίες αναλύονται επίσης οι κλιματικές και ενεργειακές πολιτικές πέντε αναδυόμενων οικονομικών, της Βραζιλίας, της Κίνας, της Ινδίας, του Μεξικού και της Νοτίου Αφρικής. Οι χώρες αυτές δε δύναται να μετρηθούν με τον ίδιο γνώμονα με τις εκβιομηχανισμένες χώρες και, συνεπώς, δεν αποτελούν μέρος της ταξινόμησης. Η βαθμολόγηση αποκαλύπτει μεγάλες διαφορές μεταξύ τους, όσον αφορά την ανάπτυξη, τον ενεργειακό συνδυασμό και τις εκπομπές που προκύπτουν. Βασικό ζήτημα είναι το πώς οι εκβιομηχανισμένες χώρες θα βοηθήσουν αυτές τις πέντε χώρες να πραγματοποιήσουν την στροφή προς μια ανάπτυξη που δε θα στηρίζεται στον άνθρακα.

6.2 Αντιδράσεις ενόψει της Συνόδου G8

Χιλιάδες άνθρωποι διαδήλωσαν στους δρόμους της Βόρειας Ιαπωνίας, προκειμένου να εκφράσουν την αντίθεσή τους για την Σύνοδο Κορυφής της G8. Η αστυνομία προέβη σε πέντε συλλήψεις, ενώ δεν σημειώθηκαν τραυματισμοί.

Στο μεταξύ, σύμφωνα με τη Γερμανίδα καγκελάρια Άγκελα Μέρκελ μια σειρά μέτρων θα ληφθούν στη σύνοδο κορυφής της G8 για να αντιμετωπιστεί η κατάσταση που επικρατεί από τους πολέμιους της G8 σε κάθε σύνοδο κορυφής.

Σε συνέντευξή της, στη γερμανική εφημερίδα Tagesspiegel am Sonntag, η Μέρκελ τονίζει ότι στη σύνοδο της G8 στην Ιταλία, θα πρέπει να προταθεί μια μεγάλη σειρά μέτρων για την αντιμετώπιση της διατροφικής κρίσης και της παγκόσμιας κρίσης γιατί ο κόσμος δεν αντέχει άλλο.

Σε συνέντευξή του στην εφημερίδα Γκάρντιαν, ο Μπράουν τόνισε πως έχει προτάσεις οι οποίες «δεν θα αποτελέσουν απλώς το κλειδί για τα προβλήματα που σχετίζονται με το περιβάλλον και τη μείωση της φτώχειας, αλλά θα είναι επίσης και το κλειδί για το οικονομικό μας μέλλον».

«Ο κόσμος έχει ν' αντιμετωπίσει τρεις προκλήσεις: την άνοδο της τιμής του πετρελαίου, αυτή των διατροφικών προϊόντων και τη συσσώρευση των πιστώσεων», τόνισε ο βρετανός πρωθυπουργός.

Τελειώνοντας δήλωσαν ότι θα κάνουν ότι μπορούν για να μην υπάρχουν αρνητικές αντιδράσεις, υποσχόμενοι ότι θα βοηθήσουν κυρίως τους ανέργους.

6.3 Διαδήλωση για τη G20 στο Λονδίνο

Χιλιάδες διαδηλωτές συμμετείχαν στην πορεία διαμαρτυρίας στο Λονδίνο, ζητώντας δράση για τη φτώχεια και τις κλιματικές αλλαγές από την G20.

Η πορεία, σύμφωνα με την συμμαχία «Πρώτα οι Άνθρωποι» που την διοργάνωσε, διήρκησε τουλάχιστον 5 ώρες, ξεκινώντας από τις όχθες του Τάμεση για να καταλήξει στο Χάιντ Πάρκ. Την ίδια ώρα οι βρετανικές δυνάμεις ασφαλείας βρισκόνταν «επί ποδός πολέμου», αν και οι διοργανωτές της διαμαρτυρίας δήλωναν ότι ήθελαν να διαδηλώσουν ειρηνικά. Την ίδια ώρα διαδηλωτές κατέκλυσαν και τους δρόμους του

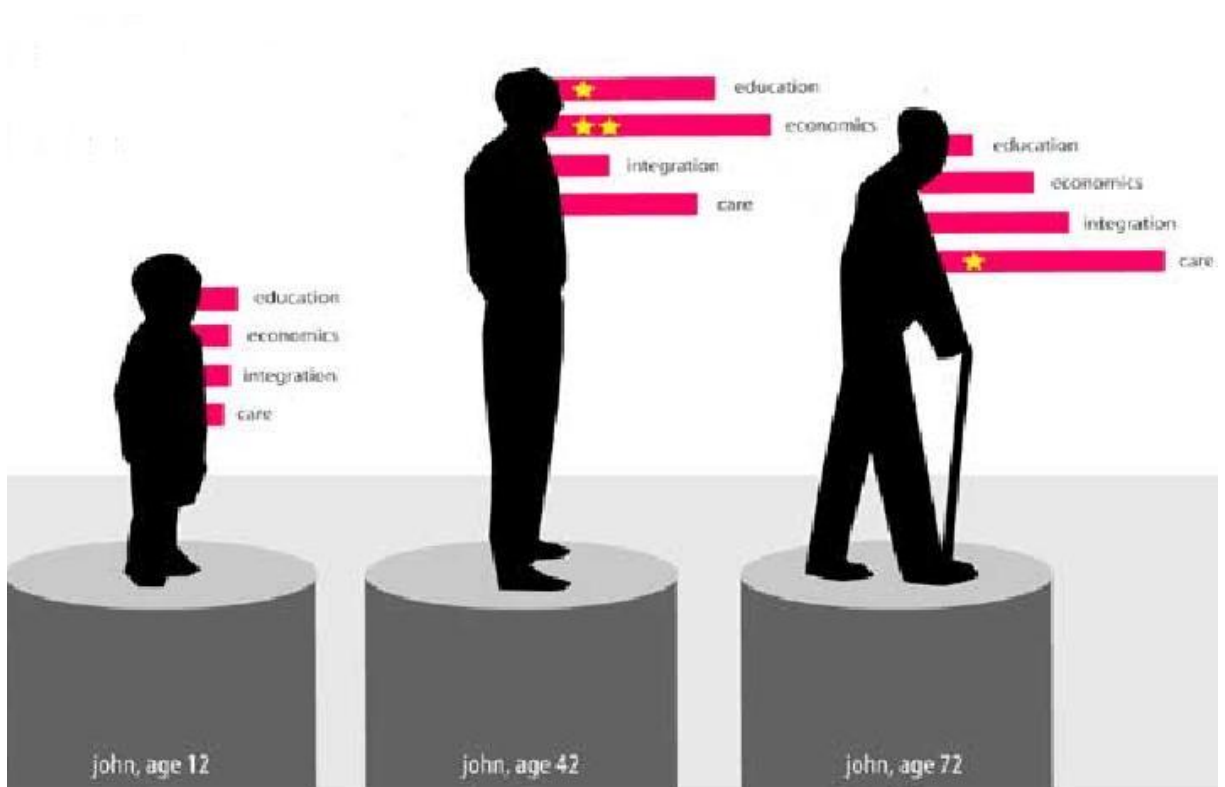
Βερολίνου με βασικό μήνυμα προς τους ηγέτες των είκοσι ισχυρών οικονομικά χωρών του πλανήτη: «Δεν θα πληρώσουμε για την κρίση που εσείς δημιουργήσατε».

(Πηγές: 1. <http://www.e-tipos.com/newsitem?id=43284>

2. <http://www.g7.utoronto>

3. <http://www.panda.org/> climate)

Κεφάλαιο 7^ο



“Συμπεράσματα”

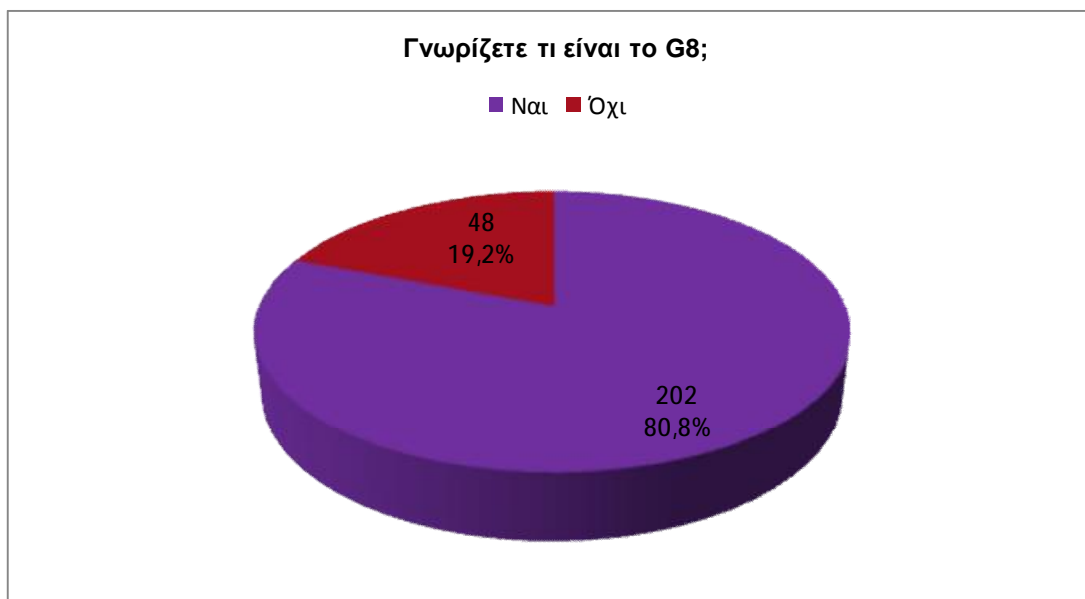
Κατά την έρευνα που κάναμε γύρω από τους G8, ενημερωθήκαμε για πολλά καινούργια θέματα που δεν γνωρίζαμε. Όπως και πολύς κόσμος είχαμε άγνοια για ορισμένα θέματα, ψευδής πληροφορίες για άλλα και λίγες γνώσεις πάνω στο συγκεκριμένο θέμα. Θεωρούμε ότι η συγκεκριμένη πτυχιακή εργασία, μας βοήθησε να καλύψουμε ορισμένα «κενά» που είχαμε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

Με το πέρας της εργασίας συμπεραίνουμε ότι πρόκειται για ένα Διεθνή Οργανισμό, ο οποίος προσπαθεί να δώσει λύση σε θέματα που αφορούν ολόκληρο τον κόσμο, παρόλα αυτά υπάρχουν πολλές αντιδράσεις γύρω από αυτόν καθώς και μεγάλη άγνοια και δεν είναι λογικό να δημιουργείται αυτός ο ορυμαγδός των διαδηλώσεων ομάδων, που θυμίζουν περιφερόμενο τσίρκο, σε κάθε συνάντηση των G8. Μπορεί η ομάδα των 8 να μην καταφέρνει να δώσει λύσεις σε όλα τα θέματα που μας αφορούν σε παγκόσμιο επίπεδο, όμως ας τους αφήσουμε και ας προσπαθήσουμε να συνεργαστούμε όλοι μαζί για ένα καλύτερο αύριο αφού κάθε χρόνο προσπαθούν να συνεργαστούν με χώρες για το συμφέρον όλων.

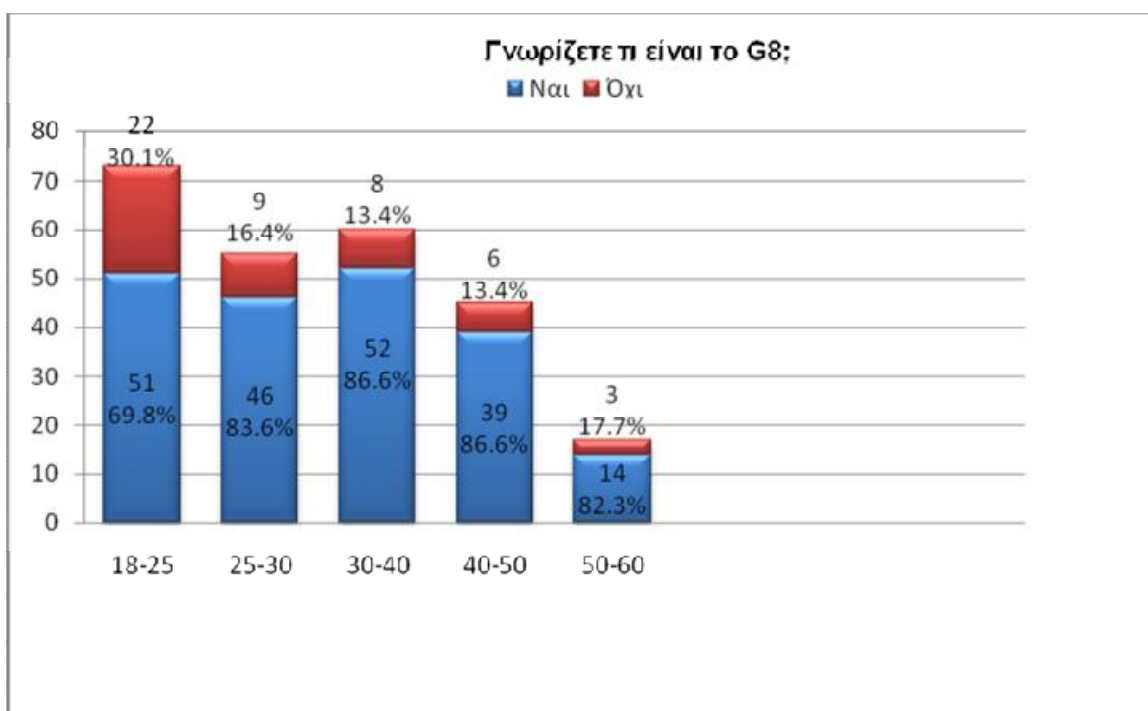
Η συζήτηση για το περιβάλλον, τη φτώχεια και την ανεργία (επίσης πρόβλημα που απασχολούν τους G8 από το 1975) δεν θα μπορούσε να προχωρήσει χωρίς παγκόσμια ενημέρωση και λήψη των κατάλληλων μέτρων από τους οργανισμούς, όπως είναι η ομάδα των 8. Τα οποία παράγονται από τους εδικούς και όχι από τους ακτιβιστές (βλ. σελ 150), των οποίων η άρνηση και οι μονομανίες συχνά οδηγούν στη δημιουργία νέων προβλημάτων αντί να λύνουν τα παλαιότερα.

Παρ' όλα αυτά, όλα τα στοιχεία από την έρευνα που πραγματοποιήσαμε, μέσω ερωτηματολογίων που μοιράστηκαν σε 250 ανθρώπους και των 2 φύλων, επαρχίας και αστικού κέντρου, διαπιστώσαμε ότι μεγάλο ποσοστό του πληθυσμού δεν είναι ευχαριστημένο με το συγκεκριμένο Διεθνή Οργανισμό.

Αρχικά, στην πρώτη ερώτηση που θέσαμε, εάν γνώριζαν τι είναι το G8, οι 202 από 250 ερωτηθέντες γνώριζαν τι είναι η ομάδα των 8, δηλαδή το 80,8%, ενώ το 19,2% δεν γνώριζαν ούτε και είχε ακούσει κάτι σχετικά με τον οργανισμό. Από το 19,2% που δεν γνώριζαν τι είναι το G8, το 45,8%, δηλαδή οι 22 από τους 48 από αυτούς που δεν ήξεραν ήταν ηλικίας 18 έως 25 ετών. Το αποτέλεσμα αυτό είναι δυσάρεστο, διότι παρατηρούμε ότι οι νέοι σήμερα δείχνουν ότι έχουν ελλιπή πληροφόρηση και ενημέρωση, άγνοια και αδιαφορία για τα κοινά, αφού το 30,1% δε γνώριζε αλλά και ούτε είχε ακούσει κάτι για τον οργανισμό. Αντιθέτως, οι άλλες ηλικίες, δηλαδή 25 έως 60 ετών, ήξεραν τι είναι οι G8 και μάλιστα με ποσοστά 82,3% έως 86,6%, όπως ακολουθεί και στη σχετική ανάλυση στα παρακάτω διαγράμματα.

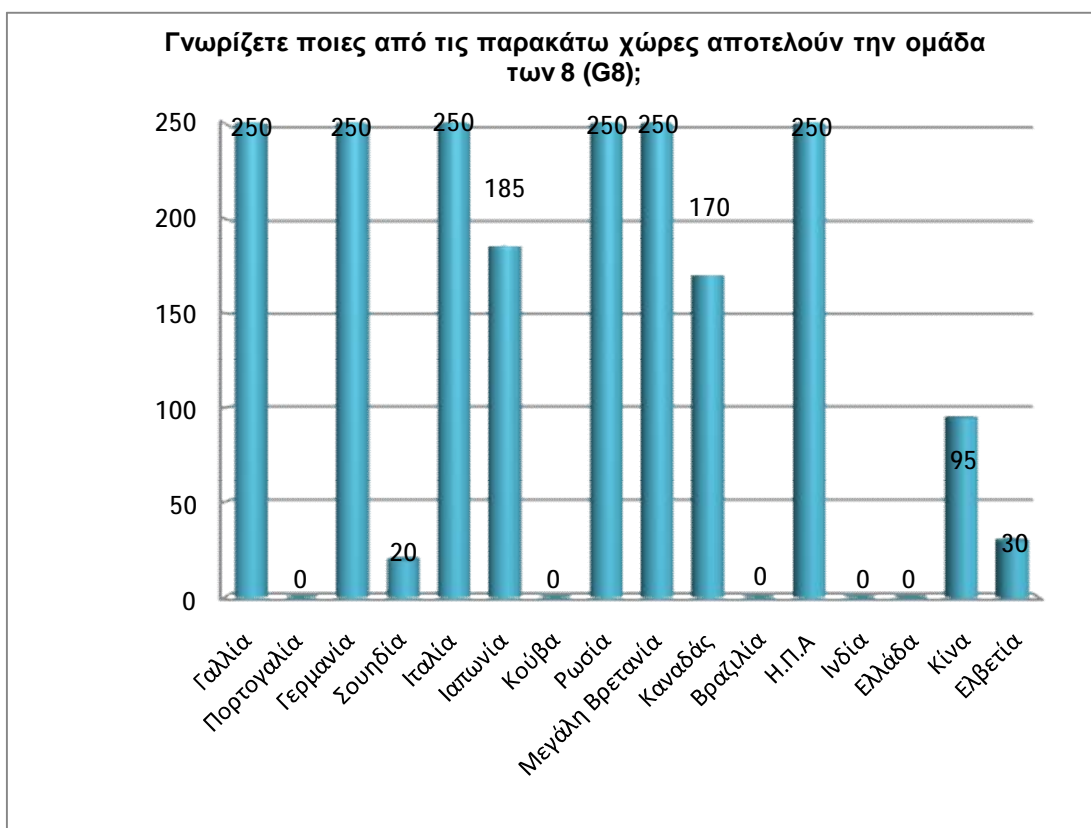


(Πίνακας 1α)



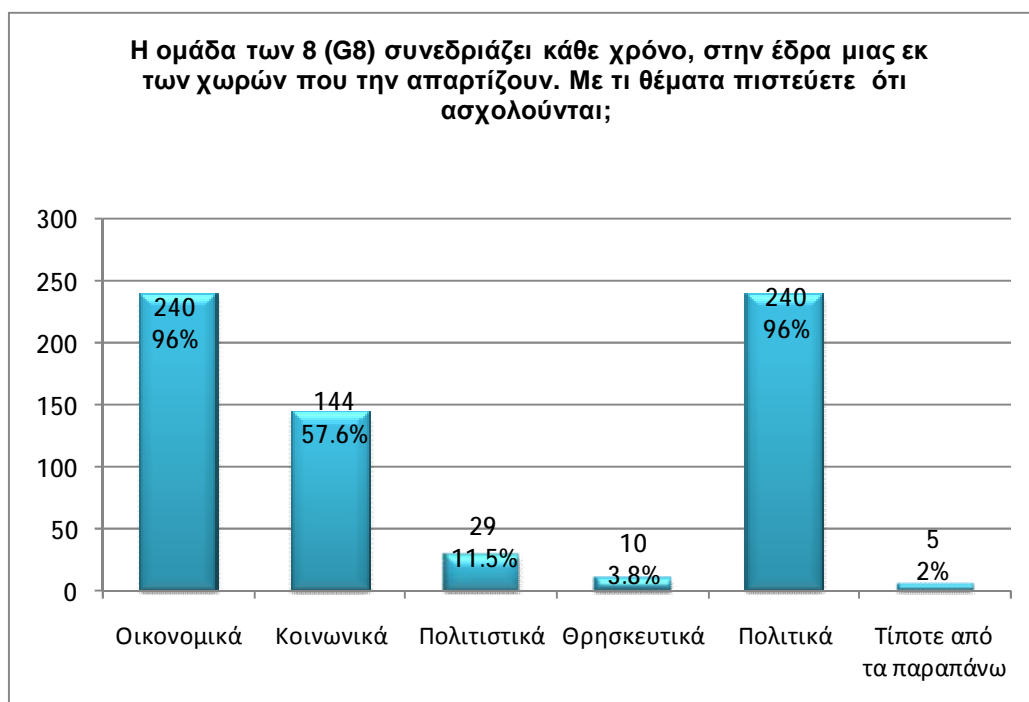
(Πίνακας 1β)

Στη δεύτερη ερώτηση, “για το ποιες χώρες απαρτίζουν το G8;”, για τις Η.Π.Α., την Ιταλία, τη Γαλλία, τη Γερμανία, τη Ρωσία και τη Μεγάλη Βρετανία ο κόσμος ήταν 100% σίγουρος ότι είναι μέλη του G8. Ενώ οι χώρες Ιαπωνία και Καναδάς, με 74% και 68% αντίστοιχα, αντικαταστάθηκαν με την Κίνα με 38%, την Ελβετία με 12% και την Σουηδία 8%, όπως φαίνεται κ στον πίνακα 2.



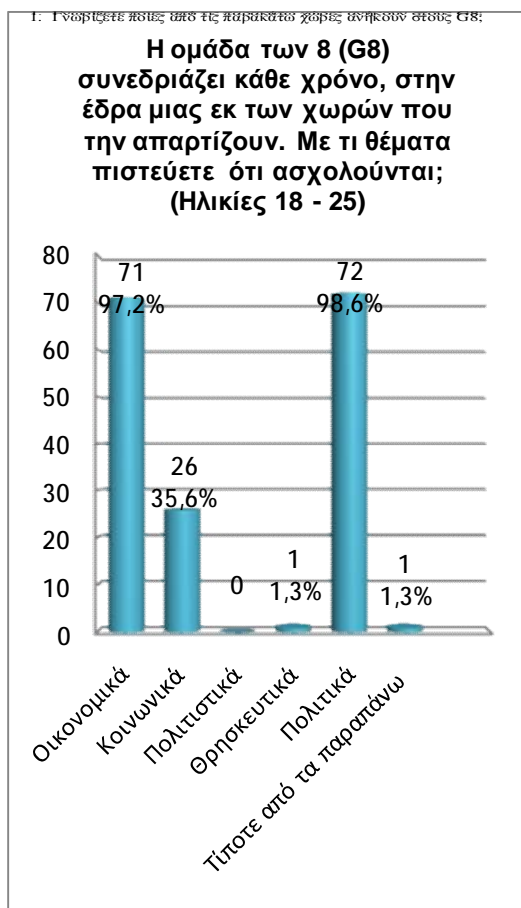
(Πίνακας 2)

Στην τρίτη ερώτηση, με τι θέματα πιστεύουν ότι ασχολούνται οι G8, το 96% απάντησε ότι ασχολούνται με οικονομικά θέματα και πολιτικά, το 57,6% με κοινωνικά θέματα, το 11,5% με πολιτιστικά θέματα, το 3,8% με θρησκευτικά και μόνο το 2% απάντησε με κανένα από τα παραπάνω. Τα ποσοστά των απαντήσεων μας αποδεικνύουν ότι το μεγαλύτερο ποσοστό πιστεύει ότι οι G8 ασχολούνται μόνο με οικονομικά και πολιτικά θέματα.

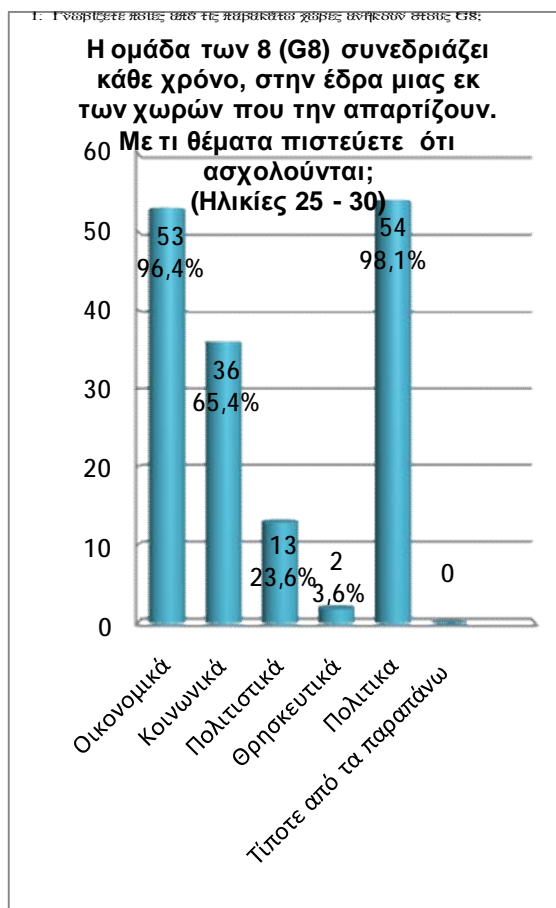


(Πίνακας 3α)

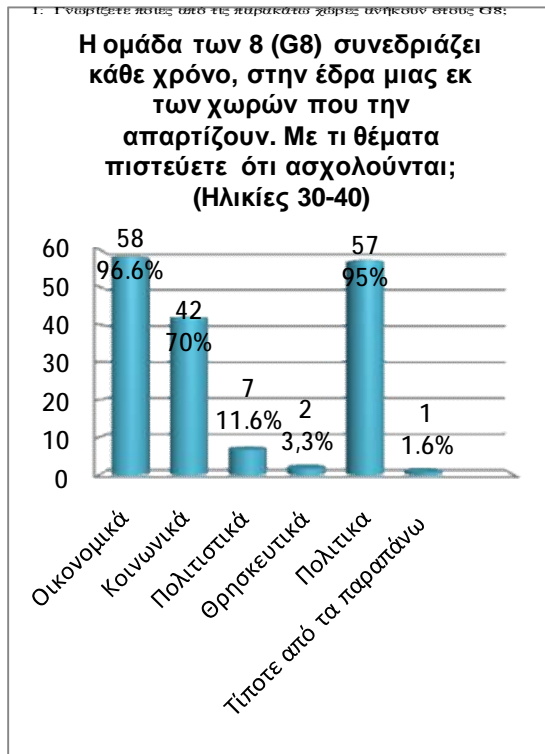
Στους πέντε παρακάτω πίνακες παρατηρούμε τις μεταβολές των γνώμων ανάμεσα στις ηλικίες 18 με 25, 25 με 30, 30 με 40, 40 με 50, 50 με 60. Κυρίαρχα θέματα πιστεύουν ότι είναι τα οικονομικά και τα πολιτικά.



(Πίνακας 3β)



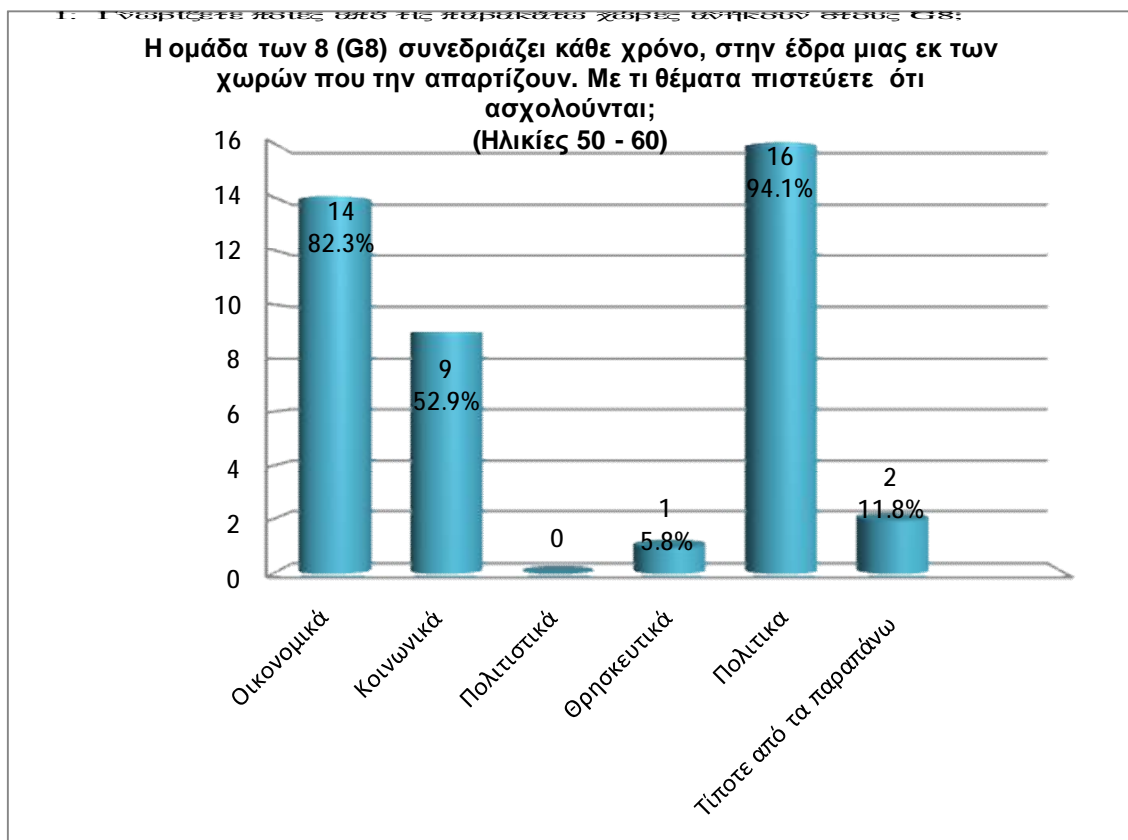
(Πίνακας 3γ)



(Πίνακας 3δ)



(Πίνακας 3ε)

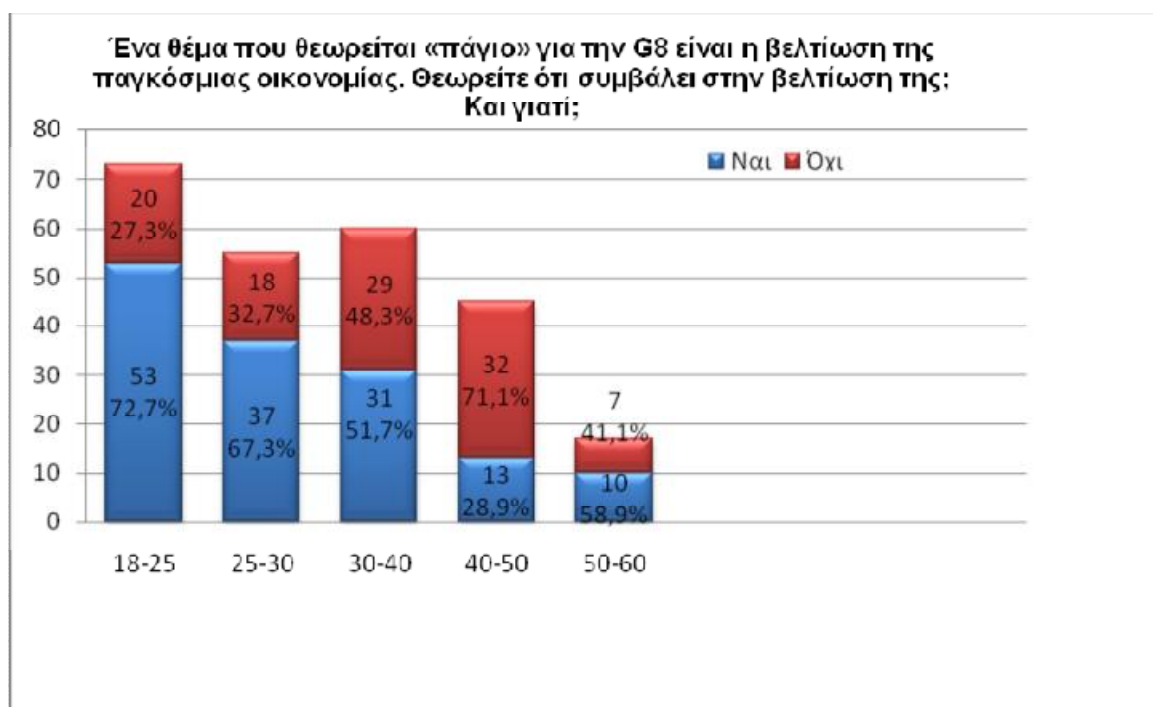


(Πίνακας 3ζ)

Όσο αφορά την γνώμη των ερωτηθέντων, αν η Ομάδα των 8 συμβάλει στην βελτίωση της παγκόσμιας οικονομίας το 57,6% πιστεύει ότι οι G8 συμβάλει στην βελτίωση της οικονομίας, ενώ το 42,4%, το οποίο δεν είναι καθόλου μικρό ποσοστό, δείχνει απογοητευμένο από την αποτελεσματικότητα των G8, χαρακτηρίζοντάς την από έντονη και συγχρονισμένη επιβράδυνση καθώς και από αυξημένη αβεβαιότητα στις διεθνείς αγορές.



(Πίνακας 4α)

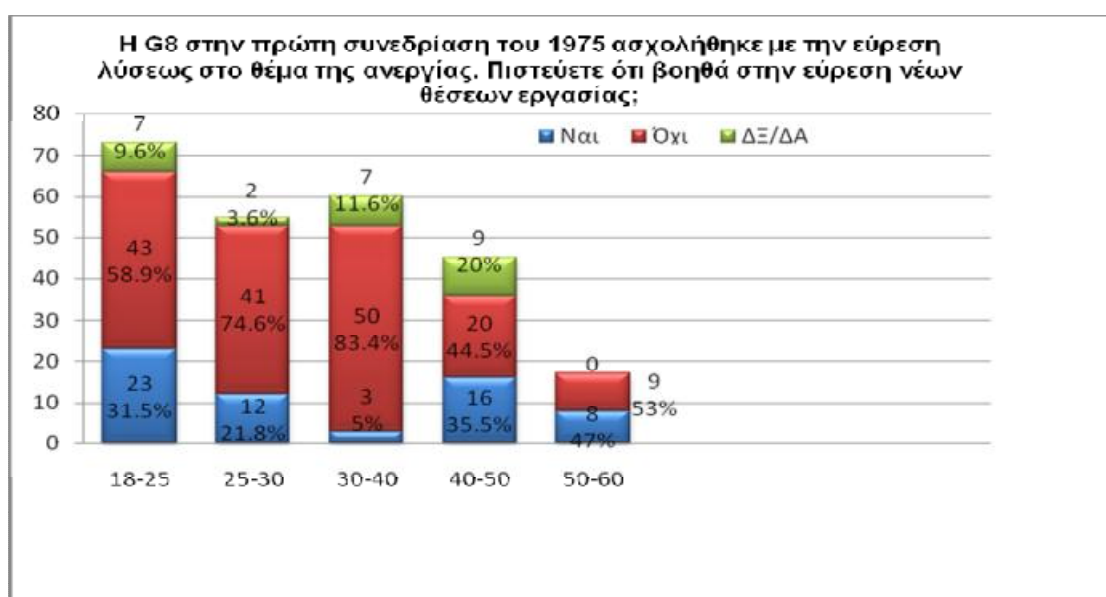


(Πίνακας 4β)

Στο θέμα εύρεση νέων θέσεων εργασίας, ο κόσμος είναι αρνητικός, αφού το 65% θεωρεί ότι οι G8 δεν κάνουν τίποτα για την αύξηση νέων θέσεων εργασίας, σχολιάζοντας ότι χρόνο με το χρόνο οι άνεργοι πολλαπλασιάζονται με πολύ γοργούς ρυθμούς με συνέπεια οι στόχοι, η ανεργία και η πείνα να προσβάλουν όλο και περισσότερα μέρη του πλανήτη. Ιδιαίτερη εντύπωση μας έκανε η δήλωση ενός ερωτηθέντα ότι οι G8 «τρώνε με χρυσά κουτάλια, ενώ ο κόσμος πεινάει και το μόνο που κάνουν είναι να υπόσχονται για το μέλλον», αφού το θέμα της ανεργίας αποτελεί πάγιο θέμα των G8 από το 1975 και αντί να βρουν λύση πάνω σε αυτό, 34 χρόνια μετά η ανεργία έχει έναν αλματώδη ρυθμό αύξησης.



(Πίνακας 5α)

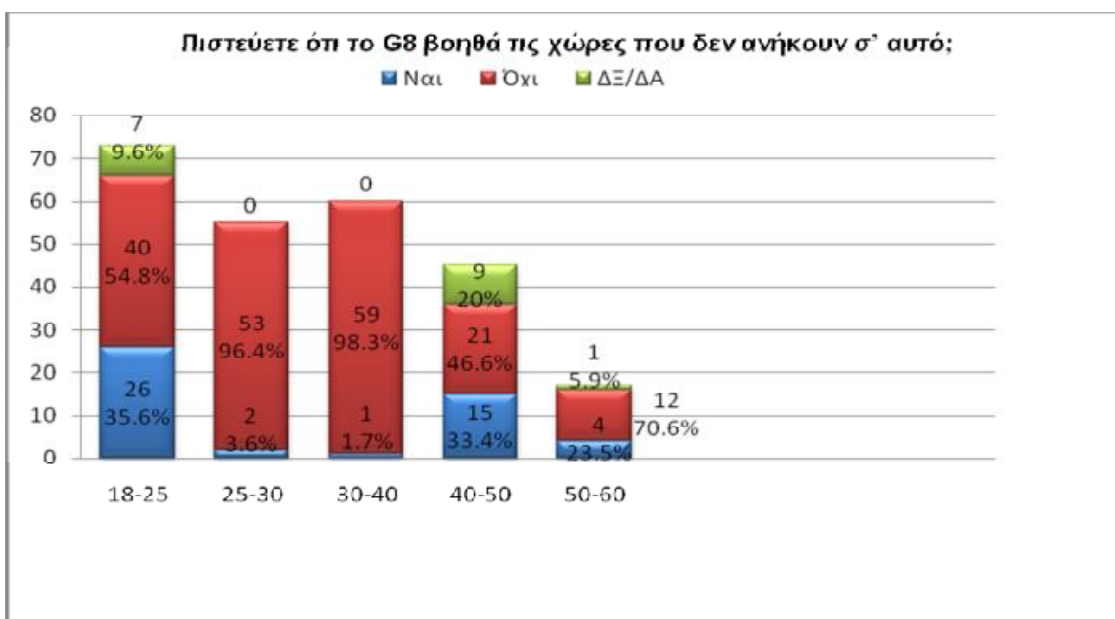


(Πίνακας 5β)

Επίσης το 74% θεωρεί ότι οι χώρες των G8 δεν ασχολούνται με χώρες που δεν ανήκουν σε αυτό παρά μόνο εάν υπάρχει κάποιο συμφέρον, σύμφωνα με τα σχόλια τους. Αυτή είναι άλλη μια ένδειξη της έλλειψης εμπιστοσύνης στον πρόσωπο του Οργανισμού, υποστηρίζοντας ότι εξακολουθούν να αθετούν τις υποσχέσεις τους, καθώς οι παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων έχουν αυξηθεί σημαντικά και ο χώρος για τη δράση των πολιτών έχει περιοριστεί περαιτέρω. Επιπλέον οι συγκρούσεις και η στρατικοποίηση έχουν αυξήσει την ανασφάλεια σε όλα τα επίπεδα και εκτρέπουν πόρους από την καταπολέμηση της φτώχειας για την διεξαγωγή πολέμων, αφού ένας μεγάλος αριθμός αναπτυσσόμενων χωρών εξακολουθούν να υποφέρουν κάτω από το βάρος υπέρογκων χρεών και τη διαρροή κεφαλαίων.

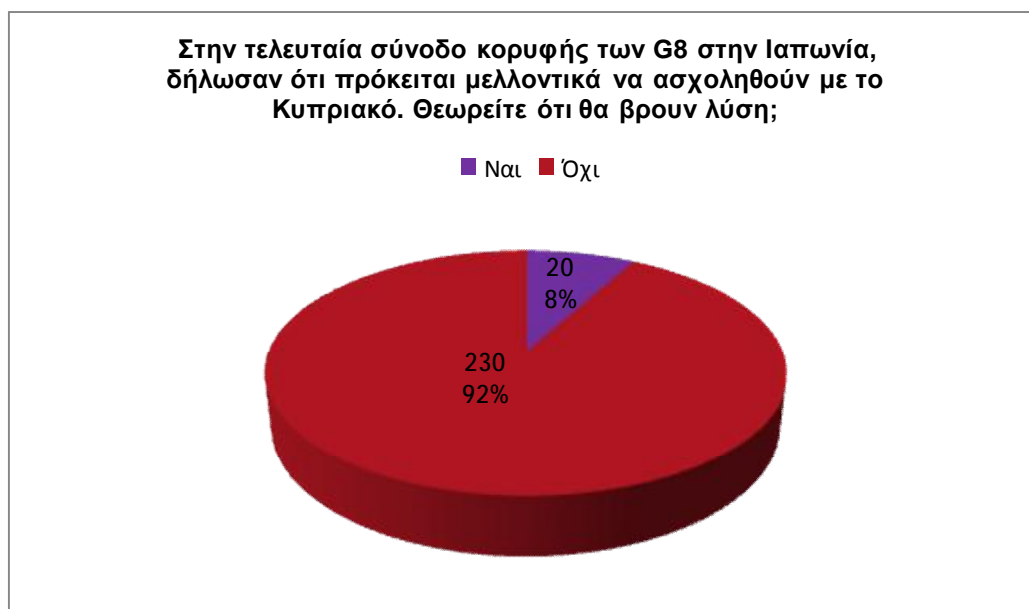


(Πίνακας 6α)

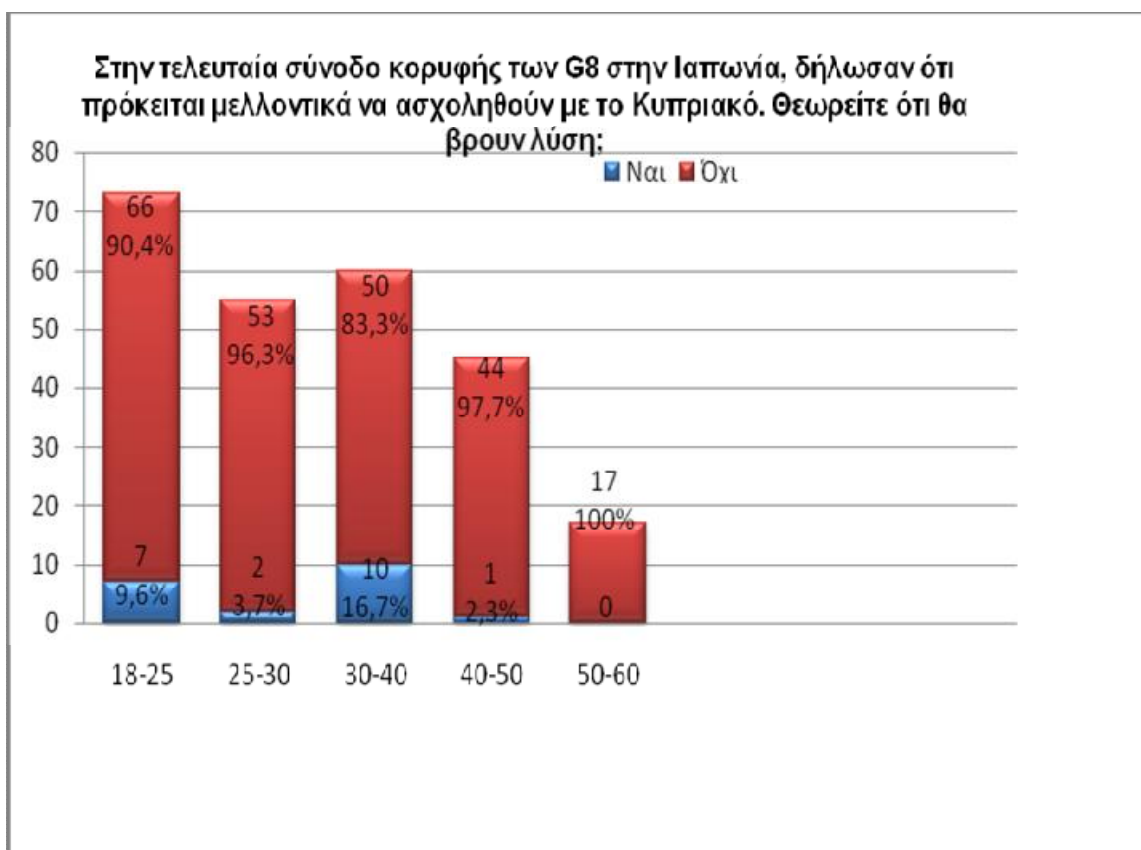


(Πίνακας 6β)

Συνεχίζοντας σε μια ερώτηση που μας απασχολεί τα τελευταία χρόνια, το Κυπριακό, οι απαντήσεις μας αποδεικνύουν για μια ακόμα φορά, την απογοήτευση και την μη εμπιστοσύνη που δείχνει να έχει ο κόσμος, αφού το 92% πιστεύει ότι δε θα βρουν καμία λύση και αυτό γιατί ξέρουν ότι ξεκινάνε μια διαδικασία που θα καταλήξει σε αδιέξοδο. Μπορεί κανείς αυτό να το ερμηνεύσει ότι ακριβώς επειδή θέλουν να ελέγχουν την περιοχή και να μην έχουν εξάρσεις, να κρατούν αυτή τη διαπραγμάτευση στην ημερήσια διάταξη και όσο τραβήξει μέχρι να ολοκληρώσουν τις άλλες κινήσεις που έχουν στην περιοχή. Αυτό το ενδιαφέρον για την Κύπρο, ξεκινάει από το γεγονός ότι οι ΗΠΑ θέλουν αυτή τη στιγμή μια ύφεση στην περιοχή, δεδομένου ότι συστηματικά προωθούν τις θέσεις τους για πλήρη απομόνωση της Ρωσίας και επέκταση των δραστηριοτήτων τους στον Καύκασο. Είναι γεγονός, ότι τα πετρέλαια του Καυκάσου, της Κασπίας και γενικά το φυσικό αέριο που υπάρχει στην περιοχή αυτή, θέλουν όχι απλώς να τα αξιοποιήσουν και να τα εκμεταλλευτούν αυτοί, αλλά να εξασφαλίσουν πρώτα ότι δε θα ελέγχει καν τη διέλευσή τους η Ρωσία. Θέλουν δηλαδή να την αποκόψουν από τις ενεργειακές πηγές και στη συνέχεια φυσικά τα προϊόντα αυτά να πάρουν το δρόμο του εμπορίου προς την κατεύθυνση του Αιγαίου αλλά και μέσα από την Τουρκία με διέξοδο προς τη Μεσόγειο.



(Πίνακας 7α)

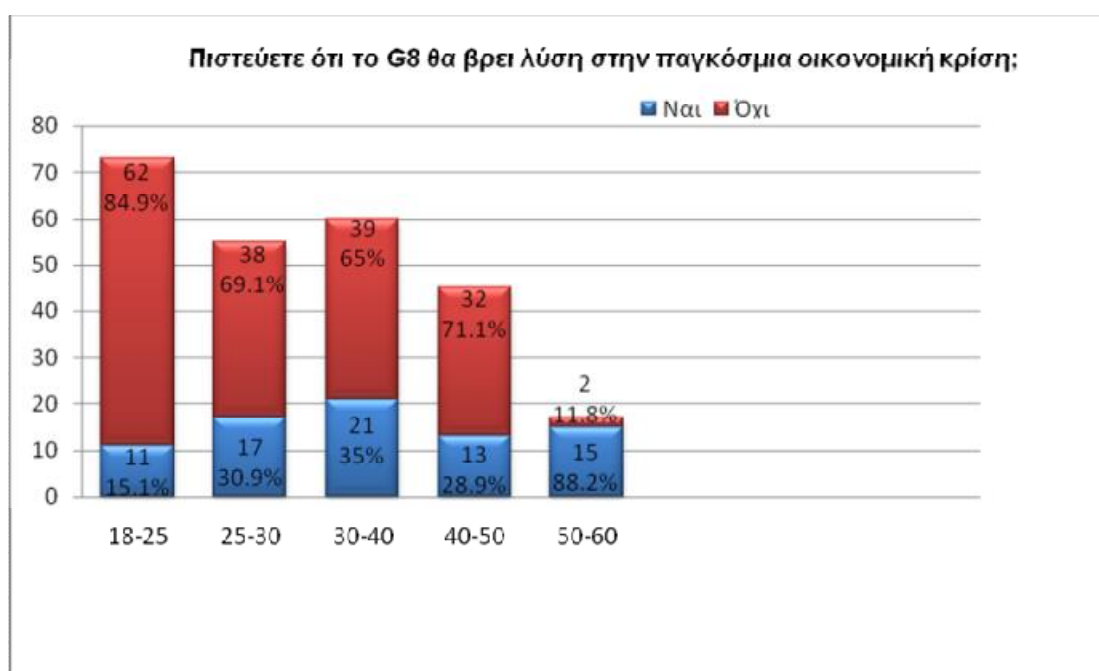


(Πίνακας 7β)

Την μη εμπιστοσύνη του έδειξαν επίσης και στην ερώτηση για εύρεση λύσης στην παγκόσμια οικονομική κρίση αφού το 69,2% απάντησε αρνητικά. Αφού όπως μας ανέφεραν στην πραγματικότητα, ψάχνουν να βρουν νέους τρόπους, για να εξασφαλίσουν την κερδοφορία του κεφαλαίου χειραγωγώντας και πάλι τους λαούς που πληρώνουν έτσι και αλλιώς την κρίση.

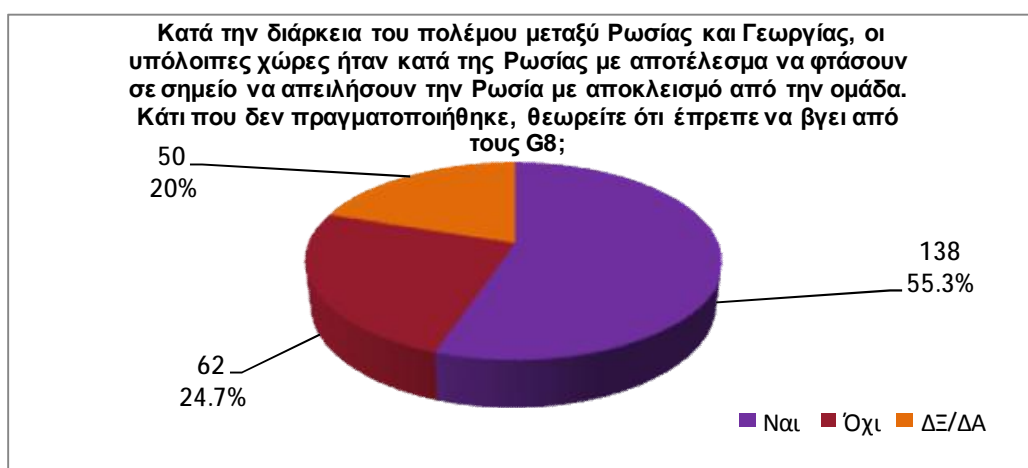


(Πίνακας 8α)

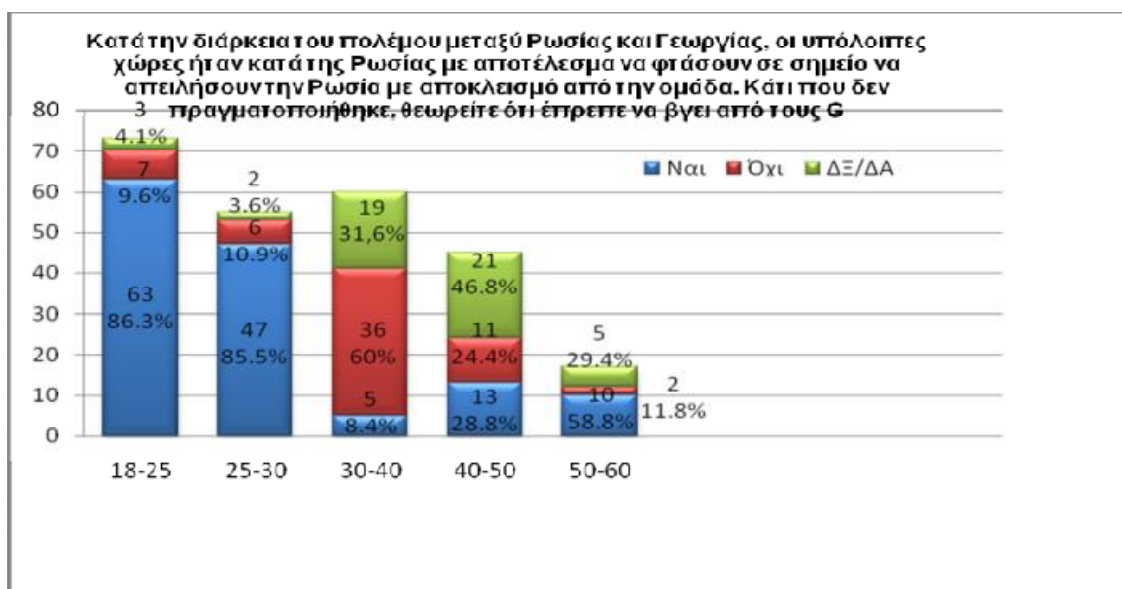


(Πίνακας 8β)

Στην επόμενη ερώτηση ο κόσμος απάντησε ότι πρέπει η Ρωσία να αποχωρήσει από τους G8. Από αυτό καταλαβαίνουμε ότι στον κόσμο δεν άρεσε καθόλου η συμπεριφορά της Ρωσία στην Γεωργία. Επίσης κατηγόρησαν τη Ρωσία για χρήση υπερβολικής και δυσανάλογης βίας. Υποστήριξαν ότι πρόκειται για έναν άδικο τρόπο με τον οποίο «λύνουν» τα προβλήματά τους οι χώρες: με τις οβίδες από τις κάνες των πυροβόλων τους. Στην αντίθετη πλευρά, βρίσκεται το 24,7% που πιστεύει ότι η Ρωσία θα λειτουργήσει σαν αντίβαρο στην αμερικάνικη «παντοκρατορία» και έτσι δεν θα πρέπει να βγει εκτός των G8, παρ' όλες τις απειλές που δέχτηκε.



(Πίνακας 9α)

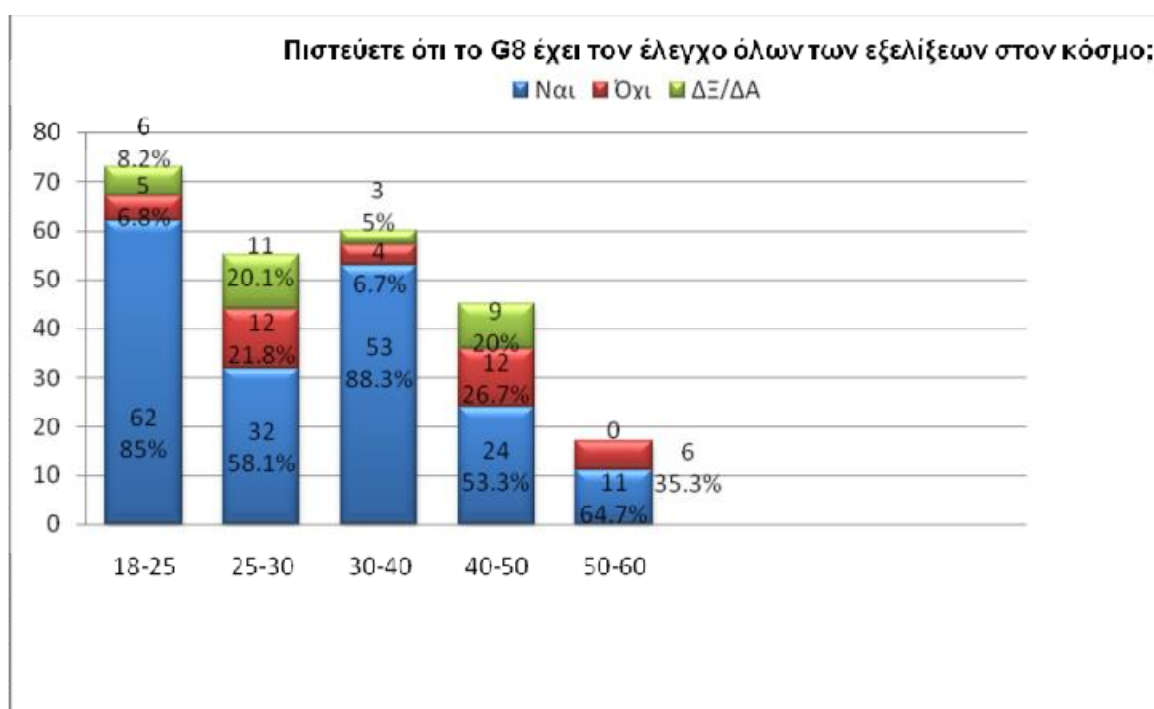


(Πίνακας 9β)

Συνεχίζοντας, στην ερώτηση 10, το 73% πιστεύει ότι το G8 έχει τον έλεγχο των εξελίξεων στον κόσμο. Καταλαβαίνουμε λοιπόν, ότι ο κόσμος θεωρεί ότι οι G8, αφού έχουν τον έλεγχο των εξελίξεων στον κόσμο, είναι υπαίτιοι για την ανεργία και την παγκόσμια κρίση σχολιάζοντας ότι είναι αποτελέσματα λάθος κινήσεων, ενώ το 11,5% δήλωσε άγνοια πάνω στο συγκεκριμένο θέμα.



(Πίνακας 10α)

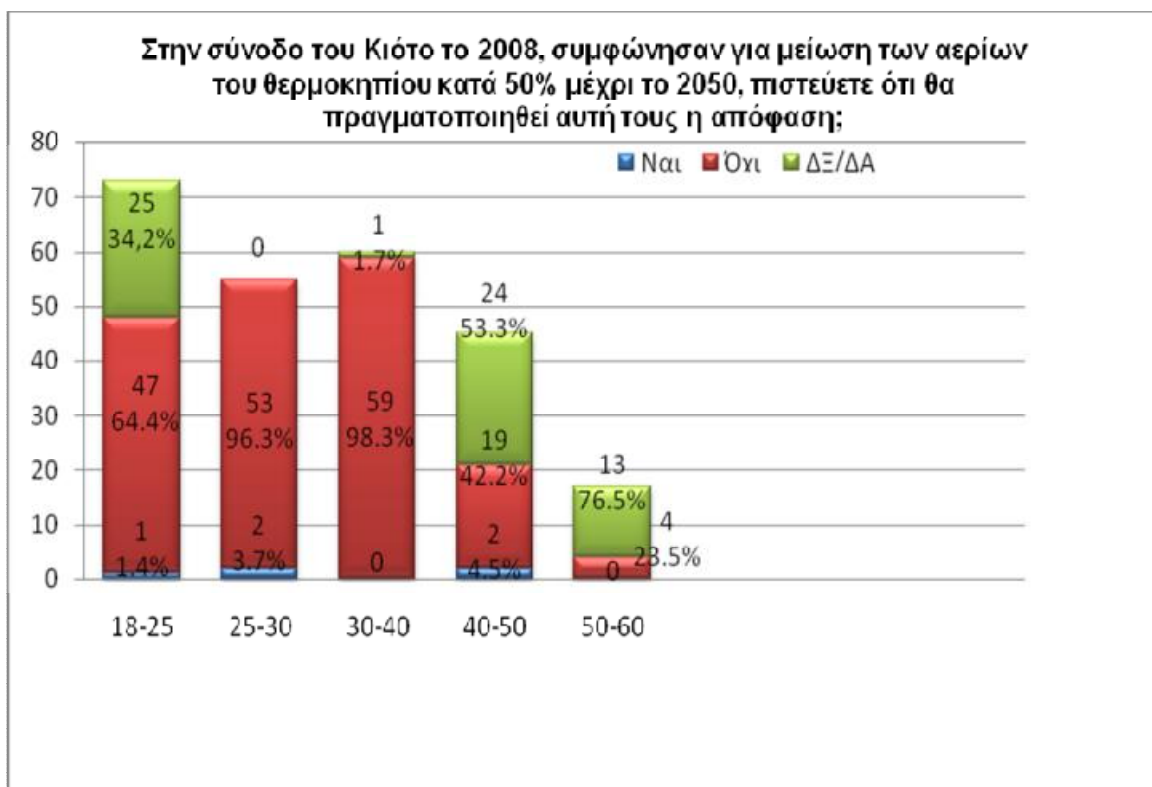


(Πίνακας 10β)

Όσο αφορά την μείωση των εκπομπών άνθρακα στην ατμόσφαιρα οι απαντήσεις ήταν σοκαριστικές, αφού το 73% είναι σίγουρο ότι δεν πρόκειται να γίνει τίποτα, αιτιολογώντας την απάντησή τους, ότι για να γίνει αυτό πρέπει να μειώσουν την παραγωγικότητα μέχρι να ξεκινήσουν να χρησιμοποιούν μια άλλη μορφή ανεργίας. Κάτι που δεν τους συμφέρει οικονομικά, γιατί θα πρέπει να μειώσουν και τα έσοδα τους. Εκτός αυτού, θα πρέπει να σημειωθεί ότι οι Η.Π.Α. είχαν αμφισβητήσει τις επιστημονικές αποδείξεις για τις κλιματικές αλλαγές και δηλώσαν την αντίθεσή τους στο Πρωτόκολλο του Κιότο. Με τη στάση τους αυτή, φανέρωσαν τους στενούς δεσμούς τους με το "λόμπι των ορυκτών καυσίμων", δηλαδή τους κύριους υπεύθυνους για την αποσταθεροποίηση του κλίματος της Γης. Η εξέλιξη αυτή είναι ιδιαίτερα ανησυχητική καθώς οι ΗΠΑ ευθύνονται για το ένα τέταρτο των παγκόσμιων εκπομπών του διοξειδίου του άνθρακα, είναι δηλαδή ο μεγαλύτερος ρυπαντής του πλανήτη, ενώ το 25% δήλωσαν άγνοια πάνω στο συγκεκριμένο θέμα.



(Πίνακας 11α)

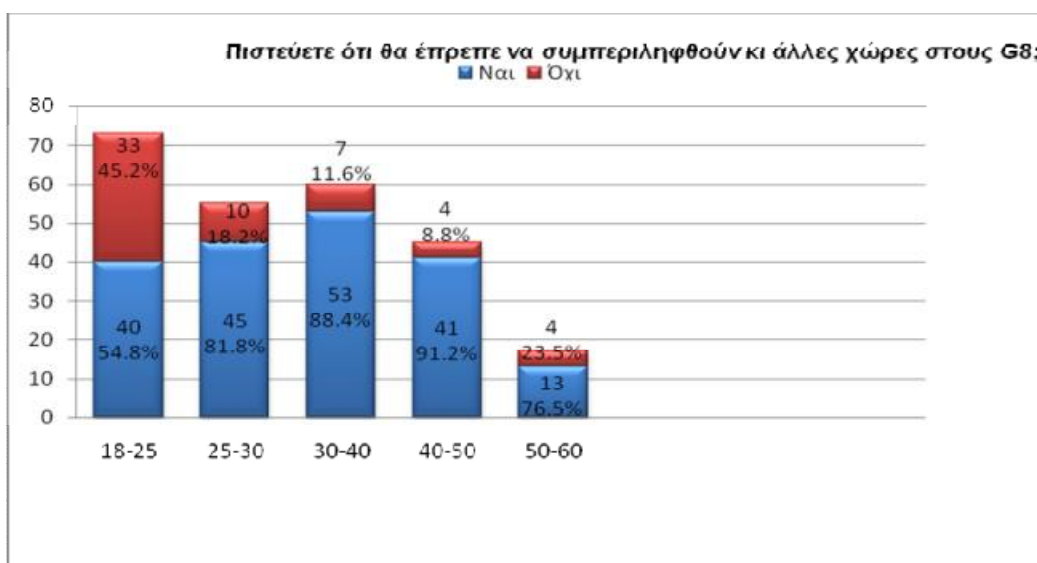


(Πίνακας 11β)

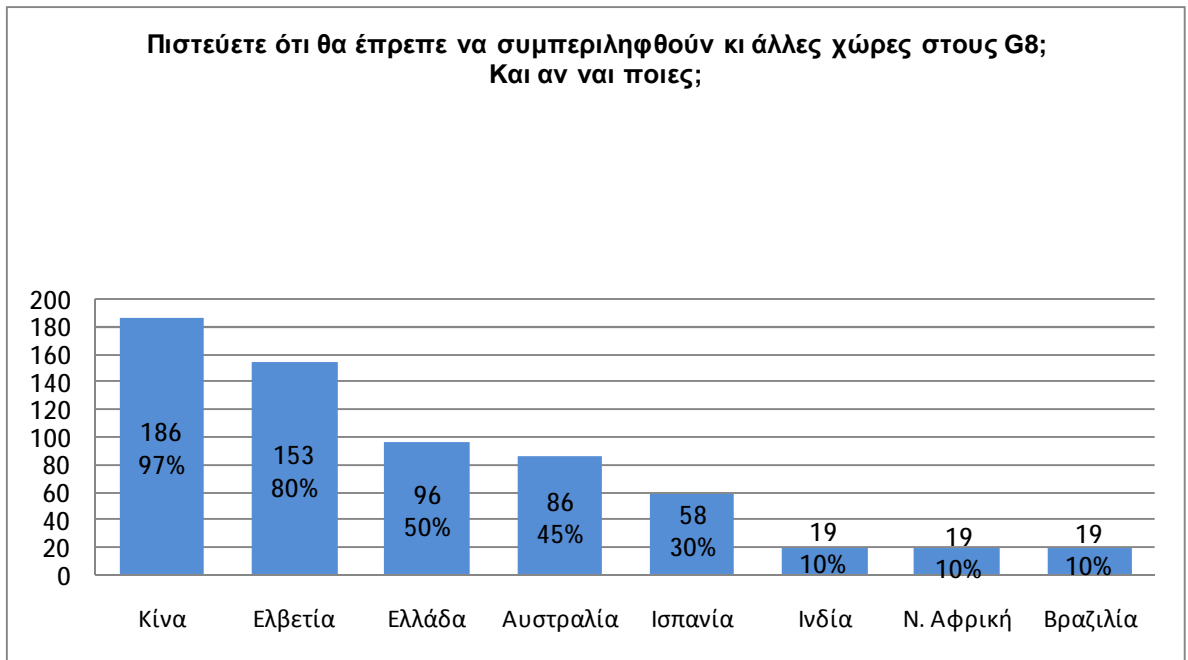
Τέλος, στην ερώτηση αν θα πρέπει να συμπεριληφθούν κι άλλες χώρες τους G8, το 77% απάντησε ναι. Η χώρα που επιθυμεί ο κόσμος να ενταχθεί περισσότερο με ποσοστό 97% είναι η Κίνα, αφού την θεωρεί μεγάλη δύναμη καθώς και την εμπιστεύεται περισσότερο απ' ότι τις Η.Π.Α., σύμφωνα με τις δηλώσεις τους. Στην δεύτερη θέση με ποσοστό 80% έρχεται η Ελβετία και ακολουθούν με ποσοστά 50%, 45%, 30% η Ελλάδα, η Αυστραλία και η Ισπανία αντίστοιχα, καθώς και ένα μικρό ποσοστό 10% θα επιθυμούσε την ένταξη Ινδίας, Νότιας Αφρικής και Βραζιλίας.



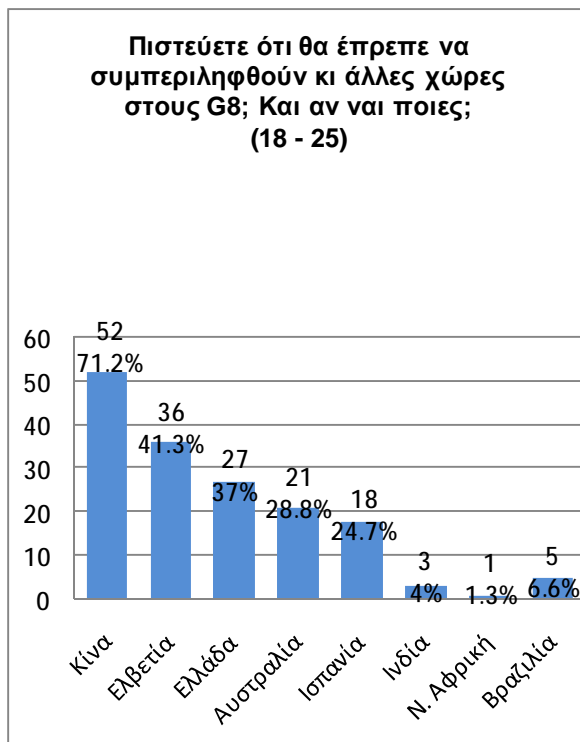
(Πίνακας 12α)



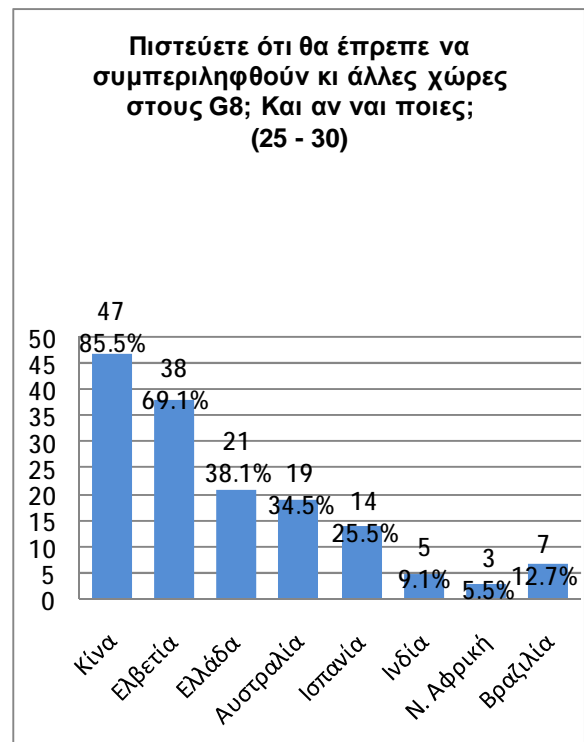
(Πίνακας 12β)



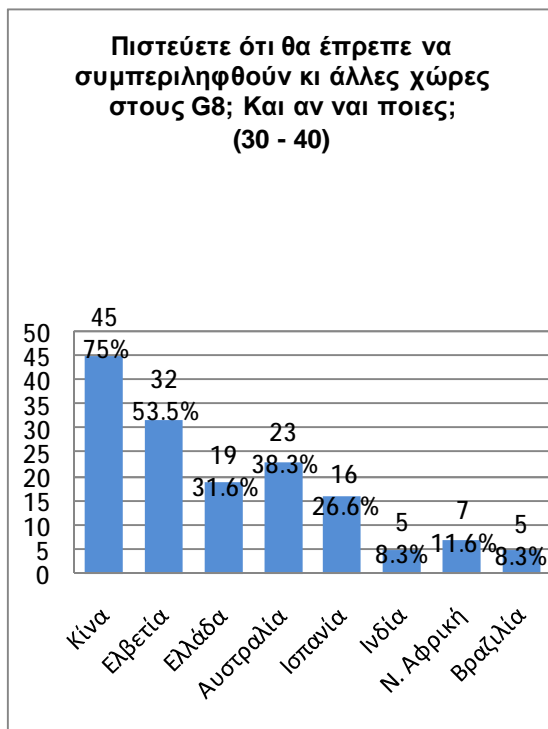
(Πίνακας 12γ)



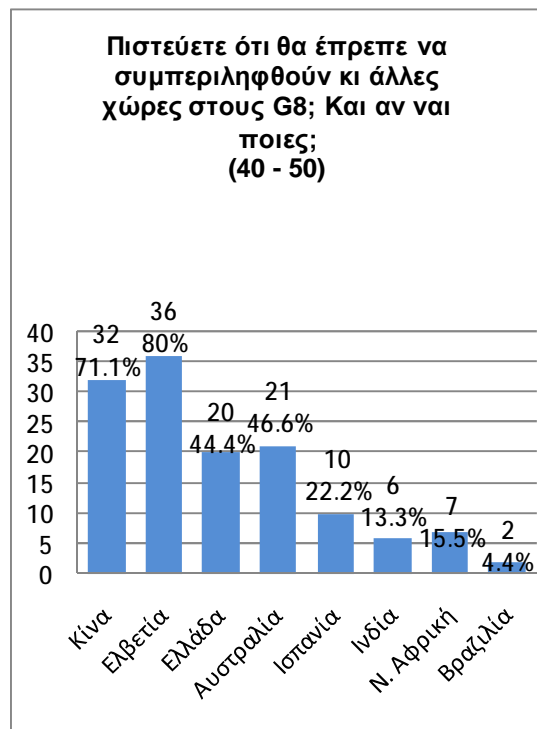
(Πίνακας 12δ)



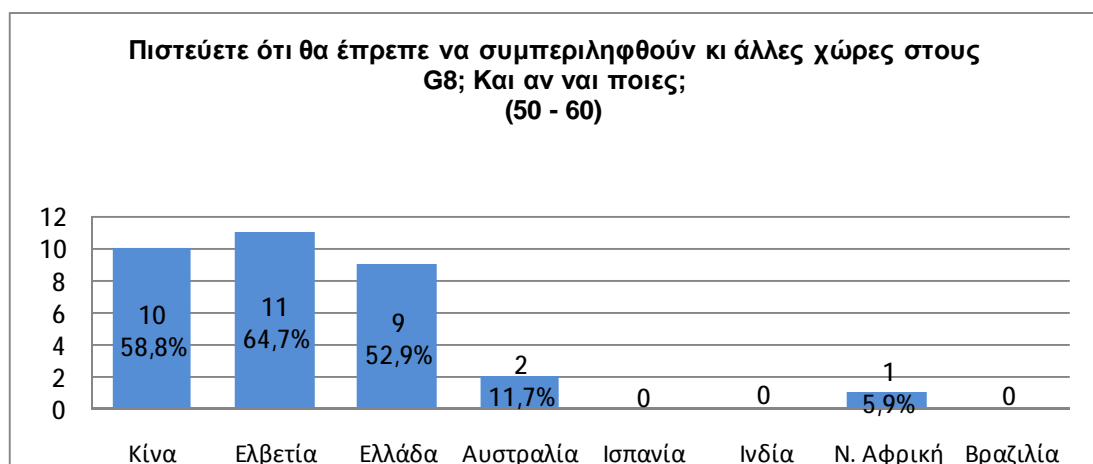
(Πίνακας 12ε)



(Πίνακας 12ζ)



(Πίνακας 12η)



(Πίνακας 12θ)

Συμπεραίνουμε απ' όλα τα παραπάνω ότι το ποσοστό των Ελλήνων που γνωρίζει για τους G8 (215 στους 250) δείχνει ότι δεν έχει καμία εμπιστοσύνη στον οργανισμό, χαρακτηρίζοντας ότι ασχολούνται μόνο με τις δικές τους χώρες και πως θα αναπτυχτούν εις βάρος άλλων χωρών. Επίσης, θεωρούν υπαίτιους για την οικονομική κρίση, καθώς και για την ανεργία, την ομάδα των 8, δηλώνοντας ότι είναι αποτελέσματα αμελειών και συνεχόμενων λαθών τους.

Παράρτημα Α΄



-Ερωτηματολόγιο-

ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ

(Κάτω από κάθε ερώτηση υπάρχει μία κενή γραμμή, θα εκτιμούσαμε για οποιοδήποτε σχόλιο σας, ή επεξήγηση της απαντήσεως σας)

ΦΥΛΟ Α Θ

ΗΛΙΚΙΑ

1. Γνωρίζετε τι είναι το G8; ΝΑΙ ΟΧΙ
2. Γνωρίζετε ποιες από τις παρακάτω χώρες αποτελούν την ομάδα των 8 (G8);

Γαλλία	<input type="checkbox"/>	Μεγάλη Βρετανία	<input type="checkbox"/>
Πορτογαλία	<input type="checkbox"/>	Καναδάς	<input type="checkbox"/>
Γερμανία	<input type="checkbox"/>	ΗΠΑ	<input type="checkbox"/>
Σουηδία	<input type="checkbox"/>	Ελλάδα	<input type="checkbox"/>
Ιταλία	<input type="checkbox"/>	Κίνα	<input type="checkbox"/>
Ιαπωνία	<input type="checkbox"/>	Ελβετία	<input type="checkbox"/>
Κούβα	<input type="checkbox"/>	Βραζιλία	<input type="checkbox"/>
Ρωσία	<input type="checkbox"/>	Ινδία	<input type="checkbox"/>

3. Η ομάδα των 8 (G8) συνεδριάζει κάθε χρόνο, στην έδρα μιας εκ των χωρών που την απαρτίζουν. Με τι θέματα πιστεύετε ότι ασχολούνται;

- Οικονομικά
- Κοινωνικά
- Πολιτιστικά
- Θρησκευτικά
- Τίποτε από τα παραπάνω

4. Ένα θέμα που θεωρείται «πάγιο» για την G8 είναι η βελτίωση της παγκόσμιας οικονομίας. Θεωρείτε ότι συμβάλει στην βελτίωση της; Και γιατί;

ΝΑΙ

ΟΧΙ

ΔΞ/ΔΑ

5. Η G8 στην πρώτη συνεδρίαση του 1975 ασχολήθηκε με την εύρεση λύσεως στο θέμα της ανεργίας. Πιστεύετε ότι βοηθά στην εύρεση νέων θέσεων εργασίας;

ΝΑΙ

ΟΧΙ

ΔΞ/ΔΑ

6. Πιστεύετε ότι το G8 βοηθά τις χώρες που δεν ανήκουν σ' αυτό;

ΝΑΙ

ΟΧΙ

ΔΞ/ΔΑ

7. Στην τελευταία σύνοδο κορυφής των G8 στην Ιαπωνία, δήλωσαν ότι πρόκειται μελλοντικά να ασχοληθούν με το Κυπριακό. Θεωρείτε ότι θα βρουν λύση;

ΝΑΙ

ΟΧΙ

ΔΞ/ΔΑ

8. Πιστεύετε ότι το G8 θα βρει λύση στην παγκόσμια οικονομική κρίση;

ΝΑΙ

ΟΧΙ

ΔΞ/ΔΑ

9. Κατά την διάρκεια του πολέμου μεταξύ Ρωσίας και Γεωργίας, οι υπόλοιπες χώρες ήταν κατά της Ρωσίας με αποτέλεσμα να φτάσουν σε σημείο να απειλήσουν την Ρωσία με αποκλεισμό από την ομάδα. Κάτι που δεν πραγματοποιήθηκε, θεωρείτε ότι έπρεπε να βγει από τους G8;

ΝΑΙ

ΟΧΙ

ΔΞ/ΔΑ

10. Πιστεύετε ότι το G8 έχει τον έλεγχο όλων των εξελίξεων στον κόσμο;

ΝΑΙ

ΟΧΙ

ΔΞ/ΔΑ

.....

11. Στην σύνοδο του Κιότο το 2008, συμφώνησαν για μείωση των αερίων του θερμοκηπίου κατά 50% μέχρι το 2050, πιστεύετε ότι θα πραγματοποιηθεί αυτή τους η απόφαση;

ΝΑΙ

ΟΧΙ

ΔΞ/ΔΑ

.....

12. Πιστεύετε ότι θα έπρεπε να συμπεριληφθούν κι άλλες χώρες στους G8; Και αν ναι ποιες;

ΝΑΙ

ΟΧΙ

- | | |
|---------|---------|
| • | • |
| • | • |
| • | • |
| • | • |
| • | • |

Παράρτημα Β΄



-Ευρετήριο όρων-

1. **Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν** (ΑΕΠ) (βλ. σελ 11, 24, 58). Η συνολική αξία σε χρηματικές μονάδες των τελικών αγαθών και υπηρεσιών που παράγονται σε μια χώρα σε ένα συγκεκριμένο έτος. Ο όρος "εγχώριο" έχει σημασία, γιατί η παραγωγή θα πρέπει να γίνεται μέσα στην επικράτεια της χώρας, ασχέτως αν ο παραγωγός μπορεί να είναι μόνιμος κάτοικος μιας άλλης χώρας.

2. **Ακτιβισμός**. (βλ. σελ 25, 126). Είναι κοινωνικό κίνημα, και φιλοσοφικό ρεύμα, που ασχολείται με καθημερινά ζητήματα σχετικά με την Ρύπανση του περιβάλλοντος, την Φύση, την προστασία των Ζώων, την Διατροφή, κ.α. Οι ακτιβιστές πιστεύουν ότι τα κράτη, μέσω του καπιταλισμού προβαίνουν σε ενέργειες που βλάπτουν τους πολίτες τους. Επομένως, η μόνη διέξοδος είναι μέσα από ακτιβιστικές οργανώσεις να ματαιώσουν τα σχέδια αυτά. Όμως, στις οργανώσεις αυτές έχουν προσχωρήσει εξτρεμιστές που χρησιμοποιούν τον ακτιβισμό ως πρόσχημα για την πρόκληση αναταραχών, καταστροφών, λεηλασιών κ.α.

3. **Δασμός**. (βλ. σελ 18, 21, 24, 25, 27). Είναι ένα είδος φόρου, που επιβάλλεται στα προϊόντα που περνούν τα σύνορα μιας χώρας. Είναι έμμεσος φόρος και ανήκει στους "φόρους δαπάνης κατανάλωσης". Διακρίνονται ανάλογα με 1) το λόγο για τον οποίο επιβάλλονται, 2) το αν φορολογούν εντόπια προϊόντα ή ξένα και 3) τον τρόπο που επιβάλλονται.

Στην πρώτη περίπτωση έχουμε τους ταμειευτικούς και τους προστατευτικούς δασμούς.

- i. Ταμειευτικός δασμός, έχει ως σκοπό του να ενισχύσει τα κρατικά έσοδα.
- ii. Προστατευτικός δασμός. Είναι ο δασμός που επιβάλλεται στα προϊόντα που εισάγονται σε μια χώρα και επιβάλλεται σε προϊόντα που εισάγονται όταν υπάρχει στη χώρα εισαγωγής αντίστοιχος βιομηχανικός κλάδος που παράγει και ίδια ή παρόμοια προϊόντα.

Οι δασμοί αυτοί κυρίως επιβάλλονται στα ονομαζόμενα υποανάπτυκτα κράτη, που προσπαθούν να εκβιομηχανιστούν κι ο σκοπός τους είναι η προστασία των εγχώριων βιομηχανικών απ' τον ανταγωνισμό.

Στη δεύτερη περίπτωση διακρίνουμε τους:

- i. Εξαγωγικοί δασμοί λέγονται οι δασμοί που φορολογούν προϊόντα που προορίζονται για εξαγωγή.

ii. Εισαγωγικοί δασμοί λέγονται οι δασμοί που φορολογούν προϊόντα που εισάγονται σε μια χώρα. Τους διακρίνουμε σε:

- προστατευτικούς και
- συμψηφιστικούς. Οι συμψηφιστικοί δασμοί είναι κι αυτοί προστατευτικοί με τη διαφορά ότι το ξένο προϊόν φορολογείται τόσο, ώστε ν' αποκτήσει την ίδια τιμή με το εγχώριο.

Στην τρίτη περίπτωση διακρίνουμε:

- i. δασμούς σε είδος. Παίρνουν υπόψη τους το βάρος, το σχήμα, τον όγκο, την ποιότητα των ειδών που εισάγονται και επιβάλλονται με δασμολόγιο
- ii. δασμούς σε χρήμα. Είναι όσοι επιβάλλονται με βάση την τιμή του εισαγόμενου εμπορεύματος.

4. Δείκτης ανθρώπινης ανάπτυξης (ΔΑΑ). (βλ. σελ 58). (Αγγλ. Human Development Index, HDI) αποτελεί μέτρο σύγκρισης του προσδόκιμου ηλικίας, του αλφαριθμητισμού, της εκπαίδευσης και της ποιότητας ζωής ανά τον κόσμο. Με βάση αυτόν το Δείκτη, γίνεται χαρακτηρισμός μιας χώρας σε υπανάπτυκτη ή αναπτυσσόμενη ή αναπτυγμένη και επίσης για να μετρήσει την επίδραση των οικονομικών πολιτικών στην ποιότητα ζωής.

Κάθε χρόνο, τα μέλη του ΟΗΕ καταχωρούνται και κατατάσσονται σύμφωνα με αυτές τις διατάξεις. Αυτοί που είναι ψηλά στην λίστα συχνά το διαφημίζουν για να προσελκύσουν ταλαντούχους μετανάστες ή για να αποτρέψουν την μετανάστευση των πολιτών της χώρας.

Ένας εναλλακτικός τρόπος μέτρησης, που εστιάζει στο ποσοστό φτώχειας της κάθε χώρας, είναι ο Δείκτης Ανθρώπινης Φτώχειας

5. Το Επενδυτικό Χαρτοφυλάκιο (βλ. σελ 22, 23). Είναι ένας συνδυασμός επενδυτικών επιλογών, που σκοπό έχει τη διασπορά του επενδυτικού κινδύνου μέσω της κατανομής των κεφαλαίων του επενδυτή σε διάφορες μορφές επένδυσης. Οι νομπελίστες του 1990 Markowitz και Miller είπαν χαρακτηριστικά " Μην βάζεις όλα σου τα αυγά σε ένα καλάθι", εννοώντας ότι η τοποθέτηση του κεφαλαίου σε μια μόνο μορφή επένδυσης περικλείει μεγαλύτερο κίνδυνο από ότι σε ένα επενδυτικό χαρτοφυλάκιο.

6. **Κολχός** (βλ. σελ 56). Πρόκειται για αγροτικό παραγωγικό συνεταιρισμό στις χώρες του υπαρκτού σοσιαλισμού, που αποτελεί αυτόνομη και ελεύθερη συλλογική οργάνωση αγροτών, της οποίας η γη και τα εργαλεία αποτελούν ιδιοκτησία του νομικού προσώπου του κολχός και όχι του κράτους.

7. **Μάχη Σολφερίνο** (βλ. σελ 32). Σημαντική μάχη στο πλαίσιο του 2^{ου} παγκοσμίου πολέμου της ιταλικής ανεξαρτησίας. Έγινε στις 24/6/1859 κοντά στην κωμόπολη Σολφερίνο της Λομβαρδίας, μεταξύ του αυστριακού στρατού υπό τον κάιζερ Φραγκίσκο – Ιωσήφ Α και των συνασπισμένων δυνάμεων Γαλλίας και Πεδεμοντίου, υπό τους βασιλείς των δυο χωρών Ναπολέοντα Γ και Βίκτωρα – Εμμανουήλ Β, αντίστοιχα.

Η μάχη του Σολφερίνο είχε δυο μείζονες συνέπειες:

- Με την συνθήκη της Βιλαφρανκα (12/7/1859), ένα μεγάλο μέρος της Λομβαρδίας αποσπάστηκε από την Αυστρία και ενσωματώθηκε στο Βασίλειο Σαρδηνίας – Πεδεμοντίου, γεγονός που συνέβαλε στην ενοποίηση της Ιταλίας το 1861.
- Η τραγική κατάσταση χιλιάδων τραυματιών στο πεδίο της μάχης ευαισθητοποίησε τον Ελβετό έμπορο Ερρίκο Ντυνάν, που ανέλαβε πρωτοβουλία για την ίδρυση του Ερυθρού Σταυρού.

8. **Πετρελαϊκή Κρίση του 1973** (βλ. σελ 10, 62). Η διεθνής οικονομία σε σοκ το 1973 χαρακτηρίστηκε από το ξέσπασμα του τέταρτου αραβο-ισραηλινού πολέμου και τη συνεπακόλουθη οικονομική κρίση που δημιουργήθηκε.

Πιο συγκεκριμένα, τον Οκτώβριο του 1973 το Ισραήλ δέχτηκε επίθεση από τρεις αραβικές χώρες βυθίζοντας την περιοχή σε χάος για πολλοστή φορά. Οι αραβικές χώρες-μέλη του ΟΠΕΚ, για να εκφράσουν τη δυσαρέσκειά τους απέναντι στις ΗΠΑ και στην Ολλανδία, που απροκάλυπτα υποστήριζαν το Ισραήλ, επέβαλαν εμπάργκο στην αποστολή πετρελαίου στις δύο αυτές χώρες. Το τελευταίο γεγονός σε συνδυασμό με τη δυσκολία διακίνησης του πολύτιμου προϊόντος είχε ως αποτέλεσμα οι τιμές να εκτιναχθούν στα ύψη.

Η δραματική αυτή άνοδος των τιμών (από 3 δολάρια το βαρέλι το 1973 σε 20 δολάρια το Μάρτιο του 1974) είχε άμεσο αντίκτυπο στις τιμές άλλων προϊόντων. Οι χώρες-μέλη του ΟΠΕΚ αύξησαν τις τιμές στις μεγάλες εταιρίες πετρελαιοειδών,

οι οποίες μετακύλισαν, μέσω διυλιστηρίων και πρατηρίων, τις αυξήσεις αυτές στους τελικούς καταναλωτές.

Οι παραπάνω αυξήσεις διαχύθηκαν στα υπόλοιπα προϊόντα - με πρώτα εκείνα που επηρεάζονται άμεσα από την τιμή των πετρελαιοειδών, όπως τα πλαστικά, βυθίζοντας την παγκόσμια οικονομία σε ύφεση. Οι επενδύσεις μειώθηκαν και η συνολική ζήτηση παρουσίασε δραματική κάμψη.

Οι χώρες που επλήγησαν περισσότερο ήταν εκείνες που εξαρτιόνταν ενεργειακά αποκλειστικά από εισαγωγές πετρελαίου και δεν διέθεταν άλλες πηγές ενέργειας (επί παραδείγματι η Ιταλία και η Ιαπωνία).

Οι δυτικές κυβερνήσεις, ξαφνιασμένες και απροετοίμαστες αρχικά, αντέδρασαν με επεκτατικές δημοσιονομικές και νομισματικές πολιτικές. Αύξησαν δηλαδή την ποσότητα χρήματος και τις κρατικές δαπάνες, με σκοπό να τονώσουν τη ζήτηση. Τα μέτρα αυτά δεν απέδωσαν άμεσα, βοήθησαν όμως τη διεθνή οικονομική κοινότητα να ανακάμψει σταδιακά από την ύφεση. Εκείνο όμως που στάθηκαν ανίκανες να αντιμετωπίσουν, ήταν η υψηλή ανεργία που δημιουργήθηκε.

9. Συνέδριο της Βιέννης (βλ. σελ 29). Με την ονομασία Συνέδριο της Βιέννης (1814-1815) φέρεται ένα από τα πλέον σημαντικότερα συνέδρια στην Ιστορία της Ευρώπης που αποτέλεσε και σταθμό στην ιστορία του Διεθνούς Δικαίου. Στο συνέδριο αυτό που συνήλθε στη Βιέννη, συμμετείχαν όλες οι τότε ευρωπαϊκές Ηγεμονίες με 450 συνολικά παρευρεθέντες αντιπροσώπους.

10. Συνθήκη των Βερσαλλιών (βλ. σελ 35). Η συνθήκη των Βερσαλλιών (1919) είναι η Συνθήκη ειρήνης που τερμάτισε επίσημα τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο ανάμεσα στην Αντάντ (γαλλ. Entente) και την Γερμανική Αυτοκρατορία. Μετά από έξι μήνες διαπραγματεύσεων, που έλαβαν χώρα στη Διάσκεψη Ειρήνης του Παρισιού, η συνθήκη υπεγράφη ως συνέχεια της ανακωχής της 11ης Νοεμβρίου 1918 του δάσους του Κομπιένης. Παρότι υπήρχαν πολλές διατάξεις στη Συνθήκη, μία από τις πιο σημαντικές όριζε ότι η Γερμανία αποδεχόταν την πλήρη ευθύνη για την έναρξη του πολέμου και, σύμφωνα με τα άρθρα 231-248, αποδεχόταν να πληρώσει πολεμικές αποζημιώσεις σε διάφορες χώρες.

Οι «Τρεις Μεγάλοι» που διαπραγματεύθηκαν τη συνθήκη ήταν ο Βρετανός Υπουργός Εξωτερικών Λούντ Τζωρτζ (Lloyd George), ο Γάλλος Πρωθυπουργός Ζωρζ Κλεμανσώ (Georges Clemenceau) και ο Αμερικανός Πρόεδρος Γούντροου

Γουίλσον (Woodrow Wilson). Ο Ιταλός Πρωθυπουργός Βιτόριο Ορλάντο (Vittorio Orlando) διαδραμάτισε δευτερεύοντα ρόλο στις διαπραγματεύσεις. Η Γερμανία δε συμμετείχε διόλου σε αυτές. Στις Βερσαλλίες ήταν δύσκολο να αποφασιστεί μία κοινή θέση, γιατί οι επιδιώξεις των διαφόρων χωρών συγκρούονταν μεταξύ τους. Το αποτέλεσμα ήταν ένας «δυσχερής συμβιβασμός».

11. Συνθήκη του Μάαστριχτ. (βλ. σελ 30). Η Συνθήκη του Μάαστριχτ, επίσημα γνωστή ως Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, θεωρείται σήμερα ίσως η σημαντικότερη και ιστορικότερη συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ηπείρου και η δεύτερη ομοίως σε παγκόσμια κλίμακα μετά εκείνης της ίδρυσης του ΟΗΕ. Ιστορικά δεν υπήρξε ποτέ, στη παγκόσμια ιστορία παρόμοια συνθήκη με τόσο πλούσιο οικονομικό, πολιτικό, κοινωνικό και πολιτισμικό περιεχόμενο που να διατηρούσε ταυτόχρονα και το "ισότιμων" των Μελών Χωρών.

Η Συνθήκη του Μάαστριχτ που έλαβε το όνομα της πόλης Μάαστριχτ όταν εκεί στις 7 Φεβρουαρίου του 1992 και υπεγράφη, αποτελεί την τρίτη κατά σειρά θεμελιώδη συνθήκη με την οποία ολοκληρώθηκε η Ευρωπαϊκή Ένωση ως σύγχρονος θεσμός.

- Πρώτη θεμελιώδης συνθήκη ήταν η Συνθήκη της Ρώμης (1957).
- Δεύτερη θεμελιώδης συνθήκη ήταν η Ενιαία Ευρωπαϊκή Πράξη (1986), και
- Τρίτη θεμελιώδης συνθήκη είναι η Συνθήκη του Μάαστριχτ (1992).

Βέβαια στην εξέλιξη αυτή του λαμπρού αυτού θεσμού υπήρξαν και πολλές άλλες επιμέρους συνθήκες που αν και μη θεμελιώδεις συνέβαλαν όμως ουσιαστικά στην πορεία και την εξέλιξη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Η Συνθήκη του Μάαστριχτ τροποποιήθηκε από μεταγενέστερες συνθήκες.

12. Συμφωνίας του Μέτρου. (βλ. σελ 45). Είναι μια συνθήκη που δημιούργησε το Διεθνές Γραφείο Μέτρων και Σταθμών (BIPM), μια διακυβερνητική οργάνωση, υπό την αιγίδα της Γενικής Διάσκεψης για Μέτρων και Σταθμών (CGPM), καθώς και την επίβλεψη της Διεθνούς Επιτροπής των Μέτρων και Σταθμών (CIPM). Το BIPM πράξεων σε θέματα μετρολογίας κόσμο, ιδίως όσον αφορά τη ζήτηση των προτύπων μέτρησης συνεχώς αυξανόμενη ακρίβεια, το εύρος και την ποικιλομορφία, και την ανάγκη να αποδείξουν την ισοδυναμία μεταξύ των εθνικών προτύπων μέτρησης.

Η σύμβαση υπεγράφη στο Παρίσι το 1875 από τους εκπροσώπους των δεκαεπτά εθνών. Εκτός από τα ιδρυτικά BIPM, για τον καθορισμό και τον τρόπο με τον οποίο οι δραστηριότητες του BIPM θα πρέπει να χρηματοδοτηθεί και η διαχείριση, τη Σύμβαση του Μέτρου που δημιούργησε μια μόνιμη οργανωτική δομή για τις κυβερνήσεις των κρατών μελών να ενεργούν σε κοινή συμφωνία για όλα τα θέματα που αφορούν τις μονάδες μέτρησης.

Η Σύμβαση, που τροποποιήθηκε ελαφρώς το 1921, εξακολουθεί να αποτελεί τη βάση της διεθνούς συμφωνίας σχετικά με τις μονάδες μέτρησης. Το BIPM έχει τώρα πενήντα δύο κράτη μέλη, συμπεριλαμβανομένων όλων των μεγάλων βιομηχανικών χωρών.

13. Φόρουμ (βλ. σελ 11, 50, 62, 64, 79, 85, 91, 93, 98, 105). Είναι προφανές ότι η απάντηση στα ερωτήματα «Πώς οικοδομείται – πώς οργανώνεται και λειτουργεί» το Φόρουμ, προϋποθέτει απάντηση στα δύο πρώτα ερωτήματα («τι είναι – ποιες οι επιδιώξεις του»). Στην προσπάθεια να απαντηθούν τα ερωτήματα αυτά, καταθέτω τις εξής δύο βασικές θέσεις-προτάσεις:

1. Το Φόρουμ είναι ένας ανοιχτός χώρος συνάντησης, πληροφόρησης, διαλόγου, διαμόρφωσης θέσεων και διασύνδεσης δράσεων των προσώπων που συμμετέχουν στις διαδικασίες του και των κοινωνικών σωμάτων, στα οποία ανήκουν τα πρόσωπα αυτά.

2. Το Φόρουμ είναι πρωτοβάθμιος κοινωνικός χώρος, δεν είναι κοινωνικό ή πολιτικό σώμα.

Από τις δύο παραπάνω θέσεις απορρέουν νομίζω μία σειρά από παράγωγες θέσεις, μεταξύ των οποίων οι εξής:

Το Φόρουμ είναι ένα σύστημα σχέσεων μεταξύ προσώπων, στα οποία προσφέρονται οι αντικειμενικές δυνατότητες για να αναπτύξουν τις αναγκαίες ατομικές και συλλογικές ικανότητες πληροφόρησης, διαλόγου, διαμόρφωσης θέσεων και διασύνδεσης δράσεων των προσώπων, που συμμετέχουν στις διαδικασίες του Φόρουμ, και των κοινωνικών σωμάτων, στα οποία ανήκουν τα πρόσωπα αυτά.

14. Ψυχρός πόλεμος. (βλ. σελ 24, 25, 63). Ο Ψυχρός Πόλεμος ήταν ο γεωπολιτικός, ιδεολογικός και οικονομικός αγώνας μεταξύ των δυο υπερδυνάμεων, ΗΠΑ και ΕΣΣΔ μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Κράτησε από το 1947, μέχρι την πτώση του

τείχους του Βερολίνου στις 11 Νοεμβρίου 1989 και λίγο αργότερα την πτώση των κομμουνιστικών καθεστώτων στα άλλα κράτη επιρροής της ΕΣΣΔ.

Ονομαζόταν Ψυχρός Πόλεμος γιατί δεν έγινε ποτέ πόλεμος μεταξύ των ΗΠΑ και της ΕΣΣΔ. Ο "πόλεμος" έγινε με τη μορφή αγώνα επικράτησης σε διάφορους τομείς όπως τα συμβατικά και τα πυρηνικά όπλα, τα δίκτυα συμμαχιών, οικονομία και οικονομικούς αποκλεισμούς, προπαγάνδα, κατασκοπεία, πολέμους σε περιφερειακά κράτη, και τον ανταγωνισμό για την κατάκτηση του διαστήματος.

Οι ΗΠΑ και η ΕΣΣΔ έφτασαν στα όρια του πολέμου κατά την κρίση των πυραύλων της Κούβας το 1962. Πόλεμοι κατά τη διάρκεια του Ψυχρού Πολέμου έγιναν στην Κορέα, στο Βιετνάμ, στο Αφγανιστάν καθώς και μικρότερες συγκρούσεις στην Αγκόλα, το Ελ Σαλβαδόρ και τη Νικαράγουα.

Ο Ψυχρός Πόλεμος βασίστηκε στο φόβο και των δυο πλευρών για την απειλή χρήσης πυρηνικών όπλων και για το λόγο αυτό και οι δυο πλευρές ανέπτυξαν πολιτικές αποφυγής της χρήσης τους. Κατά τη διάρκειά του, δε χρησιμοποιήθηκαν ποτέ πυρηνικά όπλα.

Βιβλιογραφία

A. Ελληνική

- § Αγαπητός Γ., *Λεξικό της Νέας Οικονομικής, (Ελληνοαγγλικό – Αγγλοελληνικό)*, Αθήνα, 2008.
- § Βαρουξάκης Σ., *Διεθνείς Οργανισμοί- Νομική Θεωρία Των Διεθνών Οργανισμών*, Εκδόσεις Παπαζήσης, Αθήνα, 1987.
- § Εγκυκλοπαίδεια Δομή- τόμος 6 - «*Διεθνείς Οργανισμοί*»
τόμος 7, «*Παγκοσμιοποίηση*».
- § Ζαχαριαδη Δ., *Διεθνείς Οικονομικοί Οργανισμοί*, Εκδόσεις Μπένου, Αθήνα, 1988/1992.
- § Θαλασσινός Ε.Ι., *Διεθνή Οικονομία*, Εκδόσεις Σταμούλης, Αθήνα, 1998.
- § Κοντζιάς Ν., *Παγκοσμιοποίηση - Η ιστορική θέση, το μέλλον και η πολιτική σημασία*, Εκδόσεις Καστανιώτη, Αθήνα, 2003.
- § Μαλιγκούδη Γ., *Ιστορία της Ρωσίας*, Εκδόσεις Παπαζήση, Αθήνα, 2008.
- § Μαρκου Ι. , *Πολιτική Οικονομία*, Εκδόσεις Μπενου, Αθήνα, 1998.
- § Μοσχάκης Γ., *Οδηγός Στατιστικών & Οικονομικών Όρων*, Εκδόσεις Σταμούλη, Αθήνα, 2008.
- § Μπαμπινιώτης Γ. , *Λεξικό της Νέας Ελληνικής Γλώσσας*, Γ' Έκδοση, Αθήνα, 2008.
- § Σταματόπουλος Θ.Β., *Διεθνή Οικονομία*, Εκδόσεις Σταμούλης, Αθήνα, 1998.
- § Στεργίου Α., *Κοινωνική Προστασία στον Καναδά*, Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα, 2003.
- § Χολεβας Γ. , *Απλά Οικονομικά*, Εκδόσεις Κριτική, Αθήνα, 1988/1992.

B. Ξένη

- § Alesina A., *Η καταπολέμηση της φτώχειας στις ΗΠΑ και την Ευρώπη*, Glaeser Edward L, 2008.
- § Baigent M., Leigh R., «*The Public Finances*», Γερμανία, Anubis, 2007.
- § Bennett A. Leroy, *Διεθνείς Οργανισμοί-Αρχές και προβλήματα*, Εκδόσεις Gutenberg, 2008.
- § Burckhardt J., *Ο πολιτισμός της Αναγέννησης στην Ιταλία*, Αθήνα, 2007.
- § Keene D., *Εισαγωγή για αναγνώστες από τη Δύση*, Σικάγο, 2005.
- § Nicholson W., *Μικροοικονομική και Μακροοικονομική Θεωρία - Βασικές Αρχές και Προεκτάσεις*, Εκδόσεις Έλλην, Η.Π.Α., 2009.
- § Rossi Renso, *Μεγάλες Πόλεις στο Πέρασμα των Αιώνων*, Αθήνα, 2008.

Γ. Βιβλιογραφία από αρχεία Υπουργείου Εξωτερικών

(Μέσω μηχανής αναζήτησης GOOGLE)

- § Υπουργείο Εξωτερικών Γαλλίας -*La politique étrangère de la France: κείμενα και έγγραφα-2e semestre 1975*
- § Υπουργείο Εξωτερικών ΗΠΑ- Department of State- Δελτίου- αρ. 1902
- § Υπουργείο Εξωτερικών και Κοινοπολιτείας Μεγάλης Βρετανίας των δηλώσεων του Ετήσιες Οικονομικές Συνόδους Κορυφής-1975-1986
- § Υπουργείο Εξωτερικών και Κοινοπολιτείας Μεγάλης Βρετανίας - δηλώσεις του Ετήσιες Οικονομικές Συνόδους Κορυφής
- § Υπουργείο Εξωτερικών ΗΠΑ-Department of State- Bulletin-No 1935 (26 Ιουλίου 1976) Οικονομικές Συνόδους Κορυφής-1975-1986
- § Υπουργείο Εξωτερικών ΗΠΑ-Department of State-Δελτίου- αρ. 1980 (Ιούνιος 6, 1977) Οικονομικές Συνόδους Κορυφής-1975-1986

- § Υπουργείο Εξωτερικών ΗΠΑ-Department of State-Δελτίου- αρ. 2029 (Αύγουστος 1979)
- § Υπουργείο Εξωτερικών ΗΠΑ-Department of State-Δελτίου-αρ. 2041 (Αύγουστος 1980)
- § Υπουργείο Εξωτερικών ΗΠΑ-Department of State-Δελτίου-αρ. 2112 (Ιούλιος 1986)
- § Υπουργείο Εξωτερικών ΗΠΑ-Department of State-Δελτίου-αρ. 2125 (Αύγουστος 1987)
- § Υπουργείο Εξωτερικών ΗΠΑ-Department of State- δελτίου- αρ. 2079 (Ιούλιος 1983)
- § Υπουργείο Εξωτερικών ΗΠΑ-Department of State- δελτίου-αρ. 2053 (Αύγουστος 1981)
- § Υπουργείο Εξωτερικών ΗΠΑ-Department of State-Δελτίου- αρ. 2137 (Αύγουστος 1988)
- § Υπουργείο Εξωτερικών ΗΠΑ-Department of State-Δελτίου-αρ. 2018 (Σεπτέμβριος 1978)
- § Υπουργείο Εξωτερικών ΗΠΑ-Department of State-Δελτίου-αρ. 2100 (Ιουλίου 1985)
- § Υπουργείο Εξωτερικών Τόκιο - Οικονομικές Συνόδους Κορυφής-1975-1986
- § Υπουργείο Εξωτερικών Καναδά - Οικονομικών Συνόδου Κορυφής-1975- 1987
- § Υπουργείο Εξωτερικών Τορόντο Οικονομικής Συνόδου Κορυφής-June 19-21- 1988
- § Υπουργείο Εξωτερικών Γαλλία-Ministère des- La Politique étrangère de la France:- Avril-mai-juin 1982

Δ. Ηλεκτρονική Βιβλιογραφία

- § http://el.wikipedia.org/wiki/Κατηγορία:Διεθνείς_Οργανισμοί - 54k –
- § <http://www.minenv.gr/5/57/g5706.html> - 8k
- § [http:// www.ypepth.gr/el_ec_category653.htm](http://www.ypepth.gr/el_ec_category653.htm) - 52k -
- § <http://www.europa.eu.int/eures/main.jsp?catId=2593&parentId=0&orgTypeId=69&>
- § <http://www.g7.utoronto.ca/>
- § <http://www.google.com>
- § <https://www.cia.gov/redirects/factbookredirect.html>
- § <https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/geos/us.html>
- § <https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/geos/uk.html>

- § <https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/geos/rs.html>
- § <https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/geos/gm.html>
- § <https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/geos/ja.html>
- § <http://www.g20.org>
- § <http://www.eurocapital.net/news>
- § http://www.news.kathimerini.gr/4dcgi/w_articles_world
- § <http://www.tanea.gr/>
- § <http://www.in.gr/NEWS/article.asp?lngEntityID=916878> - 32k –
- § <http://www.kolonaki-press.com/i-pagkosmia-krisi-sti-skia-tis-sinodou-ton-g8.html>
- § <http://www.makthes.gr>
- § http://www.g8.utoronto.ca/italiano/g8governance_i.html
- § <http://www.romiossini.com>
- § <http://computers.pathfinder.gr/tech/630829.html>
- § <http://www.g7.utoronto>
- § <http://www.panda.org/climate>
- § <http://www.e-tipos.com/newsitem?id=43284>
- § http://74.125.77.132/translate_c?hl=el&sl=en&u=http://www.g8italia2009.it/G8/Home/News/G8-G8_Layout_locale
- § <http://www.minpress.gr>
- § http://www.skai.gr/master_story.php?id=111847
- § http://74.125.77.132/translate_c?hl=el&sl=en&u=http://www.g8italia2009.it/G8/Home
- § http://www.en.wikipedia.org/wiki/G20_industrial_nations - 59k –
- § <http://www.g7.utoronto.ca/g20/g20whatisit.html>
- § <http://www.g24.org/aboutg24.htm>
- § <http://www.twinside.org.sg/title2/twninfo220.htm>
- § <http://www.g77.org/>
- § <http://www.j8summit.com>
- § <https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/geos/it.html>
- § <https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/geos/ca.html>
- § <http://en.wikipedia.org/wiki/G7>
- § http://link.library.utoronto.ca/g8/finding_aid/summits.cfm